

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ'

Παρασκευή 4 Νοεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1274
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 14ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης, σελ. 1232
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 1227-1272
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1229,1231,1235,1241,1249,1253,1263,1264
5. Ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 1266,1269-1272
6. Επιστολικές ψήφοι για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 1266-1268
7. Ανακοινώνεται προς το Σώμα επιστολή του Πρωθυπουργού κ. Γεώργιου Παπανδρέου προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο με την οποία γνωστοποιεί ότι η Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Κατσέλη Λουκία - Ταρσίτσα επανεντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, σελ. 1272-1273

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 1232-1233,1241-1245,
1246-1247,1250-1254,
1256-1266,1269-1274

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. , σελ. 1234-1241
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 1227-1232,1233-1234,
1245-1246,1247-1249
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 1249-1250,1254-1256,
1266-1269

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΛΕΥΡΑΣ Α. , σελ. 1250
ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ Ι. , σελ. 1239
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 1249
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 1265
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 1237
ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ Β. , σελ. 1235
ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,
σελ. 1234
ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 1245
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 1256,1257,1258
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 1258
ΚΑΪΛΗ Ε. , σελ. 1253
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 1263
ΚΑΤΣΕΛΗ Α. , σελ. 1232,1233
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. , σελ. 1253
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. , σελ. 1255
ΚΟΡΑΝΤΗΣ Ι. , σελ. 1254,1255
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 1250
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 1230,1231
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 1228,1229

ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 1235
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Α. , σελ. 1252,1253
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 1241
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 1246
ΜΙΧΟΣ Λ. , σελ. 1227
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 1238
ΝΤΑΛΑΡΑ Α. , σελ. 1254
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ. , σελ. 1243
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,
σελ. 1241,1243
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. , σελ. 1258,1262
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,
σελ. 1256
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 1262
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. , σελ. 1247
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ. , σελ. 1229
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 1233
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 1237
ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. , σελ. 1246
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. , σελ. 1251
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 1239
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 1264,1265
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. , σελ. 1243

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. , σελ. 1235
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 1229,1231
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 1263
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 1249
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 1241,1253,1263,1264
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 1264

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ'

Παρασκευή 4 Νοεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 4 Νοεμβρίου 2011, ημέρα Παρασκευή και ώρα 18.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Λάμπρος Μίχος.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, πήρα το λόγο για να δώσω τη δική μου εκδοχή και τη θέση μου και διότι δεν μου αρέσει να δέχομαι νουθεσίες, ειδικώς από ανθρώπους που δεν έχουν κάνει ποτέ την αυτοκριτική τους και δεν μου αρέσει καθόλου να μιλούν για λογαριασμό μου άλλοι, ιδίως άνθρωποι που ευθύνονται για την ηθική κατάρπτωση της πολιτικής.

Αρχίζω λέγοντάς σας πως μια από τις πιο σπουδαίες κουβέντες που ειπώθηκαν προέρχεται από το Νορβηγό Πρωθυπουργό, όταν, μετά από το μεγάλο μακελειό που έγινε στο Όσλο, έγινε μια πολύ μεγάλη συζήτηση για το ποια θα είναι η κύρωση, η τιμωρία αυτού του πολυδολοφόνου και υπό ποιες συνθήκες θα εξέτιε την ποινή του. Διότι ήταν γνωστό στη Νορβηγία ότι έχουν ένα πολύ επιεικές σύστημα απόδοσης ποινικής ευθύνης και εξαιρετικά κελιά, ξενοδοχεία κελιά. Απάντησε, λοιπόν, ο Νορβηγός Πρωθυπουργός ότι «στην τρομοκρατία απαντάμε με περισσότερη δημοκρατία».

Το λέω αυτό, κάνοντας μια μικρή παραλλαγή, για να πω ότι και ο Γιώργος Παπανδρέου από την ίδια κουλτούρα εμφορείται, ο Πρωθυπουργός ο οποίος ουδέποτε ζήτησε βωβούς μισθοφόρους ούτε φλύαρους εγκλημασιές, αλλά πολιτικούς συντρόφους στο δύσκολο αγώνα, για να πετύχουν οι μεταρρυθμίσεις, υπερβάλλοντας κιόλας στην πολλή διαβούλευση. Το μεγάλο του λάθος, βέβαια, είναι που νόμισε ότι είχε να κάνει με Νορβηγούς, Νορβηγούς Βουλευτές, Νορβηγούς Υπουργούς και νορβηγικό λαό βέβαια.

Εδώ το ένοχο, το παρακασμένο, το χρεοκοπημένο πολιτικό κατεστημένο, αμυνόμενο έβαλε πρώτ' απ' όλα τη βία συντελεστή στις πολιτικές διεργασίες. Από ένα σημείο και μετά έγινε ανεξέλεγκτο. Μετήλθε δηλαδή όλα τα μέσα. Εξέθρεψε επίσης το τέρας του λαϊκισμού και της δημαγωγίας, το οποίο κάποια στιγμή

θα καταβρόχθιζε και θα καταβροχθίσει και τους ίδιους, διότι οι τραυματισμένοι θεσμοί επιτρέπουν να εμφιλοχωρήσουν συντεχνίες και συμφέροντα. Όταν, λοιπόν, υποχωρήσουν οι θεσμοί, είναι βέβαιο ότι την ταξίθεσία στην πολιτική δεν θα την κάνει ο κ. Τσίπρας, η κ. Παπαρήγα, ο κ. Παπανδρέου. Την ταξίθεσία στην πολιτική θα την κάνουν οι νονοί, οι μπράβοι, οι συντεχνίες και τα συμφέροντα.

Πολέμησε, το κατεστημένο, την κυβερνητική πλειοψηφία, λυσσαλέα για τις αποφάσεις της. Και τώρα ζητάει μόνη της, να κυρώσει, η παρούσα Κυβέρνηση, τη δανειακή σύμβαση, για να μπορεί εκ του ασφαλούς να την πετροβολάει. Δυστυχώς, με την πολιτική μας καταφέραμε οι επίορκοι και οι ένοχοι να γίνουν τιμητές. Εδώ και καιρό ζητήθηκε να φύγει ο Παπανδρέου και να δοθεί λύση από την παρούσα Βουλή. Ξέρουμε, βέβαια, ότι μερικές προφητείες ενίοτε επαληθεύονται, όταν είναι γνωστός ο προφήτης που κάνει την προφητεία.

Το πολυπλόκαμο κατεστημένο καταφέρνει, με την οχλοβοή των μέσων ενημέρωσης να καλύπτει τα συμφέροντα, υπέρ των οποίων μάχεται, με σύμμαχο το τηλεοπτικό προσκήνιο, όπου η κραυγαλέα πολιτική ημιμάθεια συναγωνίζεται την αυθάδεια της προβολής, ώστε να ωφελούνται τελικά οι έμποροι και οι μεταπράτες της αγωνίας και των ελπίδων του ελληνικού λαού. Γι' αυτό ενόχλησε πολύ το δημοψήφισμα, γιατί το πολιτικό σύστημα θέλει μεταπράτες, θέλει συμβατικούς και ανώδυνους τρόπους διαχείρισης της πολιτικής. Θέλει κόμματα «πατερούληδες» – εγγυητές. Γι' αυτό, εύκολα το ερώτημα από το «ναι» ή «όχι» στην Ευρωζώνη, έγινε να «μείνει ή να φύγει ο Παπανδρέου».

Έτσι, λοιπόν, αφού είδαμε και το φάντασμα της πιθανής χρεοκοπίας, θα δούμε σε λίγο και την πραγματικότητα μιας άλλης κυβέρνησης. Τι πρέπει να γίνει; Σε συνθήκες παρακμής, έχει πει ο Πρόεδρος στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, είναι εξαιρετική η ευθύνη της πολιτικής εξουσίας και ξέρω ότι ο Γεώργιος Παπανδρέου το εννοεί απολύτως.

Να πούμε, όμως, τώρα τι είναι αυτό που λέμε για την άλλη κυβέρνηση. Σταχυολογώ ορισμένες φράσεις από την ομιλία του κ. Σαμαρά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματός του την Τετάρτη 2.11.2011.

Ακούστε: «Φανταστείτε, λέει, να είχαμε πέρυσι ψηφίσει το μνημόνιο. Πού θα βρισκόμασταν σήμερα; Θα είχαμε συμπαρασυρθεί στο ίδιο βάραθρο, στο οποίο καταρρέει σήμερα η Κυβέρνηση». Ο λόγος δηλαδή που δεν ψηφίστηκε πέρυσι το μνημόνιο είναι για να μην καταβαραθωθεί η Νέα Δημοκρατία και φτάσει στο ίδιο βάραθρο που καταβαραθώθηκε η Κυβέρνηση, όχι διότι το επέβαλαν λόγοι εθνικού συμφέροντος.

Είπε επίσης κάτι που πρέπει να ακούσει ο κόσμος πολύ καλά. Το είπε προχθές που μιλούσε ακόμα ως Αξιωματική Αντιπολί-

τευση, διότι χθες μίλησε ως επικείμενος Πρωθυπουργός. Είπε, λοιπόν: να το θυμάστε, η μόνη υπόσχεση που έχουμε δώσει ως σήμερα είναι για τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους πολύτεκνους. Αρχίζουν δηλαδή λίγο-λίγο οι υποσχέσεις να μαζεύονται.

Διαβάζω αυτολεξεί την τοποθέτηση του κ. Σαμαρά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, που είπε: «Και αν βγει «ναι» στο δημοψήφισμα;» Μιλάει για το δημοψήφισμα που δεν έγινε. «Τότε γίνεται πια δύσκολο να βελτιωθεί η συμφωνία μελλοντικά». Το ότι δεν είπε δηλαδή «ναι» στο δημοψήφισμα –παρ' ότι χθες είπε ότι το έχει πει ήδη σε ανύποπτο χρόνο- είναι για το λόγο μην βγει το «ναι» στο δημοψήφισμα και δεν θα μπορεί μετά να βελτιώσει το δημοψήφισμα αυτό που θα είχε επικυρωθεί.

Λέει επίσης «ακόμα τι θα συμβεί αν και άλλες χώρες ζητήσουν δημοψήφισμα για να εγκρίνουν τη νέα συμφωνία για την Ελλάδα;». Τι θα συμβεί, κύριε Σαμαρά; Φοβάστε ότι μπορεί οι άλλες χώρες να αρνηθούν να στηρίξουν το πρόγραμμα για την Ελλάδα, δηλαδή φοβάστε ότι θα κάνουν αυτό που εσείς δεν επιτρέπετε να γίνει σήμερα στην Ελλάδα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, είπε ο κ. Σαμαράς «οι άμεσες εκλογές μοιάζουν με λύτρωση και λύτρωση για πολλούς Βουλευτές του ίδιου του ΠΑΣΟΚ, που δεν βλέπουν την ώρα να πάσουν να στηρίζουν μια τόσο επικίνδυνη Κυβέρνηση». Σε αυτή τη δήλωση εγώ και όλοι μας τι θα έπρεπε να απαντήσουμε; Ότι πράγματι έχει δίκιο ο κ. Σαμαράς; Ότι ψάχνουμε τη λύτρωση για να φύγει αυτή η τόσο επικίνδυνη Κυβέρνηση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω ότι έχω πλήρη συνείδηση των πραγμάτων και συναίσθηση της ευθύνης μου. Λόγοι προσωπικής και πολιτικής αξιοπρέπειας μου επιβάλλουν να σταθώ στο πλευρό του εκλεγμένου Πρωθυπουργού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μίχο, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Να θυμίσω ότι, εκτός από τις διαδικασίες και όσα συμβαίνουν αυτή την ώρα μέσα στο Κοινοβούλιο, υπάρχουν κινητοποιήσεις και έξω από το χώρο του Κοινοβουλίου, διότι η αλήθεια είναι ότι δεν χρειαζόμαστε μια οποιαδήποτε λύση, αλλά μια διαφορετική λύση από τη μνημονιακή που έχουμε μέχρι τώρα, που με όποιο σχήμα και αν είναι, δεν θα είναι αποδεκτή.

Αυτήν την ώρα, λοιπόν, ενώ διαμαρτύρεται ο ελληνικός λαός, η Κυβέρνηση συνεχίζει να νομοθετεί, σαν να μην συμβαίνει τίποτα, ενώ βρίσκεται αυτή τη στιγμή υπό κατάρρευση, όπως λένε τουλάχιστον οι περισσότεροι. Βλέπουμε ότι με τα χρήματα του ΟΑΕΔ, στους πόρους, του οποίου συμβάλλουν σημαντικά οι ίδιοι οι εργαζόμενοι –πράγμα που απαλλάσσει τους εργοδότες από τις ασφαλιστικές εισφορές, με πρόσχημα την αντιμετώπιση της ανεργίας- έχουμε μια καινούργια πράξη στο χιλιοπαιγμένο έργο, που δεν έχει καμμία σχέση με την αύξηση της απασχόλησης, ενώ το μόνο που επιτυγχάνει είναι η μείωση του κόστους για τις επιχειρήσεις και η ανακύκλωση των ανέργων, με χρήματα όμως των εργαζομένων.

Και μία δεύτερη παρατήρηση έχω να κάνω. Λίγες μέρες από το έκοψε τα συγγράμματα σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ σε όσους δεν στοιχίθηκαν με το μέρος της, η Υπουργός Παιδείας επανέρχεται επιθετικά και βλέπετε ότι ζητά τελεσιγραφικά νέες καταργήσεις και συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολών στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Με την Κυβέρνηση υπό κατάρρευση και την ίδια την κ. Διαμαντοπούλου να αμφισβητεί δημοσίως τον Πρωθυπουργό, βιάζεται να στείλει τα ΦΕΚ με τις διορισμένες από το Υπουργείο πενταμελείς εφορευτικές επιτροπές σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ –σχεδόν σε όλα- για να διεξάγουν τις εκλογές για το περιβόητο πια συμβούλιο διοίκησης, εκλογές που έχουν χαρακτηριστεί ως θεσμική εκτροπή από τις συγκλήτους, από τους συλλόγους ΔΕΠ κι από την πρόσφατη σύνοδο των πρυτάνεων, στο πλαίσιο ενός νόμου που σύσσωμη η πανεπιστημιακή κοινότητα έχει απορρίψει.

Από την άλλη μεριά, για να δώσω και μια άλλη διάσταση, από

την πλευρά της Ευρώπης μάλιστα, θα σας διαβάσω δύο δηλώσεις από στελέχη της Γερμανικής Αριστεράς. Συγκεκριμένα, η μία δήλωση είναι από την Γκεζίνε Λότζ, που είναι Συμπρόεδρος της Γερμανικής Αριστεράς, δηλαδή του Die Linke. Λέει ότι «Η τύχη της Ελλάδας δεν αποφασίζεται από τον ελληνικό λαό. Δυστυχώς, οι Βρυξέλλες και οι μεγάλες επιχειρήσεις ορίζουν την ατζέντα. Αυτό αποτελεί δραματικό σήμα αποσύνθεσης της δημοκρατίας. Το ευρώ δεν θα διασωθεί με τις πολιτικές λιτότητας. Έχει τύχη μόνο αν αποπλίσουμε απόλυτα τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Η Γερμανική Αριστερά είναι αλληλέγγυα με τους λαούς της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Ιταλίας, της Ιρλανδίας και άλλων χωρών, που αντιτίθενται στη διανομή του πλούτου «από κάτω προς τα πάνω»». Νομίζω ότι η δήλωση αυτή, και πιστή περιγραφή της πραγματικότητας είναι και μια ματιά από έξω, που βλέπει τα πράγματα –και δεν είναι σύμπτωση- όπως νομίζω ότι τα βλέπουμε κι εμείς εδώ, όπως τα βλέπει τουλάχιστον η πλειοψηφία του ελληνικού λαού και από την άλλη πλευρά λέει τι κυβέρνηση θα χρειαζόταν. Και ίσως είναι πάρα πολύ σημαντική, αν κρίνει κανείς αυτά που λέει, διότι δεν είναι μόνο το θέμα της Ελλάδας, αλλά είναι και το θέμα του ευρώ, που με τέτοιες πολιτικές και το ίδιο κινδυνεύει ως νόμισμα κι όχι η Ελλάδα σε σχέση με το ευρώ.

Θα διαβάσω και μια δεύτερη δήλωση από Βουλευτή, πάλι του ίδιου κόμματος. «Η Μέρκελ εκβίασε χθες τον ελληνικό λαό με ένα δημοψήφισμα επιλογής ανάμεσα στην πανούκλα και στη χολέρα. Αν ο ελληνικός λαός επέλεγε το «ναι» στο δημοψήφισμα, το μέλλον μιας ολόκληρης γενιάς θα καταστρεφόταν από τα σκληρά μέτρα λιτότητας. Αν ο ελληνικός λαός επέλεγε να υπερασπιστεί την κυριαρχία του με το «όχι», η Γερμανία θα έκανε το παν για να τον καταστρέψει».

Εν πάση περιπτώσει, εμείς έχουμε μιλήσει για όλα αυτά που τεκταίνονται και για τις ευρωπαϊκές συμβάσεις, για το μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο, τον εφαρμοστικό νόμο και για το τωρινό. Λέμε όμως ότι η προκλητική παρέμβαση στα εσωτερικά της χώρας μας από την κ. Μέρκελ και τον κ. Σαρκοζί επιβεβαιώνει τον αντιδημοκρατικό κατήφορο, στον οποίο οδηγείται η λεγόμενη οικονομική διακυβέρνηση της ευρωζώνης, σύμφωνα και με τη δήλωση της Συνόδου Κορυφής για το ευρώ στις 26 Οκτωβρίου 2011. Η δήλωση της Συνόδου Κορυφής για το ευρώ την ίδια ημερομηνία, εκτός από τις ρυθμίσεις που αφορούν στη δανειακή σύμβαση της χώρας, για την οποία εμείς έχουμε αναλυτικά τοποθετηθεί και την έχουμε απορρίψει, περιλαμβάνει και ρυθμίσεις που αφορούν στην οικονομική διακυβέρνηση της ζώνης του ευρώ.

Επιχειρείται δηλαδή η συγκρότηση ενός μηχανισμού εκτελεστικής εξουσίας. Περί αυτού πρόκειται.

Όμως, εμείς τώρα συζητάμε για το πώς θα είναι η επόμενη κυβέρνηση και αν θα είναι από άλλους, ενώ θα έχει το ίδιο περιεχόμενο. Θα ξεγελάσει τον ελληνικό λαό; Εγώ θα έλεγα ότι δεν πρέπει να τον ξεγελάσει. Δεν ξέρω αν θα τα καταφέρει, αλλά λέω ότι δεν πρέπει να τα καταφέρει.

Επιχειρείται, λοιπόν, η συγκρότηση μηχανισμού εκτελεστικής εξουσίας απολύτως αντιδημοκρατικού, διότι δεν εξασφαλίζεται καμμία απολύτως δημοκρατική νομιμοποίηση ούτε δημοκρατικός έλεγχος και διαφάνεια της σκοπιμότητας και της νομιμότητας των αποφάσεών του. Θα έχει υπερεξουσίες. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό και με την υποχρέωση των χωρών-μελών της ευρωζώνης να ενσωματώσουν τα κριτήρια του συμφώνου σταθερότητας στο εθνικό δίκαιο με συνταγματική ισχύ, αναγορεύει την οικονομική διακυβέρνηση σ' ένα ακραία αυταρχικό θεσμικό πλαίσιο, που αντίκειται σε βασικές αρχές και της εθνικής κυριαρχίας. Και όμως βλέπουμε κόμματα που τοποθετούνται και υποστηρίζουν ότι αυτά που λέω εδώ, που είναι μια πραγματικότητα, δεν συμβαίνουν.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μια κουβέντα τώρα για το δημοψήφισμα. Γιατί το πρότεινε η Κυβέρνηση; Αν το πρότεινε από την αρχή για το πρώτο μνημόνιο και για όλα τα ενδιάμεσα, εγώ θα μιλούσα διαφορετικά. Όμως, το ότι δεν μπόρεσε και δεν ήθελε να το φέρει, δείχνει μια πρόθεση και ότι το φέρνει τώρα, δείχνει κάτι διαφορετικό. Δεν θα πω περισσότερα. Η κριτική έγινε και από τους κόλπους του κυβερ-

νητικού κόμματος.

Θα έλεγα, όμως, ότι η Αριστερά δεν φοβάται τα δημοψηφίσματα, όταν γίνονται για να εκφραστεί ο ελληνικός λαός και όταν υπάρχουν προϋποθέσεις. Δεν τα φοβάται, ακόμα και όταν δεν δημιουργούνται επίτηδες τέτοιες προθέσεις. Εμείς δεν θα λέγαμε «όχι» σε ένα τέτοιο δημοψήφισμα, όπως κάποιιο το πήραν πίσω. Αντί του δημοψηφίσματος, όταν το πρότεινε η Αριστερά για το μνημόνιο, ψηφίσατε εκείνη τη μαύρη Παρασκευή για τη Βουλή τη δυνατότητα του Υπουργού να υπογράψει μνημόνια και συμβάσεις, χωρίς να απαιτείται η ψήφος του Ελληνικού Κοινοβουλίου, υποβαθμίζοντας περαιτέρω τη Βουλή. Δεν είπαμε, λοιπόν, «όχι» στο δημοψήφισμα. Εσείς είπατε «όχι». Και ό,τι επιχειρήματα είχατε γι' αυτούς που έλεγαν «όχι» στο δημοψήφισμα, μπορείτε να «λουστείτε» με αυτά. Επιτρέψτε μου την έκφραση.

Προχωρήστε, λοιπόν, στο δημοψήφισμα, αλλιώς είστε έκπτωτοι σε αυτό που είπατε. Είναι ο χαρακτηρισμός που είπατε «τσάμπα μάγκες».

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, λέγοντας το εξής: Επειδή είναι «σοφόν το σαφές» εμείς, κυρίως όμως ο ελληνικός λαός, ζητάμε, όχι νέα κυβέρνηση με την παλιά μνημονιακή πολιτική, όχι μία κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, ίσως και κάποιων προθύμων, με ψήφιση της δανειακής σύμβασης, δηλαδή της συνέχειας του μνημονίου, τη συνέχιση της καταστροφής της χώρας, αλλά θα είναι μια άλλη κυβέρνηση αυτό που θέλουμε εμείς, μια κυβέρνηση που θα είναι βιώσιμη, γιατί δεν θα στηρίζεται στο μνημόνιο και σε έξωθεν παρεμβάσεις και σχέδια, αλλά θα μπορεί να αποτελείται από δυνάμεις οπωσδήποτε αντιμνημονιακές, με πυρήνα την Αριστερά και ο στόχος θα είναι ένα άλλο διαφορετικό πρόγραμμα.

Θα πω, στο λίγο χρόνο που μου μένει, ότι αυτό που απαιτείται είναι αύξηση της παραγωγικής βάσης, ένα διαφορετικό μοντέλο, μια άλλη ανάπτυξη, από όλα εκείνα που μας έφεραν εδώ που είμαστε και που δεν μπορούν σήμερα οι δυνάμεις που μας έφεραν εδώ να είναι και οι εγγυήτριες για το ότι θα μπορούν να μας πάνε κάπου διαφορετικά.

Θα ήταν πολύ χρήσιμο -αλλά δεν έχω το χρόνο- να έλεγα πως το παράδειγμα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Ελλάδα ή στην Κρήτη -για να φέρναμε ένα παράδειγμα- είναι εκείνο που λέει πως θα μπορούσε η αυτοδιοίκηση να αποφασίζει, πως ο δημοκρατικός προγραμματισμός θα μπορούσε να φτιάξει ένα άλλο μοντέλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Πρέπει να είμαστε αυστηροί στο χρόνο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, λέγοντας ότι αυτό θα ήταν ένα δείγμα του πως θα μπορούσε να είναι μια άλλη ανάπτυξη, η οποία δεν θα είχε τα συστατικά εκείνης της «ανάπτυξης» που μας έφερε εδώ, αλλά θα είναι στον αντίποδα αυτής της λογικής και θα μπορεί να φέρνει άλλα πράγματα.

Η τελευταία λέξη που θέλω να πω, είναι ότι τα ομόλογα με το «κούρεμα» αυτό που έγινε των ασφαλιστικών ταμείων, θα φέρουν μειώσεις στις συντάξεις.

Η κυβέρνηση, εκείνη που κάποιιο απεργάζονται είτε είναι μονοκομματική είτε δικομματική είτε με συμπληρώματα, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει όλα αυτά τα θέματα;

Εμείς, λοιπόν, ζητούμε εκλογές και νομίζουμε ότι πρέπει να γίνουν άμεσα, χωρίς κανέναν άλλο λόγο που θα πρέπει να μπει ενδιάμεσα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει όλοι να κατανοήσουμε ότι πρέπει να περιοριστούμε στο χρόνο που έχουμε όλοι μαζί αποφασίσει, για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές και οι Υπουργοί και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, που έχουν γραφτεί στον κατάλογο.

Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Θεόδωρος Παραστατίδης, έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν σας κρύβω πως αισθάνομαι βαθιά απογοήτευση, βλέποντας όλα αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα του 2011, σε μια Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων, σε μια Ελλάδα που δίδαξε τον πολιτισμό σε όλον τον κόσμο. Μια Ελλάδα που τη σέβονται οι ξένοι, αλλά δυστυχώς όχι κι εμείς.

Θλίβομαι, πραγματικά, όταν διαπιστώνεται πως η σημερινή κατάσταση της χώρας είναι αποτέλεσμα ανεύθυνης συμπεριφοράς, που επιδεικνύουν πολιτικές ηγεσίες των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, οι οποίες αποδείχθηκε πως σε δύσκολες και κρίσιμες συνθήκες δεν μπορούν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού αναφερθώ στην ουσία της αποψινής συζήτησης, που είναι η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, θα ήθελα να δούμε πως βρεθήκαμε σε αυτή την τραγική οικονομική κατάσταση. Η Ελλάδα, αμέσως μετά τις εκλογές του 2009 και στα μέσα του 2010 βρέθηκε στα πρόθυρα οικονομικής κατάρρευσης, εξαιτίας των κακών χειρισμών της διακυβέρνησης ιδιαίτερα των τελευταίων ετών.

Με το περιβόητο εκείνο σλόγκαν περί επανίδρυσης του κράτους από τη Νέα Δημοκρατία διαλύθηκε όλος ο κρατικός μηχανισμός. Έτσι, η ελληνική οικονομία βρέθηκε στα πρόθυρα κατάρρευσης. Η χώρα σώθηκε «στο παρά πέντε» με τη χρηματοδότηση από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης, με την υπογραφή του περίφημου και μισητού για κάποιους μνημονίου. Έτσι, μπόρεσαμε να φθάσουμε μέχρι εδώ.

Επομένως, αυτή η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας οδήγησε την οικονομία στην ύφεση και στα μεγάλα ελλείμματα. Η κατάσταση αυτή οδήγησε τη χώρα στο μνημόνιο και όχι το μνημόνιο -όπως θέλουν να λένε κάποιοι- τη χώρα στην ύφεση και στα ελλείμματα. Δυστυχώς, αυτοί που οδήγησαν τη χώρα σε αυτό το χάλι, σήμερα παριστάνουν τους τιμητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρεθήκαμε μπροστά σε δύσκολες και πρωτόγνωρες για τα ελληνικά δεδομένα οικονομικές καταστάσεις. Κληθήκαμε να διαχειριστούμε μια οικονομία σε πλήρη κατάρρευση. Η κατάσταση αυτή οδήγησε στην αναγκαιότητα να ψηφίσουμε με πόνο ψυχής, θα έλεγα, σκληρά και βάρβαρα μέτρα σε βάρος πολλών φορές των μεσαίων και μικρών εισοδημάτων και δεν πρέπει να το αρνούμαστε αυτό. Όμως, δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε πως αυτό είναι αποτέλεσμα της προσπάθειας που γίνεται να παρθούν τόσα πολλά μέτρα, μέσα σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μέσα σε αυτό το κλίμα, ο Έλληνας Πρωθυπουργός, ο Γιώργος Παπανδρέου και το επιτελείο του Υπουργείου Οικονομικών κατέβαλαν τεράστιες προσπάθειες, προκειμένου να υπάρξει μια οριστική και μόνιμη λύση για τη διάσωση της χώρας. Αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής είναι η συμφωνία της δανειακής σύμβασης, που προβλέπει ένα πακέτο χρηματοδότησης της τάξης των 340 δισεκατομμυρίων.

Σε αυτή τη χώρα φαίνεται πως έχουμε τρελαθεί, διότι ενώ κατηγορείται η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για ενδοτισμό, για προδοσία και παραχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων, ταυτόχρονα αντιδρούν, προσάπτοντας στην Κυβέρνηση ότι με την προσφυγή σε δημοψήφισμα βάζει σε κίνδυνο τη χώρα, μη αποδεχόμενη τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, την οποία όμως χαρακτήρισαν κακή και καταστροφική.

Χαρακτηρίζετε δε, το δημοψήφισμα επικίνδυνο και απαράδεκτο, διότι θεωρείτε τα δилήμματα που θα έχετε εκβιαστικά και διχαστικά. Αλήθεια, σε ποια δημοκρατικά καθεστώτα δεν υπάρχουν δилήμματα, μπορεί να μας πει κάποιος; Όταν κάνει εκλογές και καλεί το λαό να ψηφίσει, δεν καλεί τον κόσμο να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει σε αυτά που του προτείνεις; Σε αυτή την περίπτωση δεν θεωρείτε το δилήμμα εκβιαστικό και διχαστικό;

Εκτός όλων αυτών, ψέγετε ακόμη την Κυβέρνηση, γιατί δεν ενημέρωσε προηγουμένως την κ. Μέρκελ και τον κ. Σαρκοζί, καθώς και άλλους παράγοντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης γι' αυτή την απόφαση, που στο κάτω-κάτω είναι κυριαρχικό μας δικαίωμα. Με μεγάλη μου λύπη θα πω ότι το πολιτικό μας σύστημα, δυστυχώς, πάσχει. Θα έλεγα πως πάσχει από παράνοια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα δόγμα που λέει

πως η πολιτική αποφασίζει και η οικονομία ακολουθεί. Σήμερα, δυστυχώς, φτάσαμε στο δόγμα «η οικονομία αποφασίζει και η πολιτική ακολουθεί». Εδώ και λίγο καιρό ακούγονται φωνές από Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και από διάφορους τραπεζικούς κύκλους –και, δυστυχώς, θα πω και από μια μικρή μερίδα Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ- να υπάρξει συγκυβέρνηση ή κυβέρνηση εθνικής ενότητας ή οικονομικής ή όπως θέλετε να την πείτε.

Από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τους τραπεζίτες αντιλαμβάνομαι τους λόγους της στάσης αυτής. Όμως, δεν μπορώ να αντιληφθώ την εμμονή κάποιων συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ στην άποψη αυτή και μάλιστα, με όρους μειωτικούς, τη στιγμή μάλιστα που ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και οι ηγεσίες των άλλων κομμάτων, απορρίπτουν τις συγκεκριμένες προτάσεις.

Γιατί, λοιπόν, επιμένουν και επανέρχονται σ' αυτή την πρόταση; Αυτή η πρόταση σαν αποτέλεσμα έχει την αποδυνάμωση της διαπραγματευτικής ικανότητας της Κυβέρνησης στην προσπάθεια εξεύρεσης κάποιας λύσης, η οποία θα πρέπει να υπάρξει -όπου συμφωνούμε όλοι- οργανωμένα όμως και συντεταγμένα.

Μήπως πιστεύουν ότι άλλαξε ο Κανονισμός της Βουλής ή και οι διατάξεις του Συντάγματος για τους ρόλους των κομμάτων, όπου η Αντιπολίτευση αποφασίζει και η Κυβέρνηση εκτελεί ή σύρεται πίσω απ' αυτή; Μήπως υπήρξαν σημεία συνεννόησης και προγραμματικής σύγκλισης και δεν το γνωρίζουμε; Εν πάση περιπτώσει, όσοι το επιθυμούν τόσο πολύ, ας πάνε να παρακαλέσουν τον κ. Σαμαρά να αποδεχθεί την πρόταση αυτή και να τον χρίσουν και Πρωθυπουργό. Διότι απ' όλη αυτή τη διαδικασία, θα καταλήξει, αργά ή γρήγορα, ο Αντώνης Σαμαράς να χριστεί Πρωθυπουργός και θα γίνει προσπάθεια να ληλατηθεί το ΠΑΣΟΚ.

Δυστυχώς, για την επίτευξη αυτού του στόχου χρησιμοποιούνται συνάδελφοι και μέσα από το χώρο του ΠΑΣΟΚ. Εδώ και δύο μέρες τα κανάλια μεταδίδουν και προβάλλουν απόψεις συγκεκριμένων, που συμμετέχουν σε όλη αυτή τη διαδικασία στο παρλακίνηιο και μάλιστα, προσπαθούν να πείσουν την κοινωνία –ακούσατε! και αυτό το αναφέρω ως καταγγελία- πως αυτή είναι άποψη όλης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Όλα αυτά τα αφήνουν στην κρίση σας και στην κρίση του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό έχει αποφασιστεί. Έχουν αποφασιστεί αυτού του είδους οι ενέργειες και οι κινήσεις από εκδοτικά συμφέροντα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, από τραπεζίτες και από μεγαλοκαταθέτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Οι θέσεις και οι απόψεις που εξέφρασα απεικονίζουν την αγωνία μου για το μέλλον αυτής της χώρας. Συναισθανόμενος την κρίσιμότητα της σημερινής κατάστασης δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό, διότι είμαι πεπεισμένος πως η σημερινή Κυβέρνηση και θέλει και μπορεί να βγάλει τη χώρα με κατάλληλους χειρισμούς από το αδιέξοδο. Πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία θέλει, αλλά δεν μπορεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Θεόδωρο Παραστατίδη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρομάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βρίσκεται στο πιο κρίσιμο σταυροδρόμι της μεταπολιτευτικής περιόδου και αυτό είναι μια πραγματικότητα, που πιστεύω ότι δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανένας. Το γεγονός από μόνο του θα μπορούσε να αποτελέσει μια κοινή παραδοχή και βάση για τη συζήτηση, που με ειλικρίνεια πρέπει να γίνει μεταξύ μας και με αίσθημα ευθύνης απέναντι στον ελληνικό λαό και με στόχο να βρεθούν λύσεις.

Αυτός θα μπορούσε να είναι οκνός τόπος στον οποίο θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε όλοι όσοι πιστεύουν ότι το πρόταγμα αυτή τη στιγμή είναι η αναζήτηση των λύσεων και μάλιστα, μέσα σε ένα ασφικτικό χρονικό πλαίσιο που δεν επιτρέπει ανα-

βολές και καθυστερήσεις. Το πρόταγμα είναι να δώσουμε πειστικές απαντήσεις στο πρόβλημα της κοινωνίας που βιώνει τις σκληρές συνέπειες της κρίσης, να δώσουμε λύση στο πρόβλημα του άνεργου, του εργαζόμενου, του μισθωτού, του επαγγελματία, του αγρότη που βλέπει το εισόδημά του να συρρικνώνεται και αδυνατεί να καλύψει τις ανάγκες του.

Το τελευταίο που ενδιαφέρει σήμερα τον απλό πολίτη είναι ποιος θα καταφέρει να κατακεραυνώσει με ρητορικές κορώνες απ' αυτό το Βήμα τους πολιτικούς του αντιπάλους. Δεν ενδιαφέρουν πλέον κανέναν από τους απλούς πολίτες οι κομματικές σκοπιμότητες και οι σχεδιασμοί που έχουν κοντόφθαλμες και ευκαιριακές επιδιώξεις.

Η αγωνία, ο φόβος, η ανασφάλεια για το σήμερα και το αύριο, που στη συντριπτική πλειοψηφία βιώνει η ελληνική κοινωνία, δεν μας επιτρέπουν να λειτουργούμε με τις πρακτικές του παρελθόντος. Απαιτούν νέα αντίληψη για τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, που να ανταποκρίνεται στις νέες συνθήκες. Αυτές οι συνθήκες και αυτή η οδυνηρή πραγματικότητα που σήμερα βιώνουμε θα είχαν αποτραπεί εάν το πολιτικό σύστημα είχε αναλάβει στο σύνολό του τις ευθύνες του τα προηγούμενα χρόνια.

Ορισμένοι πιστεύουν ότι μπορούμε να συνεχίσουμε την πεπατημένη. Αδυνατούν να κάνουν τη στοιχειώδη αυτοκριτική τους. Το μόνο που ζητούν είναι οι εκλογές, για να μας σώσουν αυτοί, οι οποίοι είναι οι κύριοι υπεύθυνοι για τη δημιουργία του προβλήματος. Αδυνατούν ακόμη και σήμερα να αναλύσουν την οδυνηρή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα και να επανακαθορίσουν τη στάση τους και τις πρακτικές τους.

Όλοι λέμε ότι η ιστορία θα μας κρίνει αυστηρά. Πράγματι, θα μας κρίνει αυστηρά, εάν φανούμε κατώτεροι των περιστάσεων. Η ιστορική προσέγγιση των πραγμάτων, βέβαια, έχει την αξία της. Μεγαλύτερη, όμως, αξία και σημασία έχει, όχι τι θα γράψει η ιστορία, αλλά τι αντιμετωπίζει και τι εισπράττει σήμερα η κοινωνία.

Όλοι μιλάμε για ιστορικές στιγμές. Είναι, πράγματι, ιστορικές οι στιγμές. Χρειάζονται, όμως και ιστορικές αποφάσεις. Μια τέτοια ιστορική απόφαση θα μπορούσε να είναι η επίτευξη στην πράξη μιας εθνικής συνεννόησης. Πρακτικά, αυτό σημαίνει συνεννόηση για τις μεγάλες εθνικές προτεραιότητες, που οδηγούν στη διάσωση της χώρας και στην αλλαγή πορείας. Δεν σημαίνει ότι μοιράζουμε θέσεις και καρέκλες. Σημαίνει να συμφωνήσουμε στις αναγκαίες αλλαγές, στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, στην οργάνωση και στο ρόλο του κράτους, στο αναπτυξιακό πρότυπο που πρέπει να ακολουθήσουμε, στις αγκυλώσεις που πρέπει να ξεπεράσουμε. Αυτή είναι μια βάση, στην οποία θα μπορούσε να στηριχθεί μια κυβέρνηση συνεργασίας, που θα αναλάμβανε τα καθήκοντά της στηριζόμενη σε μία ευρύτερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Πρόταγμά μας είναι το συμφέρον της χώρας, χωρίς να μας ενδιαφέρουν οι καρέκλες και τα οφίτσια. Αυτό είναι και το νόημα της πρόσκλησής του Πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου που απήχθη από το Βήμα αυτό στα κόμματα της Αντιπολίτευσης και κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Υπάρχει η ωριμότητα στο πολιτικό μας σύστημα για κάτι τέτοιο; Αυτό θα φανεί τις επόμενες μέρες. Ιδού η Ρόδος!

Είναι, όμως, πραγματικά άπιστευτο αυτό που συμβαίνει στη χώρα και ειδικότερα στην Αίθουσα αυτήν και έξω από την Αίθουσα αυτήν την τελευταία κυρίως περίοδο. Μετά από δύο χρόνια επώδυνων μέτρων, μετά από δύο χρόνια σκληρής προσπάθειας, μετά από δύο χρόνια μεγάλων θυσιών του ελληνικού λαού, μετά από μήνες χρόνων διαπραγματεύσεων, καταφέραμε να έχουμε μια απόφαση σε ευρωπαϊκό επίπεδο ευεργετική για τη χώρα μας, μέσα από το μεγαλύτερο πακέτο στήριξης που έγινε ποτέ, μέσα από τη μεγάλη ελάφρυνση του χρέους, που σημαίνει, μεταξύ άλλων, 5 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα το χρόνο για τόκους, που σημαίνει ασφάλεια, που σημαίνει σταθερότητα, που σημαίνει συντάξεις, που σημαίνει μισθοί, που σημαίνει ανάπτυξη.

Όλα αυτά, αντί να τα αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, είμαστε έτοιμοι να τα θυσιάσουμε στο βωμό της μικροκομματικής λογικής και σκοπιμότητας. Είμαστε έτοιμοι να κάνομε αυτό που λέει ο λαός μας, «να κλωστήσουμε την καρδόρα με το γάλα». Πιστεύω ότι κανένας δεν έχει αυτό το δικαίωμα.

Ακούμε για την ανάγκη σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας, εθνικής σωτηρίας. Θα ήταν μια σωστή επιλογή, εάν αυτή η ενότητα είναι πάνω σε συγκεκριμένο πλαίσιο. Αρκεί να γίνει κατανοητό ότι μια τέτοια κυβέρνηση δεν μπορεί να είναι ούτε υπηρεσιακή ούτε διαδικαστικού χαρακτήρα. Θα πρέπει να είναι κυβέρνηση ευθυνών και υποχρεώσεων. Πρέπει να είναι κυβέρνηση δράσης, μια κυβέρνηση που θα αναλάβει να σηκώσει ένα μεγάλο βάρος, όπως το σηκώνει σήμερα η Κυβέρνησή μας, για να πετύχουμε τους στόχους που είμαστε υποχρεωμένοι να πετύχουμε.

Υπάρχει η πρόθεση και η βούληση να αναλάβουμε οι περισσότεροι αυτό το βάρος; Σας έδωσε αυτή την εντύπωση η χθεσινή ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Εγώ εύχομαι να διαψευστώ. Αν, όμως, υπάρχει, να το κάνουμε. Εάν όχι, είμαστε υποχρεωμένοι να συνεχίσουμε, δυστυχώς, να σηκώνουμε από μόνοι μας αυτό το βάρος.

Κατανώ απόλυτα τι σημαίνει για τον καθένα να στηρίζει μια κυβέρνηση και να δέχεται αποδοκimasίες, ύβρεις και προπηλακισμούς. Θα ήταν πολύ διαφορετικά τα πράγματα, αν σήμερα είχαμε μια κυβέρνηση που στηριζόταν σε μια εθνική συνεννόηση για τα μεγάλα προβλήματα που έχουμε μπροστά μας και θα επιμείνουμε σε αυτό. Δεν εξαρτάται, όμως, από εμάς. Αυτό είναι προφανές. Εξαρτάται από το πόσο είναι διατεθειμένοι να σηκώσουμε μαζί αυτό το βάρος.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που χρειάζεται οπωσδήποτε η χώρα, τουλάχιστον για το επόμενο εξάμηνο –το χρειάζεται για χρόνια, αλλά τουλάχιστον για το επόμενο εξάμηνο– είναι μια σταθερή κυβέρνηση που θα παίρνει αποφάσεις, που θα δίνει καθημερινά τη μάχη για την υλοποίηση των νόμων και των αποφάσεων. Το τελευταίο που χρειάζεται η χώρα σήμερα είναι οι εκλογές. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να χάσουμε ούτε μια μέρα ούτε μια ώρα στην προσπάθεια αυτή.

Για να γίνει πιο σαφές ποιο είναι το διακύβευμα και πιο συγκεκριμένο, θα μου επιτρέψετε να περιγράψω το πρόβλημα του Υπουργείου Εργασίας, που δεν είναι πρόβλημα ενός Υπουργείου, αλλά είναι πρόβλημα συνολικά της χώρας, γιατί η αδυναμία πληρωμής των συντάξεων και των μισθών, των επιδομάτων ανεργίας, των φαρμάκων και της υγειονομικής περίθαλψης αποτελεί την πραγματική χρεοκοπία. Αυτή είναι η χρεοκοπία που πρέπει να αποφύγουμε.

Καταφέραμε μέχρι σήμερα να αποφύγουμε ένα τέτοιο φαινόμενο. Πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε και το επόμενο διάστημα. Για να επιτευχθεί, όμως, ο στόχος αυτός δεν πρέπει να θεωρήσουμε τίποτα αυτονόητο. Χρειάζεται σκληρή καθημερινή δουλειά. Τίποτα δεν λειτουργεί στον «αυτόματο πιλότο».

Για να αποκλείσουμε, λοιπόν, κάθε ενδεχόμενο αδυναμίας πληρωμής των συντάξεων και των άλλων παροχών, επιβάλλεται πρωτίστως να καταβληθεί η έκτη δόση και να υπογραφεί η νέα δανειακή σύμβαση, έτσι ώστε το δημόσιο, που συμμετέχει με ποσοστό 40% στη χρηματοδότηση των ταμείων, να έχει τη δυνατότητα αυτή να συνεχίσει να χρηματοδοτεί τα ταμεία. Αυτό αποτελεί προαπαιτούμενο για τη διασφάλιση των συντάξεων και άλλων παροχών.

Για να φθάσουμε, όμως, στην υπογραφή της δανειακής σύμβασης υπάρχουν υποχρεώσεις, στις οποίες πρέπει να ανταποκριθούμε άμεσα τις επόμενες μέρες, πέρα από όσα έχουμε κάνει –και είναι πολλά– το τελευταίο διάστημα και όλο τον προηγούμενο χρόνο. Πρέπει να αναπληρώσουμε τις απώλειες, που θα έχουν τα ταμεία από το «κούρεμα» των ομολόγων και είμαστε αποφασισμένοι να το κάνουμε, ενισχύοντας τα ταμεία και την παρουσία τους, με ανάλογα ποσά από σήμερα και για τα επόμενα είκοσι χρόνια.

Έχουμε ψηφίσει όλες τις ρυθμίσεις για τα συνταξιοδοτικά και τα εργασιακά θέματα. Έχουμε πετύχει μέχρι σήμερα τους στόχους για τον περιορισμό στις δαπάνες. Αλλά, χρειάζεται να γίνουν πολλά ακόμη και πρέπει να γίνουν πολλά και μέσα σ' αυτό το χρόνο.

Πετύχαμε –ναι!– να μειωθεί κατά 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ η φαρμακευτική δαπάνη την τελευταία διετία. Πρέπει, όμως, να εισπράξουμε τα 262 εκατομμύρια ευρώ μέχρι το τέλος του χρόνου από τις φαρμακευτικές εταιρείες. Ξεκινήσαμε από το Σεπτέμβριο

τη λειτουργία του ΕΟΠΠΥ, αλλά πρέπει –και το έχουμε κάνει πράξη– από τις αρχές Νοεμβρίου να επεκταθεί η ηλεκτρονική συνταγογράφηση σε όλους τους γιατρούς, σε όλα τα φαρμακεία, γιατί πέρα από τα 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ του 2010 και του 2011, πρέπει να περιοριστεί η δαπάνη για να εξασφαλίσουμε τις συντάξεις κατά 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ μέσα στον επόμενο χρόνο.

Το 2010 εισπράξαμε 800 εκατομμύρια από οφειλές παρελθόντων ετών και το 2011 πρέπει να κλείσουμε το χρόνο με 1.150.000.000. Όλα αυτά χρειάζονται μία σκληρή προσπάθεια για να ολοκληρωθεί, για να κλείσει ο χρόνος, κλείνοντας και τις όποιες ταμειακές εκκρεμότητες.

Τις τελευταίες μέρες κάποιος πίστεψαν ότι κλονίζεται η Κυβέρνηση και λαμβάνουμε κάποια εξώδικα που λένε ότι «εμείς οι αγωνιστές γιατροί...» –δεν πρόκειται για τους γιατρούς, δεν εκπροσωπούν τους γιατρούς– «...θα κινηθούμε στην κατεύθυνση να αποδείξουμε ότι είμαστε παράνομοι, που επεκτείνετε την ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Θα σας αποδείξουμε ότι είναι παράνομο το ενιαίο συνταγολόγιο».

Έτσι, λοιπόν, θέλω να πω πολύ απλά ότι η χώρα χρειάζεται Κυβέρνηση, για να συνεχίσει μια μεγάλη προσπάθεια, χωρίς την παραμικρή καθυστέρηση για να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας, να αποθαρρύνουμε ακόμη περισσότερο εκείνους που με τις πρακτικές τους εδών και χρόνια ζημίωσαν το κοινωνικό σύνολο.

Επίσης, δεν είναι μόνο αυτό. Διανύουμε το δυσκολότερο χειμώνα των τελευταίων δεκαετιών και αυτήν τη στιγμή υλοποιούνται τριάντα έξι προγράμματα ενίσχυσης της απασχόλησης κι έχουμε σχεδιάσει άλλα είκοσι τέσσερα προγράμματα –και με την κ. Κατσέλη, βεβαίως, πριν αποχωρήσει– για να έχουμε ένα ανάχωμα στην αύξηση της ανεργίας. Είναι ο δυσκολότερος χρόνος που διανύουμε, σε σχέση με τα προβλήματα της ανεργίας. Πρέπει να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας.

Θα ήθελα να αναφέρω κι ένα στοιχείο γιατί μου έκανε εντύπωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, πέραν του Κανονισμού που προβλέπει τα δεκαοκτώ λεπτά, θα παρακαλούσαμε να περιορίσουμε το χρόνο όσο γίνεται περισσότερο, γιατί πρέπει να μιλήσουν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και του ΛΑΟΣ και οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θα τον περιορίσω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ. Ζητώ συγγνώμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2009 τα ασφαλιστικά ταμεία πλήρωναν 465 εκατομμύρια ευρώ για φάρμακα το μήνα. Είχαμε σπάσει όλα τα ρεκόρ παγκοσμίως. Δεν άκουσα ούτε ένα ίχνος αυτοκριτικής για το τεράστιο έγκλημα σε βάρος των ταμείων.

Ξεκινήσαμε μία μεγάλη προσπάθεια –με τον κ. Λοβέρδο στην αρχή και την κ. Κατσέλη στη συνέχεια– και φτάσαμε σήμερα τη δαπάνη αυτή στα 300 εκατομμύρια, αλλά δεν αρκεί. Πρέπει να προχωρήσουμε ακόμα παραπέρα, για να αποκτήσουν τα ταμεία την οικονομική ισορροπία που χρειάζεται, για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις του.

Όλα αυτά δεν τα λέω για να καταστήσω ισχυρή τη δική μου θέση ή τη θέση της Κυβέρνησης. Εξάλλου, πολλοί από εσάς μου έχετε εκφράσει τη συμπάθειά σας για όλα αυτά που καθημερινά περνάω, όπως περνάνε κι όλοι οι Υπουργοί αυτήν την περίοδο. Δεν δυσανασχετώ. Προσπαθώ να κάνω τη δουλειά μου.

Για τον ελληνικό λαό πάντως, καμμία σημασία δεν έχουν τα πρόσωπα και αυτό εγώ το αντιλαμβάνομαι πλήρως. Ο ελληνικός λαός που κάνει θυσίες, θέλει να δει αποτελέσματα και αυτό και μόνο τον ενδιαφέρει. Θέλει να αποδείξουμε ότι καταλαβαίνουμε το πρόβλημά του, την αγωνία του και την ανασφάλειά του. Θέλει πολύ περισσότερο με τις ενέργειές μας και τις αποφάσεις μας, να του δώσουμε ξανά το όραμα και την ελπίδα. Εμείς, η Κυβέρνηση και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ στρατευτήκαμε κι αναλάβαμε τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις μας. Αν υπάρχουν κι άλλοι που θέλουν να αναλάβουν ευθύνες και υποχρεώσεις, είναι καλοδεχούμενοι. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός χθες απηύθυνε

αυτήν την πρόσκληση από το Βήμα αυτό.

Ομολογώ ότι δεν έχω πειστεί -το έχω ξαναπεί- ότι υπάρχουν αυτές οι προθέσεις. Εύχομαι όμως να διαψευστώ. Επειδή όμως η χώρα δεν μπορεί να μείνει ούτε ώρα χωρίς Κυβέρνηση, επειδή δεν πρέπει να ακυρώσουμε τις δικές μας προσπάθειες και τις προσδοκίες του ελληνικού λαού, θεωρώ ότι η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση απόψε, είναι αναγκαία πράξη υψίστης πολιτικής ευθύνης. Είμαστε μία παράταξη που ανέλαβε και τώρα και στο παρελθόν τις ιστορικές τις ευθύνες. Ειδικότερα τα δύο τελευταία χρόνια σηκώσαμε το μεγάλο βάρος των δύσκολων αποφάσεων και των επώδυνων μέτρων. Η νέα δανειακή σύμβαση που αποφασίστηκε, αποτελεί αναγνώριση αυτών των προσπαθειών και των θυσιών του ελληνικού λαού.

Είμαστε πάντοτε ανοιχτοί στο διάλογο και στη συνεννόηση. Έχουμε πλήρη επίγνωση των δυσκολιών που έχουμε μπροστά μας. Επιζητούμε και επιδιώκουμε την εθνική συνεννόηση. Εκείνο που δεν μπορούμε να αποδεχτούμε, είναι να θυσιάσουμε, στο βωμό της όποιας σκοπιμότητας, αυτό που μέχρι σήμερα πετύχαμε, αυτό που μέχρι σήμερα καταφέραμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Γεώργιο Κουτρούμνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκατέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 14ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει και οι Βουλευτές του Νομού Πιερίας σας καλωσορίζουν. Αυτήν τη στιγμή βρίσκεται στην Αίθουσα η κ. Μαρία Μίχου, Βουλευτής Πιερίας.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Βουλευτής, κ. Λούκα Κατσέλη.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Έλληνας πολίτης παρακολουθεί όλη την τελευταία εβδομάδα, άφωνος και ταπεινωμένος, τις τελευταίες συνταρακτικές πράξεις ενός δίχρονου δράματος. Η τελευταία εβδομάδα υπήρξε για όλους τραυματική. Τη Δευτέρα ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να ζητάει δημοψήφισμα για τη δανειακή σύμβαση, οι όροι της οποίας είχαν ήδη συμφωνηθεί μετά από πολύμηνες και θα έλεγα, επιτυχείς διαπραγματεύσεις με τους πιστωτές μας.

Τέθηκε σε όλους μας το απλό ερώτημα. «Καλά, αν πίστευε ειλικρινά η Κυβέρνηση ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να έχει λόγο με την ψήφο του σε τόσο σημαντικές αποφάσεις, αυτό δεν μπορούσε και δεν έπρεπε να γίνει πριν κλειστεί η συμφωνία στις 26ης Οκτωβρίου;»

Την ίδια μέρα ακούσαμε τον Υπουργό Οικονομικών να υπεραμύνεται του δημοψηφίσματος, πράγμα που ενίσχυσε την εντύπωση ότι για μία τέτοια απόφαση υπήρχε τουλάχιστον μία στοιχειώδης ενημέρωση, αν όχι συνεννόηση, με τους ομολόγους του.

Λίγες ημέρες αργότερα αποκαλύφθηκε όχι μόνο ότι, δεν υπήρχε ενημέρωση και επικοινωνία με τους εταίρους μας, αλλά ότι ο ίδιος ο Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης ήταν αντίθετος με το δημοψήφισμα. Πριν από δύο εβδομάδες η ψήφισή όλων των άρθρων του πολυνομοσχεδίου, ακόμα και του άρθρου 37 που αφορούσε τις συλλογικές συμβάσεις και όχι δημοσιονομικές δεσμεύσεις, προβλήθηκε από την Κυβέρνηση ως αναγκαία προϋπόθεση για τη χορήγηση της έκτης δόσης και σε λιγότερο από δύο εβδομάδες η ίδια η Κυβέρνηση τίναξε όλη τη δανειακή σύμβαση στον αέρα, συμπεριλαμβανομένης και της χορήγησης της έκτης δόσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Την Τρίτη ακούσαμε από τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο ότι υπήρχε ομόφωνη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος και την Πέμπτη τουλάχιστον τρεις

Υπουργοί ανακοίνωσαν ότι είχαν προβάλει διαφωνίες.

Την Πέμπτη όλοι οι Έλληνες λάβαμε το ταπεινωτικό τελεσίγραφο της κ. Μέρκελ και του κ. Σαρκοζί. Το δημοψήφισμα έπρεπε να γίνει μέχρι τις 4 Δεκεμβρίου και δεν μπορούσε να αφορά στη δανειακή σύμβαση, αλλά μόνο στην παραμονή μας ή όχι στο ευρώ. Μέχρι τότε μας ανακοίνωσαν ότι όλα παγώνουν.

Μέσα σε λίγες ώρες η ιδέα του δημοψηφίσματος αποσύρθηκε, με το επιχείρημα ότι το δημοψήφισμα προτάθηκε, για να προκληθεί συναίνεση από τη βάση, γιατί δεν είχε καταστεί δυνατή συναίνεση κορυφής από τη Νέα Δημοκρατία. Και ρωτάει ο απλός πολίτης το εξής: Καλά, έπρεπε να αμφισβητήσουμε και να κλονίσουμε την ένταξή μας στην Ευρωζώνη, τη δανειακή σύμβαση, τις σχέσεις μας με τους πιστωτές μας και την αξιοπιστία της χώρας για να πείσουμε τον κ. Σαμαρά να υπογράψει τη σύμβαση;

Η χθεσινή συνεδρίαση του Βουλής φοβάμαι ότι έφερε το τελειωτικό κτύπημα. Αντί για μία ελάχιστη προσπάθεια ειλικρινούς συνεννόησης μεταξύ των πολιτικών Αρχηγών για την ανάληψη πρωτοβουλιών που θα εγγυώνται διασφάλιση των απαραίτητων χρηματοοικονομικών πόρων, την επίτευξη πολιτικής και οικονομικής ομαλότητας και τη δρομολόγηση εκλογών σε εύλογο χρονικό διάστημα, η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος δέχθηκε καινούργια πλήγματα.

Ακούσαμε τον κ. Σαμαρά να διατείνεται ότι από τις 27 Οκτωβρίου είχε θεωρήσει αναπόφευκτη τη δανειακή σύμβαση, δηλαδή, είχε συναινέσει στην υπογραφή της. Κανένας δεν το είχε αντιληφθεί μέχρι τότε. Αμέσως μετά κατέθεσε την πρότασή του για μεταβατική κυβέρνηση τεχνοκρατών και εκλογές, λες και η διαπραγμάτευση μιας δανειακής σύμβασης και σημαντικών όρων της δεν αποτελεί ύψιστη πολιτική πράξη που απαιτεί έμπειρους πολιτικούς χειρισμούς. Μετά, για λόγους ανεξήγητους, τον είδαμε να αποχωρεί από αυτήν την Αίθουσα.

Ακούσαμε Εκπροσώπους της Αριστεράς να υπεραμύνονται της παραμονής μας στο ευρώ, αλλά να μην θέλουν να ακούσουν για τη δανειακή σύμβαση χωρίς την παραμικρή ανάγκη να προβάλλουν εναλλακτικές προτάσεις για τη χρηματοδότηση της χώρας.

Ακούσαμε τον Πρωθυπουργό στην Κοινοβουλευτική Ομάδα να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης για την απρόσκοπτη συνέχιση του κυβερνητικού έργου και λίγο μετά την επισήμανση Υπουργών ότι στο Υπουργικό Συμβούλιο που είχε προηγηθεί, είχε ο ίδιος συναινέσει στην ανάγκη συγκρότησης κυβέρνησης εθνικής ευθύνης.

Παρακολουθήσαμε, τέλος, στην Ολομέλεια την έκκληση του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, ώστε να εξασφαλιστεί η καταβολή της έκτης δόσης και η υλοποίηση της δανειακής σύμβασης, τις οποίες ο ίδιος είχε δαναμτίσει με την πρόταση για το δημοψήφισμα και για να διερευνηθεί με τον κ. Σαμαρά τους όρους και προϋποθέσεις συγκρότησης μεταβατικής κυβέρνησης, χωρίς όμως, κανένα χρονοδιάγραμμα και καμία αξιόπιστη δέσμευση.

Το μόνο που δεν ακούσαμε αυτές τις ημέρες, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι η πολιτική ασκείται αποτελεσματικά, μόνο αν εδραιώνεται σε σχέσεις εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας. Αυτές οι σχέσεις που ούτως ή άλλως είχαν τραυματιστεί αυτά τα δύο χρόνια, διερράγησαν επικίνδυνα την τελευταία εβδομάδα σε όλα τα επίπεδα. Οι σχέσεις μας με τους εταίρους μας έχουν κλονιστεί. Το αποτέλεσμα: Από εδώ και πέρα θα είναι πολύ πιο σκληροί στις απαιτήσεις τους και στις διασφαλίσεις που θα ζητούν. Οι πιθανότητες κατά τη γνώμη μου είναι ότι δεν θα δοθεί η έκτη δόση, ακόμα και αν η Κυβέρνηση λάβει ψήφο εμπιστοσύνης, μέχρι να ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο και να υπογραφεί η δανειακή σύμβαση, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν θα διεξαχθεί το δημοψήφισμα. Και αυτό γιατί για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προϋπόθεση χορήγησης της έκτης δόσης ήταν η βιωσιμότητα του χρέους, την οποία εγγυάται η σύναψη της δανειακής σύμβασης, που αποτελεί εκκρεμότητα.

Η ίδια η συνοχή της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής ομάδας έχει διαρραγεί. Οι καταγιγιστικές απαξιωτικές δηλώσεις και η εμφάνιση ομάδων που διεκδικούν τιμάρια μελλοντικών σχημάτων εξουσίας αποτελεί θλιβερή απόδειξη. Οι προτάσεις για κυβερνήσεις τεχνοκρατών ή εθνικής σωτηρίας δεν είναι πάντα

αθώς και καλοπροαίρετες, ιδιαίτερα, όταν προβάλλονται από εξωθεσμικούς παράγοντες.

Πάρα τις τεράστιες προσπάθειες του ίδιου του Πρωθυπουργού τα τελευταία δύο χρόνια, παρά την προώθηση σημαντικών μεταρρυθμίσεων, η μονόπλευρη πολιτική της ύφεσης, τα λάθη και οι παραλείψεις στον πολιτικό και επικοινωνιακό σχεδιασμό, στην όλη διαδικασία διαπραγματεύσεων με την τρόικα, στην επιλογή πολιτικού και στελεχιακού δυναμικού, αλλά και αδυναμίες στην υλοποίηση πολιτικών, έχουν συμβάλει σε μια προϋόσαστη κρίση διακυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η Κυβέρνηση αυτή, που πριν από δύο χρόνια είχε μια περίτρανη νίκη μετά από μια καταστροφική διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία εμφανίζεται να έχει κλείσει γρήγορα τον ωφέλιμο κύκλο της. Και αυτό το λέω με μεγάλο πόνο. Πάνω απ' όλα, όμως, έχουν διαρραγεί οι σχέσεις εμπιστοσύνης πολίτη και πολιτικού συστήματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία δεν μπορεί να λειτουργήσει, εάν δεν στηρίζεται σε ένα μακρόχρονο κοινωνικό συμβόλαιο, που διαρκώς ανανεώνεται και αναπροσανατολίζεται. Όταν διαρραγούν θεμελιώδεις σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και πολιτικών εκπροσώπων, τότε η πολιτική νομιμοποίηση εκλείπει. Απτήν την πολιτική νομιμοποίηση έχουν χάσει σήμερα, όχι μόνο η Κυβέρνηση, αλλά και η πλειοψηφία των αντιπροσωπευτικών συλλογικών μας θεσμών. Θα χρειαστεί πολύς κόπος και μεγάλη προσπάθεια, για να ανακτηθεί η χαμένη εμπιστοσύνη του κόσμου στη Βουλή, στα Κόμματα, στα συνδικάτα, στις εργοδοτικές οργανώσεις, στις συλλογικές οντότητες που απαρτίζουν τη δημοκρατία μας.

Ο Έλληνας πολίτης αναζητά ελπίδα, όραμα, προοπτική, ασφάλεια, δικαιοσύνη. Περισσότερο, όμως, απ' όλα αναζητά αλήθεια, συνέπεια λόγων και έργων και αξιοπιστία. Είναι διατεθειμένος να υποστεί θυσίες, αρκεί να ξέρει γιατί τις κάνει, για ποιον τής κάνει, τι πρέπει να δώσει και τι μπορεί να προσμένει αύριο αυτός, η οικογένειά του, ο τόπος. Πάνω απ' όλα, θέλει να νιώσει ότι όλοι συμμετέχουν δίκαια στην κοινή προσπάθεια.

Αποτύχαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, να του απαντήσουμε πειστικά σε αυτά τα βασικά ερωτήματα και να διασφαλίσουμε μια δίκαιη κατανομή βαρών. Αυτό το τίμημα πληρώνουμε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Κυρία Κατσέλη, σάς παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό πρέπει να απολογηθούμε. Αυτό πρέπει να διορθώσουμε στο μέλλον, κτιζοντας ξανά από την αρχή μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης με τον εργαζόμενο, τον συνταξιούχο, το δημόσιο λειτουργό, το δημιουργικό επιχειρηματία και επαγγελματία, τη νέα γενιά της πατρίδας μας.

Δεδομένης αυτής της πολύπλευρης κρίσης, τι πρέπει να γίνει σήμερα, για να περάσουμε τις Συμπληγάδες;

Είναι σαφές σε όλους μας και στον ίδιο τον Πρωθυπουργό ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνεχίσει το έργο της, σαν να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα. Η λύση είναι να πάμε σε εκλογές όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Αναγνωρίζω ότι, πριν από τις εκλογές, κάποιες σημαντικές εκκρεμότητες, όπως η καταβολή της έκτης δόσης και η υπογραφή της δανειακής σύμβασης, πρέπει να ολοκληρωθούν, με την ευρύτερη δυνατή συναίνεση.

Επομένως, περιμένω από τον Πρωθυπουργό να επισκεφθεί αμέσως τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ώστε να διαμορφωθεί τάχιστα ένα κατάλληλο κυβερνητικό σχήμα για τη διεκπεραίωση αυτών των εκκρεμών υποθέσεων και ένα σαφές και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα για την προκήρυξη εθνικών εκλογών.

Περιμένω να ακούσω τον Πρωθυπουργό, ώστε να καθορίσω τη στάση μου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, η χώρα μας βρίσκεται σε μια οριακή στιγμή. Δύο χρόνια τώρα οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ τραβήξαμε μόνοι μας τον ανηφορικό και δύσβατο δρόμο της ευθύ-

νης για την ανόρθωση της χώρας. Καταφέραμε, με τις θυσίες του ελληνικού λαού, να κρατήσουμε την Ελλάδα όρθια, να αποφύγουμε τη χρεοκοπία και παρά τα λάθη και τις παραλείψεις που υπήρξαν να αλλάξουμε πολλά απ' αυτά που μας ταλαιπωρούσαν για χρόνια ως χώρα και ως κοινωνία.

Η μάχη που δώσαμε με τεράστιο προσωπικό και πολιτικό κόστος οδήγησε στη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου με τους εταίρους μας, συμφωνία που ανακουφίζει την οικονομία μας, εγγυάται με ασφάλεια την παραμονή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενισχύει τις προσπάθειες ανάπτυξης και δημιουργίας θέσεων εργασίας.

Μία σελίδα, όμως, κλείνει. Η αναγκαία αυτή προσπάθεια, η ανάληψη όλης της ευθύνης για την έξοδο από την κρίση και του μέρους που μας ανήκει και αυτού που ανήκει στη Νέα Δημοκρατία, δημιούργησε μείζονα προβλήματα και συγκρούσεις με μεγάλα τμήματα της κοινωνίας. Ο πολίτης αισθάνεται, όσα θεωρούσε ως δεδομένα στη ζωή του, να αμφισβητούνται. Αισθάνεται να τον πνίγουν η οργή και η αγανάκτηση. Πολλά ήταν αναγκαία να γίνουν. Έπρεπε να γίνουν. Έγιναν, όμως και λάθη, όταν κοινήσαμε το δάχτυλο προς κοινωνικές ομάδες, αντί της μονοψωνίας στο διάλογο και στην κατανόηση, όταν δεν προσέξαμε όσο έπρεπε τη δικαιοσύνη και την αναλογική κατανομή των βαρών.

Η συνέχεια, όμως, είναι δύσκολη και γίνεται δυσκολότερη, όταν ο κτηνισμός ορισμένων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, ο λαϊκισμός, οι μεγάλες κενές κοιβέντες από εκείνους που ψηφοθηρούν, καλώντας το λαό σε δήθεν μάχη κατά της υποτέλειας και της εξάρτησης κυριαρχούν σήμερα στην πολιτική ζωή. Όταν η βία, ο διχασμός, ο κίνδυνος των τυφλών συγκρούσεων παραμονεύει, δεν μπορούμε να αγνοούμε την κατάσταση, δεν μπορούμε να προχωρούμε ως να μη συμβαίνει τίποτα.

Είναι ώρα να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Το αύριο δεν μπορεί να είναι το ίδιο με το σήμερα και είναι στο χέρι μας να το δημιουργήσουμε, να το πετύχουμε. Πρέπει να ενισχύσουμε την προσπάθεια με ευρύτερη συναίνεση και συνεργασία, που, αν υπήρχε από παλαιότερα, τα πράγματα σήμερα θα ήταν πολύ καλύτερα για τη χώρα.

Δεν μπορεί από όλους μας, όλους όσους ευθύνονται για την κρίση, κάποιοι να προσπαθούν σκληρά και κάποιοι άλλοι να παρακολουθούν αμέριμνα, κριτικάροντας εκ του ασφαλούς, φιλοδοξώντας μόνο να κυβερνήσουν, έτσι και επί ερειπίων. Είναι η ώρα η χώρα μας να προχωρήσει σε μία νέα φάση της προσπάθειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Επείδη η κατάσταση και ανάληψη της ευθύνης όλων μας μπορεί να εκφραστεί με μία κυβέρνηση εθνικής ευθύνης και συνεννόησης, να συνεννοηθούμε επιτέλους, ώστε ο οργισμένος πολίτης να αισθανθεί ότι υπάρχει ελπίδα και προοπτική, ότι θα μπορούν να ξεμερώσουν γι' αυτόν καλύτερες μέρες. Μόνο έτσι η οργή θα καταλαγιάσει. Μόνο έτσι η κοινωνία θα ηρεμήσει και θα σκεφθεί για το δημιουργικό νέο που έχει ανάγκη.

Εκλογές δεν μπορεί να γίνουν σήμερα. Εκλογές θα πρέπει να γίνουν, όταν η χώρα αισθανθεί ασφαλής, δηλαδή, σε μερικούς μήνες μετά την υπογραφή της νέας σύμβασης και όχι τώρα που, αν επιχειρηθούν, η χώρα θα κινδυνεύσει, η σύγκρουση θα γενικευθεί και η Ελλάδα θα οδηγηθεί στα βράχια, μια και εμείς θα αντιδικούμε την ώρα που θα έπρεπε να υλοποιούμε τις δεσμεύσεις και να ολοκληρώνουμε τη νέα δανειακή σύμβαση.

Πρέπει, όμως, όσοι πιστεύουν σε αυτήν τη λογική, στη λογική της συνεννόησης και της συναίνεσης να έχουν υπ' όψιν τους ότι θα πρέπει να εφαρμόσουμε τις υποχρεώσεις μας, να ψηφίσουμε προϋπολογισμό, να διαπραγματευτούμε και να ψηφίσουμε στη Βουλή τη νέα δανειακή σύμβαση, να εγγραφούμε για τη διαδικασία ανταλλαγής ομολόγων, το «κούρεμα» του χρέους.

Γι' αυτό και αυτή η Κυβέρνηση θα πρέπει να είναι πολιτικά υπαρκτή και όχι φτερό στον άνεμο, όχι αδύναμη, όπως τη φαντάζονται ορισμένοι, να ξέρει να διαπραγματευθεί με τους εταίρους και να αναλάβει σ' αυτόν τον περιορισμένο χρόνο ευθύνες για την ασφάλεια και τη σταθεροποίηση της χώρας.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου ξεκαθάρισε χθες, στη βραδινή του ομιλία, πως θα

αναλάβει άμεσα όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες σε αυτήν την κατεύθυνση, χωρίς καμμία λογική προσκόλλησης στην καρέκλα, όπως ο ίδιος είπε και με σαφή προσδιορισμό του χρόνου των εκλογών.

Είναι μια γενναία απόφαση που πρέπει και επιβάλλεται να βρει ανταπόκριση στα άλλα κόμματα και στις άλλες πλευρές του πολιτικού κόσμου της χώρας, χωρίς κομματική ή ψηφοθηρική λογική, με μοναδικό γνώμονα τα συμφέροντα της χώρας, που θέλουν τη συνεννόηση, τους πολίτες που θέλουν τη συνεννόηση και δεν την εξαρτούν -αντίθετα, θα έλεγα- από κομματικά συμφέροντα, από πείσματα ή προσωπικές λογικές. Η Ελλάδα, η πατρίδα μας και το συμφέρον της είναι πάνω απ' όλα. Και πρέπει να την υπηρετήσουμε με ήθος, ηθική και συνέπεια στην πολιτική μας πρακτική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Η σημερινή ψήφος εμπιστοσύνης που οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα δώσουμε στην Κυβέρνηση αυτό εκφράζει. Εμείς, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, θα ψηφίσουμε «ναι», τιμώντας το δρόμο, τιμώντας τη δική μας προσπάθεια που κάναμε αυτά τα δύο χρόνια, ώστε να σωθεί η χώρα και να παραμείνει στη ζώνη του ευρώ.

Ψηφίζουμε «ναι» για να ανοίξει ήρεμα, καθαρά και με συνέπεια η νέα σελίδα της συνεννόησης και της συναίνεσης, αλλά με την Ελλάδα χωρίς κενό εκπροσώπησης, χωρίς κενό φωνής στην Ευρώπη. Ψηφίζουμε «ναι» για μια Ελλάδα που έχει μέλλον, που θα έχει ψηλά το κεφάλι, με την κοινωνία ισχυρή και ενωμένη μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Δημητρουλόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την Ελλάδα άλλος θα πει σήμερα ότι βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, άλλος θα πει ότι βρίσκεται σε τούνελ, κάποιος άλλος θα πει ότι βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού. Η αλήθεια είναι ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο επίκεντρο της μεγαλύτερης προσπάθειας στήριξης που έχει διεξάγει ποτέ η παγκόσμια κοινότητα, μιας λύσης που προέκυψε επειδή η Κυβέρνηση μετέτρεψε το ελληνικό πρόβλημα σε ζήτημα ευστάθειας των αγορών και όσων κεφαλαιοκρατικών μηχανισμών δάνειζαν αλόγιστα και δόλια για να κερδοσκοπήσουν, μιας λύσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που συνδιαμορφώθηκε μέσα από δύο χρόνια σκληρών διαπραγματεύσεων.

Τις τελευταίες μέρες ξέρετε, ζούμε ένα ελληνικό παράδοξο. Μέχρι πριν λίγες μέρες οι αυτόκλητοι εκπρόσωποι του λαού, οι οποίοι όλοι μαζί δεν αθροίζουν ούτε καν δημοσκοπική πλειοψηφία ως κόμματα, διερρήγγυναν τα ιμάτιά τους ότι ο λαός δεν συμφωνεί με το πακέτο σωτηρίας. Την επόμενη μέρα, όταν ο Πρωθυπουργός μίλησε και έδωσε το λόγο στο λαό προτείνοντας δημοψήφισμα, οι ίδιοι άνθρωποι, τα ίδια κόμματα, τα ίδια συμφέροντα διερρήγγυναν τα ιμάτιά τους ότι ο λαός δεν θέλει δημοψήφισμα. Και θα ρωτήσει κάποιος: Τι θέλει επιτέλους η κοινωνία; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Η κοινωνία θέλει ασφάλεια, θέλει σοβαρότητα, θέλει υπευθυνότητα.

Σήμερα, συζητούμε για να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση και σε έναν Πρωθυπουργό. Το ερώτημα είναι η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός είναι άξιοι εμπιστοσύνης ή θα το κάνουν από κομματική σκοπιμότητα; Για να βρω την απάντηση κοιτάω γύρω μου. Βλέπω την Ευρώπη να έχει δώσει ψήφο εμπιστοσύνης ήδη από τις 27 του Οκτώβρη. Βλέπω το σκληρότερο χρηματοδοτικό μηχανισμό του πλανήτη, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, να έχει δώσει ψήφο εμπιστοσύνης. Βλέπω τις είκοσι ισχυρότερες χώρες του πλανήτη να έχουν δώσει ήδη ψήφο εμπιστοσύνης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το πιο βασικό, όμως, είναι ότι βλέπω τους θυμωμένους, τους οργισμένους, τους δίκαια αγανακτισμένους συμπολίτες μας να έχουν δώσει τη δική τους ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί γνωρίζουν καλά τι τους περιμένει αν η χώρα πτωχεύσει. Γνωρίζουν καλά τι έγινε το 2004 έως το 2009 -και νωρίτερα, αν θέλετε- γνωρίζουν καλά ότι αυτό το κράτος έτσι όπως λειτουργούσε μέχρι σήμερα,

δεν μπορεί να υπάρχει άλλο. Δεν ανέχονται οι πολίτες άλλο να είναι σκλάβοι στις σύγχρονες πυραμίδες που θέλουν να χτίσουν οι τράπεζες, οι αγορές και οι γραφειοκράτες. Όλοι αυτοί που έμαθαν να ευημερούν δημοσία δαπάνη.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η κομματική αντιπολίτευση αντιστοιχούσε με την κοινωνική αντιπολίτευση, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης θα είχαν δημοσκοπικά ποσοστά πάνω από 80%. Αν η κομματική αντιπολίτευση αντιστοιχούσε με την κοινωνική αντιπολίτευση, τότε θα παρακαλούσε αυτή, η αντιπολίτευση, να πάμε σε δημοψήφισμα. Σε ένα δημοψήφισμα που δημιουργήσει όπως είδαμε όλοι αναταράξεις στις αγορές, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Γαλλία έκανε -λέει- Υπουργικό Συμβούλιο, τώρα, που ο Παπανδρέου είπε δημοψήφισμα, αλλά όταν δημιουργούνταν το πρόβλημα εδώ και δύο χρόνια, στα ύψη ακουόντων.

Ειδικά για τη Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και για να φανερί σε όλο το μεγαλείο η δημαγωγική της ανευθυνότητα θέλω να πω το εξής. Μέχρι πριν λίγες μέρες απέρριπτε το πρόγραμμα σωτηρίας της χώρας ως καταστροφικό. Κι από χθες προτείνει ανταλλαγή. Δηλαδή, να ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία αυτό το καταστροφικό, όπως έλεγε, σχέδιο αρκεί να παραιτηθεί ο Πρωθυπουργός και να πάμε σε εκλογές με κυβέρνηση προσωπικοτήτων χωρίς πολιτικά πρόσωπα από κανένα κόμμα.

Την ίδια ώρα κάποιος άλλος πανηγυρίζει ότι ο Πρωθυπουργός δεν θα έφθανε σήμερα εδώ για να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης και ταυτόχρονα κάποια ευρωπαϊκά πρωτοσέλιδα και αμερικάνικα μέσα προεξοφλούν ότι η Κυβέρνηση δεν θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτό κι αν είναι ο ορισμός της εξωθεσμικής σύμπραξης και συνωμοσίας συμφερόντων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και ότι το ΠΑΣΟΚ θα διαλυθεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα δώσω, Πρόεδρε, ψήφο εμπιστοσύνης με το χέρι στην καρδιά και με τη λογική της αλήθειας. Βλέπω, θυμάμαι, κρίνω, συγκρίνω και αποφασίζω και για το συμφέρον της χώρας και για το συμφέρον των πολιτών.

Θέλω να ξεκαθαρίσω και κάτι ακόμη. Δεν μπορώ να κατανοήσω ειλικρινά δεν μπορώ να κατανοήσω τη λογική που λέει να δώσω σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό με την προϋπόθεση ότι αύριο θα παραιτηθεί ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση. Να πάνε άλλοι, λέει.

Εγώ ξέρω ένα πράγμα: Ή δίνω ή δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ξέρετε, εγώ είμαι από χωριό. Και στο χωριό μου στην Κρέστενα έμαθα να μιλάω στα ίσια: ό,τι λέω να το κάνω, ό,τι λέω να το εννοώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κανάλια εκεί δεν έχετε; Εκδοτικά συγκροτήματα δεν έχετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχουμε και εκεί.

Επίσης, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω και κάτι άλλο και απευθύνομαι σε όλα τα κόμματα και στο δικό μου.

Δεν δέχομαι πια οι συνεννοήσεις, τα παζάρια, να γίνονται και να παίζονται μεταξύ ενός, δύο, τριών, τεσσάρων ή δέκα παραγόντων σε κάθε κόμμα, σε όλα τα κόμματα ξαναλέω και εμείς, οι Βουλευτές, απλά να συμφωνούμε ή να διαφωνούμε. Υπάρχουν Κοινοβουλευτικές Ομάδες σε όλα τα κόμματα. Δημοκρατικά είναι όλα. Υπάρχουν όργανα σε όλα τα κόμματα και δεν επιτρέπεται ούτε μπορούν κάποιος να τα γράφουν στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. Σε ό,τι με αφορά, δεν θα το επιτρέψω. Και δεν είμαι μόνο εγώ σ' αυτήν την Αίθουσα.

Να θυμίσω και κάτι άλλο κύριε Πρόεδρε. Όσοι κατασκευάζουν πολεμίστρες στα κάστρα τους με σκοπό να νικήσουν, να ξέρουν ότι η κοινωνία τους προσπερνά αδιάφορη, είτε αυτά τα κάστρα είναι το πολιτικό σύστημα, είτε είναι τα οικονομικά συμφέροντα.

Θέλω να πω, λοιπόν, και να ξεκαθαρίσω, ότι δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρόεδρό της και όχι σε οποιοδήποτε μελλοντικό πολιτικό μόρφωμα, ιδιαίτερα χωρίς τη συμμετοχή του συνόλου των εκλεγμένων αντιπροσώπων του λαού. Λέω «ναι» σε κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, αλλά να συμμετέχουν όλα τα κόμματα, τουλάχιστον αυτά που έχουν ευρωπαϊκό προσανατολισμό και θέλουν τη λύση δια μέσου του ευρώ. Γιατί

όποιος επιστρατεύεται στην εθνική υπόθεση μπορεί να είναι άξιος ψήφου εμπιστοσύνης. Μόνο όποιος έχει το κουράγιο να θυσιάσει το προσωπικό του μέλλον, μπορεί να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης για να διαχειριστεί το μέλλον της χώρας.

Πολλοί προσπαθούν να μας πείσουν ότι η σωτηρία της χώρας πρέπει να είναι έργο τεχνοκρατών και όχι πολιτικών. Είναι προφανές ποιοι τους βάζουν να τα λένε. Είναι προφανείς ποιους συμφέρει μια τέτοια εξέλιξη. Είναι αυτοί που έμαθαν να παίζουν παιχνίδια στην πλάτη του λαού, να κερδίζουν και να μη λογοδοτούν.

Εμείς είμαστε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα γιατί έχουμε τη συνταγματική υποχρέωση να λογοδοτούμε. Και είμαστε υποχρεωμένοι να σγκώσουμε το πολιτικό ανάστημα για να εμποδίσουμε τη διακυβέρνηση από τις αγορές.

Κοιτάξε κύριε Πρόεδρε, από τους πολέμους πάντα ένας βγαίνει νικητής. Ισπανία δεν υπάρχει στον πόλεμο, εκτός κι αν αυτός είναι σικέ. Και από τον πόλεμο μεταξύ πολιτικής και οικονομικών συμφερόντων, ένας θα βγει νικητής. Ελπίζω να είναι το πολιτικό σύστημα και όχι τα οικονομικά συμφέροντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Γιουματζίδης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν σας κρύβω ότι έχω την αίσθηση ότι πολλοί σ' αυτήν την Αίθουσα δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτές οι στιγμές είναι οι πιο κρίσιμες των τελευταίων πενήντα ετών για τη χώρα και δυστυχώς πρώτα και κύρια δεν το αντιλαμβάνεται το πολιτικό σύστημα το οποίο είναι κατώτερο των περιστάσεων. Είναι κατώτερο των περιστάσεων όταν σκιαμαχεί εγωιστικά, όταν υπερασπίζεται αλλότρια συμφέροντα και προσωπικές επιδιώξεις, όταν ονειρεύεται επαναστάσεις της κουκούλας και κυρίως όταν προτείνει πολιτικό μοντέλο που μετά από εβδομήντα οκτώ ολόκληρα χρόνια διακυβέρνησης κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος. Είναι κατώτερο των περιστάσεων γιατί επιτρέπει την ύπαρξη μιντιακής «δικτατορίας» όπου χρυσοπληρωμένοι πιστοί υπηρέτες των τραπεζιτών, των μεγαλοεργολάβων, των μεγαλοεπιχειρηματιών με έλλειψη εθνικής συνείδησης εμφανίζονται καθημερινά και αναίσχυντα ως προστάτες των συμφερόντων του ελληνικού λαού. Είναι κατώτερο των περιστάσεων όταν επιτρέπει στο όνομα της δήθεν δημοκρατίας να μην αναφέρονται πουθενά οι απόψεις και οι προτάσεις που κάνουν καθημερινά απ' αυτό το Βήμα οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, αλλά μόνο οι δηλώσεις στο περιστύλιο και στα στούντιο ολίγων εκλεκτών τους γιατί έτσι συμφέρει τα αφεντικά τους, ντόπια και ξένα.

Την 27η Οκτωβρίου, μετά από μία πορεία δύο ετών και προσπάθεια Γολγοθά των μελών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και μετά από τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού για τη νέα δανειακή σύμβαση, ξεσηκώθηκε κουρνιαχτός αντιδράσεων για δήθεν κατάρρευση της χώρας. Εκείνη ακριβώς την ώρα συμφέροντα οικονομικά, τραπεζικά και μιντιακά σε αгаσθή συνεργασία και επιχειρηματική αλληλεξάρτηση πυροδοτούν την ανωμαλία με πρόσχημα τις εκλογές.

Οι εκλογές έτσι όπως παρουσιάζονται σήμερα σημαίνουν τη διαιώνιση της κρίσης, φέρνουν μαζί τους τον «ξύλινο» λόγο, τη συσκότιση των προβλημάτων από πολιτικάντικα και επικοινωνιακά τερτίπια, την ανεύθυνη, ακατάσχετη και ασυνεπή «λογοδιάρροια», την ενίσχυση της βαθιάς ηθικής και πολιτικής υποκρισίας των δύο μέτρων και δύο σταθμών, του ανεύθυνου «όχι» είτε μέσα από την προβολή της ψεύτικης επαναδιαπραγμάτευσης, είτε μέσα από την αποθέωση των δήθεν αμεσοδημοκρατικών ή αυθόρμητων κινητοποιήσεων και happening που βαθαίνουν το πρόβλημα.

Τα συγκεκριμένα συμφέροντα, ανήσυχτα μπροστά στο γεγονός της συμμετοχής τους στις θυσίες του ελληνικού λαού μέσω της σημαντικής ελάφρυνσης του βάρους του δημόσιου χρέους, προωθούν την «εκλογοδιάρροια». Αυτό βέβαια δεν εκπλήσσει, όμως λυπεί βαθιά το γεγονός ότι εξ αντικειμένου στοιχίζονται πίσω απ' αυτό το αίτημα όλες οι πολιτικές δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, αποδεικνύοντας έμπρακτα τη βούλησή τους να μην αλλάξει τίποτα απ' αυτά που έφεραν τη χώρα ως εδώ.

Σήμερα, ύστερα από δύο χρόνια σκληρών προσπαθειών της

Κυβέρνησης -αν θέλετε όχι όλων των μελών της- και κυρίως ύστερα από τις σκληρές προσπάθειες του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου να δημιουργήσει μία χώρα χωρίς κλέφτες, χωρίς απατεώνες, χωρίς μιζαδόρους, χωρίς εκβιαστές, χωρίς δολοφονίες και κυρίως χωρίς ανέργους και πεινασμένους, έρχονται τα συγκεκριμένα συμφέροντα να οδηγήσουν τη χώρα στο γκρεμό, γιατί αντιλαμβάνονται ότι έφτασε και η δική τους ώρα να προσφέρουν τον «οβολό» των εκατό εκατομμυρίων.

Όσον αφορά στο σημερινό διακύβευμα δηλώνω ότι δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και κυρίως ψήφο στήριξης στον Πρωθυπουργό, το Γιώργο Παπανδρέου, γιατί αυτήν την εντολή έχω πάρει από τα μέλη, τους φίλους, τους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ στον ακριτικό Νομό Πέλλας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτό όμως σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης και το δηλώνω από σήμερα σε οποιοδήποτε κυβερνητικό μόρφωμα προκύψει μελλοντικά. Πιθανό βέβαια τότε να μην έχει νόημα η ψήφος μου μιας και θα έχουν αθροιστεί αρκετές άλλες. Από οικουμενικές κυβερνήσεις ή κυβερνήσεις ομοψυχίας, συναγερμού ή μεταβατικές έχει ιστορική εμπειρία ο ελληνικός λαός και μάλιστα τραυματική εμπειρία. Φαντάζομαι το θυμούνται οι παλαιότεροι εξ ημών. Ευκαιρία -χωρίς να το εύχομαι- να το νιώσουν και οι σημερινοί νέοι για να καταλάβουν τι σημαίνουν κυβερνήσεις ομοψυχίας ή οικουμενικές.

Κλείνω απευθυνόμενος σε όλους τους συντρόφους μου, στα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Τους καλώ να αντιληφθούν ότι η πολιτική ανωμαλία και η παρεμπόδιση των δημοκρατικών διαδικασιών έχει υπάρξει στο παρελθόν πρόξενος συμφορών όχι μόνο στο οικονομικό επίπεδο, αλλά και σε εκείνο της κοινωνικής ειρήνης και της πολιτικής ελευθερίας. Όσοι προσπαθούν να διατηρήσουν τα κάστρα τους απόρρητα, τα κάστρα των οικονομικών συμφερόντων να ξέρουν ότι η κοινωνία σύντομα θα τους προσπεράσει αδιάφορη. Ας αναλογιστούμε όλοι την κρίσιμότητα των στιγμών.

Εύχομαι η πατρίδα μου, η χώρα μου να φτάσει όσο το δυνατόν συντομότερα να αποδεσμευθεί απ' αυτό το βραχνά του δημόσιου χρέους, του δημοσιονομικού προβλήματος και να οδηγηθεί σε μια ουσιαστική αναπτυξιακή πορεία, μια πορεία για το μέλλον των παιδιών μας, των παιδιών όλου του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλω να κάνω μια πρόταση προς το Σώμα. Επειδή μειώσαμε το χρόνο των Υπουργών από δεκαοκτώ λεπτά σε δέκα λεπτά, θα παρακαλούσα και ο χρόνος των συναδέλφων Βουλευτών, αν δέχεστε, να γίνει πέντε λεπτά, για να μπορούν να μιλήσουν όλοι. Διαφορετικά δε θα μπορούν να μιλήσουν όλοι.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Όχι, δεν γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τότε, αν δεν δέχεστε, θα μείνει στα επτά λεπτά και δεν θα μιλήσουν κάποιοι.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Έξι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συμφωνεί το Σώμα να μειώσουμε το χρόνο των ομιλητών σε έξι λεπτά;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το Σώμα συνεφώνησε. Το λόγο έχει ο Υπουργός Εξωτερικών, κ. Λαμπρινίδης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, με ενημέρωσε ο κ. Πετσάλνικος για το χρόνο. Θα προσπαθώ να μιλήσω δέκα λεπτά από δεκαοκτώ λεπτά. Θα είμαι όσο πιο σύντομος γίνεται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα βρίσκεται στην πιο κρίσιμη στιγμή της σύγχρονης ιστορίας της. Είναι η ώρα εδώ και ενάμιση χρόνο -όχι σήμερα- εκ των πραγμάτων, διότι αυτό είναι το στοίχημα των εκ βάθρων αλλαγών που απαιτούνται στη χώρα, ώστε να εκπληρώσουμε, όπως και όλοι οι υπόλοιποι εταίροι μας, τις υποχρεώσεις μας προς το ευρώ. Είναι η ώρα για τον ελληνικό λαό για όλες τις πολιτικές δυνάμεις να επιβεβαιώσουν τη δέσμευση της Ελλάδας στο ευρωπαϊκό εγχείρημα.

Οι πολιτικές εξελίξεις των τελευταίων ημερών είναι το ύστατο κάλεσμα στην πραγματικότητα, ώστε να μη χαθεί η χώρα στην άβυσσο της ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας. Η πραγματικότητα είναι

ότι ακολουθήσαμε πορεία αργού θανάτου. Η μόνη αμφισβήτηση κάθε αναγκαίας μεταρρύθμισης, ο λυσσαλέος αγώνας κάθε κατεστημένου συμφέροντος να διατηρήσει αδικαιολόγητα και άδικα κεκτημένα, η σκόπιμη απαξίωση και διαστρέβλωση των απαραίτητων συμφωνιών για να σωθεί η χώρα, η ανομία και η βία, μας οδηγούσαν με μαθηματική ακρίβεια στην καταστροφή.

Υπηρετώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη θέση του Υπουργού Εξωτερικών εδώ και λίγους μήνες, από τον Ιούνιο, από τη στιγμή που με τίμησε ο Πρωθυπουργός της χώρας με αυτήν τη θέση. Ήρθα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όπου μαζί με τους Έλληνες συναδέλφους μου από όλα τα κόμματα δώσαμε ενωμένοι τις μάχες για την Ελλάδα, διότι εκεί φορούσαμε όλοι τη φανέλα της Εθνικής, τα χρώματα της Ελλάδας, πάνω από οποιαδήποτε κομματικά ή παραταξιακά χρώματα. Ενωμένοι πετύχαμε πολλά. Φτιάξαμε συμμαχίες. Υποστηρίξαμε την εξωτερική πολιτική της χώρας και τα συμφέροντά της σε ιδιαίτερα δύσκολες στιγμές.

Ανέλαβα τα καθήκοντά μου στην πιο δύσκολη στιγμή, με την ίδια φιλοσοφία, φορώντας την ίδια φανέλα, διότι η εξωτερική πολιτική της χώρας είναι θέμα εθνικό, που ξεπερνά κομματικές γραμμές, είναι θέμα που απαιτεί την συναίνεση και τη συνεννόησή μας, απαιτεί να είμαστε ενωμένοι σαν μία γροθιά.

Σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή το πιο σημαντικό είναι να κρατάμε τη σημαία της Ελλάδας ψηλά, παντού, σε όλο τον κόσμο.

Αυτό προσπάθησα να κάνω μέχρι σήμερα και αυτό θα συνεχίσω να κάνω.

Θέλω από το Βήμα της Βουλής αυτές τις κρίσιμες ώρες να ευχαριστήσω τα μέλη της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας και τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής όλων των κομμάτων, με τους οποίους συνεργαστήκαμε στενά σε αυτό το σύντομο διάστημα, ακριβώς για να κρατήσουμε τη σημαία ψηλά, όπως έγινε στην κοινή μας περιοδεία στη Μέση Ανατολή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ζωτικής σημασίας στην πιο δύσκολη ώρα, την ώρα της αμφισβήτησης που δέχεται η χώρα, να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε την παρουσία της Ελλάδας στα Βαλκάνια. Και το κάνουμε πραγματικότητα με συχνές επαφές, πολιτικές διαβουλεύσεις, στήριξη των ελληνικών επιχειρήσεων και συμβάλλοντας στην επίλυση ανοικτών ζητημάτων, που θέτουν σε κίνδυνο τη σταθερότητα και την ασφάλεια σε μία περιοχή που έχει πληρώσει πολύ ακριβά τις συγκρούσεις και τον εθνικισμό.

Επισκέφτηκε τη γειτονιά μας πριν λίγες εβδομάδες. Μίλησα με Σέρβους και Κοσσοβάρους ώστε να βοηθήσουμε στο διάλογο. Πήγα στην Αλβανία για να στηρίξω την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας αυτής μαζί με τον Ιταλό ομόλογό μου, αλλά και για να θυμίσω ότι η Ευρώπη δεν κάνει εκπτώσεις στις αρχές και στα κριτήριά της.

Στο ζήτημα της ονομασίας, χάρη στην ενιαία στάση που έχουμε πετύχει στην ελληνική Βουλή, έχουμε καταφέρει να πείσουμε το σύνολο της διεθνούς κοινότητας για την ετοιμότητα της Ελλάδας να φτάσει σε μία αμοιβαία αποδεκτή λύση, αλλά και για την τεράστια ευθύνη που φέρει ο κ. Γκρουέφσκι για το σημερινό αδιέξοδο. Πρόκειται για τεράστιο κεφάλαιο, προϊόν της δικής μας συναίνεσης, που πρέπει να διαφυλάξουμε και να αξιοποιήσουμε.

Με την ατζέντα 2014 και τη Σύνοδο Κορυφής που προγραμματίζουμε στην Προεδρία της Ελλάδας, αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας προς την άμεση γειτονιά μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου ταρασσεται από τις τεκτονικές αλλαγές στον αραβικό κόσμο. Η κατάσταση είναι ρευστή και ασταθής. Είναι περίοδος ευκαιριών, αλλά και μεγάλων προκλήσεων και απειλών.

Σε αυτό το περιβάλλον οι συνεχιζόμενες διαπραγματεύσεις για το Κυπριακό παραμένουν κολλημένες λόγω της αποδεδειγμένης αδιαλλαξίας της Τουρκικής πλευράς.

Παρέχουμε αμέριστη στήριξη στον Πρόεδρο Χριστόφια και στις προσπάθειές του για δίκαιη λύση που θα οδηγήσει στην επανένωση της Κύπρου και για την πλήρη εξάσκηση εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας των κυριαρχικών δικαιωμάτων της στο φυσικό της πλοίο.

Καλούμε την Τουρκία να σταματήσει τις προκλήσεις και να σεβαστεί το Διεθνές Δίκαιο. Την καλούμε να φερθεί με υπευθυνό-

τητα και να καταστεί παράγοντας σταθερότητας αντί αστάθειας.

Θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε την πλήρη εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, που θα είναι πρώτα απ' όλα προς όφελος των λαών μας, μιλώντας, όμως, πάντα ξεκάθαρα και προ-απίζοντας τα εθνικά δίκαια και συμφέροντα.

Είδα από πρώτο χέρι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν επισκέφτηκε την Ίμβρο -η πρώτη επίσκεψη Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών- πόσο σημαντικό είναι να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τα στερεότυπα και τα αμυντικά αντανακλαστικά του παρελθόντος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα έχει ισχυρές παραδοσιακές σχέσεις με τον αραβικό κόσμο, σχέσεις που επιβεβαιώθηκαν στην πρόσφατη περιοδεία που κάναμε με τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής στην περιοχή. Οι χώρες της Ανατολικής Μεσογείου μπορεί να ταλανίζονται, μπορεί κατά τη μετάβασή τους στη δημοκρατία να αντιμετωπίζουν μεγάλα πολιτικά και οικονομικά κενά, αλλά επ' ουδενί επιθυμούν νέους, από έξω, ηγεμόνες για να τα καλύψουν.

Είναι περήφανες και ανεξάρτητες χώρες και προσβλέπουν στην παρουσία της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης για να αποφύγουν άλλου είδους μακροχρόνιες εξαρτήσεις.

Η χώρα μας σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο είχε τη διορατικότητα και είχε τη δύναμη να βρεθεί και να βρίσκεται δίπλα τους. Η εμπάθυνση των σχέσεων μας με το Ισραήλ, που έχει την υποστήριξη των περισσότερων πολιτικών δυνάμεων της Βουλής, μας έχει δώσει τη δυνατότητα όχι μόνο να επεκτείνουμε τα ερείσματά μας στην περιοχή προς όφελος του εθνικού μας συμφέροντος, αλλά και να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας στην προσπάθεια επανένταξης της ειρηνευτικής διαδικασίας όπου τελεί και τη μόνη ασφαλή οδό που μπορεί να οδηγήσει σε βιώσιμη λύση. Είχαμε αποφασιστική συμβολή στην ανθρωπιστική και υπηρεσιακή διάσταση της κρίσης στη Λιβύη. Η Αίγυπτος, την οποία επισκέφτηκε πρόσφατα, είναι στρατηγικός εταίρος και πυλώνας σταθερότητας για ολόκληρη την περιοχή. Θα σταθούμε δίπλα, στο πλάι του Αιγυπτιακού λαού στη μεταβατική διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εξατίας της πίεσης του χρόνου, κλείνω με δύο λόγια για τη μεγάλη διαπραγμάτευση που είναι σε εξέλιξη τα δύο τελευταία χρόνια στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κατάσταση της οικονομίας είναι το μεγάλο εθνικό μας θέμα. Η διαπραγμάτευση αυτή, που συνεχίζεται αταμάτητα όλο αυτό το διάστημα και που θα συνεχίζεται με αμείωτη ένταση μέχρι να κλείσουν όλες οι λεπτομέρειες της νέας δανειακής σύμβασης και της συμμετοχής των ιδιωτών του PSI είναι η πιο κρίσιμη διαπραγμάτευση -κατά τη γνώμη μου τουλάχιστον- στη σύγχρονη ιστορία της χώρας.

Καταφέραμε με τη βοήθεια των εταίρων μας να σώσουμε την Ελλάδα με το πρώτο δάνειο. Καταφέραμε να δημιουργήσουμε το μηχανισμό στήριξης που σήμερα στηρίζει τα προγράμματα στη Πορτογαλία και την Ιρλανδία και προστατεύει Ιταλία και Ισπανία. Στις 26 Οκτωβρίου, καταφέραμε να συμφωνήσουμε με τους εταίρους μας ένα οδικό χάρτη, τη νέα δανειακή σύμβαση που δίνει επιτέλους στην Ελλάδα το χρόνο που χρειάζεται για να μπορέσει να επιστρέψει στην ανάπτυξη και να δώσει οριστική απάντηση στην κρίση.

Συνολικά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε ενάμιση χρόνο διασφαλίσαμε πάνω από 460 δισεκατομμύρια ευρώ για τη στήριξη της χώρας και του λαού μας, για την αποφυγή της χρεοκοπίας το 2009 και για να σταθούμε στα πόδια μας και να ξαναοίξει η προοπτική ανάπτυξης στη χώρα μας.

Όλα αυτά δεν έγιναν αυτόματα. Δεν υπήρχε κάποιο μαγικό ραβδί. Ήταν το αποτέλεσμα της τεράστιας προσπάθειας του Έλληνα Πρωθυπουργού και της μεγάλης διαπραγματευτικής ομάδας που στάθηκε πλάι του όλο αυτό το διάστημα και πέτυχε ό,τι καλύτερο για τη χώρα. Όλα αυτά έγιναν παλεύοντας επέναντι σε δύο μύθους που μέσα στην ανατρεπτική οργή που επέφεραν στην κοινή γνώμη είχαν προκαλέσει την αμφισβήτηση της δυνατότητας της χώρας μας να προωθήσει πολλές από τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για τον τόπο μας και να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους εταίρους μας, δύο μύθους που επέτρεψαν συνεπακόλουθα σε διάφορους καλοθελητές και μη στην Ευρώπη να λοιδορούν τους Έλληνες για την αδυναμία τους για

συνεννόηση και να απεργάζονται σενάρια εξόδου μας από το ευρώ όχι από προχθές, αλλά από την έναρξη της κρίσης, από την έναρξη της δικής μας εσωτερικής διαφωνίας. Πρώτον, το μύθο ότι συρθήκαμε δήθεν από ανικανότητα ή κατά άλλους ακόμα και με σχέδιο στην κηδεμονία. Και δεύτερον, το συνακόλουθο μύθο ότι υπήρχαν καλύτερες συνταγές ή καλύτεροι διαπραγματευτές και ότι η δανειακή σύμβαση ήταν δήθεν καταστροφή για τη χώρα.

Φτάνει, όμως, να δείτε -για να μην επεκταθώ στα παραπάνω- την είσοδο της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας στον ίδιο ακριβώς μηχανισμό. Δείτε τις τεράστιες και αντίστοιχες σκληρές αλλαγές στις οποίες αναγκάζονται να προβούν πολύ μεγαλύτερες από εμάς χώρες σήμερα, όπως η Ιταλία και η Ισπανία. Αυτήν, δυστυχώς, την πραγματικότητα, τα αποτελέσματα αυτών των μύθων είχε να αντιμετωπίσει η ελληνική εξωτερική πολιτική και αυτήν καθημερινά καλούμαστε να αποτρέπουμε και να ανατρέπουμε και το κάνουμε.

Με την ανακοίνωσή του χθες ότι θα υπερψηφίσει τη νέα δανειακή σύμβαση ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης βάζει, φαίνεται, πλέον πλάτη, ώστε να επιστρέψει η χώρα στην αυτόνομη πολιτική συνεννόηση, αλλά και ώστε να επιστρέψει το μήνυμα της δυνατότητάς μας για συνεννόηση στη διεθνή πολιτική σκηνή.

Επικροτώ αυτήν την απόφαση και για έναν ακόμη λόγο: Διότι συνεισφέρει, θέλω να πιστεύω, στο να καταρριφθούν επιτέλους οι παραπάνω καταστροφικοί για τον τόπο μας μύθοι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα αυτά που πετύχαμε έως σήμερα, η αχτίδα πραγματικής ελπίδας που μπορεί να αντικρίζει σήμερα πια ο ελληνικός λαός, έγιναν πραγματικότητα, γιατί πίσω από τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση υπήρχαν οι τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού που επέτρεψε τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή στην ιστορία της Ευρώπης. Αυτές τις θυσίες πρέπει να σεβαστούμε σήμερα, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να πετύχουμε τη συναίνεση που θα σώσει την πατρίδα και θα βάλει οριστικό τέλος στην αμφισβήτηση, το φόβο και την αμφιβολία, τη συναίνεση που επιτέλους θα φέρει την ελπίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Παίρνετε το λόγο από το συνάδελφο κ. Βορίδη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Για μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνω μια διευκρίνιση στα όσα είπατε. Η κυβερνητική πολιτική που εφαρμόζεται έναντι των Σκοπίων δεν ακολουθείται και δεν έχει τη συναίνεση όλων των κομμάτων της Βουλής. Μπορεί να έχει τη συναίνεση των περισσότερων, πάντως όχι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ούτε παραχώρησε, ούτε σκοπεύει να παραχωρήσει το όνομα της Μακεδονίας στα Σκόπια. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχει μία χρονική σειρά γεγονότων. Στις 26 Οκτωβρίου είναι η ημέρα που υπήρξε συμφωνία στη Σύνοδο Κορυφής. Στις 28 Οκτωβρίου είχαμε τα γνωστά γεγονότα των παρελάσεων. Αυτός ο συνδυασμός είναι που στη συνείδηση και στη σκέψη, προφανώς του Πρωθυπουργού, δημιούργησε με τον πιο παραστατικό τρόπο την ανάγκη ενός επιχειρήματος επανανομιμοποίησης της πολιτικής του.

Έτσι, ενώ ενδεχομένως κάποιοι θα περίμενε ότι η ελληνική κοινωνία θα αποδεχόταν τα αποτελέσματα της Συνόδου Κορυφής ευμενώς, ίσως περίμενε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ότι τα κόμματα θα συμφωνούσαν, ίσως περίμενε ότι αν δεν συμφωνούσαν

τα κόμματα, θα γινόταν αυτό αντιληπτό από την κοινωνία, υπήρξε μία καθολική αποδοκιμασία σε εκείνη τη στιγμή των κοινωνικών, εάν θέλετε, διεργασιών που έγιναν με αφορμή την παρέλαση και σκέφθηκε ο Πρωθυπουργός ότι η επανανομιμοποίηση θα ήταν ένα δημοψήφισμα. Ήταν όμως μία κακή ιδέα, γιατί από το δημοψήφισμα για τη δανειακή σύμβαση, εν συνεχεία δημιουργήθηκε μία ευρύτερη κρίση στο εσωτερικό πλέον της Ευρωζώνης, στο σύνολο της Ευρώπης, ενδεχομένως ή μάλλον προφανώς με παγκόσμιες συνέπειες, ακριβώς γιατί αυτή η θέση του Πρωθυπουργού ερμηνεύτηκε ως ένα ερωτηματικό για τη θέληση παραμονής της Ελλάδας στο ευρώ.

Αυτό, όμως, όλο -και το λέω προς τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ με όλο το σεβασμό- έχει επίσης μια προϊστορία μια κυβερνητική προϊστορία δύο ετών, την οποία, χωρίς κανείς να την υποτιμά, δεν μπορεί και να την καθυγάξει. Μην την ωραιοποιείτε, γιατί όταν την εμφανίζετε έτσι, βρίσκεστε σε μία καθολική αναντιστοιχία μ' αυτό που είναι η συλλογική μας εμπειρία αυτών των κυβερνητικών πεπραγμένων. Και εδώ η απόπειρα της Κυβέρνησης -για να το ξεκαθαρίσουμε- μοιάζει σχεδόν σουρεαλιστική, εάν σήμερα η Κυβέρνηση επιχειρηματολογεί για τα καλώς πεπραγμένα της, την ίδια ώρα που στην πραγματικότητα υπάρχει η τεθείσα προϋπόθεση της παραιτήσεως του Πρωθυπουργού, προκειμένου να υπάρξει οποιαδήποτε περαιτέρω εξέλιξη.

Είναι σημαντικό να ξέρουμε πού βρισκόμαστε, όχι γιατί πρέπει να τιμωρηθεί κάποιος, όχι γιατί πρέπει να λιοδορηθεί κάποιος, όχι γιατί πρέπει να απαξιωθεί ο οποιοσδήποτε, αλλά για να ξέρουμε πού βρισκόμαστε για να πάμε παραπέρα. Διότι αν το επιχείρημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι λαμπρά τα έκανε η Κυβέρνηση, έ, τότε πεδίον δόξης λαμπρόν, συνεχίστε!. Όμως, δεν είναι έτσι η σημερινή προϋπόθεση.

Να με συγχωρήσετε, αλλά υπάρχει αυτό το οποίο λέμε «η ευθύνη της ηγεσίας». Στην πολιτική, η ευθύνη δεν είναι υποκειμενικό πράγμα, είναι αυτό που λέμε αντικειμενική ευθύνη. Φταις δεν φταις, φταις. Μπορεί εσύ ο ίδιος να μην φταις, αλλά οι συνθήκες συμπτωνώνται στο πρόσωπο της ηγεσίας. Δεν έχει σημασία ποιες είναι οι επιμέρους εξατομικευμένες ατομικές δράσεις του Πρωθυπουργού, για να πούμε αν αυτός είναι που φταίει. Δεν φταίει υπό την ποινική έννοια για να του καταλογίσουμε κάτι, φταίει υπό την πολιτική έννοια, της πολιτικής συμπεριφοράς της ευθύνης.

Υπάρχουν, λοιπόν, πολιτικές στιγμές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που λύνουν τα ζητήματα. Δυστυχώς, αυτό που μένει και αυτό που θα είχε λύσει το δράμα, το οποίο ζούμε τις τελευταίες ημέρες, που είναι ένα δράμα καθολικής αναντιστοιχίας, παιδροποίησης της πολιτικής ζωής, που από τη μία μεριά λέμε για δημοψήφισμα και παρελαύνουν Υπουργοί υπερασπιζόμενοι το δημοψήφισμα και την επόμενη μέρα λένε ότι δεν πρέπει να γίνει δημοψήφισμα, που λένε ότι έγινε έτσι και από την άλλη μεριά έγινε αλλιώς, που λένε ότι τελικώς το δημοψήφισμα δεν το εννοούσαμε, αλλά ήταν κόλπο για να παρασύρουν την Αξιωματική Αντιπολίτευση τώρα στο δημοψήφισμα, όλο αυτό, λοιπόν, δεν χρειαζόταν να γίνει, διότι υπήρχε μία απλή, καθαρή, λεβέντικη, περήφανη πράξη, με την οποία λύνεται το δράμα και αυτό είναι η παραίτηση του Πρωθυπουργού.

Το λέω αυτό περί παραίτησης του Πρωθυπουργού, όχι με την έννοια της εγκλήσεως, της απαξίωσης. Ίσα-ίσα! Όταν, λοιπόν, είναι προφανές ότι υπάρχει πολιτικό ζήτημα, έτσι λύνεται αυτό. Ακούω το επιχείρημα «μα, δεν θα υπάρχει Κυβέρνηση». Με συγχωρείτε, πρόθεση για την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας ή εθνικής ενότητας υπάρχει σοβαρή ή όχι; Να τα ξεκαθαρίσουμε, γιατί αλλιώς υπάρχει εμπαιγμός του ελληνικού λαού. Εάν υπάρχει σοβαρή πρόθεση, η παραίτηση είναι αυτή που υπεύθυνα ενεργοποιεί τη διαδικασία των εντολών. Και στο πλαίσιο των εντολών, όπως ορίζει το Σύνταγμα, είναι υποχρεωμένοι όλοι, ο κάθε κατηγορητής, οι ηγεσίες των Κοινοβουλευτικών Ομάδων να πάρουν τις πολιτικές τους ευθύνες, όχι να παίζουμε τις κουμπάρες και ο ένας να λείπει υπηρεσιακή κυβέρνηση για να πάει διαπραγματευθεί μια δανειακή σύμβαση, η οποία θα δεσμεύσει τη χώρα για τα επόμενα πέντε χρόνια. Ποιος θα διαπραγματευθεί; Ο αντιστράτηγος Καραμήτρος, ο αρεοπαγίτης επί τιμή ο καθηγητής πανεπιστημίου, που θα έχουν απέναντί τους τον Τρισεύς, που θα έχουν

τη Μέρκελ, τον Σαρκοζί, που θα έχουν την πολιτική ελίτ όλης της Ευρώπης; Αυτό θα διαπραγματευθεί η υπηρεσιακή κυβέρνηση;

Είναι προφανές ότι εδώ θέλουμε πολιτική και μάλιστα πώς; Συλλογικά εκφρασμένη, εκφράζοντας το εθνικό σύνολο, εκφράζοντας, ει δυνατόν, τη μεγαλύτερη πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων. Πρέπει να συζητήσουν αυτήν τη σύμβαση, για να εξασφαλίσουν τους καλύτερους δυνατούς όρους συνεννόησης και συνεργασίας με τους εταίρους μας. Είναι δυνατόν αυτό να γίνει από μία υπηρεσιακή κυβέρνηση και αυτά από πίσω να υποκρύπτουν ουσιαστικά τη θέση ότι δεν πρέπει να αναληφθούν πολιτικές ευθύνες; Να αποφύγουμε τις πολιτικές ευθύνες, να τις μετακυλίσουμε κάπου αλλού, να κρυφτούμε πίσω από τα φουστάνια των τεχνοκρατών, γιατί το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να πάρει την ευθύνη; Όχι, βέβαια.

Από την άλλη μεριά, όμως, προϋπόθεση για την ενεργοποίηση μιας οποιασδήποτε τέτοιας συνθετικής διαδικασίας, που πια είναι απαραίτητη, είναι ακριβώς η παραίτηση του Πρωθυπουργού, η ενεργοποίηση της διαδικασίας των διερευνητικών εντολών. Δεν υπάρχει ακυβερνησία. Σε έξι μέρες, εάν υπάρχει αληθινή βούληση, έχουμε καταλήξει. Εάν δεν έχουμε καταλήξει, υπάρχει άλλος δρόμος εκτός από τις εκλογές;

Το μείζον, λοιπόν, τώρα είναι να υπάρξει πολιτική σύνθεση τέτοια που να επιτρέπει στη χώρα να ψηφίσει τον προϋπολογισμό, να διαπραγματευτεί τη δανειακή σύμβαση, να πάρει την έκτη δόση και να μπορέσει συντεταγμένα να οδηγήσει τη χώρα στις εκλογές. Αυτή είναι η ευθύνη και αυτή είναι η ευθύνη πρωτίστως του Πρωθυπουργού, που πρέπει με μία θαρραλέα πράξη, με μία πράξη πολιτικής ευθύνης να ενεργοποιήσει περαιτέρω τις διαδικασίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Γρηγόρης Νιώτης.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δύο χρόνια περίπου η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας σε μία στιγμή που η χώρα βρισκόταν ήδη στη δίνη της απειλής της χρεοκοπίας, της αδυναμίας πληρωμής μισθών και συντάξεων, στα πρόθυρα της καταστροφής λόγω του ιστορικά υψηλού ελλείμματος στο ύψος των 36 δισεκατομμυρίων ή 15,5% του ΑΕΠ και του ανεξέλεγκτου χρέους πάνω από 127% του ΑΕΠ.

Σήμερα, μετά από μία δύσκολη, δίχρονη πορεία, με τον αγώνα και τις θυσίες του ελληνικού λαού η πατρίδα μας έχει μια μοναδική ευκαιρία, να κλειδώσει και να διασφαλίσει τις σημαντικές αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου για τη σωτηρία της οικονομίας και της χώρας. Παλέψαμε κυριολεκτικά αυτά τα δύο χρόνια με νύχια και με δόντια για να πετύχουμε τις αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου, μια συμφέρουσα και λυτρωτική συμφωνία για την ελληνική οικονομία, φέρνοντας τη χώρα 240.000.000.000 ευρώ από το πακέτο στήριξης, αλλά και διαγραφή του χρέους 100.000.000.000 ευρώ, όμως, αυτό απαιτεί αξιόπιστη διαπραγμάτευση με τον ιδιωτικό τομέα.

Είναι αξιοσημείωτο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ακριβώς αυτή την ώρα, ακριβώς την ώρα που φαίνεται ότι δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για τη σωτηρία της χώρας, μία επίθεση διαρκείας κορυφώνεται από ποικίλες πλευρές εναντίον της Κυβέρνησης και του Γιώργου Παπανδρέου και από το πολιτικό φάσμα και από το εξωπολιτικό φάσμα, μία πρωτοφανής επίθεση εναντίον του Γιώργου Παπανδρέου με απαίτηση εδώ και τώρα ο εκλεγμένος Πρωθυπουργός της χώρας να παραιτηθεί. Ενώ η επίθεση αυτή κορυφώνεται ακριβώς την ώρα που η Κυβέρνηση οργανώνει την τελική της επίθεση κατά της φοροδιαφυγής με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, οι καταχραστές του ΦΠΑ αρχίζουν να οδηγούνται στη δικαιοσύνη, σπάει το απόρρητο των καταθέσεων και ανοίγουν διαδικασίες για σκληρή φορολόγηση των μεγαλοκαταθετών μαύρου ή αφορολόγητου χρήματος στην Ελβετία. Τώρα, που σώζονται οι τράπεζες με 35.000.000.000 ευρώ για ανακεφαλαίωση, αλλά πιθανώς χάνουν των ελέγχό τους οι τραπεζίτες. Παράλληλα, πολλοί παράγοντες των μέσων ενημέρωσης δεν βλέπουν με καλό μάτι ότι τα θαλασσοδάνεια θα είναι πια πα-

ρελθόν.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, το πρόβλημα; Εμείς, που παραδώσαμε το 2004, μετά από Ολυμπιακούς Αγώνες, το χρέος στο 107% του ΑΕΠ και πρωτογενές έλλειμμα 3,5 δισεκατομμυρίων, δηλαδή, απολύτως διαχειρίσιμα νούμερα για την οικονομία της χώρας; Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι αυτό ή το ότι 24.000.000.000 πρωτογενές έλλειμμα έδωσε η Νέα Δημοκρατία σε μία χρονιά, το 2009, 20.000.000.000 την προηγούμενη, ενώ έφτασε το χρέος στο 127% του ΑΕΠ;

Θέλω να διαβάσετε τι είπε σήμερα στο ιστολόγιό του ο διάσημος οικονομολόγος Ρουμπινί: «Η Νέα Δημοκρατία που διόγκωσε το έλλειμμα στο 15% του ΑΕΠ και ξεδιάντροπα είπε ψέματα γι' αυτό στον ελληνικό λαό, τώρα θέλει να ξαναγίνει κυβέρνηση της Ελλάδας». Και κατέληξε ότι: «Η ελληνική αλεπού, η Νέα Δημοκρατία, που λεηλάτησε το κοτέτσι, τώρα θέλει να το φρουρήσει ξανά και σπρώχνουμε όλοι εμείς προς τα εκεί». Όλα αυτά δε, υπό τους ήχους του μένους του συνολικού φάσματος της Αντιπολίτευσης, που ανακάλυψε τελικά ότι για όλα ευθύνεται ο Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ, δεν έχει καμμία ευθύνη κανείς άλλος σε αυτή τη χώρα, ότι τάχα έφταιγε το δημοψήφισμα και η μόνη λύση είναι η προσφυγή άμεσα στην κάλπη για εκλογές.

Υποδαυλίζουμε έτσι την αγωνία και τις μεγάλες δυσκολίες του ελληνικού λαού. Κατανοούμε όλοι πόσο υποφέρουν και οργίζονται, ότι οι εργαζόμενοι, η αγορά, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις περνούν πραγματικά δύσκολες μέρες. Οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι είδαν το εισόδημά τους να μειώνεται. Η νέα γενιά φοβάται και δεν έχει ευκαιρίες, μια νέα γενιά που είναι οργισμένη για τα αδιέξοδα και τις υποκρισίες.

Όμως, η ελληνική κοινωνία παραπληροφορείται συστηματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και εμπαίζεται. Είναι λύση οι άμεσες εκλογές; Με την κοινή λογική λέω «όχι». Μπορεί οι άμεσες εκλογές να είναι η καταστροφή της χώρας και η εμπλοκή της σε ακυβερνησία ή και φοβική απόσυρση μεγάλου μέρους των καταθέσεων από τις τράπεζες. Κυρίως, ελλογές τώρα μπορεί να σημαίνει το άδοξο τέλος των θυσιών του ελληνικού λαού, αντί σωτηρία απώλεια του πακέτου στήριξης των 240 δισεκατομμυρίων, των 35 δισεκατομμυρίων κ.λπ.. Η κοινή λογική λέει ότι σε συνθήκες πτώσης και τροφοδοσίας των αδιεξόδων, μόνη διέξοδος στην απειλούμενη κοινοβουλευτική και εθνική κρίση μπορεί να είναι η παροχή σήμερα ψήφου εμπιστοσύνης στον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση.

Είμαι βέβαιος ότι όλοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα κλείσουμε τα αφτιά στις σειρήνες, που κολασμένα ζητούν να καταψηφίσουμε την Κυβέρνηση, η κάθε πλευρά για τα δικά της συμφέροντα και τις δικές της απόψεις. Για μας το συμφέρον που πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν είναι μόνο το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στον Πρωθυπουργό, Γιώργο Παπανδρέου, για τη θαρραλέα, υπεύθυνη και εθνική του στάση, να σταθεί πάνω από τις κλασικού τύπου κομματικές και προσωπικές επιδιώξεις και να λάβει το πολιτικό κόστος για τη σωτηρία της χώρας, για την αταλάντευτη στάση του με έργα και όχι με λόγια να υπερασπιστεί την αμετάκλητη ένταξη της χώρας στην Ευρώπη και στο ευρώ. Θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση που έχασε προσωρινά τμήμα της εκλογικής βάσης για να κερδίσει η χώρα τη μάχη απέναντι στην απειλή της χρεοκοπίας και της καταστροφής.

Άλλωστε, μόνο ένας ισχυρός Πρωθυπουργός με ψήφο εμπιστοσύνης και ανανέωση εντολής μπορεί, όπως εξήγγειλε, να δρομολογήσει κινήσεις που θα οδηγήσουν κατ' ευχήν σύντομα - και με τη συμμετοχή, βεβαίως, της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Σαμαρά αλλά και όλων των υπολοίπων κομμάτων, εφόσον το αντιλαμβάνονται ως στάση εθνικής ευθύνης - σε μία μεταβατική κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, με στόχο να κυρώσει τη δανειακή σύμβαση διασφαλίζοντας τη σωτηρία της χώρας, να ψηφίσει τον προϋπολογισμό, να ψηφίσει το νέο φορολογικό νομοσχέδιο. Γιατί υπάρχει κίνδυνος η απουσία κυβέρνησης ουσίας να οδηγήσει σε μείωση των εσόδων και αύξηση των δαπανών με αποτέλεσμα την ανάγκη νέων μέτρων σε βάρος των δεινά φορολογούμενων μικρομεσαίων. Ασφαλώς ευθύνη και δέσμευση αυτής

της Κυβέρνησης θα ήταν να οδηγήσει αμέσως μετά τη χώρα σε εκλογές. Αυτό θα ήταν προς το εθνικό συμφέρον.

Γι' αυτό δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στο Γιώργο Παπανδρέου και την Κυβέρνησή του, ψήφο εμπιστοσύνης με ανανεωμένη σαφή και πλήρη εντολή. Γιατί πρέπει να υπάρχει Πρωθυπουργός και Κυβέρνηση αύριο. Δεν υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυβέρνηση και Πρωθυπουργός περιορισμένης ευθύνης.

Είναι θετικό ότι ο κ. Σαμαράς λέει τώρα «ναι» επιτέλους μετά από τόσο καιρό στη δανειακή σύμβαση που κατήγγειλε πριν από λίγο και οφείλουμε αυτό το γεγονός να το αξιοποιήσουμε. Οφείλουμε να αξιοποιήσουμε την πιθανότητα ή τη δυνατότητα με μεγάλη καθυστέρηση να στείλουμε ένα θετικό μήνυμα και προς τον ελληνικό λαό, αλλά κυρίως προς όλο το διεθνές περιβάλλον που και αυτό με τη σειρά του μας παρακολουθεί και αναμένει, όχι όμως με πρόχειρο και αβασάνιστο τρόπο αλλά σύντομα με υπεύθυνο διάλογο, με ισχυρά εγγυητή της διαπραγμάτευσης και των εξελίξεων του Γιώργου Παπανδρέου, με ανανεωμένη την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό του και την Κυβέρνησή του.

Παρέχω και από την πλευρά μου πλήρη ψήφο εμπιστοσύνης και στέκομαι δίπλα στον Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Σήφης Βαλυράκης.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, για την οικονομία του χρόνου θα σας πω ότι συμφωνώ με αρκετούς προλαλήσαντες συναδέλφους και θα μου επιτρέψει η Λούκα να συμφωνήσω με αρκετά απ' όσα είπε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο πλανήτης μας είναι χρωμένος. Χρωστά 60 τρισεκατομμύρια δολάρια. Χρωστάει το συνολικό ετήσιο ακαθάριστο εισόδημά του. Οι ΗΠΑ, παραδείγματος χάριν, χρωστάνε 14 τρισεκατομμύρια δολάρια. Η γειτονική μας Ιταλία χρωστάει 2 τρισεκατομμύρια δολάρια. Καμμία χώρα σήμερα δεν είναι σε θέση να αποπληρώσει το δημόσιο χρέος της. Σε αυτήν την κατάσταση παγκόσμιας αστάθειας η Ελλάδα έχει για λίγο -μέχρι τώρα ευτυχώς- το συγκριτικό πλεονέκτημα του χαμηλού σχετικά κόστους ως σταθεροποιητικό παράγοντα. Είναι θέμα, λοιπόν, εθνικής αναγκαιότητας η θεσμική, πολιτική, οικονομική και κοινωνική σταθεροποίηση της χώρας.

Ήδη, κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό από καιρό, αλλά εντείνεται: Μηχανισμοί αποπομπής της χώρας από το ευρώ βρίσκονται σε κινητοποίηση. Είναι, λοιπόν, εθνική ανάγκη να εξασφαλίσουμε μια ομαλή εξέλιξη για την πατρίδα μας. Η χώρα μας έχει ένα δυσβάσταχτο συνολικό δημόσιο χρέος και έχει ήδη μπει σε φαύλο κύκλο ελλειμμάτων, ύφεσης και ανεργίας. Η χώρα απειλείται με χρεοκοπία. Τις αιματηρές θυσίες του ελληνικού λαού, με τις οποίες κέρδισε μια ευκαιρία, οφείλουμε να τις σεβαστούμε. Για το λόγο αυτό η νέα δανειακή σύμβαση είναι επωφελής και πρέπει απρόσκοπτα να υλοποιηθεί.

Η ετήσια ανακούφιση, αν μου επιτρέπεται, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, δεν είναι 5,5 δισεκατομμύρια. Πρέπει να υπολογίσουμε και τα χρεολύσια, δεν είναι μόνο οι τόκοι. Είναι 7 δισεκατομμύρια και πρέπει να συνυπολογιστεί και αυτό. Χρειαζόμαστε ανάπτυξη, θέσεις εργασίας, εισόδημα και προφανώς δίκαιη κατανομή του. Έχουμε ηθική και πολιτική υποχρέωση όλοι μας στην Αίθουσα αυτή να σεβαστούμε τις θυσίες του ελληνικού λαού, να μην πάνε χαμένες.

Παρακολουθούμε, κύριοι συνάδελφοι, μια άγρια σύγκρουση συμφερόντων με πρωταγωνιστές τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τη διαπλοκή, τα τραπεζικά συμφέροντα. Παρακολουθούμε σ' αυτήν την Αίθουσα το μοναδικό ιστορικό προηγούμενο σύσσωμη σχεδόν η Αντιπολίτευση να καλεί τους κυβερνητικούς Βουλευτές να αποστατήσουν. Θα έλεγα να ψάξετε αλλού για αποστάτες, γνωρίζετε εσείς -και οι παρόντες και οι απόντες. Ο συνάδελφος κ. Μαρκόπουλος, πρώτος ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας, μας κάλεσε εν μέσω θυέλλης να πετάξουμε τον καπετάνιο στην θάλασσα. Πρότεινε σοβαρά να επιλέξουμε τον πρώτο μάγειρα ως αντικαταστάτη του καπετάνιου.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν εδώ να παριστάνει κανείς από εμάς τις σειρήνες του Οδυσσέα στην επιστροφή στην Ιθάκη. Θερμώ -και επιτρέψτε μου- ότι οφείλουμε όλοι να είμαστε κωπηλάτες του Ιάσωνα, στην Αργώ, για να περάσει τις Συμπλη-

γάδες. Χρειάζεται εθνική συνεννόηση και εθνική ευθύνη. Αυτήν την ύστατη ώρα διακύβευμα είναι το δυσβάσταχτο πρόβλημα της χώρας. Το διακύβευμα σήμερα είναι η αυτονομία της πολιτικής. Η δημοκρατία ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας σήμερα αναμετρείται σκληρά με την οικονομική εξουσία για τη διαπλοκή.

Δεν μπορώ να δεχθώ πέμπτη φάλαγγα μέσα στην Αίθουσα αυτήν, μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κύριε Βορίδη, με το χέρι στην καρδιά δεν μου κάνει γονατιστός Πρωθυπουργός! Δεν δέχομαι Πρωθυπουργό με όρους. Κατά συνείδηση, με το χέρι στην καρδιά και ενώπιον του ελληνικού λαού δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε όρθιο Έλληνα Πρωθυπουργό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κώστας Σκανδαλίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω αυτές τις δραματικές ώρες να συμμεριστώ την αγωνία, την έκπληξη και την οργή των Ελλήνων πολιτών γι' αυτά που συμβαίνουν και στα οποία προχθές προστέθηκε η ύβρις και χθες η χλεύη.

Πόσο πόνο και πόση οργή μπορεί να προκαλεί μία πολιτική τάξη, που μπροστά στον κίνδυνο να βυθιστεί η χώρα στην περιδίνηση της δημοσιονομικής χρεοκοπίας, αυτή είναι αδύνατον να συμφωνήσει για το τι είπε, τι ήθελε να πει και τι πραγματικά εννοούσε;

Πόσο πόνο και πόση οργή μπορεί να προκαλεί μία πολιτική τάξη που σκανδαλωδώς αδυνατεί να κεφαλαιοποιήσει τις τρομερές, τις επώδυνες θυσίες του λαού μας για τη σωτηρία της πατρίδας; Πόσο πόνο και πόση οργή μπορεί να προκαλεί μία πολιτική τάξη που, στη μεγαλύτερη κρίση των καιρών μας, βλέπει την κρίση ως χρηματιστήριο ιδεολογιών, κομματικών ή προσωπικών στρατηγικών;

Δυστυχώς πρέπει να ομολογήσω ότι σ' αυτήν την πολιτική τάξη, σ' αυτό το πολιτικό σύστημα αξίζει κάθε μομφή. Εάν αφήσουμε τη διαφαινόμενη κατάρρευση να προχωρήσει, θα αξίζει να πιει κάθε σταγόνα από το πικρό ποτήρι. Και να είστε σίγουροι ότι αυτό το ποτήρι θα το πιουν όλοι, ακόμη και αυτοί που προσδοκούν εφήμερα ψηφοθηρικά κέρδη στις επόμενες εκλογές.

Και όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα θα έπρεπε να είναι διαφορετικά. Η Ελλάδα, μετά από τεράστια προσπάθεια, κατάφερε να κερδίσει μία εξαιρετική για τα συμφέροντά της απόφαση, το νέο πρόγραμμα και τη δανειακή σύμβαση που το συνοδεύει.

Δυστυχώς, αυτή η εξαιρετική απόφαση έρχεται στο χειρότερο δυνατό πολιτικό χρόνο. Γιατί; Γιατί η πολιτική εξέλιξη σ' ένα κοινοβουλευτικό και πολιτικό σύστημα, καθηλωμένο στο χθες, που αδυνατεί να υπερβεί τον εαυτό του, οδηγήσε ώστε να καταστούν σχεδόν αδύνατοι οι εσωτερικοί όροι υλοποίησης αυτής της συμφωνίας. Γίνονται σχεδόν αρνητικοί και απαγορευτικοί.

Και ενώ αυτήν την εποχή διακυβεύονται τεράστια ζητήματα εθνικής κυριαρχίας και δημοκρατίας, η δημοκρατία μας, όπως απέδειξε τις τελευταίες ημέρες, δεν είναι σε θέση να σηκώσει το βάρος αυτής της μεγάλης ευθύνης.

Πώς δια μαγείας χθες ψηφίζεται η δανειακή σύμβαση από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας; Πώς η επαναδιαπραγμάτευση και το νέο μείγμα πολιτικής εγκαταλείπονται ανερυθρίαστα και προσερχόμαστε στη λυτρωτική λύση; Τι θα επαναδιαπραγματευτεί η Νέα Δημοκρατία αν γίνει κυβέρνηση, με ποιους και πώς; Σ' αυτό η απάντηση είναι σιωπή, αλλά και φωνές, πολλές φωνές, φωνές τυχαρπαστες, θα έλεγα.

Μετατρέψαμε -όχι χωρίς δική μας ευθύνη, την οποία πάντοτε πρέπει να αναλαμβάνουμε στο ακέραιο- ένα λαό θυμωμένο και σε απόγνωση, ένα λαό που στέκεται στη γωνία και βλέπει το επίπεδο της ευημερίας του να μειώνεται δραματικά κάθε ημέρα, ένα λαό που προσπαθεί δύσκολα να τα φέρει βόλτα σε θεατή μιας αρένας ασύμμετρων πολιτικών μαχών, που τον κάνουν να μην παράγει, που κάνουν το κράτος του να μη λειτουργεί, που κάνουν τις κοινωνικές δυνάμεις και τις αντιστοιχίες τους να μην εξυπηρετούν τα πραγματικά τους συμφέροντα, που οδηγούνται σε τυφλές συγκρούσεις, ένα λαό που θα έπρεπε σήμερα να

πέσει με τα μούτρα στη δουλειά για να σηκωθεί ξανά η χώρα.

Η εθνική συνεννόηση, που είναι απόλυτη ανάγκη να γίνει αντί πάσης θυσίας, δυστυχώς έγινε μπαλάκι του πινγκ πονγκ. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης έγιναν μοχλοί που πολλαπλασιάζουν την κοινωνική αντίδραση βυθίζοντας και τη χώρα και το λαό. Τώρα ο υπερήφανος κ. Σαμαράς, αφού έχει εκστρατεύσει εναντίον του ευρωπαϊκού ιερατείου, υποχρεώνεται απ' αυτό να αλλάξει γραμμή! Φθινοί και πρόσκαιροι μικροκομματισμοί! Όμως πρέπει να αναζητήσουμε κι εμείς την ευθύνη μας ως προς το γιατί δεν υπήρξε αυτή η εθνική συνεννόηση ως μια βασική στρατηγική που έπρεπε από την πρώτη στιγμή να αποτελέσει τον μοναδικό γνώμονα της πολιτικής μας για να βγει η χώρα απ' αυτήν την πολύπλευρη κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή ακριβώς η ευθύνη με κάνει να αναλογιστώ το παρόν και το μέλλον της παρτάξης μου που με υπερηφάνεια υπηρέτησα από την ημέρα της ίδρυσής της. Θα μου πει κάποιος: Μα, τέλος πάντων ποιον Έλληνα πολίτη απασχολεί σήμερα το μέλλον του ΠΑΣΟΚ; Κι εγώ απαντώ: Με κάθε δυνατή ειλικρίνεια εύχομαι να μην χρειαστεί ποτέ κανείς άνθρωπος του μόχθου και της εργασίας να αναστοχαστεί με πίκρα και απογοήτευση για την απουσία μίας μεγάλης και ισχυρής, σύγχρονης, δημοκρατικής και σοσιαλιστικής παράταξης, ανεξάρτητα από το στενό όνομα του ΠΑΣΟΚ. Διότι ο τόπος ξαναέζησε σκοτεινούς καιρούς καταπίεσης και διχασμού εξαιτίας της απουσίας μιας τέτοιας παράταξης.

Δεν το λέω ούτε με εγωπάθεια ούτε με αυτισμό. Δεν ταυτίζω το μέλλον της χώρας με το ΠΑΣΟΚ ούτε με κανένα κόμμα. Δεν ταυτίζω το μέλλον της χώρας με μία παράταξη. Όμως μπορούμε να παραμεινουμε χρήσιμοι στο λαό και τη δημοκρατία; Γιατί και γι' αυτό θα αποφασίσουμε σήμερα. Έχουμε άλλα αποθέματα προσδοκίας, προσφοράς και ελπίδας ή χρεοκοπήσαμε πρώτοι; Κι εύχομαι τελευταίοι εμείς να είμαστε σ' αυτόν το χώρο. Έχουμε λόγο έγκυρο και τεκμηριωμένο, για να είμαστε χρήσιμοι και υπεύθυνοι ή παραπαίουμε φοβούμενοι απλώς μια επόμενη ημέρα χωρίς τα φθαρμένα μας πρόσωπα στο κάδρο της εξουσίας;

Πιστεύω βαθιά ότι έχουμε και παρόν και μέλλον. Δεν μπορεί αυτή η παράταξη να κονιορτοποιηθεί ανάμεσα στις συμπληγάδες του δεξιού και του αριστερού λαϊκισμού. Δεν μπορεί να κονιορτοποιηθεί απέναντι σ' έναν αριστερό λαϊκισμό που βάζει τις εικόνες της ουτοπίας και τα οράματα, άλλοτε με συνέπεια για κάποιες πλευρές και άλλοτε με ασυνέπεια και με τυχοδιωκτική πρακτική για άλλες, σαν να μπορεί αύριο το πρωί να πετύχει αυτήν τη μεγάλη ανατροπή που όλοι θα ευχόμασταν κάποτε να επιτευχθεί. Δεν μπορεί επίσης να κονιορτοποιηθεί στις συμπληγάδες ενός δεξιού λαϊκισμού, που συνθέτει συμφέροντα, επιδιώξεις και προοπτικές, που προσπαθεί οριζόντια να κάνει τομή στο πολιτικό σύστημα, που προσπαθεί να εκφράσει ουσιαστικά μία νέα πολιτική τάξη στη χώρα μακριά από τις κοινωνικές αναφορές και αντιπροσωπεύσεις, μακριά από τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού που εξακολουθεί να είναι εργαζόμενος, άνεργος, μικροεπιχειρηματίας, φτωχός και ταπεινωμένος πολλές φορές τη σημερινή ημέρα.

Ασφυκτιούμε και θέλουμε να διευρύνουμε το χώρο, να τον καταστήσουμε πλειοψηφικό ρεύμα, να αποδείξουμε για μια ακόμη φορά ότι ο εθνικός κορμός μας είναι η μεγάλη δημοκρατική παράταξη, αυτή που μπορεί και δίνει λύσεις στα μεγάλα προβλήματα, αυτή που επιωμίστηκε το άγχος και το βάρος της ευθύνης σ' αυτή την κρίσιμότερη ώρα της νεότερης ελληνικής Ιστορίας.

Και ας έρθω τώρα και στην «ταμπακίερα». Σύμφωνα με τα συνταγματικά θέματα, ο μόνος που μπορεί να δρομολογήσει τις εξελίξεις είναι ο Πρωθυπουργός της χώρας. Θέλω να απευθυνθώ στον Γιώργο Παπανδρέου και να τον καλέσω αυτήν την κρίσιμη στιγμή να δώσει τέλος στην αβεβαιότητα και στην ανασφάλεια που βιώνει η χώρα όλες αυτές τις μέρες, τις εβδομάδες και τους μήνες, να δώσει τέλος στην τραγωδία που πλήττει τους θεσμούς και τη δημοκρατία και που απειλεί με νέο κύμα βίας και ανομίας την καθημερινή ζωή του λαού, να δώσει τέλος στην απόγνωση που αισθάνονται όλοι οι σκεπτόμενοι Έλληνες, η σωπηλή πλειοψηφία του λαού, που βλέπουν την κατάρρευση να έρχεται, ακριβώς τη στιγμή που έχουμε βιώσιμη λύση στο πολύχρονο πρόβλημα, τη στιγμή που η χώρα μπορεί επιτέλους να ορθοπο-

δήσει, τη στιγμή που χρειάζεται να σταθούν ισοίτιμοι και δημιουργικοί σε μια Ευρώπη που δυστυχώς με γρήγορα βήματα περνά στον αστερισμό της κρίσης και πιθανόν της παρακμής, στο αιώνιο εναλλακτικό δίλημμα που από το 1992 συζητάμε, δηλαδή αν θα πάμε σε μια γερμανική Ευρώπη ή σε μια ευρωπαϊκή Γερμανία, και όταν ξέρουμε ότι δεν υπάρχουν λύσεις σε εθνικά προβλήματα χωρίς ευρωπαϊκή λύση και ότι δεν μπορούμε να βγούμε συνολικά και οριστικά έξω από τον κλοιό της κρίσης χωρίς να υπάρχει μια μεγάλη προοδευτική ευρωπαϊκή προσπάθεια σε όλα τα επίπεδα.

Για να μπορεί να το κάνει πράξη όμως, ο Πρωθυπουργός σήμερα είναι ανάγκη να έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής. Εμείς με την ψήφο εμπιστοσύνης επικυρώνουμε την τεράστια προσπάθεια που κατέβαλε και οδήγησε το σκάφος να μη βουλιάξει στη χρεοκοπία, ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή μας.

Και θέλω -επειδή από το πρωί μάς πιέζουν αφόρητα συναισθηματικά αυτά που ακούγονται, που λέγονται, που προτείνονται από την πραγματική αγωνία των Βουλευτών μας, των στελεχών μας και όλων όσων σήμερα δίνουν με θάρρος, αυτήν τη μάχη της επιβίωσης της χώρας- να απευθυνθώ σήμερα, έστω και παράλογα, στους εκατόν εξήντα Βουλευτές που εξέλεξε το ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του 2009 και σε αυτούς που περιπλανήθηκαν, που βλέπουν τι γίνεται σε όλο το πολιτικό σύστημα, που βιώνουν την κρίση σε όλους τους χώρους, θέλω να απευθυνθώ σε όλους αυτούς και να τους πω ότι η εμπιστοσύνη δεν μπαίνει σε ζυγαριές, δεν έχει προαπαιτούμενα, δεν έχει όρους και προϋποθέσεις που δεσμεύουν συνταγματικές και άλλες διαδικασίες, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχουμε προτάσεις που προτείνουμε για να μπορεί να σκεφτεί ο Πρωθυπουργός, να αναλάβει την πρωτοβουλία και να δώσει απαντήσεις και να δώσει λύσεις στο σημερινό αδιέξοδο.

Εγώ, λοιπόν, λέω: εμείς με την ψήφο μας, χωρίς προαπαιτούμενα και χωρίς προϋποθέσεις, να επικυρώσουμε την προσπάθεια των δύο χρόνων και την προοπτική, που αυτή η παράταξη σε ένα δρόμο μοναξιάς, μπορεί να αναλάβει και για το μέλλον. Εκείνος παίρνοντας αυτήν την εμπιστοσύνη να δρομολογήσει από αύριο κιόλας τις πολιτικές εξελίξεις σε νέα φάση με βήματα που οδηγούν στην έξοδο από την εφιαλτική ατμόσφαιρα με τρόπο καθαρό, σταθερό και λυτρωτικό.

Πρώτον, με νωπή την εμπιστοσύνη μας να κλείσει τον ιστορικό κύκλο μιας Κυβέρνησης που ανέλαβε να γίνει αχθοφόρος του ασήκωτου όγκου προβλημάτων, που της παρέδωσε η προηγούμενη διακυβέρνηση του τόπου. Αυτή η Κυβέρνηση έφερε σε θετικό πέρας την αποστολή της.

Δεύτερον, να διασφαλίσει ότι η θετική συμφωνία που προσυπέγραψε ο ίδιος για τη χώρα στις 26 Οκτωβρίου, η ιστορική για εμένα συμφωνία που δίνει απαντήσεις και λύσεις στα προβλήματα, θα ολοκληρωθεί γρήγορα, δυναμικά και αδιατάραχτα. Να ζητήσει από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας το σχηματισμό μιας νέας πολιτικής μεταβατικής κυβέρνησης -πολιτικής κυβέρνησης το τονίζω- με τη συμφωνία των άλλων πολιτικών δυνάμεων που θα έχει ένα και μόνο στόχο, να προχωρήσει όχι μόνο στην ψήφιση με ευρύτατη πλειοψηφία, αλλά και στην εφαρμογή της συμφωνίας των δέκα συνθημάτων, όπως τα παρουσίασε εχθές, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης.

Γιατί κάθε στιγμή αυτού του επόμενου τριμήνου ή τετραμήνου που θα απαιτηθεί και όχι των έξι εβδομάδων, που τόσο εύκολα είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αυτών των τριών, τεσσάρων μηνών, θα κριθεί βήμα με βήμα η δυνατότητα της χώρας να σηκωθεί στα πόδια της. Και δεν μπορούμε αυτό να το εμπιστευθούμε ούτε σε τεχνοκράτες ούτε σε άσχετους ούτε σε, γενικά, οικονομολόγους που θα πάνε να διαπραγματευθούν σε μια δύσκολη ευρωπαϊκή συγκυρία, με δυνάμεις που τα συμφέροντα τους συγκρούονται σε όλα τα μήκη και πλάτη της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου. Δεν είναι δυνατόν στην Ελλάδα να υπάρχει μια Κυβέρνηση, η οποία δεν θα έχει τη σπονδυλική στήλη να υπερασπιστεί στοιχειωδώς και να εφαρμόσει βήμα με βήμα αυτή τη συγκεκριμένη συμφωνία.

Τρίτον, να προσδιορίσει από τώρα το χρόνο των εκλογών σε συνάρτηση με την ολοκλήρωση αυτής της προσπάθειας. Δεν μπορεί το πολιτικό σύστημα να βαδίζει στην αβεβαιότητα, δεν

μπορεί να βαδίζει στην αοριστία.

Και, τέταρτον, να ανοίξει το δρόμο της αναγέννησης της δημοκρατικής και σοσιαλιστικής μας παράταξης και την ανασυγκρότηση του μεγάλου πλειοψηφικού ρεύματος, ώστε να είναι αξιόμαχη όχι μόνο στις επόμενες διαδικασίες, αλλά και στις δύσκολες συγκυρίες που ακολουθούν, με εμπιστοσύνη στη δημοκρατία, στη συλλογική της συνείδηση και κυρίως, στη συλλογική της απόφαση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν πριν από τριάντα επτά χρόνια ιδρύαμε αυτό το κίνημα πιστεύαμε ότι στην πολιτική δεν πρέπει να κυριαρχεί ο νόμος της φυσικής επιλογής, σύμφωνα με τον οποίο επιβιώνει πάντα ο πιο σκληροτράχηλος, ο πιο κυνικός, ο πιο προσαρμοστικός. Ιδρύσαμε αυτόν το χώρο, για να δώσουμε χώρο και φωνή στους αδύνατους, στους ασυμβίβαστους, στους οραματιστές και στους ρομαντικούς.

Αυτή τη δύσκολη ώρα σας καλώ να κρατήσουμε ζωντανό αυτό το όραμα, να σταθούμε όρθιοι για να είμαστε χρήσιμοι στο λαό, να μείνουμε ενωμένοι, χωρίς να γίνουμε ίδιοι, να βάλουμε πάνω απ' όλα το συμφέρον της πατρίδας, για να είμαστε βέβαιοι ότι το δρόμο που εμείς τόσο δύσκολα ανοίξαμε, εμείς και θα τον ολοκληρώσαμε. Σήμερα μας κοιτά όλη η Ελλάδα και πρέπει από αύριο το πρωί να είναι μια καινούργια μέρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Λαφαζάνη, έχετε ζητήσει το λόγο για μια σύντομη τρίλεπτη τοποθέτηση. Είναι η τριτομιλία σας, μίλησε και ο Αρχηγός σας, ο κ. Τσίπρας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μετά είναι ο κ. Τσίπρας. Εγώ τι σχέση έχω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχουν τοποθετηθεί οι Αρχηγοί και όταν ακολουθούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι –οι οποίοι μάλιστα έχουν ήδη τοποθετηθεί– έχουν στο τέλος την τριτομιλία τους.

Έχετε, λοιπόν, τρία λεπτά κατά τον Κανονισμό. Εγώ θα σας δώσω τέσσερα λεπτά, αλλά παρακαλώ στα τέσσερα λεπτά να ολοκληρώσετε, γιατί υπάρχουν ακόμα Βουλευτές που δεν έχουν μιλήσει καθόλου και θέλουν να μιλήσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι ζούμε τραγικές, θα έλεγα καλύτερα, κωμικοτραγικές ώρες. Πάνω στα ερείπια της Ελλάδας, πάνω στα ερείπια των εισοδημάτων και της κοινωνίας μας παίζεται ένα παιχνίδι απίστευτο, ένα παιχνίδι παρασκηνίου από τον κυρίαρχο αστικό πολιτικό κόσμο με πρωταγωνιστή την Κυβέρνηση, ένα κωμικοτραγικό θέαμα σκοτεινού παρασκηνίου και παζαρεμάτων πρώτα για την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και, δεύτερον, για μια Κυβέρνηση –άκουσον, άκουσον– εθνικής ευθύνης, την οποία θα στηρίξουν από κοινού η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και δεν ξέρω αν θα είναι μαζί και κάποιο άλλο αστικό κόμμα.

Δεν κατάλαβα! Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης είναι κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας; Αυτή είναι κυβέρνηση καταστροφής και κυβέρνηση ανευθυνότητας, διότι αυτά τα δύο κόμματα μέχρι τώρα έφεραν τη χώρα σε αυτό το κατάντημα και αυτά τα δύο κόμματα αν αθροιστούν, το μόνο που θα κάνουν είναι να οδηγήσουν τη χώρα στην άβυσσο απολύτως να οδηγήσουν τη χώρα στην άβυσσο!

Δεν έχετε κανένα δικαίωμα να παζαρεύετε αυτήν την ώρα στο παρασκήνιο με εκβιασμούς, συναλλαγές και με αδιόρατες διαδικασίες πίσω από την πλάτη του ελληνικού λαού. Δεν έχει το δικαίωμα να το κάνει αυτό μια τέτοια κυβέρνηση, διότι αυτή η κυβέρνηση είναι παραχάραξη της λαϊκής εντολής! Δεν υπάρχει λαϊκή εντολή για τέτοια κυβέρνηση και, πολύ περισσότερο, αυτή η κυβέρνηση δεν νομιμοποιείται με κανέναν τρόπο να εγκρίνει συμφωνίες και δανειακές συμβάσεις.

Έγινε ένα πραξικόπημα, όταν αυτή η Βουλή ψήφισε το μνημόνιο. Αυτή η Βουλή δεν μπορεί να συνεχίζει να ψηφίζει κάνοντας το δεύτερο και μεγαλύτερο πραξικόπημα! Δεν νομιμοποιείται για να ψηφίσει τη λεγόμενη δανειακή σύμβαση και ουδέν μονιμότερον του προσωρινού! Αυτό το πραξικόπημα με μια κυβέρνηση δήθεν εθνικής ευθύνης δεν θα είναι μεταβατικό και προσωρινό, διότι αυτή η Κυβέρνηση θα ψηφίσει, υποτίθεται, προϋπολογισμό

–τι θα κάνει; άλλωστε έρχεται Δεκέμβριος– θα ψηφίσει και θα διαπραγματευθεί νέο μνημόνιο, θα διαπραγματευθεί και θα ψηφίσει δανειακή σύμβαση, δηλαδή ουδέν μονιμότερον του προσωρινού!

Η παρούσα Βουλή δεν έχει δικαίωμα να συνεχίζει αυτού του είδους τα πραξικοπήματα. Η παρούσα Βουλή αυτό που χρειάζεται είναι να διαλυθεί και να προχωρήσει ο τόπος σε εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μια κουβέντα θα πω μόνο.

Έκανε μια πρόταση ο Πρωθυπουργός –για προσωπική του διάσωση βεβαίως– για δημοψήφισμα επί της δανειακής σύμβασης.

Γιατί εξαφανίστηκε αυτή η πρόταση για δημοψήφισμα; Πήγε στις Κάννες και τη μετέτρεψαν σε δημοψήφισμα για το ευρώ, ήρθε εδώ με τον κ. Σαμαρά και συζητήσε και εξαφανίστηκε η πρόταση. Ξέρετε γιατί εξαφανίστηκε; Γιατί, αντέδρασε η Νέα Δημοκρατία, αντέδρασε το ΛΑΟΣ, αντέδρασε η πιο ακραία εκσυγχρονιστική, φιλομνημονιακή πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ. Και αυτό διότι τρέματε το δημοψήφισμα και τη λαϊκή ετυμηγορία. Τρέματε να βάλετε σε δημοψήφισμα τη συμφωνία. Ξέρετε ότι το αποτέλεσμα ήταν προδιαγεγραμμένο. Ο λαός θα σάρωνε και εσάς και την τρόικα και τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις και ό,τι άλλα διλήμματα του βάζετε.

Σας προκαλούμε, λοιπόν, αντί να πάτε με κυβέρνηση δήθεν εθνικής ευθύνης, η οποία δεν έχει καμιά νομιμοποίηση, και να περάσετε από τη Βουλή με τερατώδη υποτίθεται πλειοψηφία αυτή τη δανειακή σύμβαση, να προσφύγετε στην ετυμηγορία του λαού, να πάτε ακόμα και σε δημοψήφισμα να μιλήσει ο πολίτης και να πει τη γνώμη του. Αυτή είναι η μόνη λύση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Εμείς το υποστηρίξαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στοπ τα παιχνίδια, σταματήστε το παρασκήνιο εδώ πέρα, σταματήστε τις διαπραγματεύσεις και προσφύγετε στον πολίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ, ησυχία.

Παρακαλώ να πάρει το λόγο, όπως έχει ζητήσει ο κ. Παπακωνσταντίνου. Είστε εσείς τώρα στη σειρά, είναι και άλλοι συνάδελφοί σας και ενδιάμεσα θα ομιλούν και Βουλευτές. Κύριε Παπακωνσταντίνου, θα συντηρήσουμε λίγο το χρόνο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά με μια μικρή ανοχή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην κοινωνία μας, στη χώρα μας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση ζούμε σε μία ιστορική και ιστορικά δύσκολη συγκυρία. Νηφαλιότητα, ψυχραιμία, ευαισθησία γι' αυτά που περνάει ο απλός πολίτης, αίσθηση ευθύνης και ανάγκη ενότητας και συλλογικότητας είναι αυτά που πρέπει να μας απασχολούν σήμερα. Όχι μικροπολιτικές λογικές, όχι περιχαράκωση γύρω από στενά συμφέροντα, αλλά πάνω απ' όλα τι είναι αυτό που συμφέρει σήμερα τη χώρα.

Έχω επανειλημμένα μιλήσει τα τελευταία δύο χρόνια από αυτό το Βήμα για την πορεία της χώρας, για το δρόμο που διανύσαμε. Η Ελλάδα έφτασε στο χείλος του γκρεμού, κοίταξε κάτω και έκανε ένα βήμα πίσω. Ξεκίνησε μία περιπέτεια που έχει πολύ βαθιές ρίζες. Το ξέρουμε όλοι μας. Μια περιπέτεια που πιο πρόσφατα, στο τέλος του 2008 βρήκε την οικονομία με σβησμένες τις μηχανές, γιατί είχαμε ήδη μπει στην ύφεση, βρήκε το κράτος με ένα έλλειμμα 10% από το 2008 και το 2009 μια ύφεση ήδη στο 3,2% και ένα έλλειμμα κοντά στο 16%. Αυτό κληθήκαμε να διαχειριστούμε, αυτό και ένα δημόσιο χρέος που το 2009 πλησίαζε ήδη το 130%.

Δώσαμε μια μάχη με το χρόνο, δημιουργήσαμε μαζί με τους Ευρωπαίους εταίρους μας εκ του μηδενός ένα μηχανισμό στήριξης, πήραμε τη μεγαλύτερη δανειακή σύμβαση που έγινε ποτέ για οποιαδήποτε χώρα και πήραμε πάρα πολύ δύσκολες και σκληρές αποφάσεις. Μειώσαμε μισθούς, μειώσαμε συντάξεις, αυξήσαμε φόρους.

Ταυτόχρονα προσπαθήσαμε να δώσουμε όσο μπορούσαμε το αίσθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυξήσαμε φόρους και στα ψηλά εισοδήματα και στη μεγάλη ακίνητη περιουσία και ξεκινήσαμε μία μάχη κατά της φοροδιαφυγής, που τώρα φαίνονται τα αποτελέσματά της με τις πρώτες συλλήψεις μεγαλοφοροφυγάδων.

Και, βέβαια, βάλαμε μπροστά αυτές τις μεγάλες αλλαγές που η χώρα περίμενε χρόνια τώρα και κανένας δεν είχε το πολιτικό θάρρος να τις αναλάβει: Ένα ασφαλιστικό που κάνει το σύστημα βιώσιμο, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, την αλλαγή στα πανεπιστήμια, στο χώρο της υγείας.

Πετύχαμε πράγματα που κανένας δεν περίμενε. Πετύχαμε μία πρωτόγνωρη μείωση του ελλείμματος κατά πέντε μονάδες. Έχει γίνει πια η επανάληψη της ίσως κουραστικής, αλλά κάθε φορά που μας λέει η Νέα Δημοκρατία για το τι ακριβώς έχει συμβεί, πρέπει να θυμίζουμε ότι αυτό δεν το έχει καταφέρει καμμία άλλη κυβέρνηση σε καμμία άλλη χώρα. Κρατήσαμε τη χώρα όρθια. Όρθια, αλλά σε ύφεση, με την ανεργία να μεγαλώνει, με λουκέτα στην αγορά και με τον κόσμο να βλέπει το μέλλον με τεράστια αγωνία.

Σε όλη αυτήν την περίοδο η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ στήριξε αποφάσεις που πολλές δυσκόλεψαν τη συνείδηση όλων μας, στήριξε νομοσχέδια τα οποία ποτέ δεν πιστεύαμε ότι θα αναγκαστούμε να φέρουμε και στήριξε και μεγάλες τομές και αλλαγές που θέλαμε εδώ και χρόνια και τώρα ήταν ευκαιρία να τις κάνουμε. Απέναντί μας είχαμε μία συντεταγμένη Αντιπολίτευση, η οποία συμφωνούσε μόνο σε ό,τι ήταν ευχάριστο και εύκολο και διαφωνούσε σε όλα τα δύσκολα. Απέναντί μας είχαμε και έχουμε συντεταγμένες μειοψηφίες, οι οποίες σε κάθε τι που τους ξεβόλεψε έρχονταν απέναντι. Απέναντί μας είχαμε και έχουμε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που, αντί να κάνουν τη δουλειά της ενημέρωσης των πολιτών με νηφάλιο και ψύχραιμο τρόπο, προτίμησαν τον εύκολο δρόμο του λαϊκισμού.

Σε κάθε βήμα αυτής της πορείας επιχειρούσαμε να βελτιώσουμε τους όρους. Επιχειρούσαμε να κάνουμε μία διαπραγμάτευση για να μπορέσουμε να στηρίξουμε ένα καλύτερο μέλλον για τους Έλληνες πολίτες, το Μάρτιο αυτής της χρονιάς, πετυχαίνοντας χαμηλότερα επιτόκια και μία πολύ πιο μεγάλη περίοδο αποπληρωμής, τον Ιούλιο αυτής της χρονιάς, πετυχαίνοντας για πρώτη φορά να υπάρξει μια απομείωση του ελληνικού χρέους.

Φτάσαμε να ακούμε από την Αντιπολίτευση κριτική γιατί έγινε αυτό, λέγοντάς μας «μα, δεν το κάνατε νωρίτερα». Μα, πώς να το κάνουμε νωρίτερα, όταν δεν είχε δείξει η Ελλάδα ότι θα μπορούσε να μπει σε πρωτογενή πλεονάσματα από τον επόμενο χρόνο. Βέβαια, η κατάληξη ήταν η μεγάλη συμφωνία του Οκτωβρίου.

Τα νούμερα έχουν ειπωθεί. Θα τα πω άλλη μια φορά: Ήταν 110 δισεκατομμύρια ευρώ πέρυσι, άλλα 100 δισεκατομμύρια ευρώ με αυτήν τη συμφωνία, 30 δισεκατομμύρια ευρώ για την επανακεφαλαίωση των τραπεζών και 100 δισεκατομμύρια ευρώ απομείωση του ελληνικού χρέους κοντά στο 50% του ΑΕΠ.

Θα περίμενε κάποιος η συμφωνία αυτή να βρει μια ομόθυμη αποδοχή από το ελληνικό πολιτικό σύστημα. Λίγες ώρες μόλις αφότου ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών γύρισαν από τις Βρυξέλλες, ξεκίνησε η συνειδητή προσπάθεια κατεδάφισής της. Ήταν συνειδητή προσπάθεια κατεδάφισης από όλο το πολιτικό σύστημα, με αρωγό τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Φτάσαμε στο σημείο, αντί να μιλάμε για την ίδια τη συμφωνία και κατά πόσο είναι καλή για τους Έλληνες πολίτες, να μας ρωτούν αν έχουμε δικαίωμα να θριαμβολογούμε, όταν κάναμε το αυτόνοτο, να πούμε ότι αυτή η συμφωνία είναι θετική για τη χώρα.

Το αποκορύφωμα ήταν η όλη συζήτηση που κατέληξε στα έκτροπα την ημέρα της εθνικής επετείου, την ημέρα που είχαμε προσβολή πολιτειακών θεσμών, την ημέρα που οργανωμένες μειοψηφίες θέλησαν να ρίξουν την Κυβέρνηση, θέλησαν να δώσουν την αίσθηση σε όλη την ελληνική κοινωνία ότι αυτή η χώρα δεν κυβερνιέται, ότι αυτή η χώρα δεν μπορεί να κυβερνηθεί από την παρούσα Κυβέρνηση, με μια πολύ μεγάλη συζήτηση περί νομιμοποίησης, μια συζήτηση την οποία εγώ δεν άκουσα, όταν στην κυβέρνηση ήταν μια παράταξη η οποία αύξανε τα ελλείμματα.

Ποιος τη νομιμοποίησε να αυξάνει τα ελλείμματα;

Ποιος τη νομιμοποίησε και ποιος νομιμοποιεί σήμερα μειοψηφίες να καταλαμβάνουν Υπουργεία, να διαλύουν τον κρατικό μηχανισμό; Ποιος νομιμοποίησε ποιον σ' αυτήν την Αίθουσα να αναφέρεται σε κυβερνητικά στελέχη, σε Βουλευτές αυτής της παράταξης και να τους λέει «προδότες, λαμόγια και κλέφτες»; Ποιος νομιμοποιεί ποιον σε αυτήν τη χώρα να χρησιμοποιεί παρόμοιες εκφράσεις για μία Κυβέρνηση και για ένα κόμμα που έχει δώσει την ψυχή του και όλη την προσπάθειά που μπορούσε για να σταθεί η χώρα όρθια και να προχωρήσει;

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση, ο Πρωθυπουργός ανέλαβε αυτό που του ζητούσαν όλοι: πολιτικές πρωτοβουλίες και ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή και τη διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος για μία απόφαση που θα καθορίσει το μέλλον της χώρας για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Την ψήφο εμπιστοσύνης θα την κρίνετε σήμερα. Θα κριθεί κατά πόσο η Κυβέρνηση θα έχει την εμπιστοσύνη για να προχωρήσει στα επόμενα βήματα, στα οποία έχει ήδη αναφερθεί ο Πρωθυπουργός και θα αναφερθεί και πάλι –υποθέτω– στην ομιλία του απόψε.

Θέλω, όμως, να πω μία λέξη για τη διενέργεια του δημοψηφίσματος, δηλαδή για την υπέρτατη δυνατότητα που δίνεται στον ίδιο τον πολίτη να τοποθετηθεί, όχι σε αυτούς που τον εκφράζουν, όχι σε αυτούς που λένε ότι τον εκφράζουν, όχι στις μειοψηφίες που τα σπάνε, που διαλύουν τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε ως κοινωνία και θέλουν να πιστεύουν ότι εκφράζουν το λαό και τους πολίτες, αλλά –επαναλαμβάνω– στον ίδιο τον πολίτη.

Γιατί; Γιατί αυτό το οποίο προβάλλει η χώρα στο εξωτερικό είναι η αίσθηση ότι δεν θέλει να αλλάξει. Αυτό το οποίο προβάλλεται από τα μέσα είναι η αίσθηση ότι η έννοια της συμμετοχής στην Ευρωζώνη δεν είναι τίποτε άλλο από ένα «αδειανό κουστούμι», ότι η συμμετοχή μας στο ευρώ είναι απλώς ένα δικαίωμα και δίπλα σ' αυτό δεν απορρέουν υποχρεώσεις και συγκεκριμένες πολιτικές για να παραμείνουμε μέλη αυτής της Ευρωζώνης. Αυτό προβάλλεται γιατί το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα έχει αρνηθεί να συμβάλει, να συμπράξει σ' αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια ανόρθωσης της χώρας.

Αυτό επιχειρούσε να κάνει αυτό το δημοψήφισμα, να δώσει στον πολίτη τη δυνατότητα να πει ότι «ναι, είναι μία δύσκολη περίοδος, ναι, είναι μια περίοδος στην οποία ταλαιπωρούμαι, ναι, διαφωνώ με πολλές από αυτές τις πολιτικές, αλλά αντιλαμβάνομαι ότι για να μείνουμε στην Ευρωζώνη, για να μείνουμε στο ευρώ, είναι απαραίτητο να γίνουν αυτά τα πράγματα».

Το δημοψήφισμα δεν υπάρχει πια. Και δεν υπάρχει, γιατί ανοίχτηκε μια άλλη δυνατότητα, γιατί μετά από τις επανειλημμένες μας εκκλήσεις για μία ελάχιστη συναίνεση όχι στα εύκολα, αλλά στα δύσκολα, φάνηκε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας να ανοίγει μία πόρτα συνεννόησης και συμφωνίας πάνω σε κάποια βασικά πράγματα. Ελπίζω αυτή η πόρτα να παραμείνει ανοιχτή κι ελπίζω να είναι ειλικρινής γιατί είναι προφανές ότι φράσεις που λένε «συμφωνούμε με το δάνειο, αλλά όχι με τις πολιτικές» δεν μπορούν να αποτελούν βάση συζήτησης. Δάνειο και πολιτικές είναι ένα πακέτο. Δεν μπορείς να συμφωνείς να πάρεις τα λεφτά, αλλά να μην κάνεις τίποτα ως ανταπόδοση κι ως ανταπόκριση για να βάλεις τη χώρα στο σωστό δρόμο. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά.

Την ίδια στιγμή παρακολουθήσαμε μία απέραντη υποκρισία με όλους όσους μιλούσαν απαξιωτικά για τη βοήθεια να ανησυχούν για το κατά πόσο θα μπορέσουμε να πάρουμε την επόμενη δόση, να πάρουμε το μεγάλο πακέτο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολουθήσαμε τις τελευταίες μέρες το χειρότερο, μία προσπάθεια κανιβαλισμού του Πρωθυπουργού αυτής της χώρας, μία προσπάθεια που επιχειρήσε να πείσει την ελληνική κοινωνία ότι το πρόβλημα στην Ελλάδα σήμερα είναι ο Γιώργος Παπανδρέου, ότι το πρόβλημα στην Ελλάδα σήμερα είναι αυτός ο οποίος έκανε την πρώτη συμφωνία, ο οποίος πάλεψε για τις αλλαγές στη χώρα, ο οποίος έφερε τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, ότι αυτός είναι το πρόβλημα κι όχι όλοι όσοι μέχρι σήμερα ήταν απέναντι. Αυτή η Κοινοβουλευτική Ομάδα δεν πιστεύω ότι θα το επιτρέψει ποτέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και μου επιτρέπετε την έκφραση, γιατί παρ' ότι είμαι εξωκοινοβουλευτικός Υπουργός, έχω υπάρξει Βουλευτής εκλεγμένος σε εκλογική περιφέρεια- είμαστε ενώπιον ενωπίω, καθένας με τη συνείδησή του, καθένας με την ιστορία που κουβαλάει, καθένας με τις μεγάλες προσπάθειες που έχει καταβάλει –και όλοι μας και όλοι σας έχετε καταβάλει τεράστιες προσπάθειες- καθένας μπροστά σε αυτό που ξέρουμε ότι είναι μια νέα περίοδος που ξεκινάει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Παπακωνσταντίνου, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μία φράση θα πω ακόμα και τελειώνω.

Είναι μία περίοδος στην οποία η σημερινή Κυβέρνηση, με βάση τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού, θα μετεξελιχθεί, για να μπορέσει να υπάρξει ένα διαφορετικό σχήμα ευρύτερων πολιτικών δυνάμεων, για να στηρίξει μία συμφωνία, η οποία χρειάζεται την ευρύτερη δυνατή στήριξη του πολιτικού συστήματος.

Για αυτήν την πορεία η Κυβέρνηση ζητά σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλή των ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Φαρμάκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα μετά από δύο πολύ έντονα και δύσκολα πολιτικά χρόνια ζούμε ως έθνος τις πιο κρίσιμες στιγμές μετά τη Μεταπολίτευση.

Από τη μία πλευρά, έχουμε την ιστορική συμφωνία της Συνόδου των Βρυξελλών, που μειώνει το χρέος της χώρας μας κατά 100 δισεκατομμύρια ευρώ και συγχρόνως τη στηρίζει με ένα νέο μεγάλο πακέτο, προκειμένου να αποκτήσει ρευστότητα και να επανεκκινήσει την οικονομία της. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έδωσαν αγώνα για να πείσουν τα κοινοβουλία τους και τους λαούς τους για την αναγκαιότητα στήριξης της χώρας μας ως μέλους της Ευρωζώνης. Είναι βέβαιο ότι σε αυτήν τη συμφωνία καταλήξαμε, γιατί στο εσωτερικό της χώρας δρομολογήθηκαν μεγάλης κλίμακας αλλαγές με τη συμβολή και τις τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού, προκειμένου να μειωθούν τα ελλείμματα.

Από την άλλη πλευρά, έχουμε μια καθολική αντίδραση από τις σημερινές πολιτικές δυνάμεις, που καλλιεργούν μύθους περί μιας άλλης μαγικής συνταγής εξόδου από την κρίση και επαναδιαπραγμάτευσης των συμφωνιών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ορισμένοι μέσα στην Αίθουσα αυτή δεν έχουν αντιληφθεί ότι δεν δικαιούνται να προτάσσουν το κόμμα πάνω από την πατρίδα. Δεν δικαιούνται να λαϊκίζουν, για να αποκομίσουν πρόσκαιρα κομματικά οφέλη. Και αυτό γιατί σήμερα το διακύβευμα είναι εθνικό –αφορά το παρόν και το μέλλον της πατρίδας- και όχι προσωπικό, ούτε κομματικό.

Η αλήθεια είναι ότι στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία, όπου εφαρμόστηκαν επίσης σκληρά μέτρα, αυτά απέδωσαν, γιατί υπήρχε συναίνεση ολόκληρου του πολιτικού κόσμου σε ένα κοινό σκοπό.

Αντίθετα, στη χώρα μας από την πρώτη στιγμή τα όποια μέτρα ελήφθησαν για τη δημοσιονομική εξυγίανση καταψηφίστηκαν από την Αντιπολίτευση. Ακόμα και τώρα που θέλει να ψηφίσει τη συμφωνία των Βρυξελλών, που τη χαρακτηρίζει αναπόφευκτη και, επομένως, μονόδρομο για τη χώρα μας στη σημερινή κατάσταση, προτείνει συναίνεση κάτω από μη ρεαλιστικούς όρους. Θέλει μια κυβέρνηση του μήνα, που ουσιαστικά δεν προλαβαίνει να δρομολογήσει τις διαδικασίες, να ψηφίσει τη συμφωνία και τον εφαρμοστικό νόμο, να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει, να εξασφαλίσει την ασφαλή ροή των εσόδων της οικονομίας, με άμεσο κίνδυνο –κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε να το καταλάβουμε- την άμεση χρεοκοπία της χώρας.

Κανείς, βέβαια, δεν ισχυρίζεται ότι σε αυτήν την πορεία μέχρι σήμερα δεν έγιναν λάθη από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ούτε, βέβαια, ότι επιμερίστηκαν πάντα δίκαια τα βάρη. Όμως, ο δρόμος από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι σήμερα δεν ήταν απλώς ανηφορικός, ήταν Γολγοθάς για όλους εμάς τους Βουλευτές του

ΠΑΣΟΚ.

Στηρίξαμε δύσκολες πολιτικές επιλογές και μέτρα που σήμαιναν μεγάλες θυσίες για τους Έλληνες πολίτες. Κάναμε αλλαγές όμως, που ανέτρεψαν παθογένειες δεκαετιών, που όλοι ομολογούσαμε ότι έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Κατορθώσαμε να φέρουμε τη χώρα σε μία ισορροπία, να βάλουμε μία τάξη στη δημοσιονομική αναρχία που επικρατούσε, να μειώσουμε τα ελλείμματα και να ανοίξουμε το δρόμο για πρώτη φορά για πρωτογενή πλεονάσματα στη χώρα μας.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, τώρα, για τη χώρα μας πρέπει να διαφυλάξουμε την πολιτική σταθερότητα, ώστε να έχουν αντίκρισμα αυτές οι μεγάλες προσπάθειες του ελληνικού λαού. Πρέπει να διασφαλίσουμε την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες πρέπει να επικρατήσει λογική. Δεν πρέπει για κανένα λόγο να μείνει η χώρα ακυβέρνητη ούτε για ένα λεπτό.

Στήριξα και στηρίζω την Κυβέρνηση όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Αυτά που έχει καταφέρει είναι σημαντικά. Η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου μας αφαιρεί ένα μεγάλο άγχος από το χρέος κατά 100 δισεκατομμύρια ευρώ. Εξοικονομούμε περίπου 5 δισεκατομμύρια το χρόνο από τόκους και μας δίνει την ευκαιρία να ανακάμψουμε.

Σήμερα η απόφασή μας στο Κοινοβούλιο πρέπει να διασφαλίσει την αταλάντευτη υλοποίηση αυτής της συμφωνίας το ταχύτερο δυνατόν, μέσα σε πνεύμα συναίνεσης και εθνικής ενότητας. Τίποτα δεν πρέπει να σταθεί ικανό να μας χωρίσει μπροστά σ' αυτόν το μεγάλο εθνικό στόχο.

Θέλω, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά και συνάδελφοι από τις άλλες πτέρυγες της Βουλής να τελειώσω με τα λόγια του Μακρυγιάννη, που πιστεύω ότι είναι επίκαιρα παρ' όποιο. «Τούτη την πατρίδα την έχουμε όλοι μαζί και σοφοί και αμαθείς και πλούσιοι και φτωχοί και στρατιωτικοί και πολιτικοί και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι. Το λοιπόν δουλέψαμε όλοι μαζί να την φυλάμεν και να μη λέγει ούτε ο δυνατός «εγώ», ούτε ο αδύνατος. Ξέρετε πότε να λέγει ο καθείς «εγώ»; Όταν αγωνιστεί μόνος του να φιάσει, να λείει εγώ. Όταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φτιάχνουν, τότε να λέμε «εμείς»».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μία ξεχωριστή ημέρα για όλους μας, για ολόκληρο τον ελληνικό λαό, για τα ουσιαστικά πράγματα της χώρας. Διανύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πιο οδυνηρή κρίση του κορυφαίου κοινωνικού, πολιτικού και ιδεολογικού οικοδομήματος της Μεταπολίτευσης.

Η κρίση είναι βαθιά, ο χειμώνας της χώρας θα είναι μακρύς και βαρύς. Η κρίση στον πυρήνα της έχει την αμφισβήτηση. Η αμφισβήτηση είναι γενική, είναι διάχυτη. Αμφισβητείται η εθνική μας υπόσταση στο πλαίσιο της στρατηγικής επιλογής και κοινής συμπίεσης με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αμφισβητείται αυτές τις ώρες και όχι μόνο, από τα πιο υπεύθυνα χείλη η παραμονή μας στο ευρώ.

Όλοι οι Έλληνες και κυρίως οι άνεργοι, οι φτωχοί, οι νέοι μας, αγωνιούν για το μέλλον της χώρας μας, για το δικό τους μέλλον και οργίζονται για το πώς φθάσαμε εδώ, αλλά κυρίως γιατί εμείς που συνθέτουμε το πολιτικό σύστημα της χώρας, που είμαστε η ηγεσία τους δεν προδικάζουμε με ακρίβεια την επόμενη μέρα, δεν τους δίνουμε φως στην άκρη του τούνελ, δεν τους δίνουμε ελπίδα και προοπτική. Οι πολίτες αγωνιούν και το εκφράζουν δικαιολογημένα με πολλούς τρόπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγωνιώ κι εγώ. Συμμερίζομαι την αγωνία νομίζω όλων μας και διαβεβαιώνω ότι ήμουν, είμαι και θα είμαι πάντα κοντά με εκείνους που νοιάζονται για το λαό μας.

Αυτή την ώρα νιώθω απλός οπλίτης στη μεγάλη στρατιά εκείνων που θέλουμε να σώσουμε τη χώρα, που διεκδικούμε την οικονομική πολιτική και ιδεολογική επιβίωση των Πανελλήνων, την

πρόοδο και την ανάπτυξή της.

Η πολιτική μου διαδρομή με χρεώνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά και με πιστώνει, με οδηγεί σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση σε μια γνήσια αυτοκριτική που καταθέτω ενώπιόν σας και ενώπιον του ελληνικού λαού. Σφάλαμε. Ναι, σφάλαμε, αλλά δεν προδώσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Υπερεκτιμήσατε τις δυνάμεις μας σε έναν κόσμο που πήγαινε διαρκώς μπροστά και δεν συναντούσε φανερά εμποδία. Δεν αποδειχθήκαμε ιδιαίτερα συνετοί και φρόνιμοι. Αυτό είναι γεγονός. Έτσι, αδικήσαμε τις επόμενες γενιές στερνώντας τους τις δικές τους ευκαιρίες.

Όμως, το οικοδόμημα της Μεταπολίτευσης δεν αποτυπώνεται μόνο στη σημερινή δραματική κατάσταση της χώρας που είναι η απόρροια ναι, δικών μας λαθών, αλλά και σε ό,τι επικρατεί στο διεθνές στερέωμα, στην οικονομική κρίση που διαπερνά ολόκληρο τον κόσμο και ιδιαίτερα της Ευρώπης. Το οικοδόμημα της μεταπολιτευτικής Ελλάδας έχει να επιδείξει ένα τεράστιο θετικό έργο. Ας θυμηθούμε την Ελλάδα μετά τη δικτατορία και ας θυμηθούμε την Ελλάδα του 2000 και του 2004, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έπρεπε να είχαμε θωρακίσει σε πολλά σημεία αυτό το οικοδόμημα. Ναι, να αναλάβουμε εδώ και τώρα τις ευθύνες μας για όσα άστοχα πράξαμε. Σήμερα, όμως, δεν έχουμε το δικαίωμα της παραίτησης από τις ευθύνες μας, αλλά έχουμε το ιστορικό χρέος των αναγκών πρωτοβουλιών για το ξεπέρασμα της παρούσης κρίσης.

Επιχειρώ μια επιγραμματική αποτύπωση της σημερινής κατάστασης, την οποία άλλωστε έχουν περιγράψει πολλοί συνάδελφοι.

Ας δούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η σημερινή αποτύπωση. Η μεγάλη αντίφαση των ημερών, είναι ότι η πιο σοβαρή προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας συνυπάρχει με την πιο σοβαρή πολιτική κρίση στη χώρα. Είναι ότι οι δυνάμεις και τα πρόσωπα που επωμίστηκαν το βάρος της εξόδου από την κρίση, βρίσκονται ταυτόχρονα στο κέντρο της πιο σκληρής κριτικής, άλλοτε δίκαια και άλλοτε άδικα, αλλά κυρίως άδικα. Ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου με την υπερπροσπάθεια που κατέβαλε για να μη φτάσουμε στην πτώχευση, βρίσκεται αντιμέτωπος με τις συνέπειες των πρωτοβουλιών του -άκουσον, άκουσον!- γιατί κράτησε ζωντανή τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποφυγή χρεοκοπίας της χώρας ήταν αναπόφευκτη; Όχι, ήταν αναμενόμενη. Γιατί τα ξεχνάμε αυτά; Είμαι βέβαιος ότι αν σήμερα κάποιος δεν τον δικαιώνουν, η ιστορική κρίση θα τον δικαιώσει ως έναν άνθρωπο που έσωσε τη χώρα στην πιο δύσκολη στιγμή της.

Αυτές οι αντιφάσεις από τη μια μεριά -ακούστε!- τοποθετούν το Γιώργο Παπανδρέου στην κεντρική θέση του κάδρου για τη σωτηρία της χώρας τα δύο τελευταία χρόνια -του το αναγνωρίζουν όλοι- και από την άλλη δημιουργούν λόγους που δεν τον εντάσσουν στο κάδρο της αυριανής κυβέρνησης με υπερβατικά χαρακτηριστικά σαν αυτή που όλοι πλέον ζητούν. Ο ίδιος χθες έδειξε το μεγαλείο του. Επανελάβε αυτά που έχει τονίσει πολλές φορές, ότι δεν είναι ο πολιτικός που κολλάει στις καρέκλες και αυτό προσδιορίζει, αν θέλετε, τη νέα σελίδα στην ιστορία της χώρας.

Αγωνώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και διεκδικώ κάτω από αυτό το γεγονός τη νέα σελίδα, μια νέα εθνική συνεννόηση. Σταθερή μου η θέση τα τελευταία χρόνια. Φυσικά και διεκδικώ, όπως διεκδικούμε όλοι μας, την εθνική συνεννόηση στο όνομα των διαφορετικών αντιλήψεων που έχουμε, είτε για την οικονομία είτε για την κοινωνία είτε για τα τρέχοντα προβλήματα.

Διεκδικώ την εθνική συνεννόηση ως μία στρατηγική επιλογή εξόδου από την κρίση. Κυρίως όμως, διεκδικώ το στόχο διαμόρφωσης όρων εθνικής ομοψυχίας στη βάση και συμμετοχής στην όλη εξέλιξη των δοκιμαζομένων στην εθνική μας προσπάθεια συμπατριωτών μας.

Διεκδικώ την εθνική συνεννόηση με την έκκλησή μου σ' αυτήν τουλάχιστον την ιστορική περίοδο για ειλικρινή συνεργασία και συνεννόηση σε κυβερνητικό επίπεδο.

Λείπουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, λείπει ο κ. Σαμαράς. Όμως, του καταθέτω τη φωνή μου.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Σαμαρά, μην αντιμετωπίζετε την εθνική συνεννόηση ως κίνηση τακτικής για

ένα καλύτερο για εσάς εκλογικό αποτέλεσμα, γιατί όταν έρθει η ώρα σας και αν έρθει η ώρα σας για να κυβερνήσετε τον τόπο, τότε το μόνο περιεχόμενο της όποιας εξουσίας σας δεν θα ξεπερνά τη διαχείριση ερειπίων που και εσείς, θα έχετε προκαλέσει ή ενθαρρύνει ή υποθάψει ή ανεχθεί.

Η εθνική συνεννόηση, κυρίες και κύριοι, προϋποθέτει ότι οι ηγεσίες της χώρας έχουν αποδεχθεί στο σύνολό τους ένα ελάχιστο πεδίο πολιτικών συμφωνιών, κανόνων και δράσεων.

Η εθνική συνεννόηση ως πιστεύουμε όλοι μας ότι είναι σήμερα ο πλέον σίγουρος δρόμος για τη σωτηρία της χώρας, για την αποφυγή της επόμενης φάσης, που δεν θα είναι, βέβαια, μόνο η χρεοκοπία της χώρας, αλλά θα είναι η πιο μαύρη περίοδος της χώρας, χειρότερη ίσως και από εκείνη της κατοχής.

Όχι, λοιπόν, στον γκρεμό! Όχι, λοιπόν, στο διχασμό! Όχι, στην άναρχη σύγκρουση μεταξύ πολιτικών, κοινωνικών ομάδων και αξιών!

Γνωρίζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές ηγεσίες της χώρας το διακύβευμα. Γνωρίζουν ποιο είναι. Είναι η ψήφιση και η υλοποίηση του κεκτημένου, που είναι η μεγάλη δανειακή σύμβαση της χώρας μας με τους εταίρους μας. Το αναγνώρισε και ο κ. Σαμαράς και πολλοί άλλοι που δεν θέλουν να το λένε για διάφορους λόγους, αλλά αυτή είναι η αλήθεια.

Είναι μία σύμβαση που θωρακίζει το ευρώ, που διασφαλίζει τη σωτηρία της πατρίδας, που δίνει ελπίδα και προοπτική. Είναι το συνολικό επίτευγμα του λαού μας, με τις πρωτόγνωρες θυσίες του, με την ανεργία, με τη φτώχεια, με τις περικοπές μισθών και τόσα άλλα. Είναι, όμως, και ένα επίτευγμα που φέρει τη σφραγίδα της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα του Γιώργου Παπανδρέου.

Γι' αυτόν το λόγο του οφείλουμε ευγνωμοσύνη για τις ατέλειωτες προσπάθειες, για την αδιάκοπη πορεία του σε όλη την Ευρώπη και σε όλες τις χώρες, με τις οποίες έχουμε σημαντικές οικονομικές και πολιτικές σχέσεις, με σκοπό να αναστηλώσει το κύρος της χώρας και να θεραπεύσει τραύματα της Ελλάδας, που είχαν προκαλέσει άλλοι και όχι ο ίδιος, σε σχέση με το τεράστιο δημόσιο χρέος, με τη χρηματοπιστωτική κρίση.

Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η επιτυχία του πραγματοποιήθηκε με ελάχιστη υποστήριξη, ακόμη και με άρνηση από ανθρώπους που προέρχονται από τα σπλάχνα του ΠΑΣΟΚ, από διάφορους κοινωνικούς χώρους που στάθηκαν εναντίον του. Η εικόνα που μένει στον απλό Έλληνα πολίτη είναι ότι την υπόθεση πολλές φορές την πάλευε αποκλειστικά μόνος και αυτή είναι η αλήθεια.

Στο σημείο αυτό επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά ότι ο Παπανδρέου ανταποκρίνεται στο εθνικό του χρέος. Δεν έχει ξαναγίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλεγμένος Πρωθυπουργός της χώρας να μας διδάσκει, να μας στέλνει το μήνυμα ότι η σωτηρία της πατρίδας, ότι ο στόχος της εθνικής συνεννόησης δεν είναι υπόθεση μόνο ενός ανθρώπου ή ενός κόμματος. Στέκομαι και εδώ με σεβασμό στη θέση του ότι δεν εξαρτά τη στήριξή του στην επόμενη κυβέρνηση από τη θέση του ως επικεφαλής της νέας κυβέρνησης.

Και εδώ, αν μου επιτρέψετε, θέλω να προσθέσω ακόμη μερικές επίκαιρες σκέψεις.

Ξεκινώ από την πρώτη. Δεν είναι ώρα για εκλογές. Η θέση μου ήταν και είναι ξεκάθαρη. Είναι η ώρα για την ολοκλήρωση των διεθνών και εσωτερικών υποχρεώσεων της χώρας. Δεν χρειαζόμαστε αυτήν τη στιγμή την επικίνδυνη πολυτέλεια μιας παρατεταμένης προεκλογικής και μετεκλογικής περιόδου, πολύ περισσότερο δε την περιπέτεια των επανειλημμένων εκλογικών αναμετρήσεων και τελικώς την ακυρωμένη. Πετύχαμε, λοιπόν, πλέον των άλλων, γιατί στη χώρα υπήρχε πολιτική σταθερότητα, αναγκαίος όρος, για να πάει μια χώρα μπροστά.

Πρέπει, λοιπόν, να πάρουμε αποφάσεις και να υλοποιήσουμε αποφάσεις. Και αυτά χρειάζονται τουλάχιστον τέσσερις με πέντε μήνες για όποιον σκέπτεται σοβαρά και υπεύθυνα γι' αυτήν εδώ τη χώρα. Αλλιώς πτωχεύσαμε. Απλά τα πράγματα. Και η ευθύνη θα είναι ολόκληρη δική μας, αλλά και του καθενός χωριστά, ιδιαίτερα των ηγεσιών της χώρας και πρωτίστως του κ. Σαμαρά. Γι' αυτό να μην έχετε καμμία αμφιβολία.

Η δεύτερη σκέψη μου: Προσωπικά αποκρούω κάθε πρόταση για σχηματισμό κυβέρνησης αμιγώς τεχνοκρατών και προσωπι-

κοτήτων. Δεν υπάρχει χειρότερη ομολογία απαξίωσης της πολιτικής από το περιεχόμενο μιας τέτοιας πρότασης.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που το προτείνετε, τι θέλετε; Να συνομολογήσουμε ότι παραιτούμαστε από το καθήκον που έχουμε, ως κορυφαίο όργανο της δημοκρατίας, ότι ήρθε το τέλος της πολιτικής, ότι ήρθε το τέλος της ιστορίας, ότι η πολιτική δεν είναι η ύψιστη δημοκρατική λειτουργία; Δεν το αποδέχομαι. Ούτε ως ουσία αλλά ούτε και ως σημειολογία, διότι αυτά έχουν μεγάλες επιπτώσεις σε σχέση με το μέλλον. Οι πολιτικοί λογοδοτούμε και λογοδοτούν στον ελληνικό λαό. Οι άλλοι δεν λογοδοτούν. Κυρίες υπηρετούν συμφέροντα.

Η τρίτη σκέψη μου: Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να απευθυνθώ σε όλες τις ηγεσίες της χώρας. Δεν είμαστε μόνον εμείς. Είναι η πνευματική ηγεσία του τόπου, που τον τελευταίο καιρό μας είπε ότι δεν σέβεται τους νόμους του κράτους. Είναι δικαστές που είπαν το «δεν δικάζω». Είναι συνδικαλιστικές ηγεσίες κατώτερες των περιστάσεων. Είναι η εκκλησία, που, αντί να σταθεί δίπλα στο χαιμαζόμενο σήμερα Έλληνα πολίτη, βγάζει κηρύγματα μίσους και μισαλλοδοξίας. Όλοι αυτοί πρέπει να ανταποκριθούν στο χρέος τους. Οι καιροί δεν μπορεί να περιμένουν!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την τρίτη σκέψη μου. Ναι, θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, γιατί προσέφερε σημαντικό έργο και ο ίδιος προσωπικά και όλα τα μέλη της Κυβέρνησής του. Δεν βάζω τον εαυτό μου, γιατί είχα την τύχη –και το εννοώ αυτό– για λίγο καιρό να είμαι στην Κυβέρνηση. Του το οφείλουμε χωρίς επιφυλάξεις. Θα είμαι ιδιαίτερα ευτυχής αν την επόμενη εβδομάδα θα είμαι στη θέση να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης και σε μία νέα κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης, σε ένα νέο Υπουργό Δικαιοσύνης, για να συνεχίσει ένα έργο, το οποίο έχτισε και ο προηγούμενος Υπουργός αλλά και θεμελιώσαμε με αυτόν τον καιρό.

Με το λόγο και τη δράση μου και την ψήφο μου έχω την πεποίθηση ότι επιτελώ το εθνικό μου χρέος. Καλώ όλους σας, σε όποιο μετερίζι κι αν βρισκόμαστε, να αναμετρηθούμε με την ιστορία του τόπου μας, με την ιστορία του λαού μας και των μεγάλων πολιτικών παρατάξεων που καθένας μας έχει επιλέξει να στρατευτεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε περιόδους κρίσης η Βουλή, η Εθνική Αντιπροσωπεία, πρέπει να παίρνει σωστές αποφάσεις που επιτρέπουν και ενθαρρύνουν μεγαλύτερες συστρατεύσεις, αποφάσεις με καθαρό λόγο και μήνυμα, αποφάσεις που αναδεικνύουν την ιστορικότητα της περιόδου, μακριά από καπηλείες που συγκαλύπτουν ταπεινά συμφέροντα.

Σε περιόδους πολιτικής κρίσης οι αντιθέσεις και οι αντιπαράθεσεις φυσικά δεν σταματούν, ούτε καταργούνται ούτε εξοστρακίζονται. Διεξάγονται, όμως, στη βάση μιας ιστορικής εθνικής συνεννόησης με στόχο την εθνική ομοψυχία.

Σε περιόδους κρίσης, τέλος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η Βουλή των Ελλήνων, η Εθνική Αντιπροσωπεία πρέπει να σκεφτεί ιστορικά, να δείξει ότι αγωνιά για το παρόν και το μέλλον του τόπου, να λειτουργήσει πατριωτικά στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής οικογένειας, στον ιστορικό πάντοτε ορίζοντα της διεθνούς νομιμότητας και της διεθνούς τάξης, στην οποία είμαστε ενταγμένοι.

Είμαι βέβαιος –και αλίμονο αν δεν είναι έτσι– και πρέπει να είμαστε όλοι βέβαιοι ότι θα ανταποκριθούμε στο χρέος μας, στην αποστολή μας για την προάσπιση της δημοκρατίας, της ανάπτυξης, της προοπτικής και της προκοπής αυτού του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου.

Δίνω το λόγο τώρα στο Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννη Διαμαντίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σή-

μερα ίσως είναι η κρίσιμότερη ημέρα της μεταπολιτευτικής περιόδου της πατρίδας μας. Σήμερα γράφεται ιστορία και στην ιστορία αυτή συμμετέχουμε κι εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με πρωταγωνιστικό ρόλο. Γιατί εμείς για δύο χρόνια τώρα στηρίζουμε μία Κυβέρνηση με την ψήφο μας, η οποία προσπαθεί με τιτάνιες, θα έλεγα, προσπάθειες να σώσει τη χώρα από τη χρεοκοπία, να τη βγάλει από το οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό αδιέξοδο που μας είχαν φέρει μέχρι τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νιώθω την ανάγκη να θυμίσω τόσο στους παλαιότερους όσο και στους νεότερους συναδέλφους ότι εμείς ήμασταν εκείνοι που εκλέξαμε μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες το Γιώργο Παπανδρέου Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ το 2004. Εμείς ήμασταν εκείνοι που πείσαμε τους ψηφοφόρους μας να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στο Γιώργο Παπανδρέου, μετά τις εκλογικές ήττες του 2004 και του 2007. Εμείς ήμασταν εκείνοι που πανηγυρίσαμε τη μεγάλη εκλογική νίκη του 2009 και πλημμυρίσαμε με ελπίδες τον ελληνικό λαό για ένα καλύτερο αύριο, μετά την αποτυχημένη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κανείς από εμάς δεν είναι άμοιρος ευθυνών και κανείς δεν πρέπει να λείπει ότι δεν γνώριζα, δεν ήξερα. Εμείς είμαστε εκείνοι που δεν πρέπει να παίξουμε με την τύχη του ελληνικού λαού, ενός λαού που υποφέρει πολύ. Μαζί ξεκινήσαμε, μαζί πρέπει να φτάσουμε στον προορισμό, που δεν είναι άλλος από τη διάσωση της χώρας. Αν ο προορισμός αυτός που χαράξαμε είναι σωστός ή λάθος, αυτό θα το κρίνει η ιστορία και ο ελληνικός λαός.

Το χάος και η αναρχία δεν αρμόζουν σε έναν περήφανο λαό, όπως είναι οι Έλληνες. Η χρεοκοπία πρέπει να αποφευχθεί πάση θυσία και, δυστυχώς, κανένας μέχρι τώρα δεν έχει εξηγήσει στον ελληνικό λαό τι σημαίνει χρεοκοπία.

Ας προσπαθήσουμε να διασώσουμε την περηφάνια μας έξω από τις προσωπικές μας φιλοδοξίες.

Ο Πρωθυπουργός με τη χθεσινή του ομιλία δρομολόγησε τις εξελίξεις για να υπάρξει μία ευρύτερη συναινετική λύση, για να βγούμε από το διαφαινόμενο αδιέξοδο με τη δημιουργία μιας κυβέρνησης εθνικής ανάγκης, για να υπάρξει η εκταμίευση της έκτης δόσης και να μπορέσει η ελληνική κυβέρνηση να υπογράψει τη σύμβαση με την τρόικα. Άλλωστε αυτός ήταν και ο πρώτος απ' όλους που είχε προσπαθήσει να σχηματίσει μια κυβέρνηση ευρύτερης αποδοχής πριν λίγους μήνες. Αυτό και μόνο δείχνει ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας δεν βάζει το προσωπικό του συμφέρον πρώτα αλλά το συμφέρον της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, δίνουμε μάχες καθημερινά με γνώμονα το εθνικό συμφέρον, το συμφέρον της χώρας μας και όχι το κομματικό και το προσωπικό μας συμφέρον, πολλές φορές λοιδορούμενοι και υβριζόμενοι με χυδαίο τρόπο και εμείς και οι οικογένειές μας –τα παιδιά μας, οι γυναίκες μας– από κάποιες μικρές μειοψηφίες που νομίζουν ότι τάχα εκφράζουν την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Αυτό είναι λάθος και θα πρέπει να το καταλάβουν. Η πολιτική γίνεται εδώ μέσα με πολιτικά επιχειρήματα και όχι με ύβρεις στους δρόμους, αποκαλώντας όλους τους Βουλευτές «προδότες».

Θα ήθελα να κάνω μια ιδιαίτερη αναφορά για τη δύσκολη θέση που βρίσκεται ο ελληνικός λαός και για τα δύσκολα μέτρα που ψηφίζουμε με πόνο και με κριτική πολλές φορές. Πολλά έχουν αλλάξει από την κριτική που άσκησαν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Υπήρξαν και λάθη από την Κυβέρνηση και αδικίες, που περιέχουν αυτά τα μέτρα, αλλά που ήταν αναγκαία για να διασώσουμε τη χώρα μας.

Να απευθυνθώ, επίσης, στους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ που δικαιολογημένα σήμερα διαμαρτύρονται και αυτοί, όπως και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Θα πρέπει να ξέρουν και κάποιοι ότι δεν πρέπει να αφήσουμε κανέναν –το τονίζω– και δεν θα αφήσουμε κανέναν απ' όπου κι αν προέρχεται, να λεηλατήσει το χώρο του ΠΑΣΟΚ σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία της πατρίδας μας.

Το ΠΑΣΟΚ έχει προσφέρει στην πολιτική ζωή του τόπου, στην οικονομική ανάπτυξη και δεν πρέπει αυτό να το ξεχνά κανείς. Απλά να τους θυμίσω τι έγινε το 1989, τι έγινε το 2004 και τι έγινε το 2007, που είχαν πανηγυρίσει, αλλά την απάντησή τους την έδωσε ο ελληνικός λαός.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι έχουμε την ιστορία μας και αυτήν

την ιστορία όλοι μας θα την υπερασπιστούμε εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Είναι αυτονόητο ότι με αυτές τις σύντομες σκέψεις δίνω την ψήφο εμπιστοσύνης στην ελληνική Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Διαμαντίδη, Βουλευτή Β' Πειραιά του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Νομού Αττικής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική Βουλή καλείται σήμερα να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Μια ψήφο εμπιστοσύνης την οποία μέσα σε δύο χρόνια την ζήτησε τρεις φορές ο Πρωθυπουργός. Γιατί άραγε; Γιατί διεκδικεί να ξαναπάρει την ψήφο εμπιστοσύνης; Ποιος δεν εμπιστεύεται τον Πρωθυπουργό;

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ποιος δεν τον εμπιστεύεται. Πρώτα και κύρια δεν τον εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός, ο οποίος του έδωσε πλουσιοπάροχα την ψήφο του, ο οποίος πίστεψε στις δεσμεύσεις, στις διακηρύξεις του και ο οποίος διαφεύστηκε οικτρά. Το βιοτικό του επίπεδο έχει πέσει κατακόρυφα, έχει κατακρημνιστεί.

Ο ελληνικός λαός υποφέρει, αγανακτεί. Αυτή την αγανάκτηση την εισπράττουμε όλοι όταν κυκλοφορούμε ανάμεσα στον κόσμο.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, το ξέρετε αυτό και το έχετε διαπιστώσει πάμπολλες φορές και τα τελευταία γεγονότα την 28η Οκτωβρίου το επιβεβαίωσαν.

Βέβαια ο ελληνικός λαός δεν φταίει σ' αυτό, δεν φταίει σε τίποτα. Δεν έχει λοιπόν εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου, αλλά δεν τον εμπιστεύεται και η Βουλή και όχι μόνο η Αντιπολίτευση. Από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης υπάρχουν πάμπολλες φωνές τις οποίες ακούμε κάθε μέρα και μέσα στους διαδρόμους αλλά και σε άλλες εκδηλώσεις. Αυτό το ζήσαμε τελευταία πάρα πολύ έντονα και ξέρουμε όλοι πολύ καλά ποιες μεθοδεύσεις και ποιες πιέσεις ασκούνται κάθε φορά για να περάσουν τα διάφορα μέτρα τα οποία εισάγει η Κυβέρνηση.

Κύριοι Υπουργοί, προχθές μου έλεγε κάποιος κύριος, στον οποίο είχα πάει να παρκάρω το αυτοκίνητο: «Άκουσα για καινούργια μέτρα και ξέρω ότι κάθε φορά που Υπουργοί βγαίνουν και ανακοινώνουν καινούργια μέτρα, την άλλη μέρα υπάρχει νέκρα, γιατί κανένα αυτοκίνητο δεν κυκλοφορεί». Αυτό το διαπιστώνουν όλοι οι επαγγελματίες και το ξέρετε κι εσείς πάρα πολύ καλά.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είναι επίσης σε αναβρασμό και το ξέρουμε πολύ καλά. Όταν μάλιστα κορυφαία στελέχη αμφισβητούν τις επιλογές του Πρωθυπουργού απευθείας, όταν βγαίνουν κορυφαία στελέχη και του λένε κατά πρόσωπο «κύριε Πρωθυπουργέ, είστε εκτός τόπου και χρόνου», καταλαβαίνετε ότι τα πράγματα είναι κάτι περισσότερο από σοβαρά.

Εκτός αυτών όμως, δεν τον εμπιστεύεται και η Ευρώπη μ' όλες αυτές τις κινήσεις που έχουν γίνει, με το πρόγραμμα το οποίο δεν υλοποιείται, με τις υποσχέσεις που δίνονται και δεν τηρούνται και με την καθίζηση της οικονομικής κατάστασης της χώρας.

Η «κωρωνίδα» όλων ήταν αυτή η ανεύθυνη, τυχοδιωκτική και σε τελευταία ανάλυση καταστροφική και για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό ιστορία με το δημοψήφισμα. Τι ήταν αυτή η ιστορία πάλι; Τι νόημα είχε να ανακινηθεί δημοψήφισμα, στο οποίο τελικά, όταν μπήκε το ερώτημα τι θα ρωτάει, αυτό θα ήταν αν θέλουμε ή όχι να είμαστε στην Ευρωζώνη; Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Υπάρχει κανένας Έλληνας που να πιστεύει ότι αυτήν τη στιγμή πρέπει να ανακινήσουμε τέτοια θέματα; Βέβαια το δημοψήφισμα ανακλήθηκε.

Τι μας είπε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός; Κατά κάποιον τρόπο είπε ότι αυτό ήταν μία μπλόφα για να μπορούμε κλώσει τον κ. Σαμαρά και να τον υποχρεώσει να πει «ναι» στη δανειακή σύμβαση. Αν μπορούμε έτσι να λειτουργούμε στην πολιτική με μπλόφες ή με άλλους χαρτοπαικτικούς όρους, ότι δηλαδή είναι μία κίνηση που στοχεύει στο «όλα ή τίποτα», νομίζω ότι κάνουμε μεγάλο λάθος και δυστυχώς το αποτέλεσμα το βλέπουμε και το

εισπράττουμε.

Μπαίνει βέβαια και ένα άλλο ερώτημα: Ποιος φταίει για όλα αυτά; Ασφαλώς για τα προβλήματα ο Πρωθυπουργός δεν είναι ο μοναδικός υπεύθυνος. Υπάρχουν αμαρτίες δεκαετιών που οφείλονται στις κυβερνήσεις όλων των προηγούμενων ετών και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς δεν παραγνωρίζουμε ότι υπάρχουν μεγάλες δυσκολίες και με το υπέρογκο χρέος και με τα ελλείμματα που υπάρχουν και με την κακή λειτουργία του κρατικού μηχανισμού και με την ανεπάρκεια της ελληνικής πολιτείας. Επίσης όμως επιτήδεια έχει διαχυθεί σ' όλο τον ελληνικό λαό η άποψη ότι όλοι φταίει, ότι το Κοινοβούλιο φταίει, ότι αυτοί οι τριακόσιοι είναι όλοι ίδιοι, επομένως επάνω τους και κανέναν να μη γλιτώσει και να καεί και η Βουλή. Ε, αυτό είναι μεγάλο λάθος και βέβαια αυτό βάζει δυναμίτιδα στα θεμέλια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Σε τελευταία ανάλυση αυτή την κρίση της πολιτικής σας, αυτής της ανεύθυνης πολιτικής, την πληρώνει τελικά ο τόπος, αλλά γίνεται και κρίση της ίδιας της δημοκρατίας και του δημοκρατικού κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος και αυτό είναι το σοβαρότερο απ' όλα και πρέπει να το προσέξουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Ύστερα απ' αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά αρνείται να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό, γιατί από την αρχή, ιδιαίτερα όμως το τελευταίο διάστημα και κατ' εξοχήν με τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, έχουν χάσει κάθε στοιχείο αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης.

Γι' αυτό και ζητάμε να ανοίξει ο δρόμος και να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές μετά από ένα σύντομο αλλά εύλογο διάστημα μιας Κυβέρνησης μεταβατικού χαρακτήρα, που να διεκπεραιώσει τα τρέχοντα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Λεβέντη, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Θα πρέπει και να ακολουθηθεί μια άλλη πολιτική. Όπως όλοι αναγνωρίζουμε -και εσείς οι ίδιοι στους διαδρόμους διακηρύσσετε- ο τόπος δεν αντέχει άλλο. Πρέπει να αλλάξει πολιτική. Μια πολιτική που θα κατοχυρώσει τα λαϊκά συμφέροντα, τα εργασιακά και τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα προστατεύσει το περιβάλλον, θα αναβαθμίσει το κύρος και τις προοπτικές της χώρας μέσα στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών χωρών και της Ευρωζώνης μαζί με τους λαούς όλης της Ευρώπης σε κοινούς αγώνες για ένα καλύτερο μέλλον όλων μας και ιδιαίτερα του λαού μας, που αξίζει για καλύτερη μοίρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Νικόλαος Σαλαγιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η πολιτική ατολμία, η δημαγωγία και ο καιροσκοπισμός είχαν σώμα -για να παραφράσω τον Ελύτη- θα το πετούσα έξω από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Αλλά δεν έχουν σώμα και διαχέονται ανάμεσά μας και μέσα μας. Αλλιώς δεν εξηγείται η πολιτική τύφλωση, με την οποία αντιμετωπίζουμε την τραγική κατάσταση που βιώνει η χώρα και η κοινωνία.

Θα προσπαθήσω με λέξεις καρφωτές με καρφιά στον τοίχο να πω πώς εγώ βλέπω με την προσωπική και πολιτική μου αγωνία τα πράγματα σήμερα. Η χώρα κινδυνεύει με καταστροφή. Κινδυνεύει. Όταν μιλάμε μεταξύ μας εδώ, λέμε, αν θα γλιτώσουμε, μπορούμε να γλιτώσουμε την έξοδο από τον ευρύ, την πτώχευση και τη δραχμή; Και τότε δεν θα είναι μόνο για τον τόπο. Θα είναι για την κοινωνία και γι' αυτούς που εμείς υπερασπιζόμαστε, τους ανθρώπους μας, αυτούς που μας γέννησαν, μας έχουν εδώ. Αυτοί θα την πληρώσουν. Αυτοί που δεν πληρώνουν ποτέ, τώρα θα πλουτίσουν. Η χώρα, λοιπόν, είναι στο χείλος της καταστροφής. Και η κοινωνία σε κίνδυνο διάλυσης.

Θέλω να πω μερικά πράγματα για να κατανοήσουμε πώς εγώ αντιλαμβάνομαι τα πράγματα σήμερα. Στην κοινωνία έχουν διαπραγεί τα όρια των αντοχών και των ανοχών της απέναντί μας και απέναντί στα προβλήματα. Η αίσθηση αδικίας και ατιμωρησίας είναι καταλύτης στη συμπεριφορά της. Η συνοχή της διαλύεται.

Έχουμε φαινόμενα κατάρρευσης της διοικητικής μηχανής της χώρας. Το κράτος δεν λειτουργεί. Έχουμε φαινόμενα ανομίας, φαινόμενα παρακμιακής λειτουργίας των θεσμών της και ασφαλώς φαινόμενα πλήρους απαξίωσης πολιτικών προσώπων, πολιτικών κομμάτων και πολιτικών. Αυτό είναι. Ό,τι είδαμε στις 28 Οκτωβρίου ήταν τα προμηνύματα αυτών που φοβόμαστε ότι θα έρθουν αν δεν αντισταθούμε μετωπικά όλοι μαζί με σχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το κλίμα, σ' αυτές τις συνθήκες πιστεύει κάποιος ότι μια μόνη κυβέρνηση, μια μόνη πλειοψηφία, όποια και αν είναι αυτή, η σημερινή ή η αυριανή, χωρίς ελάχιστες συναινέσεις και συνεννοήσεις, χωρίς ένα συμφωνημένο σχέδιο μπορεί να τα βγάλει πέρα; Η πεποίθησή μου είναι ότι όχι. Δεν είναι τώρα. Επί δέκα τουλάχιστον μήνες διεκδικώ το σχηματισμό μιας κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας για τη χώρα, γιατί είχα αυτήν την πεποίθηση από τότε. Συνεχώς και ως μας έλεγαν μερικούς αντάρτες, συνωμότες. Τριάντα πέντε χρόνια σ' αυτή την παράταξη ποιος θα μου δώσει πιστοποιητικά φρονημάτων για την παράταξή μου; Κανένας. Αυτή είναι η άποψή μου.

Σήμερα, λοιπόν, μιλάμε για την κυβέρνηση εθνικής ενότητας και εθνικής σωτηρίας. Τι είναι αυτό; Να μοιράσουμε ευθύνες και οφίτσια; Όχι. Δεν βλέπω εγώ έτσι τα πράγματα.

Ο πυρήνας αυτού που εγώ πρότεινα, προτείνω και που θέλω, είναι να αντιληφθούν τα κόμματα, οι παρατάξεις, οι πολιτικοί, πού είναι η χώρα σήμερα, να αντιληφθούν τις δικές μας ευθύνες και να αποφασίσουμε ότι θα αντιπαρατεθούμε στην κατάρρευση της χώρας, θα την αναχαϊτίσουμε. Αυτό είναι.

Πρώτα – πρώτα είναι η αντίληψή μας, η πίστη μας, η πεποίθησή μας.

Δεύτερον, είναι μία κουλτούρα, μία αντίληψη συνεννόησης, συνεργασίας, συναίνεσης που δεν υπάρχει. Δεν υπήρχε ποτέ σε εμάς, ποτέ στους άλλους. Ούτε τώρα στην Ελλάδα του κινδύνου, που η μοίρα μας είναι κοινή, η μοίρα των παιδιών μας είναι κοινή και μπορεί να είναι τραγική, μία κουλτούρα αντίληψης συνεννόησης;

Τρίτον: Ένα μήνυμα στην κοινωνία ότι υπάρχουν δυνάμεις που αντιστέκονται, μία εμψύχωση της κοινωνίας, μία κινητοποίησή της, να βάλουμε στο παιχνίδι τις δυνάμεις, να εμψυχωθούν, να ελπίζουν. Διότι σήμερα δεν ελπίζουν. Και το μεγαλύτερο έλλειμμα είναι το έλλειμμα ελπίδας και προοπτικής, αυτό που σαρώνει την κοινωνία σήμερα.

Αυτό είναι για μένα κυβέρνηση εθνικής ενότητας και όχι να μοιράσουμε οφίτσια αύριο το πρωί, μισά εγώ, μισά εσύ και μισά ο Πρωθυπουργός της χώρας.

Είμαστε εδώ, λοιπόν, σήμερα. Ψήφος εμπιστοσύνης δεν υπάρχει σήμερα για εμένα. Την έχω δώσει πριν από λίγο καιρό, όταν ψήφιζα ένα δραματικό για εμένα πολυνομοσχέδιο. Δεν υπήρχε λόγος σήμερα για ψήφο εμπιστοσύνης. Σήμερα για εμένα η ψήφος μου είναι ψήφος αποδοχής μιας πρότασης, που επί δέκα μήνες την παλεύω για κυβέρνηση εθνικής ανάγκης, εθνικής σωτηρίας, εθνικής ευθύνης. Είναι ψήφος εντολής, ότι αυτό που λέμε, αυτό κάνουμε!

Για εμένα, λοιπόν, σημαίνει κυβέρνηση που σε τέσσερις, πέντε μήνες το πολύ, θα πάει στο λαό, θα πάει σε εκλογές. Αυτή θα είναι η κατάληξη. Από τώρα θα την πούμε. Και την αρχή της ότι όλοι οι Υπουργοί και ο Πρωθυπουργός έχουν στη διάθεση αυτής της υπόθεσης την τύχη τους, τις θέσεις τους δηλαδή. Αυτό είναι για εμένα. Και ενδιάμεσα να ηρεμήσουμε την κοινωνία, να δώσουμε ελπίδα και να μπορέσουμε ό,τι χρειάζεται με την έκτη δόση, με τη νέα συμφωνία, με τον προϋπολογισμό να το ολοκληρώσουμε. Και στο τέλος, πάντα ο λαός.

Αυτή είναι, λοιπόν, η ψήφος μου. Μόνο γι' αυτό!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστος Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες ώρες ολοκληρώνεται μία κορυφαία διαδικασία της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση. Διότι ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης ο Πρωθυ-

πουργός. Και πολύ περισσότερο, γιατί ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης αμέσως μετά από μία μεγάλη επιτυχία: την επιτυχία της συμφωνίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τη δανειακή σύμβαση της χώρας, μία δανειακή σύμβαση που φέρνει ευεργετικό δημοσιονομικό και αναπτυξιακό αποτέλεσμα στη χώρα, ενώ θέλω να υπενθυμίσω -γιατί φαίνεται ότι το ξεχνάμε- πως τέτοιο ευεργετικό αποτέλεσμα σε ρύθμιση χρέους είναι μοναδικό σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αυτή η δανειακή σύμβαση είναι το αποκορύφωμα των προσπαθειών του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου, του οικονομικού επιτελείου και μιας συλλογικής προσπάθειας της Κυβέρνησης.

Αυτή η συμφωνία ήταν, επίσης, αποτέλεσμα των θυσιών του ελληνικού λαού, της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων που βλέπουν τη ζωή τους να αλλάζει με πόνο ψυχής και φόβο για το μέλλον, όλων αυτών των υγιών δυνάμεων της ελληνικής κοινωνίας που αναγνωρίζουν ότι η μακρά περίοδος της ψεύτικης ευδαιμονίας έκλεισε οριστικά.

Είναι αποτέλεσμα, επίσης, της σθεναρής πολιτικής υποστήριξης των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, των Βουλευτών της Πλειοψηφίας που με πόνο ψυχής δίνουν τη μάχη δύο χρόνια τώρα.

Έχω πλήρη συνείδηση ότι υπήρξαν λάθη και παραλείψεις σε αυτήν την πορεία. Έχω, όμως, και πλήρη συνείδηση ότι δεν εγκαταλείψαμε ποτέ τον αγώνα για να πετύχουμε τη σταθερότητα που δίνει η πρόσφατη συμφωνία και μάλιστα, σε μία Ευρωπαϊκή Ένωση που συνειδητοποίησε, εν μέσω της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, ότι δεν διαθέτει το νομικό και δημοσιονομικό πλαίσιο για την υποστήριξη του ευρωπαϊκού νομίσματος, όταν δέχεται κερδοσκοπικές επιθέσεις από τις διεθνείς αγορές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Γιατί στην πραγματικότητα αποκαλύφθηκαν οι αδυναμίες της Συνθήκης του Μάαστριχτ, η οποία όχι μόνο έριξε το βάρος της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης προς την αγορά, αλλά την εποχή εκείνη ο συντηρητικός συσχετισμός των δυνάμεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο δεν δέχτηκε τις προτάσεις όσων πίστευαν -και πιστεύουν- σε μια πραγματική πολιτική και οικονομική ένωση της Ευρώπης και εννοώ τον Ανδρέα Παπανδρέου, τον Ζακ Ντελόρ, όλες τις δυνάμεις του ευρωπαϊκού σοσιαλιστικού κόμματος που έδωσαν τη μάχη τότε επισημαίνοντας ακριβώς αυτές τις αδυναμίες και επισημαίνοντας ότι το κοινωνικό κόστος, το κόστος που θα πληρώσουν οι χώρες του νότου, η Ελλάδα, η Ιταλία, η Πορτογαλία και η Ισπανία θα είναι τεράστιο για τη μετάβαση στις προϋποθέσεις και στο χρονοδιάγραμμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Η ζωή, όμως, παίζει πολλά παιχνίδια γιατί εκείνη η συνθήκη, η οποία φέρει για λογαριασμό της χώρας μας τις υπογραφές του κ. Μητσοτάκη, του κ. Σαμαρά και του κ. Τίμου Χριστοδούλου, ήταν αυτή που σήμερα αποκαλύφθηκε ότι έχει κενά και αδυναμίες για την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση για να στηρίξουν ένα εθνικό προϋπολογισμό μιας χώρας που αντιμετωπίζει κερδοσκοπικές επιθέσεις στην οικονομία της, αλλά έχει και αδυναμίες για να στηρίξει το ίδιο το ευρώ όσον αφορά τις δυνατότητες της οικονομικής πολιτικής που δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ, της κοινής οικονομικής πολιτικής, αλλά και το ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Αρνήθηκαν τότε τη δημιουργία μηχανισμών υποστήριξης του ευρώ, αλλά και των κρατών-μελών που ενδεχόμενα θα εδέχοντο κερδοσκοπικές επιθέσεις στη διεθνή αγορά ομολόγων.

Από ποιον παραλάβαμε αλήθεια -γι' αυτό παίζει η ζωή παιχνίδια- τη χώρα, την εξουσία και την ελληνική οικονομία; Από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Καραμανλή, του κ. Σαμαρά, της κ. Μπακογιάννη, των βασικών δηλαδή υπευθύνων της χρεοκοπημένης πορείας της χώρας, οι οποίοι σήμερα εμφανίζονται μάλιστα ως τιμητές και εγγυητές της νέας ελπίδας και μάλιστα ζητούν την παραίτηση του Πρωθυπουργού, που φέρνει ενώπιον της ελληνικής Βουλής μια ζωογόνο συμφωνία για τη χώρα, μια συμφωνία αλληλεγγύης των ευρωπαϊκών κρατών προς την Ελλάδα του ευρώ. Αλήθεια, πως θα μπορούσε κάποιος να χαρακτηρίσει αυτήν την στάση και αυτήν την πολιτική πρακτική; Το αφήνω στην κρίση σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Χθες, τόσο ο Πρωθυπουργός, όσο και ο Αντιπρόεδρος και Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Βενιζέλος, εξήγησαν με λεπτομέρειες στη Βουλή τις ευεργετικές ρυθμίσεις για τη χώρα μας και ταυτόχρονα παρουσίασαν και το δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα για την υλοποίηση των αποφάσεων, ενώ παράλληλα όλοι γνωρίζουν ότι προϋπόθεση για την υλοποίηση της ευεργετικής συμφωνίας είναι η χωρίς καμμία καθυστέρηση, αλλά με μεγάλη ταχύτητα, υλοποίηση όλων των δεσμεύσεων που έχουμε αναλάβει για την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και των νόμων που ψήφισε η ελληνική Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου έχει χαρακτηριστικά ιστορικών διαστάσεων, γιατί με αυτήν τη συμφωνία η χώρα ξεφεύγει από τη δραματική υφειστική πορεία, που ήταν το αποτέλεσμα της ανεξέλεγκτης υπερχρέωσης που κληρονομήσαμε από τη Νέα Δημοκρατία και έτσι η Ελλάδα τώρα αποκτά μια βάση πάνω στην οποία μπορεί να στηρίξει την επανεκκίνηση της οικονομίας, αλλά ταυτόχρονα και της αναπτυξιακής τροχιάς.

Οι δυσκολίες, όμως, παραμένουν, αλλά σημασία έχει ότι ο εφιάλτης για τον ελληνικό λαό, για κάθε ελληνική οικογένεια τελειώνει. Αν αναλογιστεί κάποιος το πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον αυτά τα δύο χρόνια της μεγάλης εθνικής προσπάθειας του Γιώργου Παπανδρέου και της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αλλά την ίδια στιγμή αν κρίνει και αξιολογήσει τη συμπεριφορά των τραπεζιτών, τότε συνειδητοποιεί ότι πρόκειται για μια τιτάνια προσπάθεια ενός Πρωθυπουργού και μιας Κυβέρνησης με υψηλό επίπεδο και αίσθημα εθνικής ευθύνης.

Αυτή η προσπάθεια εθνικής ευθύνης είναι ανάγκη να συνεχιστεί χωρίς μάλιστα καμμία απολύτως ταλάντευση. Αυτή ακριβώς είναι η αξία της σημερινής ψήφου εμπιστοσύνης.

Σε ένα τέτοιο πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί, αναρωτιέμαι τι σημαίνει μεταβατική κυβέρνηση. Πόσο μεγαλύτερης ικανότητας και εθνικής ευθύνης θα είναι μια μεταβατική κυβέρνηση, όταν ακόμα και αυτοί που έχουν μακρά κυβερνητική εμπειρία δυσκολεύονται σήμερα να αντιληφθούν την ανάγκη της επιτάχυνσης των μεταρρυθμίσεων και της αλλαγής των παραδοσιακών δομών, των πρακτικών και των αντιλήψεων του παρελθόντος; Με δεδομένο το χρονοδιάγραμμα των υποχρεώσεων της χώρας, μέχρι να γνωριστούν και να μπορούν να πουν «good morning» και «bonjour» στους συνομιλητές μας, στους διαπραγματευτές και σε όλους τους εκπροσώπους των διεθνών οργανισμών, η Ελλάδα θα κινδυνεύει να χρεοκοπήσει. Ας μην ξεχνάμε ότι τίποτα δεν έχει γίνει τυχαία μέχρι σήμερα, τίποτα δεν μας χαρίστηκε και τίποτα δεν θα μας χαριστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εποχή μας πράγματι απαιτεί ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συναίνεση για την πορεία της χώρας, για τη διακυβέρνηση. Προσωπικά, σέβομαι, εκτιμώ και βασιζομαι στο ρόλο των ειδικών επιστημόνων και των τεχνοκρατών σε κάθε τομέα. Το ζήτημα, όμως, της πολιτικής διακυβέρνησης μιας χώρας, μιας κοινωνίας, ενός λαού, στο δημοκρατικό πολίτευμα είναι υπόθεση των εκλεγμένων εκπροσώπων των πολιτών. Σε καμμία Κοινοβουλευτική Δημοκρατία δεν μπορεί να είναι διαφορετικά. Γιατί σε μια συντεταγμένη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία είναι υπόθεση υψίστης πολιτικής ευθύνης και εμπιστοσύνης που παρέχει η Βουλή μέσα από την οργανωμένη παρουσία των πολιτικών δυνάμεων του τόπου και των θεσμικών τους οργάνων.

Αυτήν τη στιγμή, ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου έχει την εντολή του λαού. Το ΠΑΣΟΚ διαθέτει κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και είμαι βέβαιος ότι αυτή η Πλειοψηφία θα επιβεβαιωθεί σε λίγες ώρες με την ψήφο των Βουλευτών, για να βγούμε από την κρίση και να μπούμε σε μια σταθερή τροχιά ανάπτυξης και προοπτικής. Εάν όμως τα πράγματα στο πλαίσιο των κανόνων της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας οδηγήσουν σε κυβερνήσεις συνεργασίας -τελευταία μάλιστα γίνεται πολύς λόγος γι' αυτό- θεωρώ ότι είναι αδιανόητο για τη Βουλή των Ελλήνων να συζητά το ενδεχόμενο κυβερνήσεων τεχνοκρατών και εξωθεσμικών παραγόντων, οι οποίοι στη συνέχεια θα ζητήσουν και την ψήφο εμπιστοσύνης των Βουλευτών. Δεν μπορώ να δεχθώ ότι τα πολιτικά κόμματα, τα οποία ήθελαν να συντρέξουν ή να αναγνωρίσουν ότι έχουν κάποιο ρόλο εθνικής ευθύνης, που θέλουν να συμβάλλουν

και συμμερίζονται την ανάγκη μιας κυβερνητικής συνεργασίας, προσωρινής ή με διάρκεια, δεν διαθέτουν σήμερα πολιτικές προοπτικότητες, Βουλευτές κοινής αποδοχής, για να αναλάβουν αυτή την ευθύνη.

Επειδή η εποχή μας είναι εποχή που έχει ανάγκη από καθαρό πολιτικό αποτύπωμα από όλους, προσωπικά και σε ό,τι με αφορά, όσο ο λαός της Αθήνας με τιμά με την ψήφο του και βρίσκομαι στο Κοινοβούλιο, δεν θα δώσω ποτέ ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση χωρίς τη συμμετοχή με μεγάλη πλειοψηφία των Βουλευτών που έχουν την εμπιστοσύνη των κομμάτων τους και με τα οποία εκλέχτηκαν στην ελληνική Βουλή.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αντώνης Σαμαράς, δήλωσε χθες ότι παρά τις διαφωνίες τού ίδιου και του κόμματός του, της Νέας Δημοκρατίας, τελικά θα ψηφίσει τη δανειακή σύμβαση. Θέλω να πω με πολύ καθαρό τρόπο ότι αυτή η απόφαση αποτελεί στάση ευθύνης του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ως εκ τούτου, εκλείπει η αναγκαιότητα του δημοψηφίσματος για την απόφαση της 27ης Οκτωβρίου.

Ωστόσο, δεν εκλείπει η αναγκαιότητα της επιβεβαίωσης ή της απόρριψης της πολιτικής της Κυβέρνησης από τον ίδιο το λαό, από τους πολίτες. Και αυτό λόγω της διαρκούς αμφισβήτησης, των έντονων αντιδράσεων των πολιτών, λόγω των βίαιων αλλαγών, δυστυχώς όμως απολύτως αναγκαιών, που πραγματοποιούνται στη ζωή τους. Ματώσαμε, για ναβάλουμε υγιείς βάσεις στην οικονομία και στους δημοκρατικούς μας θεσμούς και αντιμετωπίζουμε καθημερινά με απογοήτευση την ανευθυνότητα που βασιλεύει γύρω μας, όταν βλέπουμε να κυριαρχεί η δημαγωγία, να παίρνουν και να δίνουν οι συζητήσεις του παρασκηνίου για το πώς δεν θα θιγεί, πώς θα εδραιωθεί ή πώς θα διευρυνθεί η επιρροή των δυνάμεων της αγοράς στα μελλοντικά σχήματα κυβερνητικής εξουσίας που θα αναλάβουν τις τύχες της χώρας, μετά τη σωτηρία μας από τη χρεοκοπία για να αξιοποιήσουν το πρωτογενές πλεόνασμα και να διαχειριστούν την ανάπτυξη της οικονομίας.

Όλο αυτό το πλέγμα των ετερόκλητων επιδιώξεων καταλήγει σε ένα στόχο. Στη διαρκή αμφισβήτηση του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησής του και μάλιστα με τον πιο αδυσώπητο, τον πιο χυδαίο και τελικά τον πιο άδικο τρόπο. Σε πολλούς μάλιστα έχει δημιουργηθεί η εντύπωση ότι ακόμα και σήμερα, σ' αυτήν την κρίσιμη για τη χώρα μας εποχή, σε αυτό το κομβικό σημείο της σύγχρονης πολιτικής ιστορίας και πάλι, κάποιοι από το παρασκήνιο επιχειρούν να ορίσουν τις τύχες της χώρας. Είναι όσοι επιχειρούν να ακυρώσουν τις προσπάθειες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που πασχίζει για ευνομία, για ισονομία, για τη διαφάνεια, για τον κοινωνικό έλεγχο. Και η αντίδραση όλων αυτών γίνεται περισσότερο λυσσώδης όσο δεν βρίσκουν πρόσφορο έδαφος στους Υπουργούς και τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Επειδή, λοιπόν, είναι προφανές ότι τόσο ο Πρωθυπουργός όσο και όλοι μας, δεν γονατίσαμε, δεν χαριστήκαμε και δεν θα χαριστούμε σε κανέναν, ο πόλεμος, αυτός ο ανελέητος πόλεμος, αυτή η σκληρότατη σύγκρουση εντείνεται συνεχώς. Είναι ανάγκη, λοιπόν, να μιλήσει ο λαός. Εκλογές, λοιπόν. Σε μια χώρα, όμως, που θα έχει σωθεί από τη χρεοκοπία. Κανείς δεν έχει δικαίωμα να σταματήσει τη χώρα από την πορεία της σωτηρίας της. Αλλά και ο πολίτης έχει κάθε δικαίωμα, με τη δική του κρίση να αξιολογήσει και με τη δική του δύναμη να ορίσει εκείνος, ποιος θα τον εκπροσωπεί και ποιος θα διαφεντεύει την τύχη του. Και επειδή είναι πολλοί οι ενδιαφερόμενοι, όχι βέβαια τόσο για τη σωτηρία της χώρας, αλλά για τον χρόνο των εκλογών, θα προτείνω στον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση, ευθύς αμέσως, μετά την επιβεβαίωση της σταθερής πορείας της χώρας, την εκταμίευση της έκτης δόσης των 8.000.000.000, αλλά και της έβδομης δόσης τον Φεβρουάριο, των 80.000.000.000 να προσφύγουμε και να ζητήσουμε ψήφο εμπιστοσύνης από το λαό. Ψήφο εμπιστοσύνης, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην Κυβέρνηση, ψήφο εμπιστοσύνης από το λαό, όταν σταθεροποιηθεί η σωτηρία της χώρας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, κ. Παπουτσή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Από τους Ανεξάρτητους δεν θα μιλήσει κανείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχουν μιλήσει οι Ανεξάρτητοι με τη σειρά που έχουν εγγραφεί και τα κόμματα το ίδιο.

Παρακαλώ, κύριε Βελόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα, κύριε Βενιζέλο, ξεκινώντας τη σημερινή μου ομιλία να παραφράσω μία στιχομυθία του Βολτέρου. Ο Βολτέρος είχε πει ότι είναι επικίνδυνο να έχεις δίκιο, όταν η εξουσία έχει άδικο. Θεωρώ ότι είναι επικίνδυνο, κύριε Υπουργέ, να έχει ο λαός δίκιο όταν η εξουσία έχει άδικο. Και ο λαός αυτήν τη στιγμή βλέπει όλους εμάς να διαπληκτιζόμαστε, να διαγκωνιζόμαστε και αναρωτιέμαι ποιο είναι το διακύβευμα; Δηλαδή, τι ζητάμε, τι θέλουμε, τι επιζητούμε ως πολιτικός κόσμος. Ο κόσμος θυμίζει ένα ηφαίστειο το οποίο σιγοβράζει, το ξέρουμε όλοι. Όλοι αντιμετωπίζουμε καμιά φορά τη χλεύη ή ακόμη καμιά φορά και τον προπηλακισμό. Γιατί, όμως; Αναρωτηθήκαμε ποτέ για ποιο λόγο δεχόμαστε τη χλεύη; Για ποιο λόγο όλο το πολιτικό σύστημα δεν στέκεται απέναντι στις περιστάσεις, δεν στέκεται απέναντι στο ζητούμενο και ποιο είναι αυτό.

Δεν θα μπω ξέρετε στη λογική φταίμε εμείς, φταίτε εσείς. Θα σας πω, όμως, κάτι, κύριε Υπουργέ, το οποίο το διάβασα στο twitter του Πρωθυπουργού. Λέει ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ στο δικό του twitter: «Όσο πιο πολύ οι Έλληνες πουν η Ελλάδα μετράει περισσότερο από εμένα, τόσο πιο σπουδαίο θα είναι το μέλλον μας». Αυτό πρέπει να το ακούσουμε ο κάθε ένας ξεχωριστά και πάνω απ' όλα ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να το ακούσει ο ίδιος, γιατί πάνω από αυτόν και πάνω από εμάς υπάρχει η πατρίδα, υπάρχει η Ελλάδα. Και αναρωτιέμαι εάν ο ίδιος έχει αναγνώσει ποτέ τι γράφει στο twitter του.

Να πάμε, λοιπόν, σε αυτό που πρέπει να ακούσουμε. Εγώ αισθάνομαι θλίψη και αισθάνομαι και οργή, κύριοι Υπουργοί, όταν ακούω τον Υπουργό Οικονομικών της Βουλγαρίας να λέει αυτολεξεί, κύριε Υπουργέ -γιατί καταντήσαμε την Ελλάδα περίγelo όλων των Βαλκανίων- «οι συμπατριώτες μου χαίρονται σε αρκετά μεγάλο βαθμό για τα δεινά των Ελλήνων».

Όταν ο Αλβανός Υπουργός Εργασίας λέει ότι δέχεται Έλληνες μετανάστες στην Αλβανία για εργαζόμενους, τα πράγματα δεν πάνε καλά, κύριοι συνάδελφοι. Και δεν είναι ρατσιστικό, απλά είναι επιτακτική ανάγκη να αντιληφθούμε την αναγκαιότητα να βρούμε μπροστά από τις εξελίξεις, γιατί το δυστύχημα του πολιτικού κόσμου είναι ότι ακολουθεί τις εξελίξεις. Ακολουθούμε δραματικές εξελίξεις, πηγαίνουμε πίσω απ' αυτές και αυτό είναι το χειρότερο. Πρέπει να πάμε μακριά από κομματικές αγκυλώσεις, μακριά από τα δεινά που οδήγησαν τον τόπο σαράντα χρόνια εδώ που τον οδήγησαν.

Αν ζούσε ο Φρόνιτ, κύριοι συνάδελφοι, θα είχε αυτοκτονήσει και το λέω εδώ, μέσα στη Βουλή. Γιατί θα είχε αυτοκτονήσει, κύριε Υπουργέ; Γιατί μας λέτε ότι τα ταμειακά διαθέσιμα είναι 600 και 700 εκατομμύρια ευρώ, όταν έχουμε την ειδική έκθεση του Υπουργού κ. Καστανίδη που λέει ότι ένα δημοψήφισμα κοστίζει 110 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, έχουμε ταμειακά διαθέσιμα 600 εκατομμύρια ευρώ και θα δίνουμε για ένα δημοψήφισμα τα 110 εκατομμύρια ευρώ; Είναι λογική αυτή; Πέρα από το αν παίξαμε ή αν δεν παίξαμε με το ευρώ, αν κάποιος κέρδισαν ή δεν κέρδισαν, γιατί ξέρουμε ότι οι αγορές κέρδισαν με αυτήν την ιστορία, κάποιος κερδοσκόπος, ο Σόρος και οι υπόλοιποι, δεν το ερευνώ. Έχω 600 εκατομμύρια ευρώ ταμείο και θέλω να δώσω 110 στο δημοψήφισμα; Είναι λογική, κύριοι συνάδελφοι, αυτή; Είναι λογική ενός Πρωθυπουργού που θέλει να ανακαλύψει τι; Ότι είναι δημοκράτης τώρα;

Αργά σκεφθήκαμε τη δημοκρατία και το λέω για να καταλάβουμε και επειδή έχω λίγο χρόνο. Εμένα με ενοχλεί, κύριε Υπουργέ, να μου λένε όλοι οι Ευρωπαίοι ότι το πρόβλημα της Ελλάδας είναι το χρέος. Δεν ξέρω πολλά πράγματα στα οικονομικά, έχω, όμως, επιχειρήσεις δικές μου. Το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι το χρέος. Το πρόβλημα είναι το έλλειμμα. Το πρόβλημα είναι ότι δεν παράγει τίποτα ο τόπος. Αν αύριο το πρωί ο Υπουργός

ανάγκαστεί να χρεοκοπήσει την Ελλάδα, δεν θα μπορέσουμε να ταϊσουμε με γάλα τα παιδιά μας, γιατί δεν παράγουμε γάλα. Το καταλαβαίνουμε αυτό; Δεν έχουμε σιτάρι για να κάνουμε ψωμί. Αυτό είναι το πρόβλημα, Υπουργέ μου, η έλλειψη παραγωγικότητας, ούτε νομισματικό είναι το πρόβλημα, ούτε το ευρώ. Τίποτα. Απλά δεν παράγουμε. Το παιδί, το εγγόνι το δικό σας αν αύριο το πρωί χρεοκοπήσουμε -πολύ φοβούμαι ότι με τη λογική που έχουμε θα οδηγηθούμε και εκεί- δεν θα έχει να πει ένα ποτήρι γάλα.

Χαιρογελούν κάποιοι, αλλά εδώ είναι το ζητούμενο. Ποιο χρέος; Όλες οι χώρες είναι χρεωμένες, εμείς όμως δεν παράγουμε τίποτα. Αυτό είναι το μείζον θέμα και αυτό κανείς δεν το έχει καταλάβει. Γι' αυτό, λοιπόν, όποια και αν είναι η κυβέρνηση αύριο το πρωί, είτε εσείς, κύριε Υπουργέ, είτε οι άλλοι είτε οι παρ' άλλοι, ας κοιτάξουμε να ξεκινήσουμε από το άλφα και το άλφα σημαίνει παραγωγή. Ζούμε με φαντασιώσεις. Το έλλειμμα, το χρέος, ο πληθωρισμός, αυτά είναι νούμερα. Τα νούμερα φτιάχνονται, αλλά για να φτιαχτούν χρειάζεται ο άνθρωπος και η παραγωγική διαδικασία. Αυτή είναι η ουσία του προβλήματος.

Και επειδή ξέρουν πολλοί εδώ μέσα καλά οικονομικά, ξέρουν ότι τα επόμενα χρόνια οι τιμές των τροφίμων θα ανέβουν πάρα πολύ λόγω του υπερπληθυσμού. Άρα, λοιπόν, αν η χώρα αδράξει την ευκαιρία και δημιουργήσει παραγωγική διαδικασία σε επίπεδο τροφίμων, κύριε Υπουργέ, αυτή θα είναι η λύση, τα τρόφιμα, το γάλα, το τυρί, αυτά που δεν έχουμε σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Όταν, λοιπόν, τα τρόφιμα γίνουν η κορωνίδα των πολέμων, η κορωνίδα των αντιδικιών λόγω του υπερπληθυσμού, εμείς θα είμαστε έτοιμοι, Υπουργέ μου. Θα είστε έτοιμος εσείς, έτοιμη η ελληνική κυβέρνηση, έτοιμη η Ελλάδα για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, γιατί έρχεται το πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Και επειδή πιέζει ο χρόνος και δεν θέλω κανενός το χρόνο να πάρω, θα πω το εξής: Κάνω μία έκκληση σε όλους με πολλή συμπάθεια, να παίρνετε ελληνικά προϊόντα, ούτε «LOUIS VUITTON», ούτε «PRADA», ούτε «ARMANI», ούτε τίποτα. Μόνο ελληνικά προϊόντα. Κάθε στήριξη ελληνικού προϊόντος, είναι θέσεις εργασίας. Καταλάβετε το.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτό ισχύει και για μένα, για όλους μας. Ελληνικά προϊόντα. Πώς είναι δυνατόν εδώ μέσα, μεταξύ μας, να φοράμε «ARMANI» ή «BURBERRY», όταν δεν στηρίζουμε την ελληνική οικονομία; Και το λέω αυτό το πολύ απλό. Ξεκινάς από το άλφα για να πας στο ωμέγα.

Κύριε Υπουργέ, από αύριο αρχίζουν δύσκολες μέρες. Έχω επισημάνει την αναγκαιότητα να βγάλει επιτέλους ο τόπος το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο που διαθέτει. Αυτήν τη στιγμή στη Μεσόγειο παίζονται τεράστια παιχνίδια. Είμαστε απόντες, κύριε Υπουργέ. Λείπουμε από το ενεργειακό παιχνίδι. Το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο είναι το αύριο του τόπου μαζί με την παραγωγική διαδικασία.

Αν το κάνουμε αυτό, γιατί κάναμε αγώνα και ο Πρόεδρος και εμείς οι υπόλοιποι, εάν, δηλαδή, ο κ. Μανιάτης, η επόμενη κυβέρνηση, εσείς Υπουργέ μου, γιατί σήμερα κάνατε ακόμη ένα βήμα απ' όσο γνωρίζω και προς τιμή σας, αν λοιπόν αντιληφθούμε τις τεράστιες ποσότητες φυσικού αερίου, η Ελλάδα αύριο θα είναι ο ενεργειακός παίκτης της περιοχής. Αυτή είναι η ουσία, να δώσουμε ελπίδα, κύριοι συνάδελφοι.

Δεν θέλω να επαναλάβω αυτό που είπα, ότι αν ζούσε ο Φρόνιτ θα αυτοκτονούσε. Λέω, λοιπόν, κλείνοντας, ας μη δολοφονήσουμε τη λογική, ας μη δολοφονήσουμε την ελπίδα, ας μη δολοφονήσουμε την πατρίδα. Όλοι είμαστε απαραίτητοι, παρά τα λάθη που κάναμε. Όλοι μαζί μπορούμε να προχωρήσουμε για το καλό του τόπου, αλλά με μία προϋπόθεση: Το καλό του τόπου είναι πάνω από την καρέκλα και το προσωπικό συμφέρον του καθενός.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και έχω καταχραστεί και το χρόνο σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευ-

τής του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Αλευράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να είμαι σαφής στην τοποθέτησή μου και ειλικρινής.

Πριν από λίγες ημέρες η χώρα και η ηγεσία της έζησαν στιγμές εξευτελισμού στη Γαλλία. Υπήρξαν το αποτέλεσμα μιας ατυχέστατης επιλογής για ένα δημοψήφισμα που έθετε σε κίνδυνο την ευρωπαϊκή ταυτότητα της χώρας. Η επιλογή του δημοψηφίσματος όπως είναι γνωστό, ανακλήθηκε, το στίγμα της ταπείνωσης όχι.

Οι χειρισμοί αυτοί κατέδειξαν, όμως, πως το κυβερνητικό σύστημα εξακολουθεί να μη μπορεί να διακρίνει τις βασικές παραμέτρους του προβλήματος. Το δημοψήφισμα επελέγη ως μία ακόμη κρίσιμη άσκηση του παραδοσιακού κομματικού πολιτικού παιχνιδιού. Επιλέγουμε δηλαδή μία κομματική τακτική στα μέτρα των σκοπιμοτήτων και αυτή υποκαθιστά τις πολιτικές επιλογές. Το τραγικό, όμως, ήταν πως το κυβερνητικό σύστημα δεν μπορούσε να δει, παρ' ότι ζει στη φωτιά της εθνικής κρίσης, την πυρκαγιά της διεθνούς οικονομικής κρίσης. Δεν μπορούσε να διακρίνει ότι στην Ευρώπη δεν υπάρχουν ούτε τα αναγκαία κεφάλαια για τη σωτηρία όλων των χωρών που αντιμετωπίζουν πρόβλημα χρέους, ούτε και ο χρόνος. Το δημοψήφισμα και μάλιστα μέσα σε τρεις μήνες έθετε ολόκληρη την Ευρώπη σε αίρεση, πράγμα καταστροφικό σε μια στιγμή που η Ιταλία παραδίδεται στις διαθέσεις των αγορών και σε λίγο θα ακολουθήσει η Γαλλία.

Ο χειρισμός έδειξε πως η κυβέρνηση που πέτυχε έναν ικανοποιητικό συμβιβασμό στα δύσκολα πριν από λίγες ημέρες, ηττήθηκε από το αυτονόητο αμέσως μετά. Στη δυτική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία πιστεύω ότι οι πολιτικές ευθύνες για τα λάθη αποδίδονται και κυρίως αναλαμβάνονται. Θα ήταν ευχής έργον να είχαν αναληφθεί από τον Πρωθυπουργό και να είχε δοθεί η δυνατότητα στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία να αναζητήσει την πρόσφορη λύση.

Δυστυχώς επελέγη και πάλι η λύση του κομματικού ελιγμού και καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε σε μία διαδικασία εμπιστοσύνης που δοκιμάζει τους θεσμούς. Και τους δοκιμάζει, γιατί καλούμαστε να εκφράσουμε την εμπιστοσύνη σε μια Κυβέρνηση, η οποία εντός ολίγων ωρών μετά θα παραιτηθεί. Λυπάμαι, αλλά η επιλογή αυτή είναι παρανοική και αστόχαστη ακόμα μια φορά. Αποδεικνύεται, όμως, πως η Κυβέρνηση και Πρωθυπουργός αδυνατούν να μιλήσουν με ειλικρίνεια και τόλμη για την κρίση και να χαράξουν μια πολιτική ηγεσίας για το οικονομικό πρόβλημα της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι πιστεύουν πως η Ελλάδα θα σωθεί χωρίς δομικές αλλαγές στη διοίκηση, χωρίς δομικές αλλαγές στην αγορά εργασίας, την παραγωγικότητα, τα πανεπιστήμιά της, χωρίς εσωτερική υποτίμηση, απλώς κρύβουν την αλήθεια από τον κόσμο. Είναι μια πολιτική που μέχρι σήμερα την έχουμε ζησει από την Αντιπολίτευση και από άλλες δυνάμεις που θέλουν τα λεφτά της τρόικας αλλά χωρίς την τρόικα, που θέλουν πολιτική εκσυγχρονισμού χωρίς τον εκσυγχρονισμό, που θέλουν την ανάπτυξη, χωρίς πολιτικές ανάπτυξης.

Το μνημόνιο δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ήταν επιλογή τιμωρική για την Ελλάδα και ήταν τιμωρητική για το δημοσιονομικό χάλι που παρέδωσε η προηγούμενη κυβέρνηση. Γι' αυτό και το μνημόνιο δεν είχε σχεδιαστεί για να δώσει λύση στο δομικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, που είναι πρόβλημα χαμηλής παραγωγικότητας. Αυτή η χαμηλή παραγωγικότητα δοκιμάζει σήμερα την ελληνική οικονομία και τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, οι οποίες όμως δοκιμάζονται και από το πρόβλημα της έλλειψης ρευστότητας μέσα στο τραπεζικό σύστημα.

Ο διεθνής παράγοντας θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν του ότι μία χώρα που βρίσκεται διαρκώς και μονίμως υπό την απειλή της χρεοκοπίας –και η Ελλάδα είναι σε τέτοια κατάσταση σήμερα– δεν μπορεί να προσελκύσει επενδύσεις και δεν μπορεί αξιόπιστα να λύσει το πρόβλημα. Πρέπει να δοθεί λύση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το διακύβευμα είναι μεγάλο και θέλω να το πω με απόλυτη ειλικρίνεια, όπως το καταλαβαίνω. Η απόφαση των τελευταίων ημερών του Οκτωβρίου λέει για την Ελλάδα τα εξής: «Σας εξασφαλίζουμε τη χρηματοδότηση για δύο

με τρία χρόνια ακόμα. Στα δύο με τρία αυτά χρόνια θα πρέπει να κάνετε όλες τις επιλογές, οι οποίες είναι απαραίτητες για να λύσετε τα προβλήματά σας. Το 2014 σταματάει η χρηματοδότηση της Ελλάδας από το μηχανισμό. Η Ελλάδα δεν θα μπορέσει να επιστρέψει στις αγορές μετά το 2014». Αν η Ελλάδα, λοιπόν, δεν έχει καταφέρει να αντιμετωπίσει το δημοσιονομικό έλλειμμα της μέχρι το 2014, το 2014 ή θα κληθεί να κάνει επιλογές με τεράστιο κοινωνικό κόστος και ανεργία ή θα οδηγηθεί στη δραχμή. Και νομίζω ότι οι πολιτικές δυνάμεις οφείλουν να καταλάβουν ότι αυτό είναι το διακύβευμα και το στοίχημα και γι' αυτό έχουμε πολύ λίγο χρόνο να κάνουμε τις αναγκαίες αλλαγές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αξωματική Αντιπολίτευση δεν μπορεί απλώς να αξιώνει το σχηματισμό μιας υπηρεσιακής κυβέρνησης. Θα είναι μοιραίο λάθος να δοκιμάσουμε ακόμα μία φορά με τρικ και τεχνάσματα να αντιμετωπίσουμε ένα δομικό πρόβλημα της χώρας. Η χώρα αντιμετωπίζει δομικά προβλήματα και απαιτεί ευθύνη για να τα αντιμετωπίσει και ευθύνη από τις δυνάμεις εκείνες που πιστεύουν στο ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Είναι αυτονόητο ότι η Κυβέρνηση που σήμερα κρίνεται εξελέγη από το λαό. Δεν μπορεί να απολέσει την πλειοψηφία χωρίς να καταθέσει την εντολή και δεν μπορεί κατά την άποψή μου να καταψηφιστεί χωρίς να υπάρχει εναλλακτική κυβερνητική λύση και τέτοια εναλλακτική λύση, μέχρι αυτήν τη στιγμή τουλάχιστον, δεν υπάρχει. Η επιλογή να καταψηφιστεί η Κυβέρνηση μέσα σε τέτοια εθνική κρίση θα οδηγήσει σε ακυβερνησία και χρόνος για ακυβερνησία δεν μπορεί να υπάρξει. Η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία οφείλει συνεπώς να διατηρηθεί και να δώσει επιγόντως τη λύση διακυβέρνησης που να εξασφαλίζει τη σωτηρία της χώρας. Τα κόμματα, οι πολιτικοί και όλες οι δυνάμεις θα κριθούν από το αν θα σταματήσουν να κρύβονται πίσω από την ουσία των προβλημάτων. Αυτό που μένει στις επόμενες γενιές είναι η ευθύνη που θα αναλάβουμε απόψε. Η ευθύνη της σημερινής βραδιάς είναι που θα μείνει στην ιστορία και ελπίζω πως όλοι αντιλαμβανόμαστε πως η ευθύνη αυτή συνεπάγεται και μια μεγάλη κληρονομιά. Και για όσους αγαπούν τη λογοτεχνία...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε όμως λογοτεχνικά τη φράση σας. Ολοκληρώστε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Επιτρέψτε μου να κλείσω με αυτό θυμίζοντας ότι εκτός από τις συνθήκες κληρονομίες υπάρχει και η κληρονομιά της απώλειας, όπως μας είπε η διάσημη Ινδή συγγραφέας, η Κίραν Ντεσάι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αναστάσιος Κουράκης για έξι λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που θέλω να πω, μια που είναι εδώ ο Υπουργός των Εξωτερικών, είναι ότι σήμερα το μεσημέρι ισραηλινά πολεμικά πλοία κατέλαβαν σε διεθνή ύδατα δύο μικρά επιβατικά σκάφη που συμμετέχοντα στη διεθνή αποστολή πήγαιναν προς τη Γάζα. Ισραηλινόι κομάντος τελείως παράνομα στα διεθνή χωρικά ύδατα συνέλαβαν είκοσι επτά συνολικά επιβαίνοντες, ανάμεσα στους οποίους είναι δύο Έλληνες, οι οποίοι ήταν καπετάνιοι. Ήταν ο Γιώργος Κλώντζας και ο Ζαχάριος Στυλιανάκης, Κρητικοί, οι οποίοι είχαν συμμετάσχει σε προηγούμενες αποστολές. Ζητήσαμε από τον Υπουργό Εξωτερικών να λάβει όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα, ώστε η ελληνική Κυβέρνηση να αντιστοιχηθεί με τα συναισθήματα και τις διαθέσεις του ελληνικού λαού, για τον ασφαλή επαναπαρισμό των δύο Ελλήνων ακτιβιστών. Ελπίζουμε ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών να κάνει ό,τι πρέπει να κάνει και είμαι σίγουρος γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα που συζητούμε, ζη-

σαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να ασκεί έναν εκβιασμό με ένα ταπεινωτικό τελεσίγραφο που δείχνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση από οικονομική ηγεμονία ολοένα μεταβάλλεται και σε πολιτική ηγεμονία.

Είναι σίγουρο ότι κυρίαρχοι κύκλοι υπαγόρευαν τη θέλησή τους απευθυνόμενοι κατά την άποψή τους σε υποτελείς και υποτακτικούς. Η στάση των Μέρκελ-Σαρκοζί συνιστά θεσμική εκτροπή και με τον τρόπο τους θέλουν να καθυποτάξουν τους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γνωρίζετε ότι σήμερα που συζητά το ελληνικό Κοινοβούλιο το θέμα αυτό, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης από το Βερολίνο εκβιάζουν ότι εάν τα δύο κόμματα δεν τα βρουν, με τον τρόπο που υπαγορεύουν, θα υπάρξουν χιλιάδες δεινά για τη χώρα μας.

Μπροστά σ' αυτόν τον εκβιασμό ο Πρωθυπουργός της χώρας υποχώρησε, υπακούοντας τις επιταγές τους και την υποχώρηση αυτή χειροκρότησε όλο το πολιτικό κατεστημένο και τα διάφορα κέντρα. Πέρα, όμως, απ' αυτήν την υποχώρηση, σημαντική ήταν η αποκάλυψη του ρόλου της Νέας Δημοκρατίας, η οποία αποκαλύφθηκε πλήρως στα μάτια του ελληνικού λαού, γιατί από την αντιμνημονιακή ρητορική πέρασε στη στήριξη της δανειακής σύμβασης, η οποία στην ουσία είναι η τροϊκανή επιτροπεία, η εκποίηση του δημόσιου πλούτου και η περαιτέρω εκπτώχευση των πολιτών. Αυτή είναι η νέα δανειακή σύμβαση.

Πώς έγινε αυτή η μετακίνηση της Νέας Δημοκρατίας; Σ' αυτό το σημείο θα συμφωνήσουμε με τον κύριο Πρωθυπουργό ότι με την αναγγελία του δημοψηφίσματος, μετά από τη θύελλα που ξεσήκωσε όλος ο δεξιός χώρος, τα διάφορα κέντρα, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τα επιχειρηματικά συμφέροντα τρομοκρατήθηκαν μπροστά στο ενδεχόμενο να εκφραστεί ο λαός ενάντια στη δανειακή σύμβαση. Έτσι, λοιπόν, ο τρόμος αυτός υποχρέωσε τη Νέα Δημοκρατία να πετάξει τη μάσκα της αντιπολιτευτικής τακτικής και να συμφωνήσει στο ουσιαστικό, δηλαδή, στην υποταγή στις διαδικασίες της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης.

Ομοίως αποκαλύφθηκε και ο ρόλος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο οποίος με την επικίνδυνη υποκριτική πολιτική του, ενώ στην αρχή ψήφισε το μνημόνιο, στη συνέχεια εμφανίστηκε υπερασπιστής του λαού και τελικώς θα στηρίξει μια κυβέρνηση που θα υπογράψει τη δανειακή σύμβαση με το περιεχόμενο που ανέφερα προηγουμένως.

Σχετικά με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, θέλω να πω ότι είναι θετική η στάση του για το μέτωπο απέναντι στο δημοψήφισμα, όπου εξαρτά το όχι και καλεί το λαό να ψηφίσει ανεξάρτητα από τη θέση που έχουν οι πολίτες για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θεωρούμε ότι αυτό είναι μια πολύ καλή εξέλιξη. Καλούμε σε συνεργασία το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, να συμφωνήσουμε, να συμπαραταχθούμε, να παλέψουμε όλοι μαζί ώστε να πάμε άμεσα σε εκλογές, όχι μόνο για να αποτυπωθεί η θέληση των πολιτών, αλλά για να ματαιωθεί η υπογραφή της σύμβασης.

Τους καλούμε για να ανασυστήσουμε ένα μέτωπο όλων των δυνάμεων που τάσσονται εναντίον της δανειακής σύμβασης που μόνο δεινά θα προσφέρει στον τόπο. Καλούμε να αρνηθούμε και να πολεμήσουμε μέσα και έξω από τη Βουλή το μαγεϊκό της συναινετικής κυβέρνησης που συνιστά εκτροπή της θέλησης του λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι στην κοινωνία κτίζεται το μέτωπο της Αριστεράς, το μέτωπο δηλαδή των δυνάμεων που αρνούνται τα μνημόνια και την εξάρτηση από κέντρα συμφερόντων, σε Ελλάδα και Ευρώπη. Αυτό το μέτωπο το θέλει όλος ο κόσμος και ορθώς το θέλει, επειδή μια τέτοια συμμαχία θα μπορούσε να διεκδικήσει με ρεαλιστικούς όρους την εξουσία, να ακυρώσει τις δουλικές συμβάσεις και το επαχθές χρέος, να διαπραγματευθεί με άλλους όρους και να προξενήσει ένα ντόμινο εξελίξεων και στην υπόλοιπη Ευρώπη, δίνοντας προοπτική και ελπίδα και στους άλλους λαούς της Ευρώπης.

Τέλος, θεωρούμε ότι ο ρόλος του λαϊκού παράγοντα δεν είναι χωρίς σημασία. Οι εκλογές δεν δίνουν λύση από μόνες τους αν ο λαός είναι στο περιθώριο και στην τηλεοπτική του πολυθρόνα. Οι αγώνες στους τόπους δουλειάς, στον τόπο κατοικίας, στις πλατείες είναι η εγγύηση για την προοπτική των εξελίξεων υπέρ του λαού και των εργαζομένων.

Το κίνημα των πολιτών το προηγούμενο διάστημα, οι μεγάλες γενικές απεργίες, οι διαδηλώσεις εκατοντάδων χιλιάδων λαού, οι παρελάσεις του λαού στην πραγματικότητα, έφεραν όλα αυτά, δηλαδή την κρίση του συστήματος. Είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζει ο λαός και το λαϊκό κίνημα ότι κατακτά νίκες που δεν είναι χωρίς αντίκρισμα και χωρίς αντικείμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι σήμερα δεν ζούμε την κατάρρευση του συστήματος, αλλά την ανασύνταξη του. Ας προσπαθήσουμε, όλες οι δυνάμεις που είναι ενάντια στα σχέδια που εξυφαίνονται, να ενωθούμε για την ανατροπή του.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλινης): Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών και συνονόματός μου κ. Φίλιππος Σαχινίδης, για δέκα λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω λιγότερο από τα δέκα λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την 26η Οκτωβρίου του 2011, το Συμβούλιο Κορυφής των χωρών της Ζώνης του ευρώ πήρε σημαντικές αποφάσεις για τη χώρα μας, αποφάσεις που κτίζουν και βελτιώνουν τη συμφωνία του περασμένου Ιουλίου.

Η ευκαιρία που δίνεται στη χώρα μας είναι ιστορική, καθώς με τα νέα δεδομένα που προκύπτουν επιτυγχάνουμε δραστική μείωση του χρέους της χώρας αλλά και της εξυπηρέτησής του.

Διαμορφώσαμε πλέον τις προϋποθέσεις ώστε οι θυσίες των πολιτών τα δύο τελευταία χρόνια να πιάνουν τόπο, να επιστρέψει η χώρα σε μία σταθερή αναπτυξιακή πορεία στο εσωτερικό της Ευρωζώνης. Το παράδοξο σήμερα είναι ότι η συμφωνία αυτή χειροκροτείται, αλλά ο Πρωθυπουργός της χώρας που την πέτυχε λησταιάζεται.

Η συμφωνία όμως αυτή προϋποθέτει ενέργειες που πρέπει να υλοποιήσουμε με αποτελεσματικότητα, σε αυστηρά χρονικά όρια. Η χώρα δεν έχει πλέον την πολυτέλεια της καθυστέρησης και των υπεκφυγών. Άμεσα πρέπει να κατατεθεί στη Βουλή το σχέδιο του προϋπολογισμού για το έτος 2012, προκειμένου να πετύχουμε το δημοσιονομικό στόχο που έχει τεθεί.

Πρέπει να ξεκινήσουν και να ολοκληρωθούν οι συζητήσεις με τους θεσμικούς μας εταίρους για τη νέα δανειακή σύμβαση, καθώς και τις δεσμεύσεις που αυτή συνεπάγεται για τη χώρα μας. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εταίροι δεν πρόκειται να προσέλθουν στην υπογραφή μίας δανειακής σύμβασης εάν δεν έχουν προσδιοριστεί και οι δεσμεύσεις, τις οποίες αναλάβουμε ως χώρα και εκτιμώ ότι αυτές τις δεσμεύσεις θα κληθούν να τις υπογράψουν περισσότεροι του ενός πολιτικοί φορείς.

Παράλληλα, η χώρα σε συνεργασία με τους θεσμικούς εταίρους, θα πρέπει να διαμορφώσει το τεχνικό πλαίσιο υλοποίησης των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου, να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες για την εκταμίευση της έκτης δόσης και στο τέλος Δεκεμβρίου να προχωρήσουμε στην ψήφιση από τη Βουλή του προϋπολογισμού αλλά και της νέας δανειακής σύμβασης, μαζί με το πλαίσιο των δημοσιονομικών και των διαρθρωτικών δεσμεύσεων που θα αναλάβει η χώρα. Διότι -ας μην αυταπατάται κανείς- η χώρα, ανεξάρτητα από κυβερνήσεις, τα επόμενα χρόνια θα πρέπει να μειώνει τα ελλείμματά της και να προχωρήσει στη διασφάλιση πλεονασματικών προϋπολογισμών.

Με όλες αυτές τις προϋποθέσεις η χώρα μας θα εξασφαλίσει τα ποσά που είναι αναγκαία στις αρχές του 2012, προκειμένου να προχωρήσει στην υλοποίηση της ανταλλαγής των ομολόγων, καθώς και στην επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών διασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο την εξυγίανση και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Βουλή θα αποφασίσει ποια θέλει να είναι η μελλοντική πορεία της χώρας. Θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, προκειμένου να προχωρήσει σε συνομιλίες με την Αξιωματική Αντιπολίτευση για να σχηματιστεί κυβέρνηση, η οποία θα φέρει σε πέρας την υλοποίηση των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου ή θα επιλέξει να εξωθήσει στην πραγματοποίηση εκλογών οδηγώντας τη χώρα σε πλήρη αβεβαιότητα ως προς την εφαρμογή των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου; Διότι κανείς δεν μπορεί να προδικάσει ποιο θα είναι

το αποτέλεσμα μιας εκλογικής αναμέτρησης και η χώρα μπορεί να οδηγηθεί σε πολιτική αστάθεια και αβεβαιότητα, με βραχύβιες και αδύναμες πολιτικά κυβερνήσεις, οι οποίες δεν θα μπορούν να υλοποιήσουν τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει.

Υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα που να γοητεύεται με την ιδέα να ζήσουμε ξανά τη δεκαετία του 1920, μια δεκαετία που είναι ταυτισμένη με εθνικές, πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές περιπέτειες; Στο παρελθόν πολλές φορές η χώρα βρέθηκε λίγο πριν από το γκρεμό και από την ιστορική εμπειρία γνωρίζουμε ότι η επιλογή της χώρας, η επιλογή των πολιτικών κυβερνήσεων ήταν όχι πώς να αποφύγουμε το γκρεμό, αλλά πώς να επιταχύνουμε την πορεία προς το γκρεμό. Ας μην επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος, γιατί τότε δίκαια η κοινωνία θα απαξιώσει πλήρως το πολιτικό σύστημα. Μέχρι σήμερα μας ήταν πολύ πιο εύκολο να αναδεικνύουμε τις αντιθέσεις μας παρά τα πεδία συγκλίσης. Σήμερα όμως δεν μπορούμε να γκρεμίζουμε τις γέφυρες που οδηγούν στη συνεννόηση και στη συνεργασία.

Καλούμε, λοιπόν, την Αξiomατική Αντιπολίτευση να συνεννοηθούμε μαζί τους, γιατί οι πολίτες και η χώρα δεν μπορούν να περμιένουν. Ελάτε να διασφαλίσουμε την πορεία της χώρας στην Ευρωζώνη. Αυτό αποτελεί το κορυφαίο πολιτικό και ιστορικό ζητούμενο. Τα όσα περιέγραψα ότι πρέπει να κάνουμε συνιστούν το πολιτικό πρόβλημα της χώρας και απαιτούν πολιτική λύση.

Ελπίζω σήμερα το βράδυ και τις επόμενες ημέρες να δοθούν αποτελεσματικές απαντήσεις στα παραπάνω και να μπορέσουμε να βαδίσουμε με καλύτερες προϋποθέσεις το δύσκολο δρόμο που έχουμε μπροστά μας για τη χώρα μας και για τους πολίτες. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Αργύριος Λαφαζάνης.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και γιατί έπρεπε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτό το βάρος που σηκώνουμε δύο χρόνια μόνοι μας, να το κρατήσουμε και άλλο και να αντέξουμε και άλλο;

Πράγματι σαν άνθρωποι, πράγματι σαν πολιτικοί –με εισαγωγικά ή χωρίς– πράγματι σαν άνθρωποι που προσπαθούσαμε να σώσουμε αυτήν τη χώρα, αντέξαμε δύο χρόνια. Και όταν θελήσαμε να μοιραστούμε αυτό το βάρος με τον ελληνικό λαό, με τον εντολοδόχο μας, με αυτόν που μας έστειλε εδώ, με αυτόν που δικαιούται και απαιτεί να μοιράζεται τις ευθύνες μαζί μας ξεσηκώθηκε θύελλα. Νόμιζα ότι ο Συνασπισμός μάς είχε χαρακτηρίσει κι αυτός τυχοδιώκτες, που πηγαίναμε για δημοψήφισμα και σήμερα άκουσα με έκπληξη Βουλευτή του Συνασπισμού να λέει ότι μάλλον το ήθελαν, μάλλον κακώς δεν πήγαμε σε δημοψήφισμα.

Πέρα λοιπόν, από το παγκόσμιο σοκ που προκάλεσε, πέρα από τις παρενέργειες –και κάποιες θετικές– που προκάλεσε αυτή η εξαγγελία για το δημοψήφισμα– έπεσε ολόκληρη η Αντιπολίτευση με μανιώδη τρόπο, με τρόπο λυσσαλέο, να χτυπήσει αυτό το δημοψήφισμα.

Και βέβαια, όταν μας απαγόρευαν το σωστό ερώτημα, αυτό που θέλαμε να βάλουμε, δηλαδή αν εγκρίνει ο ελληνικός λαός τη μέχρι τώρα πορεία μέσα από την έγκριση της δανειακής σύμβασης, γιατί η δανειακή σύμβαση, αυτό το μεγάλο επίτευγμα που πετύχαμε στις 27 Οκτωβρίου, ήταν η κατάληξη μιας δίχρονης πορείας, ήταν εκεί που φτάσαμε βήμα-βήμα, σκαλί-σκαλί. Πήγαμε στο μνημόνιο, πήγαμε στο μεσοπρόθεσμο, πήγαμε στην 21η Ιουλίου και φτάσαμε σε αυτό το μεγάλο επίτευγμα. Και αυτό το επίτευγμα θα το δικαιώσει η ιστορία. Και αυτό το επίτευγμα το καταφέραμε εμείς μόνοι, ολομόναχοι. Και όταν θελήσαμε αυτό να το επικυρώσει ο ελληνικός λαός, πραγματικά ξεσηκώθηκαν οι πάντες.

Ήταν ο φόβος ότι θα έλεγε «ναί» ο ελληνικός λαός και θα δικάωνε αυτήν την πορεία, θα δικάωνε αυτήν την κατάληξη, θα δικάωνε αυτόν τον αγώνα, τον δίχρονο; Ήταν η ανασφάλεια για το τι θα ακολουθούσε μετά; Ήταν η αγωνία της εξουσίας, που κάποιος εξουσιομανής, κάποιος που έχουν τη δίψα για την εξουσία βιάζονται να την πάρουν και πρέπει να φύγουμε εμείς για να την πάρουν; Ίσως και να ήταν κάτι απ' όλα αυτά. Ίσως και να ήταν όλα αυτά.

Ο ελληνικός λαός θα αντιμετώπιζε όχι τον εκβιασμό –γιατί εμείς δεν είχαμε υποστεί εκβιασμό, όταν ψηφίζαμε όλα τα σκληρά, τα επώδυνα μέτρα, τα στενόχωρα μέτρα– αλλά το υπαρκτό δίλημμα: καταστροφή ή δυσκολίες ή ζόρια ή στρίμωγμα ή στενοχώριες; Και βέβαια θα προτιμούσε το δεύτερο, δεν θα προτιμούσε την καταστροφή, γιατί πραγματικά εκεί θα ήμασταν.

Και όταν πήραμε από την Ευρώπη το τελεσίγραφο ή την απαγόρευση για να βάλουμε το σωστό ερώτημα, τότε κάποιοι αντί να αγανακτήσουν, αντί να αγανακτήσουμε όλοι, γι' αυτήν την ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά μας, έριξαν τα βάρη πάλι στον Παπανδρέου. Πάλι έφταιγε ο Παπανδρέου για λάθος χειρισμούς, ο Παπανδρέου που δεν ρώτησε την Ευρώπη. Αυτοί που πριν έλεγαν ότι είναι υποχωρητικός, ότι είναι συμβιβαστικός, ότι δεν διεκδικεί, δεν διαπραγματεύεται, αυτοί οι ίδιοι τον κατηγορούσαν γιατί δεν ρώτησε τους κηδεμόνες.

Και ας πούμε ότι στην κατάσταση που είμαστε, είχαν κάποιο δίκιο σε αυτό, ότι θα έπρεπε να γίνει συνεννόηση. Μα, ούτε αυτό μας κάνει να συνειδητοποιούμε στην κατάσταση που είμαστε; Το ότι οι ξένοι μας δίνουν εντολές, τελεσίγραφα, απαγορεύσεις, ούτε αυτοί μας κάνει να βλέπουμε για την καταστροφή και ο Καραμανλής δεν έκανε τίποτα και αυτοί το ανέχονταν. Αυτό δεν είναι τυχοδιωκτισμός, να ανέχονται δηλαδή να μην κάνει τίποτα η παράταξη τους, η υπεύθυνη τότε ελληνική κυβέρνηση, ενώ η χώρα πήγαινε στην καταστροφή;

Και τυχοδιώκτης ο Παπανδρέου! Τυχοδιώκτης, γιατί αποφάσισε –αργά, στην ώρα του;– να προσφύγει στον ελληνικό λαό, γιατί αποφάσισε να πάρει τη γνώμη του ελληνικού λαού, γιατί αποφάσισε να μοιραστεί το δικό μας βάρος με τους Έλληνες πολίτες.

Και βέβαια δεν ήταν τυχοδιώκτες αυτοί που κυρίως ανάμεσα στο 2007 και 2009 έβλεπαν τη χώρα να καταστρέφεται και γι' άλλα συζητούσαν ή που τα έλεγαν στον Καραμανλή –που τότε ήταν σε βαθιά ύπνωση– και δεν έκανε απολύτως τίποτα. Του έλεγαν κάποιοι άνθρωποι του ότι πάμε για την καταστροφή και ο Καραμανλής δεν έκανε τίποτα και αυτοί το ανέχονταν. Αυτό δεν είναι τυχοδιωκτισμός, να ανέχονται δηλαδή να μην κάνει τίποτα η παράταξη τους, η υπεύθυνη τότε ελληνική κυβέρνηση, ενώ η χώρα πήγαινε στην καταστροφή;

Ή, για να πάμε στο ζήτημα του εφευρέτη και αυτού που καθιέρωσε τα greek statistics και τα έκανε παγκόσμιο όρο, αυτοί που δούλευαν τον ελληνικό λαό και δούλευαν και τους Ευρωπαίους –και δουλεύονταν και μεταξύ τους σε έναν βαθμό– δεν φέρονταν τότε τυχοδιωκτικά, δεν προσπαθούσαν να ξεγελάσουν τους πάντες;

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και να μην πάμε και στον ίδιο τον Αντώνη Σαμαρά και να μη θυμηθούμε τι έκανε όταν άνοιξε τις πόρτες για να έρθουν στον επίγειο παράδεισο, στη Γη της Επαγγελίας ή να μην σκεφθούμε και τον ομογάλακτό του Μητσότακη με τι γνήσιο και μη τυχοδιωκτικό τρόπο τον έριξε!

Αγαπητοί συνάδελφοι, θλίβομαι και για το επίπεδο που επικρατεί σήμερα εδώ μέσα σε αυτήν τη Βουλή. Έχουμε ακούσει εκφράσεις ακραίες, έχουμε δει συμπεριφορές ακραίες, μας έχουν αποκαλέσει προδότες, έχουν ακουστεί εκφράσεις που όχι μόνο στο Κοινοβούλιο δεν ταιριάζουν, αλλά πουθενά μέσα στην ελληνική κοινωνία δεν ταιριάζουν και βέβαια τα ακούγαμε και από Δεξιά –από ένα συγκεκριμένο κομμάτι της Δεξιάς– και από Αριστερά, δυστυχώς. Τα ακούσαμε και όταν ήταν σε εξέλιξη η υπόθεση της Υπατίας και όταν τέλειωσε και αποδείχθηκε ότι ήταν από τους πιο επιτυχημένους χειρισμούς αυτής της Κυβέρνησης. Τότε λούφαξαν όλοι και σήμερα και τότε και μετά δεν μιλούν καθόλου.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και βέβαια εγώ δεν μπορώ να ανεχθώ άλλο –πέρα από τα ευφυολογήματα και τα λογοπαίγνια του κ. Καρατζαφέρη– εκφράσεις που περιέχουν έννοιες, όπως το Γουδύ και ιδιαίτερα από αυτήν την παράταξη που πέρασε πολλές φορές έξω από του Γουδύ. Πέρασε απέξω από του Γουδύ πριν τη Μικρασιατική Καταστροφή, πέρασε απέξω από του Γουδύ με τη δικτατορία του Μεταξά, πέρασε απ' έξω από του Γουδύ στον εμφύλιο και στη δικτατορία. Να αναφέρω βέβαια ότι για τον Μεταξά έχουμε και θαυμαστές σε αυτήν την παράταξη που σήμερα εκφράζονται ως

θαυμαστές του.

Ειδικά δε, από αυτή την παράταξη θέλω να πω ότι την επόμενη φορά που θα ακούσω εγώ, ο «Βουλευτής της Α' Δημοτικού», όσον αφορά τη Βουλή, για Γουδή ή κάτι παρόμοιο, τότε δεν θα μείνει αναπάντητο και η απάντηση θα δοθεί με οποιονδήποτε τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γιατί έχουμε ξεφύγει από τα όρια, γιατί δεν μπορεί εδώ μέσα να απειλούμαστε, να εκβιάζομαστε ή να δημιουργούμε κλίμα τέτοιο, που να προσπαθούμε να μεταδώσουμε προς τα έξω ότι πρόκειται για κάποιο έγκλημα που διαπράττει η παράταξή μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη, σας παρακαλώ.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι σε αυτήν τη δίχρονη πορεία πετύχαμε την ευτυχή κατάληξη της 27ης Οκτωβρίου. Είμαστε περήφανοι γι' αυτό, θα δικαιωθούμε γι' αυτό, δικαιωνόμαστε γι' αυτό.

Ο Πρωθυπουργός μας, ο Γιώργος Παπανδρέου, αν φύγει –που δεν συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να φύγει και μέσα σε ένα ευρύτερο συναινετικό σχήμα μπορεί να έχει θέση και πρωτεύοντα ρόλο-, θα φύγει πετυχημένος, θα φύγει δικαιωμένος και από εμάς, από την παράταξή του και από την ιστορία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας παρακαλέσω για να εξαντλήσουμε σχεδόν –δεν εξαντλείται- τον κατάλογο των ομιλητών, να αποδεχθούμε το πεντάλεπτο για τους εναπομείναντες συναδέλφους Βουλευτές.

Η κ. Ευδοξία Καϊλή έχει τώρα το λόγο και θα ακολουθήσει ο κ. Κιλτίδης από το ΛΑΟΣ.

Ορίστε, κυρία Καϊλή, έχετε το λόγο.

ΕΥΑ ΚΑΪΛΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ζούμε κρίσιμες στιγμές. Βαδίζουμε ακόμα σε έναν πολύ επικίνδυνο δρόμο. Λίγες μόλις ημέρες πριν, έχοντας διασφαλίσει τη συμφωνία της 26ης Οκτώβρη μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις στο εξωτερικό αλλά και πάρα πολλές θυσιές στο εσωτερικό, η απόφαση για διενέργεια δημοψηφίσματος μηδένισε πάλι την αξιοπιστία μας στην κοινωνία, η δε επιλογή του ερωτήματος αλλά και η επιλογή της χρονικής στιγμής φάνηκε ότι ήταν η χειρότερη δυνατή.

Ρισκάρουμε το μέλλον της γενιάς μας, την ώρα που ο συσσωρευμένος θυμός όλων των Ελλήνων θα οδηγούσε στην καταψήφιση ενός οποιουδήποτε ερωτήματος και θα ήταν η απογοήτευση που αισθανόμαστε όλοι απέναντι στο πολιτικό σύστημα και η ανάγκη έκφρασής της που θα δικαιολογούσε αυτήν την πράξη.

Ευτυχώς, διασωθήκαμε από τις εξελίξεις, πριν δικαιωθούμε σε αυτές τις εκτιμήσεις και απεσύρθη οριστικά η απόφαση έστω την ύστατη στιγμή. Έχουμε, λοιπόν, ανατροπή των δεδομένων που είχαμε πριν από λίγες μέρες. Αυτοεγκλωβιστήκαμε όμως, τελικά σε νέα αδιέξοδα. Πάλι βρεθήκαμε στο χείλος της αβύσσου και σήμερα η προσπάθειά μας εδώ είναι να ξανακερδίσουμε μια ευκαιρία για τη χώρα.

Οι πεποιθήσεις μου δεν άλλαξαν. Ήταν δύσκολα αυτά τα δύο χρόνια και πολλοί συνάδελφοι βρεθήκαμε να σηκώνουμε βαρίδια του παρελθόντος, κληρονομήσαμε τέτοια βαρίδια. Βρεθήκαμε σε απόγνωση με βαριά ευθύνη, μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα. Η ελπίδα μας ότι φτάνουμε κάθε μέρα, η ελπίδα μας ότι θα δούμε επιτέλους, αυτό το φως στο τούνελ είναι που μας κράτησε. Εύχομαι, εκ του αποτελέσματος να φανεί ότι άξιζε αυτή η διαδρομή, αν και φοβάμαι πως έτσι και αλλιώς και η κοινωνία, αλλά και οι εξελίξεις μας έχουν ξεπεράσει.

Ακούω συναδέλφους μου εδώ μέσα να μιλάνε ακόμη κομματικά και πολιτικά και απορώ. Ακούω συναδέλφους να εκβιάζουν με ανεπιτρεπτους χαρακτηρισμούς και τις συνειδήσεις μας με αδικαιολόγητο ύφος και ήθος που δεν τους τιμούν. Ακούω συναδέλφους μου που στρουθοκαμηλίζουν και μιλάνε σαν να μην ήταν μέλος του προβλήματος, αλλά σαν να ετοιμάζονται να εμφανιστούν αύριο ως σωτήρες. Άνθρωποι, ογκόλιθοι της πολιτικής, πήραν ήδη το ανάλογο ύφος, ενώ αυτοί οι ίδιοι το μόνο που

άφησαν πίσω ήταν μεγάλα λόγια, ανολοκλήρωτα και ανενεργά νομοσχέδια και μια χώρα σε αυτό το σημείο. Και ενώ συναδέλφους από όλα τα κόμματα.

Είμαστε στο γκρεμό. Κύριοι συνάδελφοι, είναι ώρα να αποδείξουμε ότι ξεπερνάμε την μικροπολιτική, τις ειρωνείες, τα μικροσυμφέροντα και τις καρέκλες. Είναι ώρα να δείξουμε ότι αντιλαμβανόμαστε τι γίνεται εδώ έξω στη χώρα μας, αλλά και πιο έξω στο εξωτερικό, ότι ακούμε τι στο καλό συμβαίνει επιτέλους, ότι ακούμε και αντιλαμβανόμαστε και νιώθουμε πέρα από τον μικρόκοσμό μας.

Ας κάνουμε αυτοκριτική γιατί δεν γίνεται να μην φταίνε όλοι ποτέ. Ας πούμε τα λάθη μας. Θα πω παραδείγματα. Υπάρχουν σήμερα διευθυντές που παίρνουν 200.000 ευρώ ετήσιες αποδοχές από το δημόσιο. Έχω ζητήσει να μου κατατεθούν τα έγγραφα και ακόμη τα περιμένω, χρόνια. Υπάρχουν κομματικά στελέχη που παίρνουν δυο και τρεις μισθούς από το δημόσιο. Υπάρχουν οργανώσεις που αδιαφανώς χρηματοδοτούνται ακόμα με τεράστια ποσά. Υπάρχουν πολιτικοί που έχουν αστικές ευθύνες, που δεν έχουν παραγραφεί και χρωστάνε και ζημίωσαν το δημόσιο και κανένας δεν έχει πάρει την πρωτοβουλία να κινήσει διαδικασίες κατάσχεσης των περιουσιών τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάναμε λάθη και παραλείψεις. Ελπίζω να μην ήταν από πρόθεση. Ας υπερβούμε τους εαυτούς μας μήπως κερδίσουμε λίγη αξιοπιστία. Ας δώσουν το παράδειγμα κατ' αρχάς οι πολιτικοί αρχηγοί, να ανοίξουν τον δρόμο κάνοντας έστω δύο βήματα πίσω για να κάνουμε ένα βήμα μπρος. Ας μην παίζουμε άλλο στα ζάρια το μέλλον των παιδιών μας. Μας παρακαλάει ο κόσμος να μην τους σώσουμε άλλο. Δεν ξέρω αν το ακούει κανείς, εγώ το ακούω κάθε μέρα: «Μη μας σώσετε άλλο»!

Χρειάζεται σχέδιο, χρειάζεται βούληση και σαφείς στόχους. Χρειάζεται μια νέα εκκίνηση αυτή η χώρα. Χρειάζεται η Αντιπολίτευση έστω τώρα να ξεπεράσει αυτήν την αμφιθυμία, να ξεπεράσει όλες τις εσωκομματικές της τάσεις και να αποδείξει ότι μπορεί να υπερβεί τον κακό της εαυτό, αλλά και το κακό της παρελθόν.

Κανείς δεν είναι αμέτοχος. Είναι ευθύνη όλων μας είτε με τις πράξεις μας, είτε με τη σιωπή μας είτε με τις παραλείψεις μας. Θα κριθούμε, λοιπόν, για την αποφυγή των ευθυνών μας. Θα κριθούμε για τη συμπεριφορά μας απέναντι στα κακώς κείμενα, γι' αυτά που βλέπαμε και γι' αυτά που δεν μιλήσαμε.

Αυτά τα δύο χρόνια έγιναν πολλά, δεν χρειάζεται να το πω. Δεν είναι αυτή η ώρα. Έγιναν και πολλά λάθη. Χρειάζεται πλέον όραμα, δουλειά και σεμνότητα. Δεν χρειάζεται αλαζονεία, δεν χρειάζονται μεγαλοστομίες, δεν χρειάζονται άλλα λόγια. Ήδη αισθάνομαι πως ό,τι λέμε είναι πλέον περιττό. Χρειάζονται πράξεις. Χρειάζεται να βάλουμε πυξίδα το εθνικό συμφέρον και μόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κυρία Καϊλή.

ΕΥΑ ΚΑΪΛΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή είναι, λοιπόν, η μοναδική μας ευθύνη, το εθνικό μας συμφέρον. Η σημερινή ψήφος δεν είναι απλά ψήφος εμπιστοσύνης, ούτε είναι δεδομένη. Είναι ψήφος εθνικής ανάγκης, είναι εντολή να σώσουμε τη χώρα. Και αν κερδηθεί αυτή η ψήφος, αποσύρεται εάν δεν τιμηθεί. Όλα είναι ρευστά και εγώ περιμένω να ακούσω τον Πρωθυπουργό για να πάρω τις οριστικές μου αποφάσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ, ο κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά, ποτέ δεν ένιωσα πιο βαριά τα πόδια μου, ανεβαίνοντας αυτό το Βήμα και δόξα τω Θεώ, μίλησα πολλές φορές. Όμως, πιστεύω ότι δικαιούμαι να λέω, διότι και ως Ανεξάρτητος Βουλευτής και ως Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είχα αταλάντευτη, σταθερή πεποίθηση την οποία διεκήρυττα τουλάχιστον επί ενάμιση χρόνο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να ξαναβρούμε τη γλώσσα μας,

να ξαναδιατυπώσουμε τα νοήματά της και να ξαναβρούμε την πολιτική. Σε αυτόν τον τόπο, σε αυτήν την πατρίδα νομίσουμε ότι μπορούμε επί έτη με τα μικρά να φτιάξουμε τα μεγάλα και όσοι μίλησαν για τα μεγάλα, θεωρήθηκαν θεωρητικοί οι οποίοι κάπου αλλού απευθύνονταν. Έτσι, ήρθαν τα μεγάλα και εκδicoύνται αυτήν τη στιγμή, γιατί αγνοήσαμε ότι η Ευρώπη ως οργανισμός, όχι ως γεωγραφική ή ιστορική οντότητα, δεν ήταν αυτή που έπρεπε. Και αν κάποιος προσέτρεξαν να ενταχθούν νωρίς, εις ανύποπτο χρόνο στον οργανισμό, μη λαμβάνοντας υπ' όψιν ποτέ τη γεωστρατηγική και τη γεωπολιτική, προσέτρεξαν στο ευρώ πανηγυρίζοντες, νομίζοντας ότι μπορούμε να είμαστε ίδιοι με άλλους οι οποίοι καθοδηγούν αυτό τον οργανισμό.

Εμείς είμαστε η Ευρώπη κατά τον πολιτισμό και κατά την έννοια και κατά την ονομασία της και δεν πρέπει αυτός ο προσανατολισμός ποτέ μια ποτέ να χαθεί.

Προφανώς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, η σημερινή συζήτηση απευθύνεται κατ' εξοχήν εκ του πολιτεύματος και εκ του Συντάγματος στη Συμπολίτευση. Είναι ψήφος εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση η οποία εξελέγη και προφανώς εσείς είστε αυτοί που εκ του καθήκοντος καλείστε να κρίνετε αν υπηρέτησε το λόγο για τον οποίο εκλέχθηκε από το λαό ή αν αστοχίες εξέθεσαν και έφεραν λανθασμένα αποτελέσματα.

Μην ενοχλείστε, επομένως, όταν αυτό το φορτίο έρχεται κατ' εξοχήν στην πλάτη σας. Αυτό δεν σημαίνει ότι εμείς οι υπόλοιποι είμαστε ανεύθυνοι. Εμείς, όμως, είμαστε αυτοί που πρέπει να ακολουθήσουμε τα βήματα της Συμπολίτευσης προς το σωστό εθνικό προσανατολισμό, αν τέτοιος υπάρχει και αναδεικνύεται.

Προφανώς και για πρώτη φορά έγινε ο μηχανισμός στήριξης. Δεν είμαι απ' αυτούς που θα το ακυρώσουν αυτό. Ποια Ευρώπη; Η Ευρώπη των εικοσι επτά με δεκαεπτά μόνο στην Ευρωζώνη και δίπλα η Ελλάδα να αγκομαχά με χώρες εκτός και εντός Ευρώπης, με δικά τους νομίσματα, όπου τάχα νομίζαμε ότι μπορούμε να ανταπεξέλθουμε σε αυτήν την ιστορική πρόκληση;

Προφανώς, ο μηχανισμός στήριξης έγινε για πρώτη φορά και προφανώς πρέπει κάποιος να σας πει συγχαρητήρια που φροντίσατε να ξυπνήσετε αυτήν την κοιμωμένη συνειδητή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από κει και ύστερα, όμως, προφανώς και δεν βιώναμε τις ίδιες συνθήκες. Διακηρύττατε -Πρωθυπουργός και Υπουργοί- πόλεμο, ότι η χώρα βρίσκεται σε πόλεμο και σας λέγαμε «καλέστε μας να συστρατευτούμε».

Δεν είναι λάφυρο η εξουσία εν καιρώ πολέμου, αγαπητοί συνάδελφοι. Αυτά τα ζήσαμε το 2000, το 1998, το 2004. Ένθεν κακείθεν νόμιζαν κάποιος ότι κάτι θα διαχειριστούν και κάτι θα εισπράξουν από την εξουσία. Σήμερα οι συνθήκες δεν επιτρέπουν τέτοιους προσανατολισμούς.

Έτσι, λοιπόν, η κυβέρνηση ανάγκης για σωτηρία προβάλλει μπροστά μας και προέβαλε επί ενάμιση χρόνο και δυστυχώς, κανένας δεν το άκουγε. Είπα απ' αυτό το Βήμα πολλές φορές και με ενοχλητικό τρόπο ότι και αν η κυβέρνηση δεν είναι ανάγκης και για σωτηρία, τότε πρέπει η Βουλή πάση θυσία να εγερθεί και όχι μόνο μια φορά, αλλά κάθε φορά που ψηφίζεται εν καιρώ πολέμου, εν καιρώ τέτοιων ανακατατάξεων να είναι τα δύο τρίτα προμετωπίδα.

Ήταν βέβαιο ότι τα νομοθετήματα θα είχαν καλύτερο περιεχόμενο. Δεν το πράξατε.

Σήμερα, η πρόκληση είναι μπροστά σας. Είμαι από αυτούς που δεν διστάζω να διακινδυνεύω τα πάντα γι' αυτό που λέγεται «πατρίδα», γι' αυτό που λέγεται «πρόγονοι» τους οποίους φέρουμε όλοι μέσα μας.

Καλείται κατ' εξοχήν ο Πρωθυπουργός να δώσει αυτό το στίγμα να ακολουθήσουμε όλοι, να διεκδικήσουμε από αυτούς που μας αδικούν και να πείσουμε την ελληνική κοινωνία όλοι μαζί.

Είναι δύσκολο να μας πει «προδότες» ή, αν το θέλετε, ότι κάτι άλλο έχουμε πάθει αν διακόσιοι πενήντα Βουλευτές εδώ μέσα μιλάμε για πράγματα και αποφασίζουμε πράγματα γι' αυτόν τον τόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλή της του ΠΑΣΟΚ η κ. Άννα Νταλάρα.

ANNA NTALARA: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Μέχρι σήμερα η κρίση στην Ευρωζώνη είχε να κάνει με την πίεση των αγορών. Όμως, τα δημοσιονομικά μιας χώρας δεν ορίζονται μόνο από τις αγορές, αλλά δοκιμάζονται και από τις αντιθέσεις των πολιτών να δεχθούν αυξήσεις στους φόρους και περαιτέρω περικοπές. Μια κυβέρνηση χάνει το πολιτικό της κεφάλαιο πολύ πριν ξεμείνει από αγαθά να φορολογήσει».

Δεν το λέει κάποιο αριστερό κόμμα. Αναφέρομαι στο κεντρικό άρθρο αυτών που θεωρούνται απολογητές του φιλελευθερισμού, στο άρθρο του «ECONOMIST».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Λοιπόν, κύριοι Υπουργοί, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κι εμείς θα κάνουμε αυτό που πρέπει. Αυτή την στιγμή προτεραιότητά μας είναι η διαφύλαξη της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας με ευρεία συναίνεση. Σημασία έχει αυτή την στιγμή να πάρουμε την έκρηξη της οπιοείας εμείς, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, υβριστήκαμε επί δύο χρόνια, αναγκαζόμενοι πολλές φορές να ψηφίσουμε άρθρα για τα οποία διαφωνούσαμε και διαφωνούμε. Προσπαθούσαμε να κάνουμε όλες τις αναγκαίες βελτιώσεις, προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον της χώρας.

Επίσης, σημασία έχει να υπογράψουμε τη δανειακή σύμβαση με αρραγές σε εθνικό μέτωπο και να υλοποιήσουμε τις αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου αφ' ενός και αφ' ετέρου -για μένα που είναι το σημαντικότερο- να εφαρμόσουμε ένα εθνικό παραγωγικό σχέδιο. Καλό είναι το «κούρεμα», αλλά μόνο του δεν φτάνει χωρίς παράλληλη παραγωγική ανασυγκρότηση και αλλαγή πολιτικής διαχείρισης.

Πάνω απ' όλα ψυχραιμία. Ακούγονται πολλά λόγια. Γίνονται βεβαιασμένες ενέργειες από ανθρώπους που δυστυχώς, επιχειρούν να εισπράξουν μικροπολιτικές επιταγές που είναι ακάλυπτες. Οι μόνοι άνθρωποι που δικαιούνται να χάνουν την ψυχραιμία τους είναι οι άνθρωποι που συναρπάζονται από το όριο της φτώχειας στο οποίο βρίσκονται, έχουν χάσει τη δουλειά τους κι είναι ευάλωτοι σε λόγια που αγγίζουν τα όρια καμιά φορά και της πατριδοκαπηλίας.

Προέχει, λοιπόν, το εθνικό συμφέρον, ο εθνικός στρατηγικός στόχος και η παροχή ασφάλειας από τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις του τόπου.

Όσον αφορά τις δηλώσεις των Βουλευτών, καλύτερα να γίνονται μέσα στο Κοινοβούλιο και όχι σε σχοινοτενείς αναλύσεις στα κανάλια. Δεν μας εξέλεξαν οι πολίτες για τέτοιου είδους πολιτική. Δεν πρέπει να παίζουμε με τους θεσμούς αυτή την ώρα, γιατί εντολοδόχος μας είναι μόνο ο ελληνικός λαός. Υπάρχει αυτή τη στιγμή εκλεγμένη Κυβέρνηση με τα λάθη της και τις παραλείψεις της, αλλά που έχει βάλει το «κεφάλι της στο ντορβά». Υπάρχει εκλεγμένος Πρωθυπουργός.

Είναι ώρα ευθύνης για όλους κι εγώ προσωπικά έχω μάθει στη ζωή μου να υπακούω στους κανόνες ηθικής που απαγορεύει η συντεταγμένη πολιτεία, γι' αυτό δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση, για να πράξει αυτά τα οποία πρέπει και έχω εμπιστοσύνη ότι γρήγορα θα δώσει λόγο και σε εμάς για να μπορούμε να ξαναβρούμε στον κόσμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Κοραντής, Βουλευτής του ΛΑΟΣ, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα σας μιλήσω για ΑΕΠ, δεν θα σας μιλήσω για ΕFSF, δεν θα σας μιλήσω για δημοψήφισμα. Θα σας μιλήσω για κάτι πολύ πιο απλό και προσωπικό, αν θέλετε. Θα σας μιλήσω για εθνική αξιοπρέπεια.

Χθες το πρωί, όπως και πάρα πολλοί Έλληνες, ένιωσα πραγματικά ντροπή βλέποντας τον Πρωθυπουργό τραυλίζοντα και συγχυσμένο να προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, μιλώντας στα διεθνή μέσα ενημέρωσης στις Κάννες.

Ένιωσα ντροπή, όπως και πάρα πολλοί άλλοι Έλληνες, βλέποντας τα πρωτοσέλιδα του γαλλικού Τύπου που στα εξώφυλλά τους, αντί να αναδεικνύουν τις αρχές του ελληνικού πολιτισμού, χρησιμοποιούσαν τις λέξεις «χάος» και «κραχ» ως συνώνυμα της Ελλάδος και της ελληνικής πραγματικότητας. Πιστεύω ότι αυτό προσέβαλε τους πάντες, και εσάς και εμάς, αλλά ιδιαίτερος θα

έλεγα, εσάς, τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, που καλείσθε σήμερα το βράδυ να δώσετε μία ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Πιστεύω ότι όλοι μας είδαμε χθες σκηνές οι οποίες μας στενοχώρησαν με ντρίπλες, τρικλοποδιές και μπλόφες, που δεν νομίζω ότι μας τιμούν. Θα μου πείτε: «Όλα αυτά τα προβάλλουν τα ΜΜΕ». Μάλιστα.

Όταν, όμως, προβάλλουν κυβερνητικοί παράγοντες στις κοινοτικές και γειτονικές χώρες τη δική μας κακή οικονομική κατάσταση, προκειμένου να προβάλλουν τα δικά τους προτερήματα, πώς αντιδρά η Κυβέρνηση; Θα δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στη σιγή; Όταν αφήνεται να προσβάλλεται, να λοιδορείται ο πρώτος πολίτης αυτού του τόπου στη Θεσσαλονίκη και δεν αντιδρά κανείς και κυριολεκτικά διαφεύγει, θα επιβραβεύσετε με ψήφο εμπιστοσύνης αυτή τη στάση της Κυβέρνησης; Όταν παύονται κατά τρόπο απότομο, εθιστικό οι ηγέτες των Ενόπλων Δυνάμεων με το επιχείρημα ότι συμπλήρωσαν δύο χρόνια θητείας – τα οποία όμως, είναι αλήθεια ότι ανέφερε ο προηγούμενος νόμος, ο οποίος καταργήθηκε, ο ν. 3883/2010- και στην περίπτωση αυτή θα δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση;

Θα ήθελα να μιλήσουμε λίγο για τα εξωτερικά, διότι άκουσα τον εκλεκτό Υπουργό Εξωτερικών, τον κ. Λαμπρινίδη, να λέει ότι έχουμε τη σημαία της Ελλάδας ψηλά. Δεν τον άκουσα όμως, να λέει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Ελλάδα στο εξωτερικό συρρικνώνεται. Όταν η Τουρκία μόνο φέτος άνοιξε είκοσι τρεις διπλωματικές και προξενικές αρχές, εμείς τις κλείνουμε. Δεν τον άκουσα να μιλάει για το πώς θα μπορέσει να ασκήσει μία αποτελεσματική εξωτερική πολιτική, όταν ουσιαστικά συρρικνώνεται η Διπλωματική Υπηρεσία.

Κύριε Υπουργέ, πώς θα κάνετε διπλωματία, όταν καταλήγετε να έχετε μόνο στρατηγούς, δηλαδή πρέσβεις, αλλά δεν έχετε πλέον πεζικάριους, δηλαδή νέους διπλωματικούς, διότι εδώ και τέσσερα χρόνια δεν έχει γίνει διαγωνισμός προσλήψεων; Πώς θα τα κάνετε αυτά τα πράγματα; Σημαία ψηλά, ναι! Με τι υλικό, όμως; Πώς θα κινηθείτε στο εξωτερικό; Θεωρείτε ότι πρέπει να επιβραβεύσει η Πλειοψηφία με την ψήφο εμπιστοσύνης το ότι ανεχόμαστε ακόμη το *casus belli* της Τουρκίας; Θεωρείτε ότι πρέπει να συνεχίσουμε να ανεχόμαστε –να ανέχεται η Ελλάδα, να ανέχεται η Κυβέρνησή σας- τους Τούρκους και τα ενεργούμενά τους στη Θράκη; Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κυρίες Υπουργέ, τι εννοώ.

Όμως, σήμερα το βράδυ πλησιάζει η ώρα της αλήθειας. Τώρα θα πρέπει πραγματικά, εάν μιλάμε για ψήφο εμπιστοσύνης, να μην ασχοληθούμε μόνο με τα οικονομικά. Είναι ξέοντα, μας καίνε όλους. Ναι! Δεν είναι όμως, μόνο αυτά. Και δεν άκουσα τις προηγούμενες ημέρες να γίνεται κουβέντα για όλα τα υπόλοιπα θέματα, τα οποία προσπάθησα να αναδείξω σήμερα το βράδυ.

Η ουσία είναι μία: Και σε αυτό το σημείο και σε πολλά άλλα η Κυβέρνηση, με την ψήφο εμπιστοσύνης την οποία ζητάει, θα κριθεί για το σύνολο των πράξεων και παραλείψεων της και όχι μόνο για όλα όσα έκανε ή δεν έκανε σε έναν τομέα.

Θα ήθελα να πω και μια τελευταία κουβέντα. Εδώ και εννέα χρόνια και δύο ημέρες –για την ακρίβεια- ο τότε Υπουργός Εξωτερικών και σημερινός Πρωθυπουργός με απομάκρυνε δυσμενώς από την πρεσβεία μου ως πρέσβη της Ελλάδος στην Τουρκία, διότι του έλεγα –και κυρίως του έγραφα- πράγματα, κυρίες Υπουργέ, τα οποία ενοχλούσαν και τα οποία, δυστυχώς για εμάς όλους επαληθεύτηκαν στο παρελθόν και επαληθεύονται και σήμερα.

Τότε υπήρξε ένα ψέμα κι ένα λάθος. Το ψέμα είναι ότι τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα φιλοπασοκικά παπαγαλάκια με την προτροπή της τότε κυβέρνησης έλεγαν κι έγραφαν ότι εγώ είχα αποκαλέσει εγγράφως τον τότε Υπουργό Εξωτερικών και σημερινό Πρωθυπουργό «ολετήρα του έθνους». Αυτό είναι ένα ψέμα. Ποτέ δεν είχα κάνει κάτι τέτοιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες συνάδελφε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Συμπληρώνω, κυρίες Πρόεδρε.

Και το λάθος τώρα, το λάθος μου είναι ότι πράγματι τότε έπρεπε να είχα αποκαλέσει τον κ. Παπανδρέου «ολετήρα του

έθνους». Ύστερα από όσα συνέβησαν αυτές τις τελευταίες ημέρες, διορθώνω το λάθος μου.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπερβαίνετε τα εσκαμμένα, κύριε συνάδελφε.

Ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Ηλείας, κ. Γεώργιος Κοντογιάννης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι λόγια και να χρησιμοποιήσει ένας Βουλευτής της Αντιπολίτευσης, όσο σκληρά κι αν είναι, δεν μπορούν να περιγράψουν την οδυνηρή πραγματικότητα για τη χώρα και το λαό.

Από τη μία βλέπουμε να γκρεμίζονται με μία ζαριά του Πρωθυπουργού και τα τελευταία ψήγματα αξιοπιστίας της Ελλάδας στο εξωτερικό και από την άλλη οι πολιτικές ηγεσίες από την πλευρά της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αντί να θέτουν όρους συνεργασίας, θέτουν όρους υπονόμευσης μίας συμφωνίας για το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, φοβούμενοι ουσιαστικά ότι η κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας θα αναδείξει στο πολιτικό προσκήνιο δυνάμεις και πρόσωπα που θα θέσουν τους ίδιους στο περιθώριο. Κι όλα αυτά χωρίς να υπολογίζουμε εκείνον που υποτίθεται ότι υπηρετούμε, το σαστισμένο και ανήσυχο από τα γεγονότα κατά τα λοιπά κυρίαρχο ελληνικό λαό. Ένα λαό που ρωτά με αγωνία όλους μας, αν και πότε θα χρεοκοπήσουμε, ένα λαό που δεν τον νοιάζουν πλέον ούτε πολιτικά ονόματα, ούτε κομματικές ταμπέλες, αλλά το μέλλον του και το μέλλον των παιδιών του. Των παιδιών του που μέχρι προχθές έστελνε στο εξωτερικό, για να βρουν τουλάχιστον εκεί μία δουλειά, αλλά που πλέον όταν στα βιογραφικά τους βλέπουν ότι είναι Έλληνες, τους λοιδορούν και τους κλείνουν τις πόρτες. Αυτό πέτυχε κυρίες και κύριοι ο κ. Παπανδρέου με τις ενέργειές του τα τελευταία εικοσιτετράωρα, εκτός από το γεγονός ότι έθεσε σε αμφισβήτηση την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Μετά την πρώτη αντίδραση, τώρα αποδέχεται και θεωρείτε λογική τη δικαιολογία του κ. Παπανδρέου, πως ό,τι έκανε το έκανε για να στριμώξει τον κ. Σαμαρά και να δεχθεί η νέα δανειακή σύμβαση. Μα, χάθηκε τελείως η λογική από αυτόν τον τόπο; Χάθηκε η σοβαρότητα κι εσείς το αποδέχεστε;

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, γνωρίζετε ότι η μεταστροφή του κ. Σαμαρά σε ό,τι αφορά την ψήφιση της δανειακής σύμβασης και το «ναι» σε μία μεταβατική κυβέρνηση δεν έχει σχέση με το δημοψήφισμα, αλλά με τις πιέσεις από το εξωτερικό και τις διεργασίες που όλοι ζήσαμε χθες, εδώ στους διαδρόμους της Βουλής από κορυφαία στελέχη του.

Βλέποντας, όμως, αυτά ο λαός, αλλά και το γεγονός ότι οι όροι που θέτει ο καθένας εκ των αρχηγών των δύο τέως μεγάλων κομμάτων, στην ουσία υπονομεύουν αντί να ενισχύουν το σχηματισμό μίας κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, αναρωτιέται τι παιχνίδι παίζεται.

Πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, οι ώρες που ζούμε είναι ιστορικές. Ζούμε τις τελευταίες μέρες ενός συστήματος που ψυχორραγεί. Ζούμε τις τελευταίες πολιτικές ημέρες του τελευταίου μονοκομματικού Πρωθυπουργού. Φροντίστε η ψήφος σας να είναι τέτοια, ώστε να μην ζήσουμε και τις τελευταίες ημέρες της Ελλάδας ως εταίρο της Ευρώπης. Η χρεοκοπία είναι πρό των πυλών. Οι όροι που τίθενται από τον κ. Σαμαρά απλώς εξασφαλίζουν ότι η χρεοκοπία δεν θα σκάσει στα δικά του χέρια.

Φαντάζεστε, όμως, τι θα συμβεί αν δεν πληρωθεί η έκτη δόση; Πώς θα κάνουν Χριστούγεννα εκατοντάδες χιλιάδες μισθωτών και συνταξιούχων; Φαντάζεστε την κοινωνική έκρηξη και την αναταραχή που θα επακολουθήσει; Η ευθύνη όλων σας είναι μεγάλη. Κάντε το χρέος σας απέναντι στην πατρίδα και το λαό. Και εν τέλει αναλογιστείτε, μήπως υποκλαπεί η ψήφος σας και άθελα σας γίνεται συμμετοχή σε μία ακόμα μπλόφα, όπου η ψήφος σας θα χρησιμοποιηθεί ως άλλοθι για συνέχιση της σημερινής κατάστασης μετά από μία συντονισμένη αποτυχία κάθε προσπάθειας για σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας.

Η ευθύνη πλέον δεν είναι κομματική. Η ευθύνη είναι ατομική. Ο λαός θα μας κρίνει για την τόλμη μας να ανατρέψουμε το αρωστημένο χθες που μας οδήγησε στη σημερινή τραγική κατά-

σταση και όχι για να συντηρήσουμε ένα σύστημα που ο ίδιος ο λαός ούτως ή άλλως στις εκλογές θα ανατρέψει με την ψήφο του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Ο λαός, η Ευρώπη απαιτούν καθαρές και ταχύτατες λύσεις και η μόνη λύση είναι η κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, που εμείς ως Δημοκρατική Συμμαχία έχουμε προτείνει από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι πλέον σ' αυτήν την Αίθουσα διαπιστώνουμε πως βαριά και μαύρα σύννεφα και αποπνικτική ατμόσφαιρα έχουν καλύψει το γαλάζιο ελληνικό ουρανό τον τελευταίο καιρό και βεβαίως αυτά έχουν ιδιαίτερος πυκνώσει τα δύο τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας μας από το ΠΑΣΟΚ.

Γι' αυτή βέβαια την κατάντια της χώρας μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό σύστημα, όλοι εμείς, αλλά κυρίως αυτοί που μας κυβέρνησαν τα τελευταία τριάντα χρόνια, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία και οδήγησαν την πατρίδα μας στο γκρεμό, δεν μπορεί βεβαίως να νιώθουν υπερήφανοι. Κυρίως, όμως, δεν μπορεί οι κύριοι υπαίτιοι αυτής της κατάστασης να μην αναλάβουν τις ιστορικές ευθύνες και το χρέος τους έστω και την τελευταία στιγμή απέναντι στη χώρα μας και στο λαό της, ο οποίος στην κυριολεξία έχει χάσει το μυαλό του, έχει χάσει τη λογική του, γιατί από στιγμή σε στιγμή δεν ξέρει τι θα του ξημερώσει.

Απαραίτητη προϋπόθεση, λοιπόν, είναι η εθνική ενότητα και η ομοψυχία, γιατί μόνο αυτή μπορεί να βγάλει τη χώρα μας από την πρωτοφανή κρίση που τη μαστίζει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι πως ο λαός μας περνάει πάρα πολύ δύσκολες μέρες αφ' ενός μεν οικονομικά με άδειες τσέπες από άστοχους και ερασιτεχνικούς χειρισμούς φωστήρων της οικονομίας στην Κυβέρνηση του Παπανδρέου που αποστερούν ακόμα και το γάλα από το Ελληνόπουλο. Τα Ελληνόπουλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το θανατηφόρο ΦΠΑ που τους έχει επιβληθεί, πίνουν το ακριβότερο γάλα στην Ευρώπη. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αυτό, λοιπόν, συμβαίνει από τη μια πλευρά με τα παιδιά μας, τα Ελληνόπουλα σήμερα να μην έχουν το καθημερινό τους γάλα, ενώ από την άλλη πλευρά –και αυτό, αν θέλετε, κατά τη γνώμη μου είναι και το σοβαρότερο– κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε τραυματίσει την ψυχή μας, αλλά και την αξιοπρέπειά μας. Κυρίως, όμως, έχετε προσβάλει την πατρίδα μας. Και έρχεστε σήμερα και ζητάτε, θα έλεγα, ανευθυνότητα ψήφο εμπιστοσύνης. Αλήθεια, ψήφο εμπιστοσύνης πού; Είναι σίγουρο ότι είστε μια αναξιόπιστη και επικίνδυνη Κυβέρνηση και πρέπει να φύγετε.

Και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ στους κυρίους Υπουργούς των Εξωτερικών, γιατί πριν από δεκαπέντε μέρες βρέθηκαν στο Βερολίνο και βεβαίως επισκέφθηκαν την ελληνική κοινότητα.

Κύριε Υπουργέ, με δάκρυα στα μάτια οι συμπατριώτες μας του Βερολίνου μου έλεγαν ότι πλέον ντρέπονται να βάλουν, όπως συνηθίζαν πάντοτε, την ελληνική σημαία έξω από τα σπίτια τους, γιατί τους λοιδороύν και τους απαξιώνουν.

Εδώ μας καταντήσατε. Και βεβαίως, όχι μόνο μας καταντήσατε να ντρέπονται οι Έλληνες να δηλώνουν ότι είναι Έλληνες, αλλά μας καταντήσατε και παραγίους της Ευρωζώνης.

Ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και ιδιαίτερος του ΠΑΣΟΚ, δεν δέχομαι σαν Ελληνίδα να αποφασίζει για την πατρίδα μου το ευρωπαϊκό κονκλάβιο της Μέρκελ και του Σαρκοζί, χωρίς την ηχηρή παρουσία του Έλληνα Πρωθυπουργού και της ελληνικής Κυβέρνησης και βεβαίως, δεν δέχομαι τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μην υπερασπίζεται την πατρίδα του, να μην μιλήσει, βρε αδελφέ, έστω κάτι να πει στους ομοτράπεζούς του στην Ευρώπη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Φωνάζει ο Πρόεδρός μας εδώ και πολύ καιρό για την παρουσία των πολιτικών Αρχηγών στις Βρυξέλλες σε μια γροθιά, για να αντιμετωπίσουμε την οικονομική κατοχή που μας επιβάλλουν οι εταίροι μας και η τρόικα. Γιατί είναι γεγονός ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αντιδράει όπως θα έπρεπε, για να αντιμετωπίσουμε τους διεθνείς κερδοσκόπους που θέλουν να καταβροχθίσουν στην κυριολεξία το φιλέτο που λέγεται Ελλάδα. Σας εμποδίζει η αλαζονεία και το γάντζωμα σε μια σάπια εξουσία πιθανώς –και δεν ξέρω πού αλλού– που δυστυχώς, η σαπίλα αυτή μόνο βλάπτει και καταστρέφει τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Νομίζω ότι τόσο ο κ. Παπανδρέου, όσο και ο κ. Σαμαράς πρέπει επιτέλους πια να συνεδηγοποιηθούν πως δεν είναι ακόμα οι έφηβοι φοιτητές της Βοστώνης, αλλά υπηρετούν την πατρίδα και πρέπει να την υπηρετούν στην πλέον δύσκολη καμπή της νεότερης ιστορίας της, για την οποία βέβαια και τα κόμματά σας και τα κόμματά τους έχουν πολύ μεγάλη ευθύνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, να ολοκληρώσετε, κυρία Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, βεβαίως, δεν θα επιτρέψουμε σε κανένα να παίζει την πατρίδα μας κορώνα-γράμματα, άσπρο-μαύρο, αλλά δεν θα επιτρέψει ακόμη και ο περήφανος ελληνικός λαός να επικοινωνούν οι Αρχηγοί των κομμάτων με γνωστές «ηλεκάρτες», όπως έγινε πέρυσι το καλοκαίρι. Ο λαός απαιτεί και θέλει εδώ και τώρα να συνενοηθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κυρία Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εξάλλου, όταν θέλετε να συνενοηθείτε, προκειμένου να καλυφθούν σκάνδαλα και ανομίες, έχετε τη δυνατότητα να τα βρείτε άμεσα, χωρίς εγωισμούς, σε κυβέρνηση συνεργασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κυρία Παπαδάκη, σας παρακαλώ! Μην ξαναρχίζετε νέες προτάσεις.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί αυτό που μας ενώνει αυτήν τη στιγμή είναι η σωτηρία της χώρας μας. Οι καιροί δεν είναι μενετοί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτή τη σημερινή συνεδρίαση για την ψήφο εμπιστοσύνης, από την οποία λείπει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έχει ενδιαφέρον να δούμε ότι την παρακολουθεί όλη η υφήλιος. Αν δείτε, έξω από την Αίθουσα είναι ανταποκριτές και κανάλια από όλο τον κόσμο, από το Βερολίνο, από τη Νέα Υόρκη, από τη Γαλλία, η Μόσχα έκανε πριν από λίγο δηλώσεις, από το Πεκίνο. Τι σημαίνει άραγε αυτό; Τι καταλαβαίνουμε με απόλυτο τρόπο;

Το τι συμβαίνει στο ελληνικό Κοινοβούλιο, στην ελληνική οικονομία, που είναι σχεδόν το 2% της ευρωπαϊκής οικονομίας, το τι γίνεται, επηρεάζει, όπως το πέταγμα της πεταλούδας που φέρνει το χάος, την παγκόσμια οικονομία. Είναι σημαντικό για την εποχή μας και για το πώς έχει εξελιχθεί η παγκοσμιοποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, για το πώς αλληλοεξαρτώνται οι εθνικές οικονομίες με την παγκόσμια οικονομία και πως δεν είμαστε μόνοι μας, μια χώρα η οποία βρέθηκε σε μία κρίση και δεν επηρεάστηκε από τίποτε άλλο.

Η Ελλάδα του 2009 παρέλαβε μια δημοσιονομική βόμβα. Ήταν μια χώρα σε κρίση χρέους. Την ίδια στιγμή, συνέβη η κρίση στην Ευρώπη, παγκόσμια κρίση και απανωτές χρηματοπιστωτικές κρίσεις.

Αυτό είναι το περιβάλλον στο οποίο ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση. Σ' αυτό το πολύ δύσκολο περιβάλλον έπρεπε να σχεδιάσει,

να παρουσιάσει, να εφαρμόσει πολιτικές και μεταρρυθμίσεις σε όλα τα επίπεδα.

Έχω τη μεγάλη τιμή να είμαι Υπουργός Παιδείας. Είναι ένα Υπουργείο που βρίσκεται στην καρδιά της ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής, της εθνικής συνείδησης, της εθνικής εξέλιξης κάθε χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί δύο χρόνια κάναμε μια συστηματική και ουσιαστική δουλειά. Ψηφίστηκαν πέντε μεγάλα νομοσχέδια που αφορούν όλες τις βαθμίδες, που έχουν πατήσει και βασιστεί σε σημαντικές και σπουδαίες πρωτοβουλίες προηγούμενων Υπουργών, που θέλουμε να πιστεύουμε –γιατί στην παιδεία τα αποτελέσματα είναι πάντοτε πιο αργά– ότι θα μπορέσουν να συνεισφέρουν στην τεράστια αλλαγή που χρειάζεται το εκπαιδευτικό σύστημα.

Θέλω να ευχαριστήσω γι' αυτό το διάστημα την Υφυπουργό Παιδείας κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου, που διαμορφώσαμε μαζί τις πολιτικές. Δούλεψε με πάθος σε ένα Υπουργείο με τεράστια καθημερινά προβλήματα διαχείρισης. Να ευχαριστήσω και την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, η οποία στον δικό της τομέα και με τη δική της ευθύνη και πολιτική, έφερε πρόσφατα ένα από τα πέντε σημαντικά νομοσχέδια που αφορούν τους απόδημους.

Έχουμε σε εξέλιξη ένα σημαντικό έργο. Πιστεύω –είμαι σίγουρη– ότι αυτή η Βουλή θα το συνεχίσει. Γι' αυτό και θα το καταθέσω από την Τρίτη στη Διακομματική Επιτροπή που έχει συσταθεί για την παιδεία.

Ό,τι και να γίνει στη χώρα, δεν πρέπει να χάνουμε λεπτό, δεν πρέπει να σταματάει τίποτα, σε κανένα επίπεδο. Και το εθνικό σχέδιο ανάπτυξης δεν είναι μόνο η οικονομία. Είναι σίγουρα η βάση και ο καμβάς.

Όμως, ας αναλογιστούμε όλοι το τι είδους και βάθους μεταρρυθμίσεις, που δεν έχουν αξιολογηθεί, αλλά θα αλλάξουν τη χώρα στο μέλλον, έχει ψηφίσει αυτή η Βουλή.

Θέλω να κάνω μόνο μία αναφορά στη μεταρρύθμιση για την τριτοβάθμια παιδεία, για τα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά ιδρύματα. Είναι ένας πάρα πολύ δύσκολος νόμος, ένα πολύ δύσκολο πολιτικό εγχείρημα που σήμερα, μετά την ψήφισή του, είναι σε εξέλιξη. Τα πανεπιστήμια λειτουργούν. Ο νόμος έχει αρχίσει να εφαρμόζεται. Έχουμε ιδρύματα τα οποία πραγματικά προχωρούν σε καινοτομίες. Να πω, όμως, ένα χαρακτηριστικό στοιχείο που έχει να κάνει με τη συζήτηση των επόμενων ημερών.

Αυτός ο νόμος ψηφίστηκε με συναίνεση. Ψηφίστηκε από δικούς μας πενήντα Βουλευτές. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Ότι αυτό το νόμο αύριο δεν μπορεί να τον αλλάξει καμία Κυβέρνηση. Φυσικά και μπορεί στη δημοκρατία, αλλά θα είναι πολύ δύσκολο να έρθει ο επόμενος Υπουργός και να αρχίσει τις αλλαγές. Μπορούμε να έχουμε, λοιπόν, μια αίσθηση ευθύνης και σταθερότητας για το τι θα συμβεί σε έναν πάρα πολύ μεγάλο τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά μας έχουμε μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο. Απειλείται ένα πολύ ουσιαστικό κεκτημένο της χώρας: η ευρωπαϊκή της πορεία και η συνέχιση της παρουσίας της στο ευρώ. Αυτό ήταν κάτι αδιανόητο. Σήμερα κραδαίνεται υπό μορφή απειλής από πολλές πλευρές. Αυτό το κεκτημένο επιφέρει τη σταθερότητα, την ανάπτυξη, την ευημερία, τη σύνδεση της χώρας με τις πιο ισχυρές οικονομίες και δημοκρατίες της Ευρώπης. Η απώλεια αυτού του κεκτημένου συνοδεύεται από ύφεση και κοινωνική οδύνη, από απομόνωση και εθνική οδύνη και συνεπάγεται επιστροφή σε δεδομένα κοινωνικά πολλές δεκαετίες πριν.

Αυτό σημαίνει ως απειλή ότι εάν δεν λειτουργήσουμε και δεν δράσουμε άμεσα και όπως πρέπει, η χώρα θα μπει σ' ένα σκοτεινό τούνελ που μπορεί να φτάσει μέχρι την έλλειψη των βασικών αναγκών ή στα προβλήματα χρηματοδότησης συντάξεων, νοσοκομείων ή σχολείων. Η βία όχι υποβάθμιση, αλλά ανατροπή του βιοτικού επιπέδου ίσως είναι από τις μεγαλύτερες επικρεμάμενες απειλές.

Πρέπει να μιλάμε μ' αυτό τον τρόπο; Είναι ένας λόγος που φέρει πανικό. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι χρειάζομαστε απόλυτη ειλικρίνεια και απόλυτη συνειδητοποίηση τού τι έχουμε μπροστά μας. Αυτό που αποφύγαμε μέχρι σήμερα είναι αυτό που περιέγραφα πριν. Αυτό που απέφυγε μέχρι τώρα αυτή

η Κυβέρνηση και αυτή η Βουλή, αυτό που παλέψαμε με νύχια και με δόντια είναι να ανατρέψουμε αυτήν την προοπτική η οποία ήταν πολλές φορές προ των πυλών και να εξασφαλίσουμε με την τελευταία συμφωνία του Πρωθυπουργού, της 26ης Οκτωβρίου, κατ' αρχάς τη διαγραφή ενός σημαντικού μέρους του χρέους. Λέω κατ' αρχάς γιατί μιλάμε για τη διαγραφή του χρέους, ότι μιλάμε για τις οικονομικές επιπτώσεις που έχουν να κάνουν με τη δημοσιονομική σταθερότητα της χώρας, τη δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας, αλλά έτσι μπαίνουν και οι βάσεις για πολύ σημαντικά πράγματα, όπως είναι το πρωτογενές πλεόνασμα, δηλαδή το να μπορέσει η χώρα να προχωρήσει μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το έργο, αυτή τη συμφωνία την πέτυχε αυτή η Βουλή, πιο συγκεκριμένα την πέτυχε η Κυβέρνηση και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Αυτό το έργο των δύο χρόνων –γιατί η συζήτηση σήμερα είναι και απολογισμός και δέσμευση γι' αυτό που γίνεται το επόμενο διάστημα– θα το καταγράψει σίγουρα η ιστορία ως ένα από τα πλέον πυκνά και αποτελεσματικά έργα που έχουν γίνει. Το βάθος των μεταρρυθμίσεων, των αλλαγών, των συγκρούσεων, με όσα κακά συνέβαιναν επί χρόνια στην ελληνική κοινωνία, είναι έργο δεκαετίας συμπυκνωμένο σε μήνες. Βεβαίως είχαμε και λάθη και πισωγυρίσματα και ατολμία.

Μας κρίνουν πολλές φορές –και ίσως σωστά– ότι δεν κάναμε... (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Διαμαντοπούλου, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου)

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

Στην αρχή είχα ξεχάσει να πατήσω το κομβίον της έναρξης του χρόνου. Παρακαλώ να ολοκληρώσετε σ' ένα λεπτό.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θα ολοκληρώσω. Θα μου επιτρέψετε απλά να αναδιαρθρώσω τη σκέψη μου, κύριε Πρόεδρε.

Θα τελειώσω λέγοντας ότι αυτές οι πολύ πυκνές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που συμπυκνώνουν το έργο δέκα χρόνων σε λίγους μήνες δεν έγιναν χωρίς κόστος. Έγιναν με τεράστιο πολιτικό κόστος που μετριέται σε Βουλευτές και στελέχη μας που απομακρύνθηκαν, σε συνδικαλιστικές ηγεσίες και σημαντικά στελέχη που έφυγαν, σ' αυτό που έχασε το ΠΑΣΟΚ πρόσκαιρα ως δυναμικό. Χάσαμε –και είχαμε ισχυρό πολιτικό κόστος– τα λαϊκά στρώματα, τους ανθρώπους που είναι η βάση του ΠΑΣΟΚ που μας κοιτούν με οργή, με απορία ή με θλίψη. Εδώ μέσα όμως πιστέψαμε όλοι βαθιά, ότι κάναμε αυτό που έπρεπε να κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω σ' ένα λεπτό να πω το εξής: Έχουμε αποφασίσει, έχουμε συζητήσει, έχουμε πιστέψει ότι η εθνική συναίνεση είναι το ζητούμενο για τη χώρα. Αυτή η εθνική συναίνεση σημαίνει ότι έχουμε πολύ καλή γνώση τού τι πρέπει να συμβεί.

Τελειώνω περιγράφοντας το τι πρέπει να συμβεί. Αυτό που ονομάζουμε κυβέρνηση που θα στηρίζεται στο σύνολο των δυνάμεων της Βουλής –γιατί αυτό θα θέλαμε– δεν μπορεί παρά να είναι μία κυβέρνηση πολιτικών προσωπικοτήτων, δεν μπορεί να είναι παρά μία κυβέρνηση η οποία έχει ένα συγκεκριμένο και σαφές χρονοδιάγραμμα για τις πράξεις οι οποίες είναι πολλές και δεν είναι απλά το συμπλήρωμα σελίδων, που θα κάνουν κάποιους τεχνοκράτες.

Πρέπει να υπάρξει συνείδηση ότι το έργο της επόμενης περιόδου είναι εξαιρετικά δύσκολο, εξαιρετικά πολιτικό, εξαιρετικά σύνθετο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και δεν μπορεί να έρθει σε πέρας αν δεν έχουμε όλοι κατανοήσει την ευθύνη που θα πάρει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποχρεούμαι να τελειώσω στο επόμενο δευτερόλεπτο. Θα ήθελα να πω ότι βεβαίως δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Καλώ όλους τους συνα-

δέλφους να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση, σε μια διαδικασία, που έχει πράγματι κάτι παράδοξο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης και γι' αυτό που έγινε και δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτό που δεσμευθήκαμε και περιέγραψε ο Πρωθυπουργός χθες το βράδυ στο Κοινοβούλιο. Είναι πολύ σημαντικό να ολοκληρωθεί τις αμέσως επόμενες μέρες γιατί ήδη χάσαμε μια πολύτιμη εβδομάδα μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου.

Σας ευχαριστώ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα κλείσουμε τον κατάλογο των ομιλητών συναδέλφων Βουλευτών με την Αντιπρόεδρο της Βουλής, κ. Ροδόλα Ζήση. Επειδή είναι μέλος του Προεδρείου θα της κάνω τη χάρη να της περικόψω το χρόνο κατά 50%.

Τρία λεπτά, έχετε, κυρία Ζήση.

ΡΟΔΟΛΑ ΖΗΣΗ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω σε τρία λεπτά –ας μου επιτραπεί αυτή η χάρη– να μιλήσω με την καρδιά μου, κύριε Πρόεδρε. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος είπε ότι στην πολιτική υπάρχουν οι άνθρωποι των προσδοκίων και οι άνθρωποι των πεποιθήσεων. Οι πρώτοι σύρονται στην ουρά του πλήθους. Οι δεύτεροι ηγούνται στην πορεία του έθνους.

Η δική μου παράταξη, κύριε Πρόεδρε, το ΠΑΣΟΚ, ο ιδρυτής της, οι Πρόεδροί του, ο σημερινός Πρόεδρος Γιώργος Παπανδρέου και Πρωθυπουργός της χώρας, ηγήθηκαν και ηγούνται στην πορεία του έθνους.

Ακολουθήσαμε, ως παράταξη, όχι το δρόμο που χάραξε η συντηρητική αντίληψη μιας ολόκληρης εποχής της νεοελληνικής μας ιστορίας, αλλά το δρόμο που ταίριαζε πάντα στα όνειρά μας, στις προσδοκίες του ελληνικού λαού και στο συμφέρον της χώρας. Οι αλήθειες που υπηρετήσαμε πέρασαν πολλές φορές μέσα από τις λαβωματιές μας.

Στη σημερινή κρίσιμη για την Ελλάδα συγκυρία, η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι ψήφος ευθύνης. Είναι ψήφος σύνεσης. Είναι ψήφος φρόνησης για την Ελλάδα, τον ελληνικό λαό, το ευρωπαϊκό κεκτημένο, την ευρωπαϊκή προοπτική και την ανοδική προοπτική της χώρας μας. Ούτε ψήφος ανάγκης είναι, ούτε εκβιασμών, ούτε πίεσης. Δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, «όλοι οι ιστορικοί της ιστορίας έχουν μάθει».

Ακούσαμε εδώ για το 1965, ακούσαμε για κάποιες χρονολογίες, αλλά η ιστορία επαναλαμβάνεται. Ότι είναι ξεχωριστό, διαφορετικό, προοδευτικό, η συντήρηση, το βόλεμα, οι συναλλαγές και τα καλά κρατούντα συμφέροντα το εμποδίζουν να πάει μπροστά. Αλλά εμείς είμαστε εδώ, μια ολόκληρη παράταξη, να υπηρετήσουμε τη χώρα, το δημόσιο συμφέρον και να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση και στο μέλλον της χώρας. Αυτή είναι η ευθύνη και το χρέος, που όπως λέει ο Παλαμάς, «πολύ αγάπησα και η αγάπη μου είναι χρέος».

Κύριε Πρωθυπουργέ, αγαπητέ Πρόεδρε της παράταξής μας, του κινήματός μας, οραματικέ ηγέτη της χώρας, όπως σας αποκαλούν οι ξένες δυνάμεις, εμείς δε ζητάμε τίποτα. Δε ζητάμε μήτε το σταμάτημα –όπως λέει ο Σεφέρης– μήτε το γύρισμα προς τα πίσω. Γυρεύουμε το νου, την ευαισθησία και το κουράγιο των ανθρώπων, το κουράγιο το δικό σας που προσπαθούν να προχωρήσουν τη χώρα και τον ελληνικό λαό προς τα μπρος.

Ας τελειώσουν κάποιοι με την αποσταθεροποιητική τους πολιτική, με τον κομματικό εγωκεντρισμό τους, το ήξεις αφήξεις εδώ μέσα και ας αφήσουμε τις υποκρισίες, ας πούμε την αλήθεια. Είναι έτοιμη η χώρα, είναι έτοιμες οι πολιτικές δυνάμεις να πουν το ναι στην πρόοδο της Ελλάδας, στην ευρωπαϊκή της προοπτική; Ας το απαντήσουν υπεύθυνα σήμερα εδώ. Αυτή είναι η ευθύνη όλων μας. Η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση δίνεται απ' όλους μας με μεγάλο αίσθημα ευθύνης, με κοινωνική ευαισθησία για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Ζήση.

Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ και είκοσι πέντε μήνες έδωσα μια μάχη άνευ προηγουμένου, για να σωθεί η χώρα. Μόνος, από όλη την ηγεσία του πολιτικού συστήματος. Με πολιτική στήριξη, τις δυνάμεις του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Με πραγματική στήριξη, τους πολίτες της χώρας, τον αγώνα τους, τις προσπάθειές τους. Με μία πολιτική πραγματικότητα, στην Ελλάδα ζοφερή. Με μία Αντιπολίτευση, δυστυχώς, ανεύθυνη και φυγόπονη. Και με ένα ευρύτερο κομμάτι του πολιτικού συστήματος, που το μόνο που το ενδιαφέρει εδώ και καιρό, είναι η επιβίωση του παλιού συστήματος.

Ζήσαμε και πολύ λάσπη. Γιατί έγιναν και τραγικά λάθη σε αυτήν τη χώρα, από πολλές κυβερνήσεις. Αποκορύφωμα, όμως, η προηγούμενη κυβέρνηση και η πενταετία της Νέας Δημοκρατίας και αυτά πληρώνουμε σήμερα.

Ας μιλήσουμε με ειλικρίνεια. Μήπως εγώ διπλασίασα το χρέος, ή μήπως ήταν η Νέα Δημοκρατία, μήπως εγώ άφησα έλλειμμα 36 δισεκατομμύρια ευρώ, ή μήπως ήταν η προηγούμενη κυβέρνηση; Μήπως εγώ κι εμείς εκτοξεύσαμε τα ελλείμματα, ή μήπως τώρα μειώθηκαν τα ελλείμματα; Διότι αυτά που ζουν οι Έλληνες πολίτες, μία πρωτόγνωρη δοκιμασία, κάποιοι θέλουν να τα ξεχάσουν.

Γι' αυτά τρέχουμε. Γι' αυτά τρέχουμε από χώρα σε χώρα, από πρωτεύουσα σε πρωτεύουσα, από συνάντηση σε συνάντηση, πρώτος εγώ, αλλά και οι συνάδελφοι Υπουργοί εδώ και μήνες.

Αυτή είναι η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι. Πληρώνουμε το λογαριασμό δεκαετιών αμεριμνησίας, λαϊκισμού, ανομίας, αδιαφάνειας, διαπλοκής, πελατειακών σχέσεων, αδιαφορίας για το δημόσιο συμφέρον. Λοιπόν, μαζεύω επί είκοσι τέσσερις μήνες όλα αυτά τα σπασμένα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είμαστε, όμως, περήφανοι γιατί, μετά από πολλούς μήνες δοκιμασίας, περιπέτειας, προσπάθειας, θυσιών η χώρα μας πέτυχε στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής μια συμφωνία, καθοριστικής σημασίας για το μέλλον μας. Το άμεσο μέλλον, αλλά και τα επόμενα χρόνια και τις μελλοντικές γενιές. Μία συμφωνία, που μας παρέχει ασφάλεια και σιγουριά, που εγγυάται την παραμονή μας στο ευρώ, που εγγυάται ότι θα έχουμε τα επόμενα χρόνια τους απαραίτητους πόρους για τη λειτουργία του κράτους, για τους μισθούς και τις συντάξεις, που απειλήθηκαν από μια πιθανή χρεοκοπία. Και πολύ περισσότερο, μία συμφωνία, η οποία μας επιτρέπει –αν εμείς κάνουμε αυτό που πρέπει– να διαγράψουμε ένα πολύ μεγάλο μέρος του χρέους μας, μέσα στους επόμενους μήνες, που μας επιτρέπει να καταβάλουμε τα επόμενα χρόνια πολύ λιγότερους τόκους για τα δάνεια του παρελθόντος, που κάνει τη διαδρομή μας πιο εύκολη τα επόμενα χρόνια και μας επιτρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις πια, για να κτίσουμε την Ελλάδα της δημιουργίας και της ανάπτυξης.

Επειδή πολλά κινδυνολογικά και ανεύθυνα λέγονται, ακόμα και τώρα, θέλω να διαβεβαιώσω για άλλη μια φορά τους Έλληνες πολίτες: Με τη συμφωνία αυτή, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με τις καταθέσεις. Αντιθέτως, και με την παραμονή μας στο ευρώ, είναι πιο εγγυημένες. Με τη συμφωνία αυτή, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με τα ασφαλιστικά ταμεία. Αντιθέτως, θα είναι πιο εύρωστα, διότι η χώρα μας θα βγει πιο γρήγορα από την κρίση και οι προϋπολογισμοί μας θα έχουν περισσότερες δυνατότητες.

Η συμφωνία αυτή, δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση μείωση των μισθών κατά 50%, ή των συντάξεων όπως πολλοί διαδίδουν ακόμα και σήμερα. Η συμφωνία αυτή μας δίνει μια τεράστια ευκαιρία, ίσως την τελευταία, να ξαναχτίσουμε τη χώρα μας σε νέες, γερές βάσεις. Η συμφωνία αυτή, δεν πρέπει να πάει χαμένη, δεν μπορεί να πάει χαμένη. Διαφορετικά, θα είμαστε ιστορικά υπόλογοι.

Η συμφωνία αυτή, πρέπει να διασφαλιστεί και να τεθεί σε

εφαρμογή, τους επόμενους μήνες. Αυτό είναι το ύψιστο καθήκον όλων μας. Αυτό είναι το ύψιστο συμφέρον όλων μας. Αυτή είναι η απόλυτη εθνική προτεραιότητα.

Και χαίρομαι, χαίρομαι ειλικρινά, που όλο και περισσότεροι αναγνωρίζουν το πόσο σημαντική είναι αυτή η συμφωνία και κυρίως χαίρομαι για το καθοριστικό βήμα που έκανε η Αξιωματική Αντιπολίτευση, με τη δέσμευση ότι θα την υπερψηφίσει.

Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, χρειάζεται σήμερα η ευρύτερη συνεργασία και στήριξη των κομμάτων; Ίσως το κατανοείτε, αλλά θέλω να επαναλάβω κάποια αυτονόητα. Γιατί να επιδιώκω αυτήν τη συνεργασία, εδώ και καιρό; Γιατί οι αλλαγές που κάνουμε στη χώρα μας είναι ιστορικές. Απαιτούν όχι μόνο την ανοχή, αλλά τη συμμετοχή των πολιτών. Όταν δεν αναλαμβάνουν όλα τα κόμματα τις ευθύνες τους, πόσω μάλλον όταν κατηγορούν και λοιδορούν, όταν χρησιμοποιούν φράσεις του τύπου «προδότες», «πιόνια», δίνουν το ηθικό δικαίωμα σε σημαντικό μέρος του λαού, που αυτοί εκφράζουν, να απέχει ή να μπλοκάρει ή να απορρίπτει ακόμα και τα αυτονόητα, όπως την υποχρέωση να πληρώνονται οι φόροι. Δίνουν το σύνθημα ακόμα και της παραιτήσης, του μάταιου κάθε προσπάθειας. Χρησιμοποιούν τον πραγματικό πόνο -γιατί είναι πραγματικός ο πόνος- του ελληνικού λαού, για να σταματήσουν τις πιο αυτονόητες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, ακόμα και τις βασικές καθημερινές υποχρεώσεις. Και αυτό προκαλεί ανομία και η ανομία αυτή, τελικά, πηγαίνει τη χώρα στην αυθαιρεσία και τη βία, την πόλωση και στη σύγκρουση και η ανομία αυτή κτυπά πολύ περισσότερο τον αθώο, τον καλοπληρωτή, τον πιο αδύναμο. Βοηθά, όμως, τον ισχυρό, τον παράγοντα και τον προνομιούχο.

Επιτέλους, να βάλουμε κανόνες σ' αυτήν τη χώρα, για να προστατεύσουμε το λαό, τον πολίτη, και όχι να επιτρέπουμε την ανομία, για να μπορεί να ξεφεύγει ο ισχυρός και ο κάθε παράγοντας. Γιατί αλλιώς, αδυνατίζουν οι θεσμοί και οι νόμοι, που προστατεύουν τελικά τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα του πολίτη. Ενώ όταν τα κόμματα συνεργάζονται, στέλνουν ενιαίο μήνυμα για το καλό της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Φίλες και φίλοι, αν αυτή η δύσκολη κατάσταση αντιμετωπιζόταν απλά με αλλαγή πολιτικής, τότε θα ήταν εύκολα τα πράγματα. Πρέπει, όμως -και αυτό φαίνεται ότι να το κατανοεί σήμερα η Νέα Δημοκρατία- να περάσουμε από την Ελλάδα των ελλειμμάτων, την Ελλάδα της αναξιπιστίας, την Ελλάδα της αδιαφάνειας, την Ελλάδα του «δεν πληρώνω», στην Ελλάδα των πλεονασμάτων, στην Ελλάδα της αξίας, στην Ελλάδα του κύρους και της αξιοπιστίας, στην Ελλάδα των εξαγωγών προϊόντων ποιότητας και πράσινης ανάπτυξης, στην Ελλάδα της ευνομίας, στην Ελλάδα του «εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου για να προστατεύσω τα δικαιώματά μου». Υποχρεώσεις, που αφορούν τόσο στην καθημερινότητά μας, όσο και στη συμμετοχή μας στο ευρώ.

Το μέγεθος του εγχειρήματος ξεπερνά το μέγεθος οποιουδήποτε κόμματος μεμονωμένα. Ένα απλό παράδειγμα, με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο: Μπορούμε περισσότερα κόμματα και ηγεσίες, να στηρίξουμε ένα δίκαιο και διαφανές σύστημα αλλά, παράλληλα, αντί να καλούμε τον λαό σε απειθαρχία, να ενημερώσουμε τον Έλληνα πολίτη για τη σημασία που έχει να κτυπήσουμε τη φοροδιαφυγή που τελικά ο ίδιος πληρώνει. Ποιος πληρώνει τη φοροδιαφυγή; Ο αδύναμος και η μεσαία τάξη αυτής της χώρας.

Αυτό πρέπει να σταματήσει. Τότε θα έχουμε πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να πετύχουμε ένα παρόμοιο νομοσχέδιο.

Αλλά μέχρι σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, δυο χρόνια τώρα, εμείς, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, σηκώσαμε το σταυρό αυτόν. Με πρωτοφανή συναίσθηση του ιστορικού μας χρέους. Σηκώσαμε ένα σταυρό, ενώ δεν μας ανήκε η ευθύνη για τα πρόσφατα ελλείμματα και χρέη ή ακόμα και για την αναξιπιστία της χώρας. Σηκώσαμε το σταυρό της προσπάθειας να αλλάξουμε τα πάντα -κάθε πρόβλημα, κάθε κακή λειτουργία- που συσσωρεύτηκαν τις τελευταίες δεκαετίες. Να χτυπηθούμε με κάθε κατεστημένο, είτε ήταν απέναντί μας, είτε βρισκόταν ακόμη και στα δικά μας πλάγχθα, με την ελπίδα ότι να κατατροπώσουμε, αλλά να μεταμορφώσουμε συνειδήσεις, νοοτροπίες και πρακτικές. Όλα αυτά, που μας είχαν πληγώσει ως Έλληνες και

Ελληνίδες.

Όπως είπα, όμως, δεν αρκεί μια Κοινοβουλευτική Ομάδα και πλειοψηφία. Αυτός ο άθλος χρειάζεται μια έντιμη και ευρύτατη στήριξη. Και αυτή μπορούσε να επιτευχθεί με δύο τρόπους: Ο ένας τρόπος ήταν το δημοψήφισμα, η βούληση του ελληνικού λαού, ο οποίος βεβαίως θα είχε το δικαίωμα και να απορρίψει αυτό το πρόγραμμα, αυτήν τη διαδρομή, με τις όποιες γνωστές συνέπειες, αλλά θα ήταν μια γνήσια, δημοκρατική, λαϊκή επιλογή «ναι» ή «όχι».

Προσωπικά, θεωρώ ότι ήταν σίγουρο το «ΝΑΙ». Γιατί; Γιατί πιστεύω βαθιά, ότι είναι προς το συμφέρον του ελληνικού λαού αυτό το πακέτο των αποφάσεων. Και γιατί πιστεύω βαθιά ότι ο ελληνικός λαός ξέρει να κρίνει αυτό που είναι καλύτερο για τον ίδιο. Θα ήταν λυτρωτικό και για τον ίδιο να αποφασίσει ο ίδιος, όχι εμείς, ούτε οι εταίροι μας.

Ένα σχόλιο. Είναι περίεργο που όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, παρά τις πολύ διαφορετικές προσεγγίσεις, ήσαν απέναντι. Μιλούσαν για «τυχοδιωκτισμό». Η προσφυγή στην άμεση δημοκρατία, λοιπόν, μια συνταγματική πρόβλεψη της δημοκρατίας μας θεωρείται από κάποιους τυχοδιωκτισμός.

Τι φοβόντουσαν; Εάν φοβόντουσαν ότι θα απέρριπτε ο λαός τη συμφωνία, τότε θα έπρεπε οι ίδιοι να θέλουν να ψηφίσουν τη συμφωνία στη Βουλή, κάτι που δεν δήλωναν όμως τουλάχιστον μέχρι χθες. Εάν αυτή ήταν η θέση τους, δηλαδή θετική, τότε γιατί να μην στηρίξουν από κοινού το «ΝΑΙ», σε μια μεγαλειώδη για την Ελλάδα και την Ευρώπη απόφαση δημοκρατίας;

Από την άλλη, εάν φοβόντουσαν κάποιοι ότι θα υπερψηφίζοταν η συμφωνία από το λαό, τότε φοβόντουσαν, αλλά επειδή δεν θα μπορούσαν να εκπροσωπούν τις λαϊκές δυνάμεις, ενάντια σε αυτήν την «κατοχική» συμφωνία -όπως την χαρακτηρίζουν- γιατί πολύ απλά θα είχε εκφραστεί ο ελληνικός λαός κυρίαρχα, δημοκρατικά, ελεύθερα.

Τι φοβόντουσαν, λοιπόν; Ότι θα έχαναν τη διαμεσολάβησή τους, το προνόμιο να λένε ότι εκφράζουν οι ίδιοι την πραγματική βούληση του ελληνικού λαού.

Και ενώ μας κατηγορούσαν, ότι εμείς ακούμε τα κελεύσματα των ξένων, μόλις πήραμε αυτήν τη δημοκρατική απόφαση, που συντάραξε την Ευρώπη και τις αγορές, μια απόφαση που έλεγε ευθέως στις αγορές, «ακούστε, υπάρχει και ο ελληνικός λαός, που τελικά πρέπει να αποφασίσει», πολλοί από τη Δεξιά και από την Αριστερά, μας κατακεραυνώναν, ότι ενοχλήσαμε τους εταίρους μας και έπεσαν και τα χρηματιστήρια! Περισσεύει, λοιπόν, η υποκρισία, κύριοι συνάδελφοι.

Πρέπει επίσης να πούμε, επιτέλους και πρέπει και το G-20 να πει επιτέλους, «ναι, υπάρχουν οι αγορές, αλλά πρώτα απ' όλα υπάρχουν οι λαοί». Αυτό είναι το μήνυμα ακόμη το οποίο εμείς πρέπει να περάσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Επιστρέφω, όμως, στην κριτική που δέχομαι. Τώρα, κάποιοι επέλεξαν να φωνάξουν, να διαμαρτυρηθούν ότι επλήγη το κύρος του πολιτικού συστήματος από τις δικές μου πρωτοβουλίες, ότι η ασφαλής πορεία της χώρας στο ευρώ κινδυνεύει από τη διαχείριση αυτών των ημερών.

Δεν τους είδα, όμως, να φωνάζουν, όταν έμπαιναν τα θεμέλια της κρίσης. Όταν επικρατούσε η ανομία, η ψηφοθηρία, ο λαϊκισμός, η ατελείωτη υποκρισία, η εξαπάτηση του πολίτη, όταν Βουλευτές χρηματοδοτούνταν από επιχειρηματίες, όταν το κράτος μοίραζε αφειδώς χρήμα, όταν η σπατάλη είχε γίνει το κύριο εργαλείο πολιτικής, κάποιοι από την Αντιπολίτευση, εδώ και μήνες, έκαναν μηδενιστική κριτική για τα πάντα. Μίλησαν ποτέ, όμως, προηγουμένως, για τις ευθύνες που έχουν και προσωπικά, τόσα χρόνια που κυβέρνησαν και οδήγησαν τη χώρα στην παρκαμή; Ως Υπουργοί, παλαιότερα, τι έκαναν; Πόσο άλλαξαν το κράτος; Πόσα ελλείμματα δημιούργησαν; Πόσοι φίλοι τους διορίστηκαν σε ολόκληρο το δημόσιο; Αφού θέλουμε να τα συζητήσουμε, ας τα συζητήσουμε ανοιχτά.

Κάποιοι παραιτούνται. Δεν θυμάμαι να παραιτήθηκαν, όταν η Ελλάδα πνιγόταν από την οσμή της διαφθοράς; Δεν θυμάμαι να παραιτήθηκαν ή να μίλησαν, όταν στη χώρα έκαναν κουμάντο οι διάφοροι «χορηγοί». Βέβαια, τότε ήταν Υπουργοί. Δεν θυμάμαι τότε να απάλλαξαν το κράτος από τη γραφειοκρατία, το ρου-

σφέτι και τη διαφθορά. Τότε, όμως, όλα κυλούσαν ομαλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί υπήρχαν εύκολα δανεικά. Και μ' αυτά, κάποιοι έκαναν μικροπολιτική, που σήμερα την πληρώνει ο ελληνικός λαός. Σε μερικούς, είναι δύσκολο να μιλάνε ειλικρινά στους πολίτες. Να τους πουν ότι, «όσα ξέραμε τελείωσαν». Να τους πουν ότι η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο ευρώ, δεν συνεπάγεται μόνο δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις.

Αλλά επειδή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θέλουμε να γυρίσουμε σελίδα, και να πάμε μπροστά, θέλουμε όλη αυτή η αντιπαράθεση η οποία γίνεται για το παρελθόν, να έχει ένα τέλος και να ανοίξουμε μία νέα σελίδα. Αγαπητοί συνάδελφοι, στην πολιτική μου ζωή έκανα πάντα ένα βήμα μπροστά, αναλαμβάνοντας το κόστος και παίρνοντας το ρίσκο, αλλά πάντα με γνώμονα το συμφέρον της δημοκρατίας, της πατρίδας και του πολίτη. Και κάθε φορά, άκουγα τα σχολιά μου! Κάθε φορά άκουγα ότι είμαι ανεύθυνος, επικίνδυνος.

Το θυμάμαι, όταν μίλησα υπέρ της ελεύθερης ραδιοφωνίας και επισκεφθήκατο το σταθμό του τότε δημάρχου, Μιλτιάδη Έβερτ. Τα άκουσα. Όταν νομοθετούσα το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο και το «Β», ήμουν ανθέλληνας. Όταν μίλησα για την ανάγκη να απελευθερώσουμε τα πανεπιστήμια και να μπορούν να γίνουν μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά πανεπιστήμια. Όταν είπα να μην φυλακίζουμε εκείνους που είναι χρήστες ναρκωτικών, αλλά να τους θεραπεύουμε και να πάμε σε μία αποποινικοποίηση ουσιών, όπως της κάνναβης. Και βεβαίως τα άκουσα. Όταν μέσα στον κίνημά μου είπα διαφάνεια, για να μπαίνουν τα μέσα ενημέρωσης στις κεντρικές μας επιτροπές, να ψηφίζονται οι σύνεδροι με διαδικασίες κάλπης, κάποιοι με κατηγορήσαν ότι προωθώ κάλπικο κόμμα. Όταν πρότεινα να εκλέγεται ο πρόεδρος του κόμματος από τον πολίτη, πολύ φοβήθηκαν και μιλούσαν για παρωδία. Σήμερα, η πρακτική αυτή υιοθετείται από κόμματα σε όλη την Ευρώπη και όχι μόνο, αλλά και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Όταν νομοθετούσα το εγγυημένο ποσοστό των μουσουλμανοπαίδων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πολλοί εξέφρασαν φόβους. Σήμερα, είναι βασικός πυλώνας της ένταξής τους στην κοινωνία μας. Όταν κουβαλούσα έναν υπολογιστή και μιλούσα για το διαδίκτυο, ως μία επανάσταση για τη δημοκρατία και τη διαφάνεια, πολλοί γελοούσαν. Και όμως, σήμερα εφαρμόζουμε ηλεκτρονικά τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και φέρνουμε το «ψηφιακό σχολείο» στο μαθητή. Όταν μίλησα για άμεση εκλογή του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είπαν: «Αυτός είναι εκτός τόπου και χρόνου». Σήμερα πια, συζητείται σοβαρά. Όταν ξεκίνησα το άνοιγμα προς την Τουρκία, ήμουν και πάλι προδότης. Σε λίγο καιρό, όμως, όλοι χαιρέτισαν τις πολλές συμφωνίες με τη γείτονα χώρα. Και παρά τις δυσκολίες, έχουμε εδώ και έντεκα χρόνια μια καλύπτερη σχέση, χωρίς επικίνδυνες συγκρούσεις. Όταν παλέψαμε για το Ελσίνκι και την ένταξη της Κύπρου, λίγοι το πίστευαν. Έγινε πραγματικότητα. Όχι, όλα αυτά δεν ήταν τυχοδιωκτισμός. Ήταν μία απλή απόφαση: Να μην μείνω στα τετριμμένα, να μην μείνω στις νόρμες της συντήρησης, να σπάω ταμπού, για το καλό του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Όπως και σπάω ταμπού με το δημοψήφισμα. Να φύγουμε από τις παραδόσεις του βυζαντινισμού, να πάμε στις παραδόσεις της αρχαιοελληνικής, της άμεσης δημοκρατίας. Και ας φοβηθεί το πολιτικό κατεστημένο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και ελπίζω ότι θα έρθει η στιγμή που δεν θα φοβάται η καθεστηκυία τάξη την άμεση φωνή του λαού, τη συμμετοχική δημοκρατία.

Είπα ότι είμαι αντιεξουσιαστής στην εξουσία. Και αν δεν μείνω στην εξουσία, τουλάχιστον θα παραμείνω αντιεξουσιαστής, με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Για τον ίδιο λόγο, είμαι θιασώτης της εθνικής συνεργασίας. Γιατί σπάμε κατεστημένες γραμμές και αντιπαραθέσεις, για το καλό του τόπου. Και το έχω αποδείξει. Στο Υπουργείο Παιδείας και στο Υπουργείο Εξωτερικών, διαμόρφωσα διακομματικές επιτροπές, επεδίωξα πάντα τη συνεννόηση στους τομείς αυτούς και ως αντιπολίτευση και ως συμπολίτευση. Γι' αυτό και σήμερα πιστεύω σε αυτή την εναλλακτική, ως μια μεγάλη προοπτική της χώρας, του πολιτικού μας συστήματος. Ως κόμματα, να ξεφύγουμε από τις στενές μας κομματικές επιδιώ-

ξεις, για το συμφέρον της πατρίδας.

Ναι, έχουμε διαφορές, ιδεολογικές και πολιτικές. Έχουμε όμως και συνειδηση για τις επιταγές της εποχής, για τις προτεραιότητες της πατρίδας, μέσα σε ένα δύσκολο διεθνές πεδίο. Και η συνεργασία αυτές τις προτεραιότητες μπορεί να τις υπηρετήσει καλύτερα.

Θα μιλήσω για τη συνεργασία, αλλά πρώτα θέλω πω δυο λόγια για την τρίτη εναλλακτική, που έχει συζητηθεί, την προσφυγή στις κάλπες. Ο κ. Σαμαράς ζητάει το ταχύτερο δυνατό εκλογές και, ως έκπωση, δέχεται μια μεταβατική κυβέρνηση, περιορισμένης εντολής, το πολύ για έξι εβδομάδες. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω με ειλικρίνεια να πω ότι, αυτή τη στιγμή, οι εκλογές δεν ισοδυναμούν απλώς με καταστροφή, αλλά δεν μπορούν να γίνουν, ή δεν θα έπρεπε να γίνουν, και για πολύ πρακτικούς λόγους συμφέροντος του ελληνικού λαού και της πατρίδας.

Αν πηγαίναμε σε εκλογές άμεσα, χωρίς να διασφαλίσουμε την εφαρμογή της συμφωνίας στη χώρα μας, η έκπη δόση των 8.000.000.000 ευρώ θα ήταν στον αέρα. Όλη η δέσμη των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου και το νέο Πρόγραμμα Στήριξης των 130.000.000.000 ευρώ θα ήταν στον αέρα, διότι υποχρέωσή μας είναι να ξεκινήσουμε άμεσα τις διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας και να καταρτιστεί το νέο πρόγραμμα στήριξης. Όλα αυτά που πρέπει να κάνουμε, ξεκινώντας άμεσα τις διαπραγματεύσεις για τη μείωση του δημοσίου χρέους κατά 100.000.000.000 ευρώ, θα ήταν στον αέρα. Η στήριξη του τραπεζικού συστήματος, που απαιτεί άλλα 35.000.000.000 ευρώ, θα ήταν στον αέρα. Το ίδιο και η επόμενη δόση, η έβδομη δόση, που πρέπει να καταβληθεί μέχρι τα τέλη του Φεβρουαρίου, που δεν έχει ύψος 8.000.000.000 ευρώ, έχει ύψος 80.000.000.000 ευρώ, γιατί αυτές θα είναι οι ταμειακές μας ανάγκες, τα 30.000.000.000 ευρώ για να στηριχθούν οι τράπεζες με την επανακεφαλαιοποίησή τους, τα 30.000.000.000 ευρώ προκειμένου να μπορέσουμε να οργανώσουμε το λεγόμενο «PSI», την ιδιωτική συμμετοχή, και να κερδίσουμε 100.000.000.000 ευρώ και άλλα 20.000.000.000 ευρώ για τις ταμειακές τους ανάγκες.

Τέλος θα εκλείνει και η Βουλή για πολλές εβδομάδες, μέχρι να γίνουν οι εκλογές και μέχρι να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης η νέα κυβέρνηση, είτε υπήρχε αυτοδυναμία είτε βρισκόταν ένα συμμαχικό σχήμα. Με αποτέλεσμα, όχι μόνο να μην μπορούμε να ψηφίσουμε αυτά που πρέπει για να εφαρμοστεί η συμφωνία, αλλά να μην μπορεί καν να καταρτιστεί και να ψηφιστεί ο Προϋπολογισμός του 2012, για να συνεχίσει η λειτουργία της χώρας.

Ξέρει ο κ. Σαμαράς, η Νέα Δημοκρατία ότι, αν δεν γίνουν όλα αυτά, μέσα στις επόμενες εβδομάδες, δεν θα κερδίσουμε –το τονίζω αυτό– δεν θα κερδίσουμε τη μείωση των τόκων για το 2012 κατά 5.000.000.000 ευρώ. Θυμίζω ότι τα 5.000.000.000 ευρώ είναι σχεδόν όλο το πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε. Ποιος θα πληρώσει αυτούς τους τόκους των 5.000.000.000 ευρώ; Οι Έλληνες φορολογούμενοι.

Η λύση είναι μία: Να στηρίξουμε διακομματικά αυτή τη συμφωνία, που είναι για το καλό της χώρας. Εδώ και τώρα. Να υπάρξει κυβέρνηση ισχυρή, όχι με εκλογές, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν τη χώρα στη χρεοκοπία ή στην καταστροφή και οι εκλογές να γίνουν, αμέσως μόλις η κατάσταση ομαλοποιηθεί για τη χώρα και έχουμε ολοκληρώσει αυτές τις συγκεκριμένες υποχρεώσεις.

Τότε ναι, να πάμε άμεσα σε εκλογές.

Τα βήματα, λοιπόν, που έχουμε μπροστά μας είναι ξεκάθαρα: Πρώτον, επιβεβαιώνουμε προς τους εταίρους μας ότι η Ελλάδα θα κάνει αμέσως, χωρίς καθυστέρηση, όλα όσα πρέπει να γίνουν για την εφαρμογή της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου.

Δεύτερον, δηλώνουμε διακομματικά ότι το πακέτο θα στηριχθεί με ευρύτερη πολιτική στήριξη και με ειλικρινή προσπάθεια σχηματισμού Κυβέρνησης συνεργασίας.

Τρίτον, η ψήφος εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση είναι εντολή για τη διαμόρφωση της ευρύτερης δυνατής πολιτικής συμφωνίας και μιας αντίστοιχης κυβέρνησης, που θα ολοκληρώσει τις διαδικασίες εφαρμογής της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Τέταρτον, διασφαλίζουμε το ταχύτερο δυνατό την εκταμίευση

της έκτης δόσης των 8.000.000.000 ευρώ.

Πέμπτον, ζητούμε να ξεκινήσουν αμέσως οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα για την οριστική διαμόρφωση του νέου προγράμματος, δηλαδή της νέας δανειακής σύμβασης των 130.000.000.000 ευρώ, προκειμένου να υπερψηφιστεί στη Βουλή με αυξημένη πλειοψηφία τουλάχιστον εκατόν ογδόντα –γιατί όχι και περισσότερων- Βουλευτών.

Έκτον, διαμορφώνουμε το νομικό και χρηματοοικονομικό πλαίσιο για το λεγόμενο «PSI», ώστε να οδηγηθούμε στη μείωση του ελληνικού δημόσιου χρέους κατά 100.000.000.000 ευρώ, δηλαδή 50% του ΑΕΠ, μέσα στους επόμενους πέντε μήνες. Ταυτόχρονα, όπως είπα, μειώνεται και το ετήσιο κόστος εξυπηρέτησης. Δηλαδή, το 2012 θα έχουμε μείωση 5.000.000.000 ευρώ και άλλα 9.000.000.000 ευρώ το 2013 και 2014.

Έβδομον, να ολοκληρωθούν όλες οι διαδικασίες, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου, έως τις αρχές του 2012, ώστε να εξασφαλίσουμε 100.000.000.000 ευρώ νέο δάνειο και 30.000.000.000 ευρώ για χρηματοδότηση του PSI και να έχουν δοθεί στην Ελλάδα, με βάση το νέο πρόγραμμα, τα 80.000.000.000 ευρώ για την κάλυψη των αναγκών μας. Αυτό το πακέτο, τελικά, πρέπει να κριθεί από τον ελληνικό λαό, αφού έχει υλοποιηθεί, γιατί μπορεί να βάλει την Ελλάδα σε μία νέα τροχιά και να δώσει ξανά στους Έλληνες το δικαίωμα να ελπίζουν.

Και θέλω να πω σε κάθε Έλληνα πολίτη πως αυτή η Κυβέρνηση, παρά την ασφυκτική πίεση και την κρίση, μέσα στην οποία έπρεπε να διαχειριστούμε τις συμφωνίες και τις διαπραγματεύσεις, δεν ασχολήθηκε μόνο με την κρίση. Δεν ασχοληθήκαμε μόνο με τα 240.000.000.000 ευρώ που φέραμε στη χώρα, ή με τα 100.000.000.000 ευρώ χρέος που θα διαγράψουμε.

Κάναμε πράγματα, που δεν έχουν ξαναγίνει στη χώρα, θετικά για τον πολίτη, αλλάζοντας το κράτος. Πέρασαμε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», κόψαμε τον ομφάλιο λώρο του πελατειακού συστήματος με τις προσλήψεις μέσω ΑΣΕΠ. Αλλάξαμε το ασφαλιστικό μας σύστημα, για να είναι διασφαλισμένες οι συντάξεις για τις επόμενες γενιές. Φέραμε τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» για να ξέρουν όλοι οι πολίτες πού πάνε τα χρήματά τους. Τολμήσαμε να φέρουμε ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας των πανεπιστημίων μας, που να εγγυάται καλύτερη μόρφωση, καλύτερο μέλλον και εφόδια για τα παιδιά μας. Κάναμε επίσης, μεγάλες, πρωτοφανείς αλλαγές στη δημόσια υγεία. Υπάρχει αυτή τη στιγμή ένα ολόκληρο πρόγραμμα αλλαγών στην πρωτοβάθμια υγεία, στη μείωση του κόστους της φαρμακευτικής δαπάνης, στην απεξάρτηση από τα ναρκωτικά, στο πρόγραμμα χορήγησης μεθαδόνης. Ξεκίνησε η ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Ανοίξαμε τα κλειστά επαγγέλματα. Οι εταιρείες πλέον ιδρύονται σε μία μέρα. Διπλασιάσαμε την ισχύ της προερχόμενης από τα φωτοβολταϊκά ενέργειας. Ο τουρισμός μας θα ξεπεράσει φέτος όλα τα ρεκόρ. Οι εξαγωγές μας επίσης. Ξεκίνησαν πρόσφατα να φαίνονται τα αποτελέσματα της αταλάντης της θέσης μας να τελειώνει η ανομία και η διαφθορά στη χώρα, βάζοντας το μαχαίρι βαθιά. Ναι, τολμήσαμε. Στη φοροδιαφυγή, στο ποδόσφαιρο, στις περιέργες συναλλαγές ορισμένων χρεοκοπημένων επιχειρήσεων με τις τράπεζες. Για πρώτη φορά, απολύθηκαν από το ΕΣΥ γιατροί, λόγω διαφθοράς. Για πρώτη φορά, συνελήφθησαν οι υπαίτιοι για την λαθρεμπορία καυσίμων. Αυτά και πολλά ακόμη, έκανε αυτή η Κυβέρνηση.

Και ερωτώ, ειλικρινά, κάθε μέλος του Κοινοβουλίου: Είναι κανείς εδώ, που θεωρεί ότι αυτό είναι έργο εθνικής προδοσίας; Και θέλω, με το χέρι στην καρδιά, όλοι σας να αναρωτηθείτε δύο πράγματα: Πόσο αυτονόητα ήταν αυτά, όλα αυτά τα χρόνια για τη χώρα μας; Αλλά και γιατί δεν γίνονταν; Τολμήσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τόλμησε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Τόλμησε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και τα κάναμε αυτά όχι για τους εαυτούς μας, αλλά για την πατρίδα.

Τώρα, όμως, είναι η ώρα να συνεργαστούμε. Με καλή προαίρεση και με αίσθημα εθνικής ευθύνης, κάτι που, όπως έχω πει, είναι βαθιά πίστη μου, πάγια προσωπική μου αρχή. Επεδίωξα αυτήν τη συνεργασία πάντα στη ζωή μου, να γεφυρώνουμε τις διαφορές μας μέσα από το διάλογο, την προσπάθεια. Μίλησα για συνεργασία προεκλογικά. Μιλούσα συνεχώς για την ανάγκη εθνικής συστράτευσης, μετεκλογικά. Επεδίωξα ακόμα και κυβέρνηση εθνικής συνεργασίας τον Ιούνιο, δείχνοντας ότι το τελευταίο που

με νοιάζει είναι η καρέκλα. Το έχω πει, το ξαναλέω, το έχω πει εδώ, το λέω και στο εξωτερικό: Δεν με ενδιαφέρει εάν εγώ δεν ξαναεκλεγώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Η τότε προσπάθεια δεν ευοδώθηκε. Δεν θα μπω στη φιλολογία, του γιατί. Όμως, σήμερα η χώρα έφθασε στην ανάγκη να κάνουμε μία νέα προσπάθεια, καλόπιστα και καλοπροαίρετα, πάνω σε μία βάση που θα δημιουργήσει εμπιστοσύνη. Και αν, αγαπητοί συνάδελφοι, με τις πράξεις μου, μπορώ να συμβάλλω, δεν θα δισταώ στιγμή να κάνω αυτό που πρέπει. Ποτέ μου δεν είδα την πολιτική ως επάγγελμα. Αν βρίσκομαι εδώ, είναι γιατί πιστεύω ότι μπορώ να προσφέρω στο κοινό καλό, στο σύνολο, στην πατρίδα μας, στο συνάνθρωπό μου, ακόμα και όταν δεν το βλέπει και μου κάνει και κριτική. Και με τις πράξεις μου, θέλω να στείλω ένα καθαρό μήνυμα: Ελπίζω να συμβολίσουν αυτές οι πράξεις μου μια διαφορετική εικόνα και κουλτούρα στην πολιτική μας ζωή, στον πολιτικό κόσμο της χώρας, στα ΜΜΕ, αλλά και για τον πολίτη της χώρας, ότι ναι, και ο πολιτικός είτε είναι Βουλευτής είτε είναι Πρωθυπουργός, κοιτά πρώτα το συμφέρον του τόπου. Είναι Έλληνας, που πονάει τον τόπο. Ότι η πολιτική και οι πολιτικοί δεν είναι κυνικοί. Υπάρχει πίστη, υπάρχουν αξίες που ο καθένας μας κουβαλά. Ότι τελικά, δύναμη είναι να υπηρετεί κανείς τις αξίες του, ενώ είναι αδυναμία ή δήθεν καπατσουσύνη και η έντριγκα στην πολιτική ζωή. Με τις πράξεις μου, θέλω να συμβολίσω ότι ναι, μπορούμε να κάνουμε και θυσίες για το γενικό καλό. Ο καθένας μας, να βγει από τον ιδιωτικό του χώρο και να βρεθούμε στον κοινό μας χώρο, στις πλατείες, στις γειτονιές, και πάλι μαζί για το κοινό καλό.

Αν βοηθήσω στο να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι ναι, είναι μία συλλογική, πατριωτική μας υποχρέωση, είναι υποχρέωση αλληλεγγύης να πληρώνουμε τους φόρους, αν με τις πράξεις μου δώσω ένα μήνυμα ότι δεν είμαστε μεταξύ μας εχθροί, ότι μπορούμε να κοιτάσουμε ο ένας τον άλλο χωρίς μίσος, χωρίς πόλωση, με αλληλεγγύη και αγάπη, αν με τις πράξεις μου μπορώ να στείλω ένα μήνυμα ότι η χώρα αυτή αξίζει να μην την εγκαταλείψουμε, η νέα γενιά να μη φεύγει στο εξωτερικό, αλλά να καθίσει να παλέψει και να βοηθήσει για να την αλλάξει, αν μπορώ να πείσω με τις πράξεις μου ότι, αντί να υπηρετήσουμε τη βία, μπορούμε να υπηρετήσουμε αξίες, ότι πέρα από την εξουσία, υπάρχει η αξία, η άλλη στάση ζωής, η ανθρωπιά, η συμμετοχή και η δημοκρατία, τότε θα έχω κάνει τη μεγαλύτερη προσφορά στον τόπο, στα τριάντα τόσα χρόνια της πολιτικής μου ζωής. Και θέλω να κατανοήσετε την ειλικρίνεια των προθέσεών μου. Παιχνίδια δεν παίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το πολιτικό κόστος, το ανέλαβα. Και τις ευθύνες μου τις αναλαμβάνω. Και η παράδοση της οικογένειάς μου δεν θα μου επέτρεπε τίποτα διαφορετικό. Από τον Γεώργιο Παπανδρέου, το Γέρο της Δημοκρατίας, κληρονόμημα μόνο ένα ρολόι, τίποτε άλλο. Από τον πατέρα μου, τον Ανδρέα Παπανδρέου, κληρονόμημα ρητά στη διαθήκη του, το όνομά του, τίποτε άλλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτός, όμως, είναι πολύ μεγαλύτερος πλούτος από βίλες και χρήματα. Γιατί αυτές είναι παραδόσεις που τιμώ και θα τιμώ. Είναι παραδόσεις αγώνων. Για την πατρίδα, για τη δημοκρατία, για την κοινωνική απελευθέρωση και δικαιοσύνη. Και αυτή η παράδοση μου δίνει δύναμη. Με βοηθά να αποφασίζω μακριά από την προσωπική ματιά των δικών μου αδυναμιών, επιθυμιών ή και εμμονών. Έτσι θέλω να μιλήσω και να προχωρήσω και στα επόμενα βήματα.

Πρώτα από όλα, χρειάζεται νηφαλιότητα. Το πώς διαχειριζόμαστε μία κρίση, ή μία κυβέρνηση συνεργασιών, μπορεί να ενισχύσει και πρέπει να ενισχύσει τους δημοκρατικούς θεσμούς, ή μπορεί, από την άλλη, να τραυματίσει τη δημοκρατία. Και έχουμε πολύ κακή εμπειρία από κινήσεις που τραυμάτισαν την κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Πρέπει να πάμε συγκροτημένα και, ασχέτως των εξελίξεων, πρέπει αύριο να συνεχίσει να κυβερνιέται η χώρα χωρίς τριγμούς. Και ελπίζω ότι με την καλή πίστη και τη συμμετοχή όλων μας αυτό θα το πετύχουμε το συντομότερο δυνατό, άμεσα.

Ζητώ λοιπόν την ψήφο εμπιστοσύνης απόψε, ώστε να διασφα-

λιστεί αυτή η ομαλή πορεία του τόπου. Μία πορεία, χωρίς κανένα κενό εξουσίας, χωρίς να συρθούμε σε εκλογές. Έχω ήδη επικοινωνήσει με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και αύριο θα τον επισκεφτώ, –δηλαδή αμέσως μετά δηλαδή την ψήφο εμπιστοσύνης– και για να τον ενημερώσω για τις προθέσεις μου να προχωρήσω σε διαβουλεύσεις με όλα τα κόμματα, για το σχηματισμό μιας κυβέρνησης ευρύτατης συνεργασίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Να προχωρήσουμε σε κυβέρνηση ευρύτατης συνεργασίας και να συμφωνήσουμε από κοινού σε στόχους, χρονοδιάγραμμα και πρόσωπα, να συμφωνήσουμε από κοινού για τη σύνθεση, ακόμα και για τον επικεφαλής αυτής της κυβέρνησης.

Επαναλαμβάνω: Το βασικό που πρέπει να διασφαλίσουμε αυτήν τη στιγμή είναι η ασφάλεια της χώρας, με αποκλειστικό στόχο να αποφύγει η Ελλάδα τον κίνδυνο που έχει προκληθεί, από την μέχρι σήμερα απουσία συναίνεσης για το αυτονόητο από την έκτη δόση, την τήρηση της συμφωνίας και την παραμονή μας στο ευρώ, μέχρι την ολοκλήρωση όλων εκείνων των πρωτοβουλιών, που απαιτούνται ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος.

Και οι προτεραιότητες της νέας κυβέρνησης είναι ξεκάθαρες: Πρέπει να προωθηθούν οι αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου. Αυτές χρειάζονται τον απαραίτητο χρόνο για να εφαρμοστούν. Χρειάζεται νηφαλιότητα και όχι η φρενίτιδα της προεκλογικής προσδοκίας.

Επιτρέψτε μου αυτήν τη στιγμή, απλώς να προσθέσω μερικές ακόμα, άμεσες προτεραιότητες, που αυτή η κυβέρνηση, η οποία θα σχηματιστεί, θα πρέπει να αντιμετωπίσει.

Σε πολύ λίγο χρόνο, θα έχουμε την απόφαση της Χάγης για το ζήτημα του ονόματος της FYROM. Θεωρώ ότι η νεοορυσταθείσα κυβέρνηση πρέπει και μπορεί να κινηθεί άμεσα, με προτάσεις, για τη διευθέτηση αυτού του μεγάλου ζητήματος.

Δεύτερον, απέναντι στις αγορές, που ακόμα δεν πιστεύουν στη βιωσιμότητά μας, έχουμε άμεσα τη δυνατότητα να προκηρύξουμε γεωτρήσεις νότια της Κρήτης, όπως και να προωθήσουμε άμεσα το μεγάλο project «ΗΛΙΟΣ» που αυτά μαζί αναδεικνύουν νέες плουτοπαγωγικές πηγές και θα ελαφρύνουν ακόμα περισσότερο το βάρος από τον Έλληνα πολίτη.

Τέλος, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση, με τις όποιες δυσκολίες έχει καταφέρει κάτι σημαντικό: Τη διαφάνεια. Σπάμε κατεστημένα. Έχουμε, για πρώτη φορά στη χώρα, κυνηγήσει τη φοροδιαφυγή στο εξωτερικό. Προχωράμε σε συμφωνία με την Ελβετία. Χτυπάμε το λαθρεμπόριο πετρελαίου.

Τολμήσαμε να μιλήσουμε για την αδιαφανή χρηματοδότηση υπερχρεωμένων μέσων ενημέρωσης από τις τράπεζες και εκτός τραπεζικών κριτηρίων. Χτυπάμε τα θαλασσοδάνεια. Χτυπάμε τη λογική ότι οι τράπεζες θα πρέπει να χρηματοδοτούνται από τους φόρους του ελληνικού λαού και, με τις κοινές μετοχές, λέμε ότι αυτοί οι φόροι θα μετατραπούν σε μετοχές που θα ανήκουν στον ελληνικό λαό, μέσω της Κυβέρνησης, και θα αποδώσουν τα απαραίτητα κέρδη για τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Χτυπήσαμε και χτυπάμε την ανομία στο ποδόσφαιρο, τις απάτες ενάντια στο ασφαλιστικό μας σύστημα, την κερδοσκοπία και τη διαφθορά στα φάρμακα, την αναξιοκρατία στο δημόσιο, την αδιαφάνεια στις προμήθειες και τόσα άλλα που πληρώνει σήμερα ο Έλληνας πολίτης.

Η αυριανή κυβέρνηση, αγαπητοί συνάδελφοι, θα έχει να διαχειριστεί το μεγαλύτερο πακέτο βοήθειας που είχε ποτέ η Ελλάδα. Θα έχει να διαχειριστεί τις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση του πλούτου της περιουσίας του ελληνικού λαού. Θα έχει να διαχειριστεί τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και πολλές σημαντικές ιδιωτικές επενδύσεις που θα έρθουν, όπως το Ελληνικό. Θα έχει να διαχειριστεί τις αλλαγές στις τράπεζες.

Είναι πολλοί τώρα, αφού εμείς, αυτή η παράταξη, πήραμε όλο το κόστος να οργανώσουμε σωστά αυτήν την προοπτική οικονομικής ανάπτυξης, που θα ήθελαν μια κυβέρνηση–«ανδρείκελο», για τα συμφέροντά τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και δεν είναι καθόλου αθώα η οργανωμένη επίθεση που

έχουμε και έχω υποστεί. Κάποιοι φοβούνται.

Η απάντηση πρέπει να είναι καθαρή. Πιστεύω ακράδαντα ότι, εμείς συγκροτημένα, τα κόμματα που θα συνεργαστούμε, δεν μπορούμε να αφήσουμε να σχηματισθεί μια κυβέρνηση αδιαφάνειας ή μοιρασιάς της εξουσίας, ενός πλιάτσικου, από ένα κατεστημένο που αργοπεθαίνει. Αντιθέτως, η κυβέρνηση που θα σχηματιστεί πρέπει να είναι μία κυβέρνηση-εγγυητής των συμφερόντων και του πλούτου του ελληνικού λαού, ιδιαίτερα σ' αυτήν τη νέα ιστορική φάση,...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

...μία κυβέρνηση για τη δίκαιη κατανομή βαρών και του πλούτου στον ελληνικό λαό.

Και επειδή ο κ. Σαμαράς μίλησε χθες για τον Γεώργιο Παπανδρέου που ζητούσε εκλογές και αναρωτήθηκε γιατί δεν ζητάω εγώ εκλογές, ή εξήγησε γιατί ζητά αυτός εκλογές, ας μην ξεχνά ο κ. Σαμαράς ότι ζητούσε ο Γεώργιος Παπανδρέου εκλογές όταν ήταν η κυβέρνηση Νόβα, όταν ήταν η κυβέρνηση Τσιριμώκου, όταν ήταν μια άλλη κυβέρνηση, που δεν είχε τη λαϊκή εντολή. Εμείς σήμερα μιλάμε για μια κυβέρνηση συνεργασίας...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ήταν οι εκλογές της βίας και νοθείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Της βίας και νοθείας. Κι αυτό το λέω για ιστορικούς λόγους.

Θέλω, πραγματικά, όμως, μέσα σ' ένα πνεύμα αλλαγής σελίδας, να τα ακούμε αυτά για ιστορικούς λόγους, αλλά να λειτουργήσουμε πια για το σήμερα και το αύριο κι όχι για το χθες. Ας μη δίνουμε ξανά και ξανά και ξανά τις μάχες του χθες, να δίνουμε ξανά και ξανά και ξανά, και μαζί, τις μάχες του σήμερα και του αύριο, για τον πολίτη, για την Ελλάδα, για την πατρίδα, για το δίκαιο, για την ευημερία, για μία χώρα που θα αισθανθεί περήφανη, αξιοπρεπής. Για μια χώρα όπου θα αισθάνεται ο Έλληνας περήφανος που ζει σε αυτήν, θα αισθάνεται ότι του αξίζει η χώρα αυτή.

Κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ στους ξένους ηγέτες και τους εταιρικούς μας, λέγοντάς τους ότι πρέπει να έχουν πίστη στον ελληνικό λαό. Ακούσαμε πολλά. Αλλά αυτός ο λαός είναι φτιαγμένος για τα δύσκολα και, όταν έρχεται η ώρα, κάνει αυτό που πρέπει.

Κάναμε ενωμένοι μια τιτάνια προσπάθεια και σταθήκαμε όρθιοι. Και η Ελλάδα έχει –και θα το αποδείξει– τεράστιες δυνατότητες. Θα συνεχίσουμε, τώρα ακόμα πιο ενωμένοι, και θα ξαναδώσουμε πολύ σύντομα στη χώρα μας τη διεθνή θέση που της αξίζει και μια βιώσιμη, αξιοπρεπή και περήφανη προοπτική για κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητώ ψήφο εμπιστοσύνης, για να έχει η χώρα μας μια κυβέρνηση ικανή να κάνει όλα τα αναγκαία βήματα για να πορευθεί η χώρα με ασφάλεια και σιγουριά τους επόμενους μήνες.

Ζητώ ψήφο εμπιστοσύνης, για να κάνουμε άμεσα –το τονίζω, «άμεσα»– τις αναγκαίες συζητήσεις για το σχηματισμό μιας κυβέρνησης ευρύτερης στήριξης, που θέλουν οι πολίτες και χρειάζεται η χώρα. Η χώρα είναι πάνω απ' όλους μας. Και είμαι σίγουρος ότι ενωμένοι θα βαδίσουμε μπροστά και θα τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωηρά και παταταμένα)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει ζητήσει το λόγο.

Για πόσα λεπτά θέλετε το λόγο, κυρία Παπαρήγα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας δώσω ένα τρίλεπτο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Κύριε Πρωθυπουργέ, απ' ό,τι κατάλαβα –αν κατάλαβα καλά από το έργο της- περιγράφοντας τη νέα κυβέρνηση που θα σχηματιστεί, εφόσον υπάρχει αποδοχή στα θέματα της συνεργασίας από τα άλλα κόμματα, προτείνετε πρώτον, κυβέρνηση τουλάχιστον ενός χρόνου ή και δύο χρόνων.

Δεύτερον, αν κατάλαβα επίσης, καλά –και αυτό νομίζω ότι το κατάλαβα πάρα πολύ καλά- έχετε ανάγκη από μια κυβέρνηση συνεργασίας, γιατί πρόκειται να πάρετε τα αγριότερα μέτρα, χειρότερα κι από αυτά που έχουν παρθεί μέχρι τώρα και θέλετε μια κυβέρνηση με πολλά κόμματα, γιατί πιστεύετε ότι έτσι θα τσακίσετε το κίνημα. Δικαίωμα σας.

Πρέπει όμως, να μπει τέλος στον εκβιασμό ότι όλες αυτές οι θυσίες –και ενδεχομένως και οι προσωπικές σας- γίνονται για την έκτη και έβδομη δόση. Τέρμα στους εκβιασμούς. Δεν θα περάσουν οι εκβιασμοί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

(Στο σημείο αυτό εισέρχονται στην Αίθουσα οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας που, όπως βλέπω, εισέρχεστε και πάλι στην Αίθουσα, σας παρακαλώ χωρίς θόρυβο.

Σας παρακαλώ ησυχία.

Ελάτε, εισέλθετε, καθίστε αθορύβως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατσαφέρης, επίσης, για μια σύντομη παρέμβαση, για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Τώρα, βέβαια, γιατί θα πρέπει να είναι σύντομη, μετά από τα σαράντα πέντε λεπτά, που μίλησε ο Πρωθυπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εάν θέλετε, μπορώ να σας δώσω περισσότερα λεπτά. Αλλά επειδή και η κ. Παπαρήγα και ο κ. Τσίπρας μου έκαναν νόημα ότι αρκούν τρία λεπτά, γι' αυτό σας το ανέφερα.

Θέλετε να σας δώσω περισσότερο χρόνο, κύριε Καρατσαφέρη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον κανονικό χρόνο και θα δω πόσο θα κάνω χρήση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θέλετε οκτώ λεπτά, δηλαδή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Εάν είναι οκτώ λεπτά, τόσο να μου δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Οκτώ λεπτά είναι ο κανονικός χρόνος.

Ορίστε, κύριε Καρατσαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Σαφώς, είναι τιμητικό σε όσους Βουλευτές σηκώθηκαν και στήριξαν τον Αρχηγό τους. Τους τιμά. Είναι ηρωικό εκείνοι, οι οποίοι βρήκαν τη δύναμη να μιλήσουν και να πουν τα πράγματα, όπως τα βλέπουν και όπως είναι. Είναι όμως, εξαιρετικά δυσάρεστο –και το λέω ως αντικειμενικός παρατηρητής- να βλέπω ανθρώπους, οι οποίοι ευεργετήθηκαν τα μάλα και να βρίσκονται σήμερα εναντίον εκείνων, που τους ευεργέτησαν. Εάν η αχαριστία ήταν ποινικό αδίκημα, μερικοί δεν θα ήταν σε αυτά τα έδρανα.

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε για μια σειρά πραγμάτων, είπε για παθογένειες, για το πόσο χάλια είναι η κατάσταση και ότι το κεφάλαιο δεν πληρώνει. Μα από το '81 που ήρθατε στην εξουσία μέχρι σήμερα, τα εικοσιένα χρόνια ήταν κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ, γιατί δεν τα διορθώσατε; Γιατί αυτήν την παθογένεια δεν μπορέσατε να την ιάσετε; Εσείς δεν ήσασταν στα πράγματα; Άρα, αυτή η παθογένεια μεγάλωσε, γιατί εσείς δεν μπορέσατε να την ελέγξετε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η αλήθεια.

Ο κύριος Πρωθυπουργός εις το τέλος της ομιλίας του και του απολογισμού του, δέχθηκε αυτό που έλεγα επί δεκαοκτώ μήνες

μονότονα, σε κάθε μου συνέντευξη, σε κάθε μου ομιλία μέσα στην Αίθουσα: το βάρος δεν μπορεί να το σηκώσει ένα κόμμα, όποιο και αν είναι αυτό. Έπρεπε να περάσουν δεκαοκτώ μήνες μιας καταστροφικής πολιτικής που έφερε τα πράγματα εδώ, να δέχεται εθελοντικά να αποχωρήσει, γιατί δεν εισακούστηκε αυτή η πρόταση.

Αλήθεια, έχει σκεφτεί κανείς από εσάς πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα, αν είχε γίνει αποδεκτή αυτή η πρόταση πριν δεκαοκτώ μήνες, όταν τη συνόδευα τότε με την ψήφο μας για τη σύμβαση;

Και, βεβαίως, εδώ θέλω να πω ότι κάποιοι για εκείνη την απόφαση να ψηφίσουμε για να πάρουμε τα λεφτά –και μόνο το άρθρο 1- επί δεκαεπτά, δεκαοκτώ μήνες μας λοιδορούν. Τώρα έρχονται οι ίδιοι και λένε «ψηφίζουμε μόνο για να πάρουμε τα λεφτά». Εμείς δεν θα σας λοιδορήσουμε. Καλώς ήρθατε στη λογική!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Είναι μερικά πράγματα, τα οποία θέλω να τα κατανοήσω. Μόλις γύρισε ο Πρωθυπουργός και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης μετά τη μεγάλη συμφωνία και επιτυχία της 21ης Ιουλίου, ήλθαν και μας είπαν «πετύχαμε την καλύτερη δυνατή συμφωνία». Ακούσαμε περίπου κάτι σαν το «δοξάστε μας».

Και ήλθε αυτή η πλειοψηφία και αυτήν τη συμφωνία της 21ης Ιουλίου την ψήφισε, «μπράβο, είναι πολύ καλή». Και πριν περάσουν εκατό ημέρες, ήλθαν και σας είπαν «εκείνη δεν ήταν καλή, αυτή τώρα είναι η καλή».

Επιτέλους, τι ψηφίσατε; Ότι το κούρεμα του 21% ήταν το ιδανικό, το σωστό ή ότι το κούρεμα του 50% είναι το σωστό; Και αν αύριο αυτή η πλουσία κυρία της Ευρώπης, χωρίς κανένα θεσμικό ρόλο, πει ότι δεν μου αρέσει αυτό το 50% και το αλλάζω και το κάνω 70%, πάλι θα μας πουν «τι καλή συμφωνία» και πάλι εσείς θα ψηφίζετε.

Κάποια στιγμή, λοιπόν, δεν πρέπει να ψηφίζουμε και να ζητωκραυγάζουμε σε αυτό που τρίτοι μας επιβάλλουν, αλλά να πάμε να προτείνουμε αυτό που πιστεύουμε ότι αντέχει η χώρα και είναι το σωστό και από αυτό να δούμε τι μπορούμε να πετύχουμε. Αυτό είναι επιτυχία!

Εν πάση περιπτώσει, εγώ χαίρομαι που έστω και την παραμονή της καταστροφής ο Πρωθυπουργός της χώρας αποφάσισε να ανοίξει τις διαδικασίες. Ελπίζω αυτή η απόφαση να συνοδευτεί με τόλμη και όχι με μικρότητες και μεσοβέζικες προτάσεις.

Η χώρα χρειάζεται έναν γερό Πρωθυπουργό. Δεν θέλει έναν Πρωθυπουργό μαριονέτα. Δεν θέλουμε κάποιους να υποβάλουν μια διατριβή. Θέλουν κάποιους οι οποίοι να έχουν ζήσει μέσα στην τριβή. Χρειάζεται μια κυβέρνηση εξόχως πολιτική, με τους καλύτερους, τους εμπειροτέρους, για να αντιμετωπίσει την Ευρώπη, η οποία προκλητικά έδειξε το πρόσωπό της στη Σύνοδο των G-20 ή «τζίτ-20» για την ελληνική Κυβέρνηση.

Ποιους θα στείλουμε επάνω; Τους τεχνοκράτες; Με ποια γνώση πολιτική και με ποια νομιμοποίηση θα πάνε επάνω; Θα στείλουμε δυο-τρεις καθηγητές ή λέκτορες να πάνε να αντιμετωπίσουν το Μπαρόζο, τον Όλι Ρεν, την Μέρκελ, το Σαρκοζί; Είναι δυνατόν να λέγονται αυτά τα πράγματα; Είναι σαφώς κατώτερα των περιστάσεων! Θα πρέπει να πάνε οι καλύτεροι, οι ικανότεροι, οι αποφασισμένοι. Αυτή είναι η πρόταση. Τώρα αν αυτό δεν εξυπηρετεί τους σχεδιασμούς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το ακούω, το παρακολουθώ, το κατανοώ, δεν μπορώ να το σεβαστώ.

Αυτήν τη στιγμή πρέπει όλοι μας να φροντίσουμε η Ελλάδα να βγει από το βάλτο. Και η Ελλάδα θα βγει από το βάλτο εάν υπάρχει, πράγματι, μία δυνατή κυβέρνηση από την οποία δεν θα μπορεί να απουσιάσει η Νέα Δημοκρατία. Εάν απουσιάσει η Νέα Δημοκρατία, αντιλαμβάνεστε ότι όλο το εγχείρημα θα είναι κοινόβιο.

Εγώ κάνω έκκληση εις τον πατριωτισμό των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, τον οποίον ουδέποτε αμφισβήτησα. Δεν θα μπορούσα εξάλλου, διότι με τους περισσότερους συνυπήρξα και εις τους νεότερους υπήρξα και δάσκαλος τότε με τη «TV PRESS».

Πρέπει να σώσουμε την πατρίδα. Και η πατρίδα δεν θα σωθεί διεκδικώντας ταχύτερα αυτό το οποίο αύριο θα μπορούσε να

διεκδικήσει κανείς με υπομονή. Επομένως, κάνω έκκληση προς όλες και όλους, να αναλάβουμε βάρη που δεν μας ανήκουν –τουλάχιστον σε κάποιους από εμάς– αρκεί να βοηθηθεί η πατρίδα. Η πατρίδα θα βοηθηθεί, εάν παρατάξουμε τους καλύτερους σε εκείνους οι οποίοι δεν έχουν την καλύτερη γνώμη όχι για τον Παπανδρέου, όχι για το Σαμαρά αλλά για την Ελλάδα.

Εάν δεν πάμε να πολεμήσουμε, εάν δεν πάμε να αγωνιστούμε όσο μπορούμε με ευρύτερο φάσμα, τότε πιστεύω ότι θα ξαναέρθει μία ημέρα που θα ξανακάνουμε μια ίδια συζήτηση για μια άλλη σύμβαση που πιθανώς θα έχει φέρει κάποιο άλλο κόμμα.

Οι καιροί –το είπα και χθες– ου μενεοί. Πρέπει να τολμήσουμε και για να τολμήσουμε, πρέπει να επιστρατεύσουμε τη λογική μας.

Κλείνω με ένα πράγμα. Η Ελλάδα πρέπει να σωθεί. Ζήτω η πατρίδα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

Θέλετε τέσσερα λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δώστε μου τον ίδιο χρόνο που δώσατε στον κ. Καρατζαφέρη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Νωρίτερα μου είπατε για τρία λεπτά. Θα σας δώσω όμως, τον ίδιο χρόνο. Σας παρακαλώ, τηρήστε τον απόλυτα, γιατί τώρα πλέον, πράγματι, υπερβαίνουμε την δωδεκάτη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ναι, κύριε Πρόεδρε, έχετε δίκιο. Αλλά επειδή είναι κρίσιμες οι στιγμές, όλη η διαδικασία ήταν οριακά εκτός πλαισίου, θα μου επιτρέψετε να πω δύο σκέψεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ήταν μια δύσκολη διαδικασία εντός πλαισίου αυτές τις μέρες. Αλλά, πράγματι, ήταν μια δύσκολη διαδικασία.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εάν καταλαβαίνω καλά, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός της χώρας σήμερα ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης για μια άλλη κυβέρνηση, όχι για τη δική του, όχι για τη Κυβέρνηση που βλέπουμε σε αυτά εδώ τα έδρανα, αλλά για μια κυβέρνηση που δεν υπάρχει, για μια κυβέρνηση της οποίας προφανώς δεν θα ηγηθεί ο ίδιος, για μια κυβέρνηση που δεν ξέρουμε ούτε ποιοι θα την απαρτίζουν ούτε τον χρονικό της ορίζοντα.

Ξέρουμε όμως, ένα πράγμα. Ξέρουμε τι σκοπεύει να κάνει. Ξέρουμε ότι θα έχει σαν στόχο να συνεχίσει τις ίδιες ανάληψες και αντικοινωνικές πολιτικές, έτσι όπως προστάζουν οι δανειστές μας, η τρόικα, η κ. Μέρκελ, αυτοί οι οποίοι αποδεικνύεται πια ότι δεν έχουν μόνο την οικονομική κηδεμονία της χώρας μας, αλλά και την πολιτική κηδεμονία. Δεν προστάζουν μόνο και ορίζουν τα ερωτήματα στα δημοψηφίσματα και στα χρονοδιαγράμματα αλλά δίνουν και εντολή σχηματισμού κυβέρνησης και με σαφές περιεχόμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και να την πείτε αυτήν την Κυβέρνηση είτε την πείτε οικουμενική είτε την πείτε μεταβατική είτε την πείτε εκτάκτου ανάγκης είτε την πείτε εθνικής ενότητας, θα είναι μια Κυβέρνηση που θα στερείται λαϊκής νομιμοποίησης.

Ποιο είναι το πρόβλημα αυτήν τη στιγμή; Για ποιο λόγο, αφού όλα τα έκανε καλά ο Πρωθυπουργός; Οφείλω να πω και κάτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εγώ ήμουν από αυτούς που από αυτό εδώ το Βήμα με πολιτικό πάντα τρόπο άσκησα δριμύτατη κριτική στον Πρωθυπουργό. Το πρόβλημά μας ήταν το πρόσωπο Παπανδρέου; Όχι, βέβαια.

Το πρόβλημά μας ήταν η ασκούμενη πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ήταν η ασκούμενη πολιτική. Ποιο είναι το πρόβλημα αυτής της Κυβέρνησης; Γιατί δεν μπορούν να σταθούν οι εκπρόσωποί της ούτε σε κοινωνικές εκδηλώσεις; Γιατί έγινε ο λαός μας βίαιος ξαφνικά; Γιατί παρεξήγησε τον Πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου;

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το πρόβλημα είναι ότι αυτός ο λαός υποφέρει, ότι άλλα λέγατε και άλλα κάνατε, ότι έχετε μειώσει το εισόδημα των Ελλήνων στο 50%, ότι έχετε αυ-

ξήσει την ανεργία στο ένα εκατομμύριο, ότι έχετε βάλει είκοσι κεφαλικούς φόρους και χαράτσια, ότι δεν τολμήσατε να ακουμπήσετε τα κρυφά εισοδήματα, το «μαύρο» πολιτικό χρήμα, το κεφάλαιο. Τώρα ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης για να συνεχιστεί η ίδια πολιτική με άλλο σχήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε κάτι; Ο ελληνικός λαός ένα πράγμα λέει: Δεν αντέχει άλλο τέτοιου είδους σωτηρία. Άλλο τέτοιου είδους εθνική σωτηρία δεν την αντέχει. Δεν αντέχει άλλο να συνεχίσουμε μέχρι το 2020 με νέα μνημόνια –γιατί αυτή η διασφαλή σύμβαση θα φέρει και νέα μνημόνια και νέα βάρη– προκειμένου στην καλύτερη περίπτωση να φτάσουμε μετά από έντεκα χρόνια κοινωνικής λεηλασίας στο ίδιο ποσοστό χρέους που είχαμε, όταν παρέδωσε ο αποτυχημένος κ. Καραμανλής στον κ. Παπανδρέου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο χρόνια τώρα ακούμε το ίδιο επιχείρημα, ότι οι πολιτικές αυτές είναι αναγκαίες, ανεξάρτητα από το εάν είναι σωστές ή λάθος. Δεν έχουμε ακούσει ούτε μία στιγμή ότι είναι σωστές πολιτικές επιλογές, αλλά ότι είναι αναγκαίες.

Ε, λοιπόν, δεν είναι αναγκαίες. Είναι καταστροφικές. Και προσέξτε, δεν είναι καταστροφικές μονάχα για την Ελλάδα, αλλά είναι καταστροφικές για ολόκληρη την Ευρωζώνη. Κοιτάξτε τι γίνεται γύρω μας. Κοιτάξτε τι γίνεται στην Ιταλία. Οι συνταγές της λιτότητας θα διαλύσουν την Ευρωζώνη. Αποτελούν τον πιο ασφαλή δρόμο για τη χρεοκοπία και την καταστροφή. Οι αποφάσεις των συνόδων κορυφής οδηγούν όχι μονάχα στην κοινωνική ερήμωση, αλλά και στη διάλυση της ίδιας της Ευρωζώνης.

Θέλω να σας επιστρέψω, λοιπόν, αυτούς τους εκβιασμούς και τα εκβιαστικά διλήμματα. Τα μνημόνια και οι πολιτικές της λιτότητας οδηγούν στη χρεοκοπία. Επιπλέον, σταματήστε να αναπαράγετε πλαστούς και τρομοκρατικούς εκβιασμούς. Δεν υπάρχει καμία νομική και θεσμική δυνατότητα αποπομπής μίας χώρας από την Ευρωζώνη.

Το πιο σημαντικό, όμως, φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί Βουλευτές, είναι ότι αυτή η βολонταριστική κίνηση του Πρωθυπουργού, χωρίς να το θέλει, αποκάλυψε και τις τεράστιες δυνατότητες διαπραγμάτευσης που θα μπορούσε να έχει μία χώρα σαν την Ελλάδα, αν αξιοποιούσε τη λαϊκή εντολή και τη δημοκρατία ως όπλο και όχι ως απειλή προς τον ίδιο το λαό.

Ο Πρωθυπουργός πριν από λίγο είπε ότι δεν μπορούμε να πάμε σε εκλογές, γιατί οι εκλογές θα είναι καταστροφή. Κάποιοι άλλοι είπαν ότι θα δημιουργήσουν πιστωτικό γεγονός.

Εμείς, λοιπόν, σας λέμε ένα πολύ συγκεκριμένο πράγμα: Η δημοκρατία δεν είναι καταστροφή. Σήμερα τρέμουν σαν το ψάρι οι κυρίαρχες δυνάμεις όλου του πλανήτη και της Ευρώπης μη τυχόν και δοθεί ο λόγος στον ελληνικό λαό, μη τυχόν και διαμορφωθούν άλλοι συσχετισμοί από τον ελληνικό λαό, μη τυχόν και ο ελληνικός λαός απορρίψει αυτά τα σχέδια λιτότητας.

Το πρόβλημα τούτην την ώρα δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μονάχα η Ελλάδα. Το πρόβλημα είναι όλη η Ευρώπη. Το πρόβλημα είναι ολόκληρος ο κόσμος. Το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, το καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται σε μεγάλη κρίση. Με συστημικές λύσεις δεν πρόκειται να δοθεί διέξοδος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός είπε ότι θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης προκειμένου να πάει αύριο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και να ξεκινήσει διεργασίες σχηματισμού νέας κυβέρνησης από την παρούσα Βουλή.

Το πρόβλημα, όμως, νομιμοποίησης είναι ότι η παρούσα Βουλή έχει εκλεγεί σε άλλες συνθήκες και οι συσχετισμοί της δεν απηχούν τη λαϊκή επιθυμία.

Αντί, λοιπόν, να προχωρήσετε στους ίδιους δρόμους, έχοντας, βεβαίως, κερδίσει ενδεχομένως τη συνηγορία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αφήστε τα παρασκήνια, αφήστε τις μεθοδεύσεις και προχωρήστε στη μία και μοναδική δημοκρατική επιλογή, που είναι η ψήφιση της απλής αναλογικής.

Αν, πραγματικά, πιστεύετε ότι χρειάζονται κυβερνήσεις συνε-

γασίας και συναίνεσης για να βγούμε από την κρίση, τότε γιατί δεν πράττετε το αυτονόητο, ώστε αυτές οι συμφωνίες και οι κυβερνήσεις συνεργασίας να προκύψουν στη βάση προγραμματικών συγκλήσεων, να είναι διαφανείς και καθαρές στο προσκήνιο, όχι στο παρασκήνιο και να έχουν νωπή λαϊκή εντολή; Να φέρετε να ψηφιστεί η απλή αναλογική και να οδηγηθούμε σε μία σύντομη προεκλογική διαδικασία, ο λαός να κρίνει προγράμματα και θέσεις και να δοθεί η δυνατότητα με καθαρό τρόπο να βγει μια κυβέρνηση το νωρίτερο δυνατό, στις 4 του Δεκέμβρη, που θα οδηγήσει τη χώρα στην έξοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε και κατεβαίνω από το Βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε. Σας παρακαλώ, κλείστε. Έχετε μιλήσει περισσότερο από τον κ. Καρατζαφέρη, ενώ ζητήσατε λιγότερο χρόνο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Καμμία διαδικασία που αγνοεί τη δημοκρατία, τη λαϊκή κυριαρχία και την εθνική ανεξαρτησία δεν μπορεί να είναι διαδικασία σωτηρίας της πατρίδας. Σωτηρία της πατρίδας είναι η εφαρμογή του Συντάγματος, της δημοκρατίας, της λαϊκής κυριαρχίας, της εθνικής ανεξαρτησίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα κλείσουμε με μία σύντομη τοποθέτηση από πλευράς του Υπουργού Οικονομικών και Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, του κ. Ευάγγελου Βενιζέλου.

Θα σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να μιλήσετε για πέντε λεπτά, γιατί έχουμε υπερβεί το χρόνο πλέον που προβλέπεται για την έναρξη της ψηφοφορίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιλώντας την περασμένη Δευτέρα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είπα ότι η χώρα ζει ένα δράμα. Το δράμα φτάνει στην κορύφωσή του. Ακολουθεί η λύτρωση. Η κρίση μπορεί να μετατραπεί, πράγματι, σε μία πολύ μεγάλη ευκαιρία για να εγκαθιδρύσουμε στην Αίθουσα αυτή και στον τόπο μας συνολικά το καθεστώς της κοινής λογικής, το καθεστώς της συλλογικής ευθύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα διατρέχει θανάσιμο κίνδυνο, όχι μόνο για την οικονομική της υπόσταση, αλλά για τον ίδιο τον κοινωνικό της ιστό, για την ομαλή λειτουργία των πολιτικών της θεσμών. Η χώρα κινδυνεύει να χάσει τα αυτονόητά της, το επίπεδο της ζωής της.

Φοβούμαι ότι αυτό που τόνισε και ο Πρωθυπουργός, αυτό που τονίζω κατ' επανάληψιν ως Υπουργός Οικονομικών και υπεύθυνος για τη διαχείριση και προστασία της εθνικής οικονομίας, δεν γίνεται αντιληπτό, όχι μόνο απ' όλους στην Αίθουσα αυτή, αλλά και από ένα μεγάλο τμήμα της κοινής γνώμης.

Το διεθνές πλαίσιο γίνεται κάθε μέρα και πιο ασφυκτικό. Παρακολουθούμε τις εξελίξεις στην Ιταλία και αντιλαμβανόμαστε την επίπτωση που έχουν οι εξελίξεις αυτές στην αντοχή των θεσμών χρηματοοικονομικής προστασίας που υπάρχουν σε μία, δυστυχώς, ατελή μορφή στην Ευρωζώνη. Η Ευρωζώνη συνολικά έχει ουσιαστικά καταφύγει στην προστασία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και μιλάμε για το ισχυρότερο νόμισμα του κόσμου και για την πιο πλούσια περιοχή του κόσμου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να ξανακατακτήσουμε τα αυτονόητα. Πρέπει το κράτος να λειτουργήσει ξανά. Πρέπει η οικονομία να αντέξει σε αυτήν την περιδίηση και πρέπει, επιτέλους, η κοινωνία να «αναπνεύσει».

Πρέπει τη Δευτέρα στις 7 Νοεμβρίου η χώρα να μπορεί να εκπροσωπηθεί με έγκυρο και αξιοπисто τρόπο στο Eurogroup, προκειμένου να επιβεβαιώσουμε τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί για την εκταμίευση της έκτης δόσης και την έναρξη των διαπραγματεύσεων για το νέο πρόγραμμα στήριξης της Ελλάδας.

Η χώρα πρέπει να επιβεβαιώσει, να ανακτήσει, να αξιοποιήσει το κεκτημένο της 26ης Οκτωβρίου – επιτρέψτε μου, όμως, να πω – και της 21ης Οκτωβρίου, ημέρα κατά την οποία το Eurogroup μετά από μεγάλη, πολύωρη μάχη αποφάσισε να αποδεχθεί την εκταμίευση της έκτης δόσης, αναμένοντας τη σχετική απόφαση

του διοικητικού συμβουλίου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η οποία θα ληφθεί να μην πριν από την κρίσιμη ημερομηνία της 15ης Δεκεμβρίου, αλλά αφού εμείς έχουμε εκπληρώσει όλες τις προκαταβολικές υποχρεώσεις μας.

Η πρώτη πλέον πρόσθετη και ζωτική προκαταβολική υποχρέωση της χώρας είναι να υπάρχει και να υπάρχει σε καθεστώς πολιτικής ευθύνης και κοινωνικής συναίνεσης, γιατί αλλιώς δεν μας πιστεύουν, δεν μας αποδέχονται. Η πολιτική συναίνεση και η εθνική ευθύνη είναι προϋπόθεση για να γίνει οτιδήποτε άλλο σε σχέση με την Ευρώπη και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Είπα χθες μιλώντας στον κ. Σαμαρά και το ξαναλέω τώρα, καλωσορίζοντας τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας στην Αίθουσα – για να είναι η Αίθουσα αθέριστη, γιατί πρέπει η αντιπροσωπευτική δημοκρατία να λειτουργεί σε συνθήκες ακεραιότητας και συνευθύνης – ότι στη δύσκολη συνάντηση των Κανών ήταν παρών και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ήταν και αυτός νοερά στο τραπέζι και απευθύνονταν και σε αυτόν οι συνομλητές μας, ο κ. Σαρκοζί, η κ. Μέρκελ, ο κ. Γιούνγκερ, ο κ. Μπαρόζο, ο κ. Ρομπάι. Και σε αυτόν απευθύνονταν.

Και τώρα που είναι αντιμέτωπη και η Αξιωματική Αντιπολίτευση με την ευθύνη της σε σχέση με την υπόστασή και τη διεθνή εκπροσώπηση της χώρας πιστεύω ότι αντιλαμβάνεται καλύτερα αυτό που επί χρόνια λέμε στην Αίθουσα αυτήν, διαχειριζόμενοι μια εθνική κρίση.

Λέει η κ. Παπαρήγα: «Νέα κυβέρνηση για τα επόμενα δύο χρόνια». Όχι, κυρία Παπαρήγα. Ο Πρωθυπουργός ήταν σαφής. «Νέα κυβέρνηση μέχρι τα τέλη Φεβρουαρίου, οπότε και αναμένεται να ολοκληρωθούν όλες οι διαδικασίες εφαρμογής των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου, προκειμένου να τεθούν υπό τον εκλογικό έλεγχο και την κρίση του ελληνικού λαού».

Είπε, επίσης, η κ. Παπαρήγα: «Η νέα κυβέρνηση χρειάζεται ευρύτερη στήριξη, για να πάρει αγριότερα μέτρα». Όχι. Τώρα, έχοντας ψηφίσει πολύ δύσκολα μέτρα, χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού, έρχεται σιγά-σιγά η ώρα της ανταπόδοσης, αρχίζοντας από τη μείωση των τόκων, από τη μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους. Ήδη το 2012, όπως είπαμε κατά κόρον και ο Πρωθυπουργός και εγώ, θα έχουμε μείωση 5 δισεκατομμυρίων, 14 δισεκατομμυρίων συνολικά τα επόμενα τρία χρόνια. Αυτό είναι το μεγάλο αναπτυξιακό και κοινωνικό αντίδοτο χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Με το αντίδοτο δεν χορταίνεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Γιατί αυτό είναι χρήμα που θα πέσει στην αγορά, είναι χρήμα που θα στηρίξει την απασχόληση, τις επιχειρήσεις και θα βοηθήσει στην ανάπτυξη και στην προοπτική της χώρας.

Συμφωνώ με τον κ. Καρατζαφέρη που τόνισε την ανάγκη να έχει πολιτικό χαρακτήρα η κυβέρνηση, γιατί χρειάζεται ικανότητα, εμπειρία, ισχύ η εκπροσώπηση της χώρας. Όλα, όμως, θα συζητηθούν στη διαδικασία που άνοιξε σήμερα.

Ειλικρινά, όμως, έχω μία δυσκολία να παρακολουθήσω την εσωτερική αντίφαση της ομιλίας του κ. Τσίπρα, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Λέει: «Ζητάει εμπιστοσύνη για μια άλλη κυβέρνηση που δεν ξέρουμε ποια σύνθεση θα έχει». Και ποια είναι η δική του αντιπρόταση; Ζητάει εκλογές, προκειμένου να προκύψει επίσης μία άλλη κυβέρνηση, που δεν ξέρουμε ποια είναι. Και αλήθεια, ποια πολιτική θα εφαρμόσει η κυβέρνηση αυτή; Πώς θα διαφυλάξει τη θέση της χώρας μέσα στο ευρώ και το κεκτημένο του ελληνικού λαού;

Έχετε μία διαφορά φάσης. Εάν ζητούσε και ο κ. Σαμαράς τώρα αμέσως εκλογές, χωρίς να αποδείξει τη διάθεσή του να συναινέσει και να στηρίξει μια εθνική προσπάθεια, αγωνιώδη και υπαρκτή, θα έλεγα ότι υπάρχει μία λογική, υπάρχει ένας δικαίος της εξουσίας, η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Τώρα υπάρχει και διαφορά φάσης στις τοποθετήσεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Η τραγικότερη παρεξήγηση είναι

η πεποίθησή σας ότι η χώρα δεν μπορεί να βγει από το ευρώ, γιατί δεν προβλέπεται αυτό νομικά. Δυστυχώς, προβλέπεται χρηματοοικονομικά, γιατί αν σταματήσει η δανειοδότηση, η χρηματοδότηση, η παροχή βοήθειας, η κάλυψη των δανειακών αναγκών, η ρευστότητα προς τις ελληνικές τράπεζες, η χώρα θα καταρρεύσει σε μία στιγμή. Η χώρα θα καταρρεύσει σε μία στιγμή! Από τι εξαρτάται το να μην καταρρεύσουμε; Από τη σοβαρότητά μας και την ιστορική μας συνείδηση. Είναι πολύ μικρό οποιοδήποτε πολιτικό τίμημα προκειμένου να κερδίσουμε τη σωτηρία της χώρας.

Κλείνω, λέγοντας πολύ συνοπτικά τι έχει να κάνει η κυβέρνηση που θα προκύψει, η κυβέρνηση ευρύτερης ευθύνης.

Πρώτον, να επιβεβαιώσει αμέσως τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας. Δεύτερον, να εξασφαλίσει την εκταμίευση της έκτης δόσης. Τρίτον, να διαπραγματευτεί το νέο πρόγραμμα και να το φέρει προς ψήφιση. Τέταρτον, να διασφαλίσει την ταχύτατη εκταμίευση 30 δισεκατομμυρίων για την επανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών και την ανασυγκρότηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Πέμπτον, να διασφαλίσει την παρουσία και το χαρτοφυλάκιο των ελληνικών ασφαλιστικών ταμείων σύμφωνα με τα όσα έχω ανακοινώσει σε σχέση με τη μεταφορά δημόσιας περιουσίας μέσω ανώνυμης εταιρείας ειδικού σκοπού. Έκτο, να καταθέσει προς ψήφιση μέσα στις συνταγματικές προθεσμίες τον προϋπολογισμό της χώρας και το αναθεωρημένο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής. Έβδομο, να εφαρμόσει τις υποχρεώσεις της χώρας, τους νόμους του κράτους, να εισπράξει τα δημόσια έσοδα, να διασφαλίσει ότι η χώρα θα υπάρχει, να συνεχίσει τη μάχη κατά της φοροδιαφυγής, να συνάψει –όπως είπε ο Πρωθυπουργός– την έτοιμη συμφωνία με την Ελβετία που εθεωρείτο όνειρο ή ταμπού και το σπάσαμε μέσα από την άρση του τραπεζικού απορρήτου. Όγδοο, να πετύχει την εκταμίευση άλλων 35 δισεκατομμυρίων για την προσωρινή ρευστότητα των ελληνικών τραπεζών όσο διαρκεί η εκτέλεση του νέου μοντέλου συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, του PSI. Είναι η ρευστότητα μέσω του EFSF προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Κι επίσης, να διασφαλίσει την έγκαιρη καταβολή 30 δισεκατομμυρίων για να γίνει το PSI. Ένατο, πρέπει να διαμορφωθεί όλο αυτό το σχήμα της συμμετοχής του ιδιωτικού

τομέα και δέκατο, το αποτέλεσμα να το καταθέσει ενώπιον του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω λέγοντας ότι ζούμε ιστορικές στιγμές. Η διαδικασία πραγματικά έχει μία πρωτοτυπία, γιατί η ίδια η κρίση που ζούμε είναι πρωτοφανής. Και σήμερα η καθεμία και ο καθένας εδώ μέσα αναμετρείται με την ιστορία της πατρίδας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Θα ακολουθήσει ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Οι παρέχοντες ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση μετά την εκφώνηση του ονόματός τους, απαντούν «ΝΑΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση απαντούν «ΟΧΙ».

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κ. Ιωάννης Βλατής από το ΠΑΣΟΚ και κ. Γρηγόριος Αποστολάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

Σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού της Βουλής, έχουν έλθει στο Προεδρείο επιστολές συναδέλφων Βουλευτών ή μελών της Κυβέρνησης ευρισκομένων σε αποστολή της Βουλής ή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους. Οι ψήφοι αυτές θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση που θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει κάποιος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

LL

274

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πιτσόλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2576
Ημερομ. 4/11/11

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Παρασκευή 4 Νοεμβρίου 2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, ψηφίζω.....ΝΑ!

Με τιμή

Κουβέλης Σπύρος
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Α' Αθήνας

275

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2577
Ημερομ. 4/11/11

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Ημερομηνία 4/11/2011

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο της Βουλής
κύριο Φίλιππο Πετσάλη

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

ευρισκόμενος σε αποστολή της κυβέρνησης στο εξωτερικό σας γνωστοποιώ,
σύμφωνα με το άρθρο 70Α του κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική
ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση ψηφίζω Ν 41

Με εκτίμηση

Θεόδωρος Πάγκαλος

>>

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

«ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΨΗΦΟΥ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	+	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	
Γερουλάνος Παύλος	+	
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία		+
Αυγερινόπουλου Διονυσία		+
Αντώναρος Ευάγγελος		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος		+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		+
Αβραμόπουλος Δημήτριος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)		+
Πιπιλή Φωτεινή		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Παφίλης Αθανάσιος		+
Πλεύρης Αθανάσιος		+
Τσίπρας Αλέξιος		+

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	+	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης		+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	-	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία		+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρομάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	
Βούρος Ιωάννης	+	
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνέστος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	
Μίχος Λάμπρος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος		+
Μητσotάκης Κυριάκος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)		+

Παπαθανασίου Γιάννης		+
Πολύδωρας Βύρων		+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		+
Ντινόπουλος Αργύρης		+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		+
Χαλβατζής Σπυρίδων		+
Μαυρίκος Γεώργιος		+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος		+
Πρωτούλης Ιωάννης		+
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις		+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος		+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος		+
Παπαδημούλης Δημήτριος		+
Ψαριανός Γρηγόριος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)		+
Μακρυπιδής Ανδρέας		+
Γιαννακά Σοφία		+
Κουρουμπλής Παναγιώτης		+
Σαλμάς Μάριος		+
Σταμάτης Δημήτριος		+
Καραγκούνης Κωνσταντίνος		+
Μωραΐτης Νικόλαος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Μανιάτης Ιωάννης		+
Ανδριανός Ιωάννης		+
Παπαδημητρίου Ελισσάβετ (Έλσα)		-

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ρέππας Δημήτριος		+
Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς		+
Λυκουρέντζος Ανδρέας		+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ

Τσιρώνης Δημήτριος		+
Στασινός Παύλος		+
Παπασιόζος Κωνσταντίνος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Παπανδρέου Γιώργος		+
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)		+
Οικονόμου Βασίλειος		+
Πάγκαλος Θεόδωρος		+
Ασπράδάκης Παντελεήμων (Παντελής)		+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)		+
Βλάχος Γεώργιος		+
Μπούρας Αθανάσιος		+
Καντερές Νικόλαος		+
Γκιόκας Ιωάννης		+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		+
Λεβέντης Αθανάσιος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος		+
Παπαδόπουλος Αθανάσιος		+
Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας		+
Κυριακοπούλου Μαρία		+
Μπεκίρης Μιχαήλ		+
Νικολόπουλος Νικόλαος		+
Καραθανασόπουλος Νικόλαος		+
Τσουκαλής Νικόλαος		+
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος		+

ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Τόγιας Βασίλειος		+
Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική		+
Αγάτσα Αριάδνη		+
Γιαννάκης Μιχαήλ		+

NOMOS ΓΡΕΒΕΝΩΝ			Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
Χαντάβας Αθανάσιος	+		Καλαφάτης Σταύρος	+
			Ιωαννίδης Ιωάννης	+
NOMOS ΔΡΑΜΑΣ			Ράππη Ελένη	+
Αηδόνης Χρήστος	+		Ζιώγας Ιωάννης	+
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+		Καλαντίδου Σοφία	+
Τζίμας Μαργαρίτης		+	Κολοκοτρώνης Άγγελος	+
			Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+
NOMOS ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ				
Κρεμαστινός Δημήτριος	+		B' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Νικητιάδης Γεώργιος	+		Γερανίδης Βασίλειος	+
Ζωΐδης Νικόλαος	+		Αρβανιτίδης Γεώργιος	+
Κασσάρας Γεώργιος	+		Καράογλου Θεόδωρος	+
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)		+	Αναστασιάδης Σάββας	+
			Ιγνατιάδης Θεόδωρος	+
NOMOS ΕΒΡΟΥ			Βελόπουλος Κυριάκος	+
Ντόλιος Γεώργιος	+		Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+			
Τσιαούση Ελένη	+		NOMOS ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος		+	Παντούλας Μιχαήλ	+
			Αργύρης Ευάγγελος	+
NOMOS ΕΥΒΟΙΑΣ			Οικονόμου Αθανάσιος	+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+		Τασούλας Κωνσταντίνος	+
Κεδίκογλου Συμεών	+		Καλογιάννης Σταύρος	+
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		+		
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		+	NOMOS ΚΑΒΑΛΑΣ	
Μαρίνος Γεώργιος		+	Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία		+	Παπουτσής Δημήτριος	+
			Εμινίδης Σάββας	+
NOMOS ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
Καρανίκας Ηλίας	+			
NOMOS ΖΑΚΥΝΘΟΥ			NOMOS ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
			Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
NOMOS ΗΛΕΙΑΣ			Θεοχάρη Μαρία	+
Κατρίνης Μιχαήλ	+		Τσιάρας Κωνσταντίνος	+
Κουτσούκος Γιάννης	+		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+			
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+		NOMOS ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Κοντογιάννης Γεώργιος		+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος		+	Τζηκαλάγιας Ζήσης	+
NOMOS ΗΜΑΘΙΑΣ			NOMOS ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Γικόνογλου Αθανάσιος	+		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+
Τόλκας Άγγελος	+		Χαραλάμπους Χαραλάμπος	+
Χαλκίδης Μιχαήλ		+		
			NOMOS ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
NOMOS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ			Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+			
Παρασύρης Φραγκίσκος	+		NOMOS ΚΙΛΚΙΣ	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+		Παραστατίδης Θεόδωρος	+
Σκραφνάκη Μαρία	+		Φραγγίδης Γεώργιος	+
Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	+		Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
Αυγενάκης Ελευθέριος		+		
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+	NOMOS ΚΟΖΑΝΗΣ	
Κριτωτάκης Μιχαήλ		+	Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+
			Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+
NOMOS ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ			Βλατής Ιωάννης	+
Κατσούρας Χρήστος	+		Κασαπίδης Γεώργιος	+
			Παπαδόπουλος Μιχάλης	+
A' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ				
Βενιζέλος Ευάγγελος	+		NOMOS ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	
Καστανίδης Χαραλάμπος	+		Μπεγλίκης Παναγιώτης	+
Αράπογλου Χρυσή	+		Φαρμάκη-Γκέκη Αικατερίνη	+
Μαγκριώτης Ιωάννης	+		Μανωλάκης Άγγελος	+
Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+		Κόλλιας Κωνσταντίνος	+
Βούγιας Σπυρίδων	+			
Τεκτονίδου Κυριακή	+		NOMOS ΚΥΚΛΑΔΩΝ	
Καραμανλής Κωνσταντίνος		+	Ρήγας Παναγιώτης	+
			Παπαμανώλης Γεώργιος	+

Βρούτσης Ιωάννης	+	NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ		
NOMOS ΛΑΚΩΝΙΑΣ		Αμοιρίδης Ιωάννης	+	
Γρηγοράκος Λεωνίδας	+	Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	
Δαβάκης Αθανάσιος		Μίχου Μαρία	+	
Αποστολάκος Γρηγόριος	+	Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
NOMOS ΛΑΡΙΣΗΣ		NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Έξαρχος Βασίλειος	+	Παπαχρήστος Ευάγγελος		+
Σαχινίδης Φίλιππος	+	Τσουμάνης Δημήτριος		+
Αλεξανδρίδου Βασιλική	+	NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Χαρακόπουλος Μάξιμος		Όθωνας Εμμανουήλ	+	
Ζώης Χρήστος		Κεφαλογιάννη Όλγα		+
Σκυλλάκος Αντώνιος		NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ		
Ροντούλης Αστέριος		Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+	
Διώτη Ηρώ	+	Πεταλωτής Γεώργιος	+	
NOMOS ΛΑΣΙΘΙΟΥ		Στυλιανίδης Ευριπίδης		+
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	NOMOS ΣΑΜΟΥ		
Πλακιωτάκης Ιωάννης		Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
NOMOS ΛΕΣΒΟΥ		NOMOS ΣΕΡΡΩΝ		
Σηφουνάκης Νικόλαος	+	Μπόλαρης Μάρκος	+	
Γαληνός Σπυρίδων		Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
Σκοπελίτης Σταύρος	+	Τζελέπης Μιχαήλ	+	
NOMOS ΛΕΥΚΑΔΟΣ		Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
Μαργέλης Σπυροπάνος	+	Καριπίδης Αναστάσιος		+
NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Καρτάλης Κων/νος	+	Πολατίδης Ηλίας		+
Ζήση Ροδούλα	+	NOMOS ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Νάκος Αθανάσιος		Χάιδος Χρήστος	+	
Νάνος Απόστολος		Μαγκούφης Χρήστος	+	
Μαρκάκης Παύλος	+	Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		Λέγκας Νικόλαος		+
Κουσελάς Δημήτριος	+	Χατζηγάκης Σωτήριος		+
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+	NOMOS ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Βουδούρης Οδυσσέας	+	Τσώνης Νικόλαος	+	
Σαμαράς Αντώνιος		Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+	Μπατζελή Αικατερίνη	+	
NOMOS ΞΑΝΘΗΣ		Σταϊκούρας Χρήστος		+
Μάντατζη Τσετίν	+	Γιαννόπουλος Αθανάσιος		+
Ξυνίδης Σωκράτης	+	NOMOS ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Κοντός Αλέξανδρος		Λιάνης Γεώργιος	+	
A' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	+	
Καρύδης Δημήτριος	+	NOMOS ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	Παπαθανάση Αφροδίτη	+	
Μελάς Παναγιώτης		NOMOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Μανωλάκου Διαμάντω		Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
Αποστολάτος Βαϊτσης		Λαφαζάνης Αργύριος	+	
Δρίτσας Θεόδωρος	+	Βαγιωνάς Γεώργιος		+
B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		NOMOS ΧΑΝΙΩΝ		
Νιώτης Γρηγόριος	+	Δαμιανάκης Ευτύχιος	+	
Λιντζέρης Δημήτριος	+	Βαλυράκης Ιωσήφ	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	Κουρουπάκη Ευαγγελία	+	
Τραγάκης Ιωάννης		Μαρκογιαννάκης Χρήστος		+
Νεράντζης Αναστάσιος		NOMOS ΧΙΟΥ		
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		Τσουρή Ελπίδα	+	
Ανατολάκης Γεώργιος	+	Μουσουρούλης Κωνσταντίνος		+
Λαφαζάνης Παναγιώτης	+	NOMOS ΠΕΛΛΗΣ		
NOMOS ΠΕΛΛΗΣ		Τζάκρη Θεοδώρα	+	
Τζάκρη Θεοδώρα	+	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ»	153	
Θεοδωρίδης Ηλίας	+	".....": «ΟΧΙ»	145	
Γιοματζίδης Βασίλειος	+	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ:	298	
Καρασμάνης Γεώργιος	+	O ΠΡΟΕΔΡΟΣ		

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση.

Ψήφισαν συνολικά 298 Βουλευτές.

Κατά το άρθρο 84 του Συντάγματος, όπως γνωρίζετε, ψήφος εμπιστοσύνης δίδεται όταν υπάρχει απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων Βουλευτών. Δηλαδή επί των διακοσίων ενενήντα οκτώ παρόντων, οι εκατόν πενήντα Βουλευτές θα πρέπει να ψηφίσουν τουλάχιστον «ΝΑΙ».

Στην Κυβέρνηση έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΝΑΙ», 153 Βουλευτές.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Αρνήθηκαν να παρέχουν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΟΧΙ», 145 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς η Κυβέρνηση έτυχε της ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής, όπως προβλέπουν το άρθρο 84 του Συντάγματος και το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι με επιστολή του ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου προς τον Πρόεδρο της Βουλής, δηλαδή προς εμένα, μας γνωστοποιεί ότι η Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα επανεντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

(Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

ΛΛ
ΑΡΑΦ

279

Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα
Ο Πρόεδρος

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2578
Ημερομ. 5/11/11

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 2011-11-05

Α.Π. 1403

Προς

Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κο Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Σας ενημερώνω ότι η Βουλευτής Β Αθηνών, κυρία Κατσέλη Λουκία -
Ταρσίτσα επανεντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του
Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος .

Μετά τιμής

Γιώργος Α. Παπανδρέου

>>

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύ-

σουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.05' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 7 Νοεμβρίου 2011 ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

